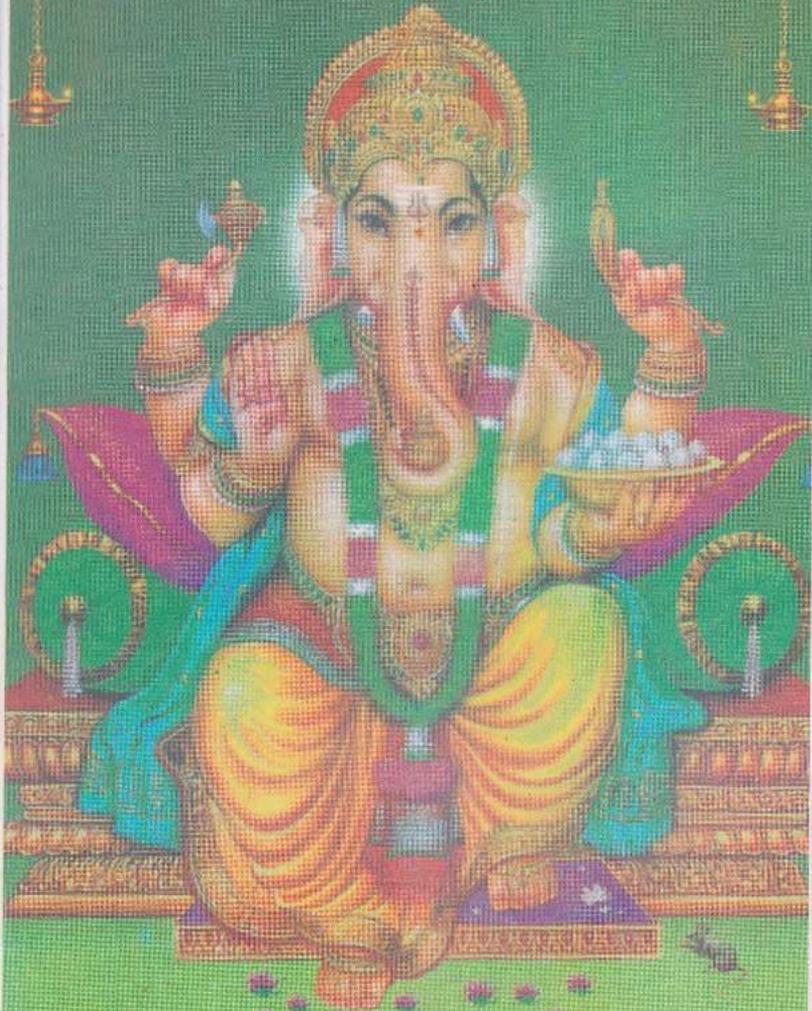

திருவருள் மயம்

விநாயகர் மகத்துவம்

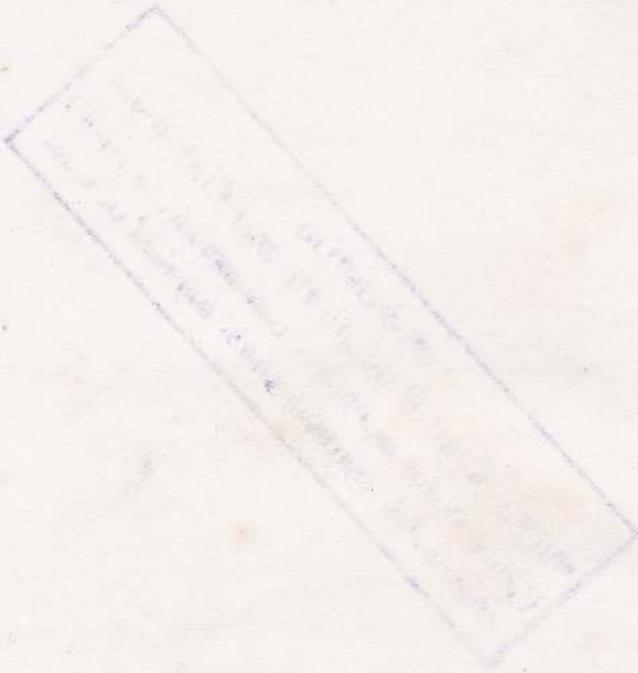

விநாயகம் - மகாத்மியம்

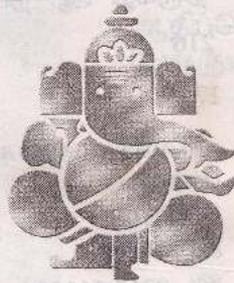
அறிவிப்பு
 (அல்லது) அறிவிப்பு
 அறிவிப்பு - மகாத்மியம், மகாத்மியம்
 அறிவிப்பு - மகாத்மியம், மகாத்மியம்

விநாயகம் - மகாத்மியம்

விந

விநாயகர் மகத்துவம்

ஆக்கியோன்
 திருமதி. ஆ. நடராசா ஆசிரியர்
 பண்ணாகம்

வம்சத்துக்கவ ர்க்கயாறு

முதற் பதிப்பு:	ஐப்பசி 2003.
உரிமை:	ஆசிரியருக்கு
படிகள்:	1000
தலைப்பு:	விநாயகர் மகத்துவம்
ஆசிரியர்:	திருமதி ஆ. நடராசா
பக்கங்கள்	216
விலை:	175/-
அச்சிட்டோர்:	விநாயகர் அச்சகம் பண்ணாகம் சுளிபுரம் இலங்கை ☎ 0712-511004

நாயகிக்கு
நாயகிக்கு நாயகிக்கு நாயகிக்கு
நாயகிக்கு நாயகிக்கு நாயகிக்கு
நாயகிக்கு நாயகிக்கு நாயகிக்கு

வாழ்த்துரை

ஸ்ரீ விநாயகன் துணை

1. பூந்தமிழில் பூரணனாம் விநாய கனின்
புகழ் பூத்த தெய்வீக மகத்து வத்தைக்
காந்தமிகு கவின் தமிழன் கனியின் சாறு
கனிந்திடவே கணபதியின் காதை தன்னைப்
பாந்தமுடன் பக்தியொடு எழுதித் தந்தான்
பண்ணாக ஆச்சிப்பிள் ளைநட ராஜா
ஏந்தலவன் ஏரம்பன் அருளால் இந்த
ஏழுலகில் நீடுழி வாழி! வாழி!!

2. செந்தமிழின் சுவைமிகுந்தேன் தித்தித் திடச்
சீதக்க ளபக் கணபதியின் காதை
சுந்தரத் தோற்றமொடு புராண மாய்ந்து
சேவடியில் யாத்தமலர் சொரிந்து பாடி
பைந்தமிழின் பண்ணாக ஆச்சிப் பிள்ளை
பகர்ந்தவிநாயகர்பெருமை நூலும் வாழி!
நந்தமிழின் நயம்பெருகு நூலும் தந்த
நடராசா ஆச்சிப்பிள்ளை நீடு வாழி!

“சுபம்”

“ஸாகித்ய சாகரம்” “ஆசுகவி” “ஸம்வாதீஸ்வரர்”
“அருட்கலை வாரிதி” “ஸாகித்ய மாமணி” “மதுரகவி”
“சிருஷ்டி ஞாயிறு” “அருட்கவிச் செம்மல்”
“ஸங்கீதவித்வஸாகரம்” “இயலிசை வாரிதி” “கவிமாமணி”
“முத்தமிழ் வாரிதி” “ஸாகித்ய சிரோன்மணி”
“முத்தமிழ் வித்தகர்” “ஞானக் கவிமணி” “மகாவித்துவான்”
பிரம்மஸ்ரீ மா.த.ந.வீரமணி ஐயர் M.A - J.P

யாழ்ப்பாணம்,
இணுவில்

சீறப்புரை

(பண்ணாகம் புலவர் மணி அ. ஆறுமுகம்)

“இத்தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்து இளைத்தேன்
எம்பெருமான்.....” இஃது மணிவாசகப் பெருமானாரின் அருள்
வாக்கு. நல்லதன் நன்மையும், தீயதன் தீமையும், பகுத்தறியும்
அறிவும் மனிதப் பிறவிக்கே உண்டு. மனிதப் பிறவி
எடுத்தோருள் சிலர் சுகமும், விவேகமும், செல்வமும்
உடையராயும், பலர் நோயும், பிணியும், வறுமையும்
உடையராயும் உள்ளனர். முந்திய பிறப்புக்களிலே பாவஞ்
செய்தோர் இப்பிறப்பில் துன்பமும், புண்ணியஞ் செய்தோர்
இப்பிறப்பில் இன்பமும் எய்துகின்றனர். புண்ணியமாம் பாவம்
போம் போன நாட செய்த அவை மண்ணிற் பிறந்தார்க்கு
வைத்த பொருள் என்றபடி புண்ணிய பாவங்கள் எங்கள்
முதுசொம். நாங்கள் இப்பிறப்பிற் தேடிய செல்வமோ எம்மை
வந்து சந்தித்த தாய், தந்தை, உடன் பிறந்தார், மனைவி,
மக்கள் முதலானோர் எவரும் நாம் இவ்வுடம்பை விட்டுப்
பிரியுங் காலத்தில் நம்மோடு கூட வரார். நாம் செய்த
புண்ணிய பாவங்களும், தேடிய கல்வியறிவுமே நம்முடன் கூடி
வரும்.

“ஒருமைக் கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து” - திருக்குறள்.

ஒருமை - ஒரு பிறப்பு, எழுமை - எழுபிறப்பு, ஏமாப்பு -
இன்பம். எனவே புண்ணியச் செயல்களும் அறிவுமே நமக்குத்
துணையாக மறுபிறப்பிலும் வரும்.

இந்த பிரபஞ்சத்துக்குக் கருத்தா சிவபெருமான். அவர் தாங்கிய
மூர்த்தங்கள் சிவசக்தி, விநாயகர், வைரவர், வீரபத்திரர்,
சுப்பிரமணியர் என்போர். இந்த மூர்த்தங்களும் சிவபெருமானே.

சிவபெருமானுடைய திருவாக்காக வெளிப்பட்டவை வேத
சிவாகமங்களும் சைவத் திருமுறைகள் 12, சித்தாந்த
சாத்திரங்கள் 14 இவற்றினொடு இவற்றில் கூறப்பட்ட
உண்மைகளை விளக்க வந்த புராணங்கள் அருட்பாக்கள்
என்பனவுமாம். இவற்றுள் சித்ததாந்த சாத்திரங்கள் →

விதிகள், திருமுறைகள், தோத்திரங்கள் - இவற்றைப் பொருளுணர்ந்து பாடுவது சிவ புண்ணியமாகும். யோகம், தியானம் என்பனவும் சிவ புண்ணியமாயினும் அவை எல்லாராலும் எல்லாப் பருவங்களிலும் செய்ய முடியாதவை. ஆனால் அருட்பாக்கள் பலராலும் எல்லா நிலையிலும் பக்தியுடன் பாராயணம் செய்யத் தக்கவை. அத்தகைய அருட் பாக்களைப் பலருக்கும் பயன்படும் வண்ணம் இந்நூலாசிரியர் முயன்று தேடித் தொகுத்துள்ளார்.

எந்தக் கருமமும் செய்யத் தொடங்குமுன் முன்னதாகத் துதிக்கப்படும் விநாயகப் பெருமானின் அருட்பாக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. விநாயகர் கவசம், விநாயகர் அட்டகம், விநாயகர் அகவல், நாமாவளிகள் பல்வேறு அருட்பாக்கள் திரு உருவப் படங்கள் முதலியவற்றை ஆராய்ந்து எடுத்துத் தொகுத்துள்ளார். தமிழ்ப்பற்று, சைவப் பற்று, தெய்வபக்தி மிக்க ஆர்வலர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் வகையில் இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் அரிய தொகுப்பு. இவரின் இப்பணியைப் போற்றி வாழ்த்துகிறேன். இந்நூல் சைவ மக்கள் ஒவ்வொருவரின் கையிலும் இருக்க வேண்டியது அவசியம்

பண்ணாகம்
சுளிபுரம்.

ஓம் நமசிவாய

ஆசியுரை

அன்புள்ளவர்களுக்கு,

திருமதி. ஆ. நடராசா அம்மையார் “விநாயகர் மகத்துவம்” என்னும் நூலை வெளியிடுவதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். விநாயகர் வழிபாட்டை கைக் கொள்ளும் பக்தர்களுக்கு இந்நூல் உதவியாக அமைகின்றது. உயிர்களுக்கு ஏற்படுகின்ற விக்किனங்களை நீக்கி வழிபாட்டை முறைப்படுத்துவது விநாகருடைய வழிபாடு. அவரை வழிபடாது எக்காரியத்தைச் செய்தாலும் காரியம் தடைப்படுவது நியதி ஐந்து கரத்தையும் ஆனை முகத்தையும் உடைய விநாயகப் பெருமானை எவரெவர் எந்நிலையில் நின்று வழிபடுகின்றார்களோ அந்நிலை நின்று அருள் புரிபவர் விநாயகர். வழிபடும் அடியவர்களது வினையை வேரோடுஇல்லாமற் செய்பவர். இதனை அறிவிக்கும் பொருட்டு திருமதி.ஆ.நடராசாஅம்மையார், பல நூல்களில் உள்ள விநாயகரின் பாடல்கள், விநாயரின் அற்புத வரலாறுகள் செய்யுள்களை நூலாகத் தொகுத்து “விநாயகர் மகத்துவம்” என்னும் நூலை எழுதி வெளியிடுவது அனைவரையும் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளது. வயதான இக் காலத்தில் நல்லதொரு சிந்தனையை வெளிக் கொணரும் நடராஜா அம்மையார் அவர்களை வாழ்த்துகின்றோம். அவருடைய பணிகளை இறைவன் ஆசீர்வதிப்பானாக. இந்நூலினை அனைவரும் படித்துப் பயன் பெற்று மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வோமாக.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”

இரண்டாவது குருமஹா சந்நிதானம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சோமசுந்தர தேசிக
ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை

நல்லாசியுரை

திருமதி நடராசா ஆச்சிப்பிள்ளை ஆசிரியர் அவர்களால் ஆக்கப்பட்ட விநாயகரின் பெருமைகளை எடுத்துக் காட்டுகின்ற இந்தநூலுக்கு நல்லாசியுரை வழங்குவதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன்.

குழப்பம் மிகுந்த இந்த நேரத்தில் உலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்கள் அனைத்திற்கும் நமது அன்பார்ந்த நல்வாழ்த்துக்களும் தூய உணர்வுகளும் அமைதிக்கான பிரார்த்தனைகளும் தியானமும் தேவைப்படுகின்றது. யுத்தத்திற்கு கருவிகளாகின்ற மனிதர்களே அமைக்திக்கும் கருவிகளாவார்.

இந்த இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் பௌதீக விஞ்ஞானமும் தொழில் நுட்பமும் மனித வாழ்க்கையை மேம்படுத்தியிருப்பது உண்மையாயினும் சாதி, சமய, மொழி, கலாச்சாரங்களின் அடிப்படையிலேயே மனித குலத்திலே காணப்படும் ஏற்றத்தாழ்வு மனப்பான்மையையும் அதன் விளைவாக எழுந்துள்ள போட்டி, பொறாமை, பகைமை பூசல்களையும், அந்த பௌதீக விஞ்ஞானத்தாற் போக்க இயலாது என்பதும் உண்மையே வெறும் தத்துவங்களாகவும், சடங்குகளாகவும், இறுகிப் போன சமயமும் பௌதீக விஞ்ஞானமும் கைவிட்ட நிலையில் மனித குலத்தைக் காப்பாற்றக் கூடியது ஆத்மீகமும் பிரார்த்தனையுமே.

எனவே பிரார்த்தனைக்கு பக்தியான நூல்கள் அவசியம் என்பதை உணர்ந்து விநாயகர் மேல் கொண்ட பக்தியாலும் அன்பினாலும் நூல் வெளியிடுவதும் அதில் முக்கிய அம்சமாக, இலகுவாக 108 தரம் போற்றி வணங்குவதற்கும் சிவனும் விநாயகரும் ஒரே மூர்த்தம் என்று உணர்ந்த அம்மையார் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடல்களையும் சேர்த்திருப்பது இந்த நூலுக்கு சிறப்பம்சமாக அமைகின்றது. எல்லாம் வல்ல விநாயகப் பெருமானும், முத்துமாரி அம்மனும் முன்னிற்க திருமதி.ஆ. நடராசா ஆசிரியர் அவர்களின் முயற்சி போற்றத்தக்கதாகவும் பாராட்டத்தக்கதாகவும் சமயம் சார்ந்தவர்களுக்கு ஒரு பக்தி நூலாகவும் அமையப் பெற்றமை ஆண்டவனின் அருட்கடாட்சம் என்பதை நாம் உணர்ந்து ஆசிரியர் அவர்களது முயற்சி மேன்மேலும் வளர வடக்கம்பரை அம்மனின் திருவருளை வேண்டி எனது நல்லாசியையும், எனது அருள் ஆசியையும் நல்வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

“இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க”

சிவலீ.சுப்பிரமணிய சுந்தரராஜக் குருக்கள்
வடக்கம்பரை,
சுழிபுரம்.

என்னுரை

“விநாயகர் மகத்துவம்” என்ற இந்நூலை விநாயகரின் திருவருள் வாக்குப்படி எழுதுகின்றேன். எனது குல தெய்வம் முருகன். சிறு வயதிலிருந்து அவரையே வழிபட்டு வேண்டிய காலங்களில் வேண்டும் வரங்களைப் பெற்றுள்ளேன். கூப்பிய கையுக்குள்ளே நின்று கருணை செய்த தெய்வம் கந்தன். நான் பிறந்த கிராமத்தில் கோயில் கொண்டு எழுந்தருளி இருப்பவர் விசுவத்தனை வேலவர். அவரில் எனக்கு அளவு கடந்த அன்பும், பக்தியும் உண்டு. நான் தயார்ப்பட்ட வேளைஎல்லாம் கனவிலே காட்சி தந்து ஆறுதலளிப்பவர். செல்வச்சன்னதி முருகன், கதிர்காமக்கந்தன் எனது மிகுந்த பக்திக்குரியவர்.

இ.து இப்படி இருக்க நாட்டுப் பிரச்சனை காரணமாக இடப்பெயர்வு ஏற்பட்டது. நானும் பிள்ளைகளும் இடம் பெயர்ந்து வன்னி மாவட்டத்தில் வாழ்ந்து பின் இந்தியா சென்றோம். சென்னையில் நாங்கள் இருந்த வீட்டிற்கு அருகாமையில் ஒரு விநாயகர் ஆலயம் உண்டு. தினசரி அவரிடம் சென்று வழிபடுவேன். முருகனிடம் எவ்வளவு பக்தி, நம்பிக்கை, விசுவாசம், அன்பு கொண்டு வழிபட்டேனோ அவ்வளவு பக்தி பிள்ளையாரிலேயும் ஏற்பட்டது. இறைவன் ஒருவர். அவரை நாம் பலபல ரூபங்களாக வழிபடுகின்றோம். இலங்கையில் முருகனாக வழிபட்டேன். இந்தியாவில் பிள்ளையாராக வழிபட்டேன். அறிஞர்கள் பிள்ளையாரைப் பற்றி எழுதிய நூல்களை நிறைய வாசிப்பேன் அவரைப் பற்றி நானும் ஏதாவது எழுதவேண்டும் என்று ஒரு ஆசை என்மனதில் ஏற்பட்டது. அதன் பிரகாரம் அவருடைய திருவருட் கட்டளையும் கிடைத்தது. பல நூல்களிலுள்ள சிறந்த விடயங்களைத் தொகுத்துத் திரட்டி எழுதினேன். எழுதி முடித்து அச்சுக்குக் கொடாமல் இருந்து விட்டேன். அது எனது சேரம்பேறித்தனம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். எழுதிய நூலுடன் இலங்கையும் வந்துவிட்டேன்.

இந்த வேளையில் ஒரு நாள் எனது அறையில் ஒரு எலிப்பிள்ளை வந்து நான் வைத்திருந்த புத்தகங்களுக்கு மேல் தொங்கிப் பாபுந்து இருந்த நல்லெண்ணெயையும் ஊற்றியடித்து அட்டகாசம் புரிந்து விட்டுப் போய் விட்டது. இது அதிகாலை வேளை நடந்தது. பிள்ளையார் கோயிலால் வந்து பார்த்தேன். மனம் மிகவும் வேதனைப் பட்டது.

அதுவும் கூடுதலாகச் சேதப்பட்டது விநாயகரைப்பற்றி எழுதி வைத்த நூல் தான். இது விநாயகரின் திருவருட் தண்டனை என்று மனதில் உறுதி கொண்டு மிக விரைவாகத் திருப்பி எழுதி முடித்தேன். வயது வந்த நேரத்திலும் கண் ஒளியையும், மனோ திடத்தையும் எழுதுகிற ஆற்றலையும் தந்த விநாயப் பெருமானை மனம், மொழி மெய்களால் இதய அன்போடு வணங்குகின்றேன்.

மேலும் இந்நூலிற்கு ஆசியுரை, வாழ்த்துரை, சிறப்புரை வழங்கிய பெருமக்களுக்கு எனது மனமுவந்த நன்றியறிதலை முதற்கண் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். இந்நூலைச் சிறப்பாகக் கணனி அச்சக் கோவை செய்துவிய விநாயகர் கணனி அச்சகத்தாருக்கும் எனது இதய பூர்வமான நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கின்றேன். இவற்றிற்கும் மேலாக இப்பணி சிறப்பாக ஈடேற அருள் புரிந்த விநாயக மூர்த்தியை வணங்கி அமைகின்றேன்.

“இனிய தமிழில் பாடி இறைவனை வணங்குவோம்.”

பண்ணாகம்,
சுழிபுரம்
தமிழ் ஈழம்.
01.09.2003

அன்புடன்
திருமதி.ஆ.நடராசா

சமர்ப்பணம்

என் உள்ளக் கோவிலில் கோயில் கொண்டிருக்கும்
விக்கினேஸ்வரராஜாவிற்கு இம் மலர்
சமர்ப்பணம்

உள்ளே ...

1. கணேச ஸ்தோத்திரம்
2. விநாயகர் காப்பு
3. பிள்ளையார் சுழி
4. உருவின் தத்துவம்
5. பிள்ளையார் தோன்றினார்
6. ஓங்கார ஒலி
7. ஏன் குட்டிக் கொள்ளுகிறோம்.
8. தோப்புக்கரணம் ஏன்
9. தோப்புக்கரணம் உண்டான வரலாறு
10. கணேச பூசையும் காரிய சித்தியும்
11. பிள்ளையார் சதுர்த்தியின் பெருமை
12. அனலாகரணும் அறுகம் புல்லும்
13. வன்னி இலைகளின் மகிமை
14. விக்கினங்களைப் போக்கும் விநாயக சதுர்த்தி
15. பெருச்சாளியை ஊாதியாக்கினார் விநாயகர்
16. இராவணனுக்கு இன்னருள் புரிந்தார்
17. திருநாயூர் பொல்லாப்பிள்ளையார்
18. வெள்ளைப்பிள்ளையார்
19. அறுகம்புல்
20. போசனப்பிரியர்
21. மகாபாரதம் எழுதியது
22. சிறை மீட்டருளியது
23. ஓளவைக்கருளியது
24. விநாயக மந்திரம்
25. விநாயகருக்கு உகந்தது அறுகு
26. விநாயகரின் வாகனங்கள்
27. விநாயகர் திருமணம்
28. கேது தோஷம் நீக்கும் கணபதி
29. திருநாமம்
30. நாம் காணும் விநாயகர்
31. நன்னெறி துதிப்பாடல்கள்
32. வெற்றிக்கு வழி
33. போற்றித்திரு அகவல்
34. வருகைக் கோவை
35. வேழமுகப் பிள்ளையார் சிந்தனை

36. பிள்ளையாா வழிபாடு 108 போற்றி
37. விநாயக வணக்கம்
38. விநாயகர் போற்றி 108 அர்ச்சனை மாலை
39. விநாயக அஷ்டோத்திர சஹஸ்ரநாம பூசை
40. பிள்ளையார் பட்டிக் கற்பக விநாயகர்
திருப்பள்ளி எழுச்சி
41. விநாயகர் கவசம்
42. விநாயகர் காரிய சித்தி மாலை
43. ஓளவையார் எழுதிய கற்பக ஞானத்திரு அகவல்
44. நக்கீர தேவர் அருளிய விநாயகர் அகவல்
45. அருணகிரி சுவாமிகள் திருப்புகழும் விநாயகரும்
46. மூத்த நாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை
47. விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை
48. திரு அருட்பாவும் விநாயகரும்.
49. விநாயகர் நான்மணிமாலை
50. பிள்ளையார் கதை
51. பல்வகை துதிப்பாடல்கள்
52. லாலி, வாழி, மங்களம்

விநாயகர் மகத்துவம்

கணேச ஸ்தோத்திரம்

ஓம் சுக்கிலாம் பரதரம் விஷ்ணு
சசி வர்ணம் சதுர் புஜம்
பிரசன்ன வதனம் த்யாயேத்
சர்வ விக்னோப சாந்தயோ

கஜானனம் பூதகணாதி சேவிதம்
கபித்த ஜம்பு பவசார பஷிதம்
உமாகதம் சோக வினாச காரணம்
நமாமி விக்னேச்வர பாத பங்கஜம்

மூஷிக வாகன மோதக ஹஸ்த
சாமர கர்ண விளம்பித சூத்திர
வாமன ரூப மகேச்வர புத்ர
விக்ன விநாயக பாத நமஸ்தே

சரணம் சரணம் சக்தி சொரூபா
சரண மடைந்தார்க் கருள் துணைவா
உமா சுதம் சோக விநாச காரணம்
நமாமி விக்னேச் வரபாத பத்மம்

ஆய்விநாயகர் மகத்துவம்
நடராஜா ஆச்சியரிளிச்சு
புத்தி வம்ம ஆசிரியர் - பண்ணாகம், குடாநாடு
அவர்களுக்கே அடையற்கமமாக வழங்கப்பட்டது.

முதா கராத்த மோதகம் சதா விமுக்தி சாதகம்
கலா தரா வதம் சகம் விலாசி லோக ரஷ்ஷகம்
அநாய கைக நாயகம் விநாசி தேய நைத்யகம்
நதாச பாச நாசகம் நமாமிதம் விநாயகம்

சமஸ்த லோக சங்கரம் நிரஸ்த நைத்ய குஞ்சரம்
தரேது ரோதரம் வரம் வரேப வக்தர மஷ்ஷரம்
கிருபா கரம் ஷமாகரம் முதாசரம் பாஸ்கரம்
மனஸ் வரம் நமஸ்க்ருதாம் நமஸ் கரோமி பாஸ்வரம்

சிநீ கணேச பஞ்சரத்தினம்

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றினை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே

வேழ முகத்து விநாயகனைத்தொழ
வாழ்வு மிகுத்து வரும்

வெற்றி முகத்து வேழவனைத் தொழப்
புத்தி மிகுத்து வரும்

வெள்ளைக் கொம்பன் விநாயகனைத் தொழ
துள்ளி யோடுந் தொடர்ந்த வினைகளே

அப்ப முப்பழம் அமுது செய் தருளிய
தொப்பை யப்பனைத் தொழ வினையறுமே

கணபதி என்றிடக் கலங்கும் வல்வினை
கணபதி என்றிடக் காலனும் கைதொழும்
கணபதி என்றிடக் கருமம் ஆதலால்
கணபதி என்றிடக் கவலை தீருமே

- திருமூலர் -

ஓம் என்னும் பிரணவரூப நாயகா
உமையவளின் பாலனே விநாயகா
தேவர் மூவர் போற்றும் வேத நாயகா
தேவாதி தேவனே விநாயகா
வல்வினைகள் தீர்க்கும் சக்தி நாயகா
வேண்டும் வரம் தந்திடும் விநாயகா
மோனத்தின் முழுப் பொருளே நாயகா
முக்கண்ணன் மைந்தனே விநாயகா

(ஐய - சிவஞானம்)

விநாயகர் காப்பு

ஓங்கார வடிவான உன்பாத தாமரையும்
உபய பரிபுர மறைகளும்
உதிக்கின்ற செங்கதிர்க ளொரு கோடி நிகரொளியும்
உத்துாள நீற்றினொளியும்
பாங்கார் கஜானமும் உபயகரமும் வளர்புயம்

பவளாக லங்க ணான்கும்
பாசமுடன் அங்குசம் கொம்பேரி லட்டுகம்
பட்சமொடு வைத்த கரமும்
நீங்காத அருண்மாரி பொழியுந் த்ரியோம்பகமும்

நிறையு மும்மத மாரியும்
நீள்சடா டவியும் வெண் பிறையும் ஒரு தொந்தியும்
நெஞ்சில் ஒருகாலும் மறவேன்
காங்கேயன் மகிழ் தமைய னேகங்கை நதிபெருகு

காசிவாழ் துண்டி ராசா
கணபதி யெனும் பெரிய குணமேருவே யருட்
கருணா நிதிக் கடவுளே

பிள்ளையார் சுழி

எக் காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கும் போதும் தாம் மேற்கொள்ளும் செயல் செம்மையாக முடிய வேண்டும் என்பதற்குப் பிள்ளையாரின் துணை வேண்டி முதலிற் பிள்ளையார் சுழியினைப் போட்டுக் கருமத்தைத் தொடங்குகிறார்கள். பிள்ளையாரின் வடிவம் ஓங்கார வடிவம். அந்த ஓங்கார எழுத்து மருவிப் பிள்ளையார் சுழியாயிற்று.

ஓலி வடிவமும் வரி வடிவமும் சேர்ந்து எழுத்தாகின்றது. ஓலி வடிவைக் குறிப்பது “O” வரிவடிவைக் குறிப்பது கோடு. இந்த இரண்டும் சேர்ந்துதான் பிள்ளையார் சுழியாயிற்று. ஓலி வடிவம் “நாதம்” என்றும் வரிவடிவம் “விந்து” என்றும் சொல்லுவார்கள். உயிரும் உலகமும் உண்டாக இவ்விரண்டும் வேண்டும். இந்த எண்ணங்களெல்லாம் சேர்ந்து உள்ளத்தை அசைக்க உள்ளம் நம்முடைய கையை அசைக்க உருவாவதுதான் பிள்ளையார் சுழி.

பல வகைக் கருத்துக்கள் நிலவிய போதிலும் எழுத்துப் பணி முட்டின்றி முடியக் கடவுளை வேண்டி அ. தாவது சக்தியையும் சிவனையும் வேண்டி இடப்படும் குறியே “பிள்ளையார் சுழி” ஆகும்.

உருவின் தத்துவம்

யானைத் தலையும் பெருவயிறும் மனித உடலும் ஐந்து கைகளும் கூடிய ஒரு விந்தையான வடிவம் பிள்ளையார் வடிவம்.

பிள்ளையாருக்கு இடையின் கீழே மனித உடம்பு. மேலே விலங்கின் தலை. ஒரு கொம்பு ஆண் தன்மையையும், மற்றொன்று பெண் தன்மையையும் குறிக்கும். யானைத்தலை அ.நிணை தெய்வ உடம்பு உயர்திணை, இவற்றை உற்று நோக்கி ஆராய்ந்தால் பிள்ளையார் தேவராய் - மனிதராய் - விலங்காய் - ஆணாய் - பெண்ணாய் - உயர்திணையாய் - அ.நிணையாய் விளங்குகின்றார் என்ற உண்மை புலப்படும்.

உலகங்கள் அனைத்தையும் தம்முள் அடக்கி இருப்பவர் என்பதைக் குறிக்கவே அவருக்குப் பெருவயிறு அமைந்திருக்கின்றது. துதிக்கை வலப்புறம் திரும்பி இருத்தல் வலம்புரி விநாயகர் என்பதைக் குறிக்கும்.

“பிள்ளையார் பூசை கைமேற் பலன்”

பிள்ளையார் தோன்றினார்

பிள்ளை என்றாலே மகன்தான். பிள்ளையார் என்றால் தலை சிறந்த மகன். பிள்ளைகட்கெல்லாம் பிள்ளை . மூத்தமகன் எனப் பொருள் படும் சிவனுக்கும் உமைக்கும் மூத்தமகனாகப் பிறந்தவர் பிள்ளையார்.

பிள்ளையாரின் தோற்றத்தைப் பற்றிப் பல்வேறு புராணங்கள் பல்வேறு கதைகளைக் கூறுகின்றன.

பிடி என்றால் பெண்யானை. கரி என்றால் ஆண்யானை. பிடியின் உருவத்தை உமை கொண்டாள். கரியின் உருவத்தைச் சிவன் கொண்டார்.

இவ்வுருக்கள் கொண்ட சிவனும் உமையும் அடியவர் வினை தீர்க்க விழைந்தனர். பிள்ளையாரைப் பெற்றெடுத்தனர்.

“பிடியதன் உரு உமை கொளமிகு கரியது
வடிகொடு தனதடி வழிபடும் அவர் இடர்
கடிகணபதிவர அருளினை மிகுகொடை
வடிவினர் பயில்வலி வலமுறை இறையே.”

எனத் திருஞான சம்பந்த மூர்த்தி நாயனார்
திருவலி வலம் என்கின்ற கோவிலில் எழுந்தருளி
உள்ள சிவனும் உமையும் பிள்ளையாரைத்
தோற்றுவித்தனர் எனத் தேவாரத்தில் பாடுகின்றார்.

ஓம் என்பது பிரணவ வடிவம் திருக்கைலாய
மலையில் பூஞ்சோலை உள்ளது. அப்பூஞ்சோலையில்
சித்திர மண்டபம் *ஒன்று உண்டு. அச்சித்திர
மண்டபத்தில் ஓம் எனும் பிரணவ வடிவம் எழுதப் பட்டு
இருந்தது. சிவனும் உமையும் அப்பிரணவ வடிவைப்
பார்த்தனர்.

ஆண்யானை பெண்யானை வடிவு கொண்டனர்.
பிரணவப் பொருளாகிய பிள்ளையாரைப் பெற்றுத்
தந்தனர்.

ஓங்கார ஒலி பிரிந்து அகரம், உகரம் இரண்டும்
ஆண்யானை, பெண்யானை வடிவுகள் எடுத்துப்
பிள்ளையார் தோன்றக் காரணமாக இருந்தன என்றும்
புராணங்கள் கூறுகின்றன. ஓங்கார ஒலியின் வடிவமே
பிள்ளையார்.

ஓங்கார ஒலி

“அ” என்பது முதல் ஒலி. வாயைத் திறந்தவுடன் எழும்
ஒலி ஒலிகட்கெல்லாம் தாயாகவும் தந்தையாகவும்
உள்ள ஒலி அடிப்படையான ஒலி.

உ என்பது அடுத்த ஒலி இ.து உயிர்ஒலி. அகரஒலியும்
உகரஒலியும் இணையும்பொழுது ஓங்கார ஒலி
பிறக்கின்றது. அ + உ = ஓ ஓகாரமும் ம் ஒலியும்
சேர்ந்தே ஓங்கார ஒலி உயர்த்துவதைக் குறிக்கும்.
ஓ..... எனத் தொடர்ச்சியாகச் சொல்லிப்
பாடுங்கள். சிந்தனையில் தெளிவு ஏற்படும் →

உள்ளத்தில் அமைதி ஏற்படும். ஓங்காரத்தை உச்சரித்தால் உச்சரித்தவர் உயர்வுறுவார் உயர்ந்த கதியை அடைவார்.

ஓங்கார ஒலி உயிர்க் குற்றங்களை அகற்றுகின்றது. இறைவனடியில் ஆன்மாவைச் சேர்ப்பிக்கின்றது.

ஓங்காரம் இறைவனை உணர்த்தும் ஒலி. ஓம் என்ற சொல் இறைவனை உணர்த்தும் சொல் ஓம் என்ற சொல்லைத் தியானித்தால் பேரின்ப நிலை எய்தலாம்

ஓம் என்ற சொல்லில் அகரஒலி உண்டு. உகரஒலி உண்டு மகரஒலி உண்டு.

ஓம் என்பது பிரணவம் இந்தப் பிரணவமே வேதத்தின் மூலம்.

ஓம் என்ற ஒலியின் வடிவமே பிள்ளையார். ஓங்கார வடிவானவர் பிள்ளையார்.

பிள்ளையார் குற்றங்கள் துன்பங்களை நீக்குபவர். இடையூறுகளைப் போக்குபவர்.

பிள்ளையார் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாதவர். தனக்கு மேல் தலைவன் இல்லாதவர். வடமொழியில் இவரின் பெயர் விநாயகன். வி + நாயகன் என்றால் வேறு தலைவர் இல்லாதவர் என்பது பொருள்.

நமது வாழ்க்கை மனித வாழ்க்கை. உயிரானது ஒருபுறம் இறைவனது தொடர்பை நாடுகின்றது. இறைவனது திருவடிகளை அடைந்து பேரின்பப் பெருவாழ்வை அடைய முயல்கின்றது.

மறுபுறத்தில் உயிரினை ஈர்த்து உலகாயத வாழ்வில் ஈடுபடுத்துகின்றன. மலங்கள், அதனால் துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. குற்றங்கள் வருகின்றன. வினைக்கு உரியதாகின்றது உயிர்.

ஆணவம், கன்மம் மாயை ஆகிய மூன்று மலங்களும் அறிவினை மயக்குகின்றன. புத்தியைக் கலக்குகின்றன. புலன் ஐந்தின் வழி அறிவை மயங்க வைக்கின்றன.

இந்த மயக்கத்தில் இருந்து விடுபட வேண்டும். இந்த மாயை நம்மை விட்டு அகல வேண்டும் அறிவு தெளிவாக இருக்க வேண்டும். சிந்தனை இறைவன் தனக்கு ஆகவேண்டும் இறைவனால் நாம் ஆட்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பிள்ளையார் நம்மை மலங்களின் பிடியிலிருந்து விடுவிப்பவர். வாழ்க்கையில் புலன்கள் வழிவரும் துன்பங்கள், துயரங்கள் இடையூறுகள் வல்வினைகள், அச்சங்கள், அபாயங்கள், ஆபத்துக்கள் வரும் பொழுது நாம் பிள்ளையாரையே நினைக்கின்றோம். எந்தச் செயலில் ஈடுபடுமுன்பும் பிள்ளையாரை வணங்குகின்றோம்.

தீவினைகள் நம்மை அணுகாதிருக்கப் பிள்ளையார் நமக்கு அருள் புரிகிறார்.

ஓம் என எப்பொழுதும் ஒலித்து வழிபட பேரின்பப் பெருவாழ்வு கிட்டும்.

ஏன் குட்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

பிள்ளையார் திருமுன் நின்று வணங்கும் போது
இரண்டு கைகளாலும் தலையிற் குட்டிக்
கொள்ளுகிறோம் ஏன்?

வடக்கே இருந்து ஒருநாள் அகத்திய முனிவர்
தம்முடைய கமண்டலத்தில் கங்கை ஆற்றுநீரை
அடைத்துக் கொண்டு தெற்கே வந்தார். குடகு
மலையில் அமர்ந்து கமண்டலத்தைப் பக்கத்தில்
வைத்துச் சிவபூசை செய்தார்.

அந்த நேரத்தில் இந்திரன் சூரபன்மனுக்குப்
பயந்து சீர்காழியில் வந்து ஒழித்திருந்தான். சிவனுக்குச்
சிவபூசை செய்தான். நெடுநாள் மழை இல்லாமையால்
பூசைக்குப் பூ கிடைக்கவில்லை. இதற்கு என்ன
செய்வது என்று இந்திரன் கலங்கினான். அப்போது
அங்கு வந்த திரிலோக சஞ்சாரியான நாரதர்
அகத்தியருடைய கமண்டலத்தில் இருக்கும் நீரை
வெளியில் பாயும்படி செய்தால் நந்தவனம் செழிக்கும்
என்றார்.

உடனே இந்திரன் பிள்ளையாரை வழிபட்டு
அகத்திய முனிவரின் கமண்டல நீரை வெளியேற்றும்படி
வேண்டினான். பிள்ளையார் காக்கை வடிவில் சென்று
கமண்டலத்தின் மீது அமர்ந்தார். அகத்திய முனிவர்
காக்கையைக் கையசைத்து விரட்டினார். காக்கை
கமண்டலத்தைக் காலால் உதைத்து விட்டுப் பறந்தது.
கமண்டலம் கவிழ்ந்தது. கமண்டல நீர் காவிரியாகப்
பெருக்கெடுத்தது.

அகத்திய முனிவர் காக்கையைச் சீறினார்.
காக்கை ஒரு சிறுவனாக உருமாறி நின்றது சிறுவனை
இரண்டு கைகளாலும் தலையிற் குட்டத் துரத்திக்
கொண்டு ஓடினார். சிறுவனும் ஓடினான் அகத்திய
முனிவர் மேலும் விரட்டிக் கொண்டே ஓடினார்.
பிள்ளையார் தம் உண்மை வடிவைக் காட்டினார்
அகத்திய முனிவர் திகைத்து விட்டார்.

“ஐயனே! நீங்களா!! பாவியேன் தங்களை அறியாமல் பிழை செய்து விட்டேன் ஓங்காரப் பொருளே! உங்களைச் சிறியவன் என்று கருதிக் குட்டவந்த நானே சிறுவன்” என்று தம் தலையிற் தடபடெனக் குட்டிக் கொண்டார்.

பிள்ளையார் “அன்பனே! இன்று முதல் எம்திருமுன் பக்தியுடன் நின்று தம் தலைமேற்குட்டி வணங்குவோர் கூரிய அறிவும் சீரிய செல்வமும் பெற்று இனிதே வாழ்வார்” என்றார் அதுமுதல் ஏற்பட்டது தான் இந்தக் குட்டிக் கொள்ளும் வணக்க முறை.

தோப்புக் கரணம் ஏன்?

எடுத்த செயல் நிறைவேற வேண்டிப் பிள்ளையாரை வணங்கி அவர்முன் இரு காதுகளையும் இரு கைகளாலும் மாறிப் பிடித்துக் கொண்டு தோப்புக் கரணம் இடுகின்றோமே - கதை கேளுங்கள்.

“கயமுகன்” என்னும் ஆனைமுக அசுரன் தவம் செய்து சிவபெருமானிடம் மிகப் பல வரங்களைப் பெற்றான் அதனால் இந்திரன், பிரமன் மற்றும்முள்ள தேவர்களையெல்லாம் படாதபாடு படுத்தினான் காலை - உச்சி - மாலை ஆகிய மூன்று வேளைகளிலும் இந்தத் தேவர்கள் தன்முன் வந்து தோப்புக் கரணம் போட வேண்டும் என்று ஆணையிட்டிருந்தான்

இந்தத் தொல்லை பொறுக்க முடியாத தேவர்கள் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டனர். சிவபெருமான் ஆனைமுக அசுரனை அடக்கித் தேவர்களுக்குத் தண்ணீர் புரியும்படி பிள்ளையாருக்குக் கட்டளை இட்டார். பிள்ளையாரும் அந்த அசுரனைக் கொல்லத் தம் பூதகணங்களுடன் போருக்குப் புறப்பட்டார்.

போர் கடுமையாக நடைபெற்றது. கயமுகன் சாகாவரம் பெற்றவனாதலால் அவனை எளிதில் கொல்ல முடியவில்லை. பார்த்தார் பிள்ளையார். தம்முடைய வலக்கொம்பை ஓடித்தார். சிவமந்திரங்களை உச்சரித்து அவன்மீது ஏவினார். அக் கொம்பு அவனுடைய உடலைப் பிளந்தது. ஆயினும் அவன் சாகவில்லை. பெருச்சாளியின் வடிவெடுத்து வந்து மீண்டும் எதிர்த்தான்.

இனி இவனைக் கொல்ல முடியாது. மெய்யறிவு புகட்டிக் கருணை புரிவோம் என எண்ணி விநாயகர் அவனுக்கு அருள் புரிந்தார். அவனும் அறிவு திருந்தப் பெற்றான். “ஐயனே யான் உமக்கு அடிமை” என அடிபணிந்தான். பெருச்சாளி வடிவில் இருந்த அவன் அகந்தை அடங்கியமையால் அவனைத் தமக்கு ஊர்தியாகக் கொண்டார் பிள்ளையார்.

தேவர்கள் மகிழ்ந்தனர். பிள்ளையாரை வணங்கி அருள் செய்ய வேண்டினர். தாங்கள் அசுரனுக்குத் தோப்புக் கரணம் இட்டதுபோல் 1008 முறை இட்டனர். அது கண்ட பிள்ளையார் “அவ்வளவு தோப்புக்கரணம் போட வேண்டியதில்லை முன்று முறை போட்டாற் போதும்” என்று கூறினார். அதிலிருந்தே தோப்புக் கரணம் போடும் பழக்கம் ஏற்பட்டது.

தோப்புக் கரணம் உண்டான வரலாறு

விநாயகரின் ஒவ்வொரு சின்ன விஷயத்தையும் நன்றாகக் கவனித்தால் அதில் நிறையத் தத்துவங்கள் அடங்கி இருக்கும்

கணபதியைக் காட்டிலும் சரீரத்தில் பருமனான கடவுள் வேறு இல்லை. சிரசு யானையின் தலை, பெரிய வயிறு, பெரிய உடம்பு அவருக்கு ஸ்தூல காயர் என்கிற பெயரும் உண்டு

விநாயகப் பெருமானுக்கு எதிரே நின்று கொண்டு எதற்காகத் தோப்புக் கரணம் போடுகிறோம்? இதை மகாவிஷ்ணு தான் சொல்லிக் கொடுத்தார் என்று சொல்வதுண்டு.

ஒரு சமயம் மகாவிஷ்ணுவின் சக்கரத்தை அவரது மருமகனான பிள்ளையார் விளையாட்டாகப் பிடுங்கித் தன் வாயில் போட்டுக் கொண்டு விட்டாராம். விநாயகரிடமிருந்து எப்படிச் சக்கரத்தை வாங்குவது. அவரைச் சிரிக்க வைத்துச் சந்தோஷப்படுத்தினால் அவர் வாயிலிருந்து சக்கரம் கீழே விழுந்து விடும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று தோன்றியதாம். மகாவிஷ்ணுவிற்கு உடனே அவர் தம் நான்கு கரங்களாலும் தன்னுடைய காதைப் பிடித்துக் கொண்டு தோப்புக் கரணம் போட்டு ஆடினாராம். மாமன் ஆடுவதைக் கண்டு மருமகன் விநாயகர் விழுந்து விழுந்து சிரித்தாராம். அவர் சிரித்ததால் வாயிலிருந்து சக்கரம் கீழே விழ மகாவிஷ்ணு எடுத்துக் கொண்டாராம். “தோர்பி” என்றால் கைகள் “கர்ணம்” என்றால் காதைப் பிடித்துக் கொள்வது. இந்த தோர்பி கரணம்தான் தோப்புக் கரணம் என்று மாறியது. இக் கதையிலிருந்தும் பிள்ளையாருக்குத் தோப்புக் கரணம் போட்டு வழிபடுதல் என்பது ஒரு வரலாறு. இதைப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

கணேச பூசையும் காரிய சித்தியும்

விநாயகர் வாழ்த்து

திகட சக்கரச் செம்முகம் ஐந்துளான்
சகட சக்கரத் தாமரை நாயகன்
அகட சக்கர வின்மணி யாவுரை
விகட சக்கரன் மெய்ப்பதம் போற்றுவாம்

நம் மனதில் தோன்றிய எண்ணங்கள் முழு உருப்பெறவும், செயற்பட வேண்டிய காரியங்கள் இடரின்றி நிறைவேறவும் மனச்சஞ்சலம் நீங்கவும் வாழ்க்கையில் முன்னேற்றம் அடையவும் முழுமுதற் கடவுளாம் எம்பெருமான் விநாயகரை ஜோதிஷ ரீதியாக வழிபட்டு வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறவேண்டும்.

ஓங்கார ரூபத்தின் உறைவிடமாகி ஆனந்தத்தின் இருப்பிடமாய் இருக்கும் விநாயகப் பெருமான் ஜோதிஷ சாத்திரத்தில் சனி பகவானையும், கேது கிரகத்தையும் பிரீதியான கிரகங்களாக்கிக் கொண்டார்.

ஒருவருக்குச் சனி கேது கிரகங்கள் பகையாகித் துன்பங்களைக் கொடுத்தால் அக்கிரகங்களுக்குப் பூசனை செய்வதுடன் விநாயகரை முழு மனதோடு வழிபட அவற்றின் தாக்கங்கள் குறையும்

உருண்டு செல்லும் வாழ்க்கையை தன் “கோல்” சக்தியால் நிறுத்தி நம்மை அந்தஸ்தில் உயர்த்தி ஆனந்த மயமான வாழ்க்கையை அளிக்கும் கடவுளே விநாயகப் பெருமான். இத் தத்துவத்தை உணர்த்தியது பிள்ளையார் சுழிதான். வார நாட்களில் செவ்வாய்க்கிழமையும் சனிக்கிழமையும் அமாவாசை வந்த 4ம் நாள் (சுக்கில பட்ச சதுர்த்தியும்) பெளர்ணமி வந்த 5ம் நாளாகிய சங்கடகர சதுர்த்தியும் பிள்ளையாருக்கு உகந்த நாட்களாகும்.

ஆவணி வளர்பிறைச் சதுர்த்தி மிகவும் சிறந்தது. விரதநாட்களில் விநாயகர் திருக்கோவிலுக்குச் சென்று நெய்த்தீபம் இட்டு அறுகு சாத்தி, சிதறு தேங்காய் அடித்து, வலம் வந்து குட்டிக் கொண்டு தோப்புக் கரணம் இட்டு வழிபாடு செய்யச் சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைக்கும்.

விநாயகரை வழிபடுவதன் மூலம் பெறுதற்கரிய பேறுகளைப் பெறலாம்

பிள்ளையார் சதுர்த்தியின் பெருமை.

விநாயகப் பெருமான் நிருத்தஞ் செய்த தினம் ஆவணி மாதப் பூர்வபக்க சதுர்த்தி. இத்திதியில் அனுட்டிக்கும் விரதமே விநாயக சதுர்த்தியாகும்.

விநாயகப் பெருமானுடைய உருவம் யானை முகம் போன்றது. “பிரணவப்பொருள்” என்றும் விநாயகருக்கு ஒரு பெயருண்டு. பிரணவம் ஓங்காரம். ஓங்காரம் இல்லாமல் எழுத்துக்கள் இல்லை. ஓங்காரத்தில் இருந்துதான் உலகம் தோன்றியது.

“உ” பிள்ளையார் சுழி சைவ சமயத்தவர்கள் எதையும் எழுதத் தொடங்கும் பொழுது இந்தக் குறியை முதலிற் போட்டு எழுத வேண்டுமென்னும் ஒரு நியதி வழக்கத்திலிருந்து வருகின்றது. விக்ினமின்றி எடுத்த காரியம் ஆக வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பய பக்தியுடன் முதலிற் போடும் ஒரு குறி இது. இப் புனிதக் குறியின் அதி தெய்வம் விநாயகரே யாவர்.

விநாயகருக்குக் கணபதி, யானைமுகன்
 விக்கினேஸ்வரர், கணேசன், ஏரம்பன், லம்போதரன்
 முதலிய பல நாமங்கள் உண்டு.

முன்னொரு கற்பகாலத்திலே பிரமதேவன் சத்திய
 லோகத்தில் வீற்றிருக்கும் போது கொட்டாவி விட்டனன்.
 அக் கொட்டாவியில் ஒரு புருடன் தோன்றினான். அவன்
 செந்நிறமும் பெருவலியும் படைத்து விளங்கினான்.
 அதனால் சிந்துரன் என்று அழைக்கப்பட்டான்.
 தேவராலும் மற்று எவராலும் எவ்வித தீங்கும் நேரா
 வண்ணம் பிரமன் அவனுக்கு வரங் கொடுத்தான்.
 யாரையும் தனது கரத்தாற் தழுவுவானாயின்
 அவர்களுடைய உடல் நீறாய்ப் போய் விடும்.
 அத்தகைய பெருவலி படைத்த சிந்துரன் வரங்
 கொடுத்த பிரம்மனையே தழுவிப் பிடிக்க முயன்றான்
 அப்பொழுது பிரமன் அவனை நோக்கி “மூடனே!
 தீட்டின மரத்தில் கூர் பார்க்கத் துணிந்தாய் இனி
 உன்னைக் கொல்ல விநாயகமூர்த்தி
 அவதரித்தருளுவார் எனச் சபித்தான் பிரமன். சிந்துரன்
 இதனைக் கேட்டு அண்டங்கள் பிளக்கும் வகை
 அட்டகாசம் புரிந்தான். பிரமன் அஞ்சி நடுங்கி விட்டுணு
 மூர்த்தியிடம் ஓடிச் சென்று முறையிட்டான். விட்டுணு
 மூர்த்தி அனைத்துங் கேட்டுக் கொண்டிருக்கையில்
 சிந்துரன் பிரமனைத் தேடி அங்கு சென்றான். அவனைக்
 கண்டு அச்சமடைந்த விஷ்ணு மூர்த்தி “சுத்த வீரனே!
 யானோ ஓர் ஆலிலையில் ஒன்றிக் கொண்டிருப்பவன்;
 பிரமனோ வண்டேறத் தாங்காத பூவில் வசிப்பவன்;
 மலையோடுமலை யுத்தம் புரிந்தாற்தான் மானமும்
 புகழும் உண்டாகும் ஆதலின் வெள்ளி மலையில்
 வீற்றிருக்குஞ் சிவபிரானோடு எதிர்த்து உனது வீரதீர்
 பராக்கிரமத்தைக் காட்டு என்றார்.

இவையனைத்தையுங் கேட்ட சிந்துரன் கைலாய
 கிரியையடைந்து சிவபிரானை நோக்கிப் பாய்ந்தான்.
 அத்தருணம் விநாயகப் பெருமான் பிராமண வடிவு
 கொண்டு இருவருக்கும் மத்தியில் ஒரு பராயுசத்தை→

நாட்டி விட்டார். அப்பராயுசத் தடையைத் தடுத்து மேற்செல்ல முடியாத சிந்துரன் பயந்து பூலோகத்தை நோக்கி மீண்டான். அப்படி மீண்ட அவன் சோலைகள் வனங்கள், நாடுகள், நகரங்களை யெல்லாம் தன் கரத்தினாற் தழுவி நாசமாக்கினான். தேவர்கள் இதனைக் கண்டு அஞ்சிப் பிரமனிடம் முறையிட யாவருஞ் சென்று விநாயக மூர்த்தியை வணங்கினர். விநாயகப் பெருமான் கிருபை கூர்ந்து அவர்களுக்குக் காட்சியளித்து.

“யாம் உமையம்மை வயிற்றிலே பிறந்து உமக்கு இடர் புரியும் சிந்துரனைச் சங்கரிப்போம்” எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இஃது இப்படியிருக்க

மகேச்சுரன் என்றொரு அரசன் இருந்தான் அவன் பிரகஸ்பதி தேவரைத் தினமும் அன்புடன் பூசித்து வந்தான். “நமது பாதங்களில் அன்போடு வணங்கிய உனது சிரம் தேவர்கள் முனிவர்கள் பெரியோர்களால் வணங்கப் படுக” எனப் பிரகஸ்பதி தேவர் அவனுக்கு அனுக்கிரகித்தனர். இதனால் மகிழ்ச்சி கொண்ட மகேச்சுரன் “சுவாமி! தேவரீர் திருவாக்கு எப்போது பலிக்கும்” எனக் கேட்டான். “நீ எப்போது யானையிடத்தில் உற்பத்தி யாகுவையோ அப்போது தப்பாமற் பலிக்கும்” என்றனர்.

ஒரு நாள் மகேச்சுரன் தன் பரிவாரங்களோடு வழிச் செல்லும் போது நாரதர் அவனுக்கெதிரே வந்தார். வந்தனை செய்யாமற் சென்ற மன்னனை நாரதர் நோக்கி “நீ என்னை மதியாது செல்கிறாய் ஆதலின் மறுபிறப்பில் யானை முகத்தோடு பிறந்து கயமுகாசுரன் என வழங்கப்பட்டு சிவபிரானால் உன் சிரம் அறுபட்டு அவனருள் பெறுவாயாக” எனச் சபித்தார். அந்த மகேச்சுரனே கயமுகாசுரனாகப் பிறந்தான். சிவபிரான் அவனுடைய தோலினைத் தமது திருவரையிலுடுத்திச் சிரத்தினையோரிடத்து வைத்தருளினார். சிவபிரான் யானைத் தோலைக் கொண்டமை.

வாயே வாழ்த்து கண்டாய் - மதயானை யுரிபோர்த்து
 அப்பர்
 “மத்த யானையை மறுகிடவுரி செய்து போர்த்தவர்”
 சம்பந்தர்

மத்தம் மதயானை யுரிபோர்த்த மணவாளன்”
 சுந்தரர்
 என்னும் திருப்பா சுரங்களினால் அறியலாகும்.

சிவபிரான் தேவியோடு பூதகணங்கள் சூழப்
 பூலோகத் திழிந்து பயிரிலி என்னும் வனத்தில்
 எழுந்தருளியிருந்தார். சிந்துரன் பூலோகத்திலும் தன்னை
 எதிர்த்தவர்களை யெல்லாம் தவிடு பொடியாக்கித்
 தருக்குற்றிருந்தான். அப்பொழுது அவன் கேட்கும்
 வண்ணம் ஒரு அசரீரி வாக்கு “ஓ சிந்துரனே! உனக்கு
 அழிவுகாலம் நேர்ந்தமையின் உன்னை நீயே புகழ்ந்து
 கொள்ளுகிராய்: உன்னைக் கொல்வதற்கு
 உமையம்மை இடத்திலே விநாயக மூர்த்தி கருவாகி
 வளர்கின்றனர்.” எனக் கேட்டது. இது கேட்ட சிந்துரன்
 பயிரிலி கானகத்துப் பூங்காவிலிருந்த உமையம்மையின்
 உதரத்திலே வாயுருப மெடுத்துச் சென்று கருவைச்
 சேதித்துச் சிரசை நரும்பையாற்றங் கரையிலே
 போட்டுச் சென்றான். (அச்சிரசு விழுந்த இடம்
 பள்ளமாகிக் கணைசகுண்ட மெனவும், சிரசினின்றும்
 பெருகிய உதிரம் ஆறாக வோடிச் சோணாந்தி எனவும்
 வழங்கப்படலாயிற்று.

அப்பால்; யோகிகட்கு யோகியாயும் போகிகட்குப்
 போகியாயும் இருந்தருள் புரியுஞ் சிவபிரான்
 தேவியோடும் பயிரிலி வனத்தை நீங்கித்
 திருக்கைலாயத்தை அடைந்தனர். அங்கு
 குழந்தையுருவத்தோடு விநாயகர் தோன்றினார்.
 அதனைக் கண்ட தேவியார் பெரிதும் அச்சமடைந்தார்.
 திருமால் பிரமன் முதலான தேவர்களும்
 இவ்வதிசயத்தைக் காணத் திரண்டு வந்தனர்.
 அப்பொழுது விநாயக மூர்த்தி பிரகஸ்பதி தேவரை
 நோக்கி “ஓ தேவகுருவே! மகேச்சுரன் என்னும் அரசன்
 உன்னைப் பத்தியோடு →

பணிந்து வணங்கிய நாளில் நீ அவனுடைய தலைக்குக் கொடுத்த வரத்தினால் அவன் கயமுக்காசுரனாகப் பிறந்து சிவபிரானுடைய சூலாயுதத்தினால் அறுபட்டுச் சாரூப பதவியைப் பெற்றான். அவன் சிரசு அக்கடவுளாலயத்தோர் பால் இருக்கின்றது. அதனை இங்குக் கொண்டு வாருங்கள்” என அருளிச் செய்தனர். நாரத முனிவர் இதனைக் கேட்டுச் “சுவாமி! அதனைத் தாங்களும் கொணரவும் கூடிய வல்லமை அடியேங்களுக்கு இல்லை; தேவரீரே அருள் புரிதல் வேண்டும்” என்றார். உடனே விநாயகர் யாவரும் காண அச்சிரசை வரும்படி செய்து தந்திருமேனியிற் சேர்த்துக் காட்சி கொடுத்தருளினார்.

பிரமாதி முனிவர்களும் தேவர்களும் இக்காட்சியைக் கண்டு தோத்திரஞ் செய்தனர். இதனால் விநாயகர் கஜானனர் என்னுந் திருநாமத்தைப் பெற்றார். இதனை யறிந்து மிகவும் பராக்கிரமத்தோடு போர்புரிய எதிர்த்து வந்தான் சிந்துரன். விநாயகப் பெருமான் அவனைத் தமது துதிக்கையினால் வாரியெடுத்துச் செய்து போல அரைத்துக் குழைத்துத் தமது மத்தகத்திற் பூசிக் கொண்டனர். தேவர்கள் முனிவர்கள் யாவரும் தத்தம் இடர்நீங்கி மகிழ்ந்தனர்.

சிந்துரனைக் கொல்லும் பொருட்டு விநாயகர் திருவவதாரஞ் செய்தருளிய தினம் ஆவணி மாதப் பூர்வபக்கச் சதுர்த்தி தினமாகும். இத்தினமானது உலக காரணமாகிய சிவபிரானே பூசித்ததும் மகிமையும் கீர்த்தியும் வாய்ந்ததுமான நாளாகும்.

யானை முகமும், பெருச்சாளிவாகனமும் விநாயகரின் விவேக புத்திகளின் அடையாளங்களென்று மதிக்கப்படுகின்றன. அவரது ஞானம் கண்டே வியாச முனிவர் மகாபாரதத்தைத் தங்கு தடையின்றி எழுதுவதற்கு விநாயகப் பெருமானைத் தெரிவு செய்து கொண்டார்.

பண்டைக் காலத்துப் புலவர்கள் நுலாசிரியர்கள் விநாயகரை வணங்கியே தம் நூல்களைப் பாடினர். சிரசிலே குட்டித் தோப்புக் கரணம்போடுதல் என்பன விசேஷமாக விநாயகரை வசீகரிக்கும் வணக்க முறைகளாகும். தேகாரோக்கிய முறையில் நல்ல சக்தியு முண்டாகின்றது. தேகப்பயிற்சியைக் கூட நமது முன்னோர்கள் தெய்வீகமாக்கியிருக்கின்றனர் என்பதை அறியலாம்.

முன்னொரு காலத்தில் பிரம தேவன் சிவபிரானைத் தரிசிக்குமாறு கயிலாயத்திற்குச் சென்றார். அத்தருணம் சிவபிரான் விநாயகர் சுப்பிரமணியர் சமேதரராகத் திருவோலக்கத்தில் எழுந்தருளி இருந்தார். அப்போது நாரதர் கொணர்ந்த கனியொன்றைப் பிரமன் சொற்படி சிவபிரான் முருகனுக்கு அளித்தனர். இதனைக் கண்ட கணபதி கடும் கோபத்துடன் பிரமனை நோக்கினார். அது கண்டு அஞ்சிய பிரமன் “அடியேன் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்க வேண்டும்.” என விண்ணப்பஞ் செய்து வணங்கினான். இதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சந்திரன் அவமதிக்கும் குறிப்புடன் நகை செய்தான். விநாயகக் கடவுள் இதனைக் கண்டு கோபித்து நோக்கிப் “பெரியோர்கள் சபையில் அடக்கமின்றி நகைத்தனை ஆதலின் உலகத்திலே பிரகாசமின்றி மறைந்து போகக் கடவை உன் உருவத்தைக் கண்டவர்களும் இடருழக்கக் கடவர்.” எனச் சபித்தருளினார். சந்திரன் ஒளி மறைந்தமையால் அமுதபானங் கிடையாத தேவர்கள் இந்திரனிடஞ் சென்று முறையிட்டனர். இந்திரன் ஏனைய தேவர்களோடுஞ் சென்று விநாயக மூர்த்தியைத் தொழுது குறையிரந்து வேண்டி நின்றனர். அவ் வேண்டதலுக்கிரங்கிய விநாயகப் பெருமான் இந்திரனை நோக்கி “இந்திரனே! வருடத்தில் ஒரு நாள் ஆவணி மாதப் பூர்வபக்கச் சதுர்த்தசியில் சந்திரனை யாவரும் பார்த்தல் கூடாது. அப்படித் தட்டுத் தடுமாறி →

பார்ப்பவர்கள் துன்பமடைவார்கள். ஏனைய நாள்களில் முன்போலப் பிரகாசத்துடன் கூடிய அவனுருவினையாவருங் காணலாகும்” என்று அருளிச் செய்தனர். பின்னர் இந்திரன் சந்திரனிடத்துச் சென்று விநாயகர் அருளிச் செய்த அருட் திறங் கூறி ஏகாட்சர மந்திரத்தை யுபதேசித்து அவர் கருணையைப் பெற்றும்படி கூறிச் சென்றான்.

சந்திரன் மனோ திடங்கொண்டு விநாயகரைக் குறித்து 22 ஆண்டுகள் ஏகாட்சர மந்திரத்தை செபித்தான். விநாயகப் பெருமான் அருள் கூர்ந்து சந்திரனுக்குப் பிரசன்னமாகி “அங்காரக சதுர்த்தி தோறும் நீ உதயமாகின்ற போது நம்மைப் பூசித்து உன்னையும் யாவரும் துதி செய்யக் கடவர். உன்னை யாவருந் தொழும்படியாக உனது கலைகளுள் ஒரு கலை மாத்திரம் நமது திருமுடியின் மீதிருக்கக் கடவது” என அருள் புரிந்தார். இதனால் பாலச் சந்திர விநாயகர் என்னும் திருநாமம் பெற்றார்.

எல்லா வளங்களும் பொருந்திய மாளவ தேசத்தில் சந்திராங்கதன் என்றொரு மன்னன் இருந்தான். மனைவி பெயர் இந்துமதி. அவன் ஆட்சி புரிந்து வரும் காலத்தில் ஒரு நாள் அமைச்சர்கள் அரசே நாட்டை அழிக்கவல்ல மிருகங்கள் காட்டில் மிகுந்திருக்கின்றன என ஒற்றர்களால் அறியலானோம். ஆகலின் வேட்டைக்குச் செல்ல வேண்டும்.” என்று விண்ணப்பித்தனர். அரசனும் இயைந்து சகல சேனைகளோடு சென்று துஸ்ட விலங்குகளை எல்லாம் துண்டித்து உதிரவெள்ள மோடச் செய்தான். அதனை ஓர் அரசுக்கி அறிந்து ஆவேசத்துடன் அரசன் கரத்தைப் பற்றுமாறு நெருங்கி வந்தான். அவளது நடையையுங் கொக்கரிப்பையும் கண்ட மன்னன் அஞ்சி அவ்வளத்துள்ள ஒரு மடுவிற் பாய்ந்தான். அம் மடுவில் நீராட வந்த நாககன்னியர் அவனைக் கண்டு இன்று நயக்குப் பெருஞ்செல்வம் கிடைத்ததென →

எண்ணி அவனை நோக்கி “அரசர் கோமானே! நாங்கள் நாகலோக நங்கையர்கள் உனது புண்ணிய விசேஷத்தால் எங்களைக் காணப் பெற்றாய். உனக்கினி ஏது குறையுமில்லை. எங்கள் செல்வம் நகரம் யாவும் உனக்கே சாவா மருந்தும், கண்டு கேட்டு, உண்டு, உயிர்த்து, உற்றறிதலாகிய மகளிரின்புழம் யாவும் உன்னுடையதே” என்று அவன் மனங்களிக்க இன்சொல் வழங்கி அன்புக் குறிப்புக் காட்டி நின்றனர்.

நாக கன்னியரின் சாகசத்தைக் கண்ட மன்னன் அவர்களை நோக்கி “நான் நீதிமுறை தவறாதவன் ஏக மந்தராசனுடைய புத்திரன் பரஸ்திரீகளைக் கனவிலுங்கருதேன் என்னிடத்து உம்மவர் பிரசங்கம் செல்லாது.” எனக் கடுமொழி கூறிக் கடிந்தனன். எனினும் அவர்கள் அவனை விட்ட பாடில்லை பலசரச வார்த்தைகளைப் பகன்று அவனைத் தம் வசமாக்கிச் சென்று அளவற்ற உபசாரங்களைச் செய்து வந்தனர்

வேட்டைக்கு வந்தவர்கள் மன்னனை எங்குந் தேடியும் காணாமையால் இம்மடுவிற்கான். விழ்ந்திறந்தானென்று நிச்சயித்து நகரத்திற்கு ஓடிச் சென்று நாயகன் செய்தியை இந்துமதிக்குத் தெரிவித்தனர். அவள் மிகுந்த துயரமடைந்து சோர்ந்து நிலத்தில் வீழ்ந்தாள் உறவினர் தேற்ற ஒருவாறு தேறி மாங்கல்ய மிழந்து கவலையுடனிருந்தாள்.

ஒருநாள் திரிலோக சஞ்சாரியாகிய நாரத முனிவர்அங்கு வந்தார். இந்துமதி அவரை வணங்கி உபசரித்து மன வாட்டத்துடன் நின்றாள். அவள் குறிப்பறிந்த நாரதர் “மாதர் திலகமே! மனக்கிலேசத்தை ஒழிப்பாயாக உன்கணவன் நாக லோகத்திலிருக்கின்றான். அவன் இங்கு வருவதற்கு ஒரு உபாயமுண்டு அது விநாயகக் கடவுளின் சதுர்த்தி விரதமாகும். அதனை நீ அனுட்டித்தால் சகல நன்மையும் பெறுவாய்” என உறுதி கூறி

அதனை அனுட்டிக்கும் முறையையும் தெரிவித்து விடை பெற்றுச் சென்றார்.

இந்துமதி பன்னிரண்டு வருடங்கள் அவ்விரதத்தை விதிப்படி அனுட்டித்து விநாயக மூர்த்தியினருள் பெற்றாள். நாக கன்னியர் சந்திராங்கதனிட்டுள்ள காதலையொழித்து அவனை அலங்கரித்து வேண்டிய திரவியங்களும்ளித்து மடுக்கரையில் கொணர்ந்து குதிரையிலேற்றி “அன்பனே! இனி நீ உன் மனைவியோடு சுகித்திருப்பதே எங்கள் சுகமாகும்” என்று விடை கொடுத்து அனுப்பி மீண்டனர்.

அரசன் நகரை நோக்கி வருதலைக் கண்ட நகர வாசிகள் இதனை ஓடோடியுஞ் சென்று அமைச்சருக் கறிவித்தனர். அமைச்சர் பரவசப் பட்டு நால்வகைப் படைகளோடு சென்று அவனை வரவேற்று உபசரித்தனர். மன்னனும் நகரத்தையடைந்து நடந்தன வெல்லாங் கூறினான்

பின்னர் பெரியோர் பலரை மன்னன் அழைத்துச் “சிவசங்கற்பத்தால் நடந்த செய்திகளை அறிந்தீர்கள் அல்லவா? இனி நான் மனையாளோடு கூடி வாழ்தல் வேண்டும். அவள் அமங்கலத்தை அடைந்திருக்கிறாள் ஆகையால் தரும சாஸ்திரங்களைப் பார்த்து இதற்கோர் பிராயச்சித்தம் செய்ய வேண்டும் எனக் கேட்டான். பெரியோர்கள் “அரசே! உன்னைப் பிரிந்த நாளிலேயே உன் மனைவி விநாயகப் பெருமானை யுபாசித்து அமங்கலத்தை ஒளித்து மங்கலத்தைப் பெற அருள் பெற்றாள்” எனக் கூறி மகிழ்ந்தனர். சந்திர காந்தனும் இந்து மதியும் இன்புற்று வாழ்ந்து வருகையில் ஒரு நாள் நாரத முனிவர் அங்கு எழுந்தருளினார். முனிவரை வணங்கி இருவரும் உபசரித்தனர். நடந்த யாவையும் நாரதர் விபரமாகச் சொல்லச் சந்திர காந்தன் அனைத்தையும் உள்ளன்போடு இடைவிடாது அனுட்டித்து இறுதியில் பேரின்ப வீட்டையடைந்தான்.

அரும்பிய வினையெலா மறுக்கத் தக்கது
 பெரும்பிணி முழுவதும் பெயர்க்கத் தக்கது
 பொரும்பகை வலிகளும் போக்கத் தக்கது
 விரும்பிய பொருளெலாம் விளைக்கத் தக்கது
 தேவர்க டேவன் சிந்தூர முகத்தவன்
 மூவர்கள் முதல்வன்முத் தொழிற்குங் காரணன்
 மேவர மகிழ்வது விளம்பு நாமமுந்
 தாவறு விநாயக சதுர்த்தி யென்பரால்.

நமது மனதுக்கும் யானைக்கும் ஒரு ஒற்றுமை
 உண்டு. மனமாகிய தத்துவ இருப்புக்கு நமது
 மண்டையில் யானை மத்தகம் என்ற இரு
 உறுப்புக்களும் அதன் மத்தியில் கீழ் நோக்கித்
 தொங்கும் ஒரு நரம்பும் உளது. அது யானை
 முகத்தை ஒத்த வடிவியைபுடையதாய் விளங்குகின்றது.
 எதையும் முதலில் நினைக்கும் மனதின் இருப்பிடம்
 அவ்வாறு அமைந்திருப்பதால் முதற் தெய்வமாக
 விளங்கும் விநாயக வடிவமும் அவ்வாறு
 அமைந்துள்ளது போலும்

திருமால் கூட விநாயக சதுர்த்தி விரதத்தை
 யனுட்டித்துக் குருட்டுப் பாம்பாகும்படி உமையம்மை
 யாரிட்ட சாபம் நீங்கப் பெற்றார். இவ்விரதத்தை
 முறைப்படி அனுட்டிப்போர் துன்பம் நோய் வறுமை
 முதலியன நீங்கி இன்புறுவார். இஷ்ட சித்திகள் யாவும்
 பெற்று மகிழ்வார் இவ்விரத மகிமையைச் சொன்னால்
 கற்பவதிகள் வேதனை நீங்கிச் சுகப் பிரசவமாவார்.
 யாத்திரை நாட்களில் கூறினால் எவ்வகை இடர்களும்
 நேரிடாது எனவும் கூறப்படுகின்றது.

ஒளியான திருமேனி யுமிழ்தான மிகமேவும்
 களியார வருயானை கழல்நாளு மறவாமல்
 அளியானு மலர்தூவு மடியார்க ளுமான
 வெளிதாகும் வலதாய வினைகூட நினையாவே.

அனலாகரனும் அறுகம்புல்லும்

தாபரன் என்ற நகரத்தில் பனைமரங்கள் நிறைந்த ஒரு தோப்பில் கவுண்டினியர் என்ற தவ முனிவர் ஒருவர் தம் மனைவி ஆசிரியை என்பவளுடன் வாழ்ந்து வந்தார். அவர் தமது ஆசிரமத்தில் விநாயகரைப் பிரதிஷ்டை செய்து தினந்தோறும் பதினாயிரம் அறுகம்புல்லால் பிள்ளையாரைப் பூசித்து வந்தான். அவர் மனைவி கவுண்டினிய முனிவரை நோக்கி “நாதா! நறுமணம் வீசும் மலர்கள் பல இருக்க அவைகளைப் பறித்து வந்து அர்ச்சனை செய்யாமல் நாள் தோறும் அறுகம்புல்லைக் கொண்டு வந்து பிள்ளையாருக்கு அர்ச்சனை செய்து வருகிறீர்களே அதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று கேட்டாள்

இதற்கு அந்த முனிவர் “பிரியே! அதன் பெருமை அருமையானது பக்தியோடு கேட்கும் உனக்கு அந்த வரலாற்றைச் சொல்கிறேன் கேட்பாயாக” என்றார்

முன்பு ஒரு காலத்தில் யமதர் பாரில் யமதர்ம ராஜன் நவரத்தின சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தான். அவனது சபையில் தேவர்களும் முனிவர்களும் கந்தர்வர்களும் வீற்றிருந்தனர். அவர்களுக்கு எதிரில் ஊர்வசி, ரம்பை, திலோத்தமை, மேனகை முதலிய தேவ கன்னியர்கள் நடனம் ஆடிக் கொண்டிருந்தனர். அந்த நடனத்திலே தேவ கன்னியரில் மிகவும் அழகு வாய்ந்த திலோத்தமை என்பவளின் மேலாடை ஆட்டத்தின் வேகத்தில் நழுவி அகன்று போய் விட்டது. அவள் தலை குனிந்தபடி யாரும் அறியா வண்ணம் நகர்ந்து சென்றாள். அவளையே கவனித்துக் கொண்டிருந்த யமதர்மராஜன் மேலாடை இல்லாத திலோத்தமையைக் கூர்ந்து பார்த்ததால் மோக தாபங் கொண்டான். அவன் உள்ளம் காமத்தால் வெந்தது. உடனே சபையிலிருந்து வெளியேறினான். அவன் நடந்து செல்லும்போதே அடக்க முடியாத காமத்தால் அவனது வீரியம் தூண்டவே வெளிப்பட்டு தரையில் சிந்தியது. →

அதிலிருந்து பயங்கரத் தோற்றமுள்ள ஓர் அசுரன் யின்னலைப் போலத் தோன்றினான். அனலாசுரன் என்ற அவனது பயங்கர உருவத்தைக் கண்டு அனைவரும் பயந்து ஓடிப்போய் விட்டார்கள் யமதர்மனும் பயந்தான்.

உடனே அந்தப்புரத்திற்குச் சென்று தனது கோரமைந்தன் நுழைந்து விடாதபடி கதவுகளைத் தாளிட்டுக் கொண்டான். தந்தை என்பதால் அவனை ஒன்றும் செய்யவில்லை அனலாசுரன். அவன் பூவுலகம் சென்று உயிரினங்களை விழுங்கி விட்டு தேவர்களையும் சாப்பிட எண்ணியவனாய் தேவலோகத்தை நோக்கிப் பாய்ந்தான். இதையறிந்த தேவர்கள் இந்திரனுடன் திருமாலிடம் சென்று நடந்ததைக் கூறினார்கள்.

திருமாலோ அந்தக் கொடிய அசுரனைப் பிள்ளையாரால் தான் அழிக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்து கொண்டு தேவர்களுடன் விநாயகரை வழிபட்டுத் தேவர்களின் குறைகளைச் சொல்லி முறையிட்டனர். விநாயகரும் அவர்களையெல்லாம் தனக்குப் பின்னால் இருக்கும்படி செய்து விஸ்வரூபம் எடுத்துக் கொண்டார். தேவலோகம் சென்ற அனலாசுரன் அவர்களையெல்லாம் அங்கு காணாததால் பல இடங்களிலும் தேடியலைந்து விநாயகர் அருகில் அவர்கள் இருப்பதை அறிந்தான். அவர்மீது பாய்ந்தான்.

ஆழ்கடலை அகத்தியர் விழுங்கியதைப்போல ஆலகால் விஷத்தை உமையொருபாகன் அள்ளி விழுங்கியதைப் போல் அனலாசுரனை விநாயகர் விழுங்க நினைத்தார். அவனைத் தன் துதிக்கையால் வளைத்துப் பிடித்து உயரத் தூக்கி அனலாசுரனே! நீ இந்த உலகத்தைப் பலவிதத்திலும் துன்புறுத்தி விட்டாய் இன்னும் பல உயிர்கள் என் வயிற்றினுள்ளே இருக்கின்றன என்று கூறி அனலனை அப்படியே தன் வாயில் போட்டு விழுங்கி விட்டார்.

பிள்ளையாரின் வயிற்றினுள்ளே புகுந்த அனலாசுரன் அவர் உடலில் கொடிய வெப்பத்தினை உண்டாக்கினான். தேவர்கள் பிள்ளையாரின் செயலைக் கண்டு அதிசயித்தனர் என்றாலும் அவருடைய →

வயிற்றிலும் அதே வெப்ப உணர்ச்சி வாட்டியது பிள்ளையார் வயிறு குளிர்ந்தாற்றான் அனைவருடைய வயிறும் குளிரும் என்று அனைவரும் தீர்மானித்தனர்.

உடனே தேவேந்திரன் கட்டளைவிட சந்திரன் தனது அமுத கிரணங்களை விநாயகரின் சிரசின் மேலிருந்து பொழிந்தான். நான்முகனின் அன்புக் கட்டளைப்படி சித்தி புத்தி என்ற பிள்ளையாரின் மனைவியர் இருவரும் அவரருகில் நெருங்கி இருந்து தங்களது குளுமையான அங்கங்களினால் ஒற்றடம் கொடுத்தனர். திருமால் ஏராளமான தாமரை மலர்களை விநாயகர் முன்பு நீட்ட பிள்ளையார் அவற்றைக் கொண்டு தம்முடல் எங்கும் தடவிக் கொண்டார்.

வருணன் குளிர் நீர் அபிஷேகம் செய்தான். என்ன செய்தும் பிள்ளையாரின் வெப்பம் தணியவில்லை. கடைசியாக எண்பத்தெண்ணாயிரம் தவ முனிவர்களும் வந்து ஒவ்வொருவரும் இருபத்தொரு அறுகுகளினால் விநாயகர் உடல் முழுவதும் அர்ச்சனை செய்தனர். உடனே அவரைப் பற்றி இருந்த வெப்பமும் அனல் வெக்கையும் நீங்கியது. எல்லோரும் ஆனந்தம் அடைந்தனர். மூன்று உலகங்களும் குளிர்ந்து செழித்தன.

அப்போது விநாயகர் அவர்களை நோக்கி என் வயிற்றிற் தோன்றிய அனலைத் தேவர்கள் செய்த பரிகாரங்களால் தணிக்க முடியவில்லை. நீங்கள் செய்த அறுகம்புல் அர்ச்சனையால் தான் என் வெக்கை நீங்கியது எனவே என்னை வழிபடும்போது எத்தனை நறுமண மலர்கள் இருந்தாலும் அதில் அறுகம்புல்லு மட்டும் இல்லாவிட்டால் அந்தப் பூசை பயன் தராது. நிறைய அறுகம்புற்களால் அர்ச்சிக்க வேண்டும். அதற்கும் இயலாதவர்கள் அறுகம்புல் ஒன்றையாவது அர்ப்பணிக்க வேண்டும்." என்று கூறி விட்டு மறைந்தார்.

அனலாகரனை விழுங்கியதால் பிள்ளையாருக்கு "காலானலப் பிரசமனர்" என்ற திருப்பெயரும் உண்டு அன்று முதல் பிள்ளையாரின் பூசைக்குரிய பொருள்களில் அவரது அர்ச்சனைக்கு அறுகம்புல் மட்டுமே வெகு சிறப்பாக விளங்கி வருகிறது.

வன்னி இலைகளின் மகிமை

விதூர்த்தேவன் என்பவன் அறுகம்புல் கிடைக்காத சமயங்களில் பிள்ளையார் பூசையை எப்படிச் செய்யலாம் என்று பிரம்மதேவரிடம் கேட்டான். பிரம்மதேவர் அதற்குப் பின்வருமாறு கூறலானார். பிள்ளையார் பூசைக்குப் பல பொருட்கள் பயன்பட்டாலும் அறுகம்புல்லுக்குச் சமமான மகிமையும் பெருமையும் பெற்றிருப்பது வன்னித் தழையாகும். வன்னி இலை இல்லாமல் விநாயகபூசை செய்தால் பயனிருப்பதில்லை. அறுகம்புல்லுக்குச் சமமாக வன்னிப் பத்திரமும் முக்கியமானவை என்பதற்கு உதாரணமாக ஒரு கதை சொல்கிறேன்

விதேய தேசத்திலே ஆதேயம் என்ற நகரம் ஒன்றிருந்தது. அதில் வீமன் என்று ஒரு வேடன் வசித்து வந்தான். அவன் தீமையே உருவான தீயவனாகவும், வழிப்போக்கர்களை மறித்துக் கொள்ளையும் கொலையும் புரிந்து அவர்களது பொருள்களைப் பறித்தும், வெட்டிக் கொன்றும், விற்பும் வாழ்ந்து வந்தான்.

ஒருநாள் அயலூர் அந்தணர்கள் அந்நகரத்தில் நடந்த ஒரு திருவிழாவைக் காண வந்து சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்பும்போது அவன் அவர்களிடமிருந்த பொன் பொருள்களை வழிப்பறி செய்து அவர்களையும் கொன்று விட்டான். அதனால் அவனைப் பிரமகத்தி தோஷம் பிடித்தது. அப்போது ராட்சகன் ஒருவன் தோன்றி புள்ளி மானைத் துரத்தி ஓடும் வேங்கைப் புலியைப் போல வீமனைத் துரத்தினான். அரக்கனுக்குப் பயந்த வீமன் காட்டிலிருந்த ஒரு வன்னி மரத்தின் மீது ஏறிப் பதுங்கிக் கொண்டான்.

அவன் மரத்தின் மீது ஏறிய அதிர்ச்சியில் அதிலிருந்த ஓரிலை மரத்தினடியிலிருந்த பிள்ளையார் சிலையின் திருவடிகளில் விழுந்தது வீமனைத் தொடர்ந்து அந்த அரக்கனும் மரத்தின் மீது ஏறினான். அப்போதும் →

மற்றொரு இலை பிள்ளையாரின் திருமுடி மீது விழுந்தது. மரத்தில் ஏறிய வீமனும் அந்த அரக்கனும் மரத்திலேயே கடுமையாகப் போர் புரிந்தனர். முடிவில் இருவருமே கட்டிப் புரண்டு மரத்திலிருந்து விழுந்து மடிந்தார்கள். ஆயினும் அவர்களால் வன்னி மரத்தின் இலைகள் விநாயகர் திருமுடி மீதும் திருவடி மீதும் விழுந்ததால் அவர்கள் இருவரும் தெய்வஞானம் அடைந்தனர். விநாயகரின் திருவருளால் தேவலோகத்திலிருந்து ஒரு தங்க விமானம் வந்தது. அதில் இருவரும் ஏறி அமர்ந்து விநாயகர் உலகத்தை அடைந்து பெருவாழ்வு பெற்றார்கள். இதனால் அறுகம் புல்லுக்குச் சமமாக வன்னிமர இலையும் பிள்ளையார் பூசைக்கு உகந்தது என்று கூறப்படுகின்றது.

விக்கினங்களைப் போக்கும் விநாயக சதுர்த்தி

ஒரு சமயம் விநாயகர் கைலாயத்தில் நர்த்தனம் செய்திருக்கின்றார். சரிந்த தொந்தி குறுகிய கால்கள் ஆடல் வெகு அழகாய் இருந்தது. இவரைப் பார்த்த சந்திரன் சிரித்தான். ஒன்று சிரிப்பை அடக்கி இருக்க வேண்டும். இல்லையேல் சிரித்ததிற்கு ஒரு பொய்யையாவது சொல்லி இருக்க வேண்டும். சந்திரன் இந்த இரண்டையும் செய்யவில்லை விநாயகர் கோபித்துச் சந்திரனைச் சபித்தே விட்டார்.

சாபம்! “அன்று முதல் சந்திரன் உருவை எவருமே பார்க்க மாட்டார்கள்.கலை இழந்து உருக்குலைந்து தேய்ந்து போகட்டும் அத்தகைய நீசனாவாய்” என்பதுதான்.

சந்திரன் அன்று முதல் கலை இழந்து தேய்ந்து மெலிந்தான். கண்டவரும் ஒதுக்கினர். கடைசியில் விநாயகரிடமே வந்து மன்னிப்புக் கேட்டான். விநாயகர் மனமிரங்கி சுக்கில சதுர்த்தியில் உன்னைக் காண்பவர்க்கெல்லாம் வீண் அபவாதம் ஏற்படும். ஆனால் ஆவணி மாதம் சுக்கில சதுர்த்தியில் என்னைப் பூசித்தால் அந்த அபவாதம் நீங்கும் என்று சாபத்தை மாற்றினார்.

இது காரணமாக வளர்பிறை (நான்காம்பிறை) சதுர்த்தியன்று இன்று மக்கள் சந்திரனைப் பார்க்காது ஒதுங்குகிறார்கள். அப்படித் தப்பித் தவறிப் பார்ப்பவர்கள் ஆவணி மாதம் சுக்கில சதுர்த்தியில் விரதம் அனுஷ்டித்து விநாயகரை வணங்கிச் சாப விமோசனம் பெறுகின்றனர். ஆவணி சதுர்த்தியில் அன்றே விநாயகர் திருஅவதாரம் செய்தார் என்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் சதுர்த்தி விரதங்களில் ஆவணிச் சதுர்த்தி முதன்மையாக விளங்குகின்றது.

சதுர்த்தியன்று விநாயகருக்கு இரட்டை அறுகம்புல்லால் பூசை செய்தால் சிறப்பு. விநாயகப் பெருமானுடைய திருவடிகளில் சேர்க்கப்படும் அறுகுக்கு இந்திரன் முதலிய தேவாதி தேவர்களுடைய செல்வமும் ஒப்பாகாது என விநாயக புராணம் விளக்கும். புண்ணியம்-பாவம், சுகம் - துக்கம், தர்மம் - அதர்மம் →

பிறப்பு - இறப்பு, தோற்றம் - மறைவு, புணர்ச்சி - பிரிவு
 உவப்பு - வெறுப்பு, இன்பம் - துன்பம், இப்படி
 ஒன்றுக்கொன்று நம்மிடையேயுள்ள இரட்டைப் பண்புகள்
 ஒழிந்து விநாயகப் பெருமானை எம் மனம் நாடி அவரிடம்
 கலக்க வேண்டும் என்பதை உணர்த்துவதற்கே
 பிள்ளையாருக்கு இரட்டை அறுகம்புல்லால் பூசை
 செய்யும் வழக்கத்தை நம் முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தி
 உள்ளார்கள்.

ஒருமுறை சிவபெருமானும் பார்வதியும்
 திருக்கையாலத்தில் தாயம் ஆடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.
 இதில் யார் வென்றது என்று தீர்ப்புக் கூறும் பொறுப்பு
 நந்தியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. நந்திக்கு ஈஸ்வரன் மீது
 மதிப்பு அதிகம். அதனால் ஈஸ்வரன் தோற்றபோதும் கூட
 அவரே வென்றதாக அறிவித்தார். பார்வதி கோபத்தில்
 நந்தியைச் சபித்தார். நந்தி பார்வதி தேவியின் பாதம்
 பணிந்து சாப விமோசனம் கோரினார்.. பார்வதி
 மலமிரங்கி "ஆவணி சதுர்த்தியில் எனது மகன்
 கண்பதியின் பிறந்த தினத்தன்று உனக்குப் பிரியமான
 அறுகம்புல்லால் அர்ச்சனை செய்தால் உன் சாபம்
 நீங்கும்" என்று அருளினார். விநாயக பூசைக்கு
 அறுகம்புல் மிக முக்கியம் என்பதை இக்கதை
 உணர்த்துகின்றது.

சதுர்த்தி நாளன்று விநாயகரை இருபத்தியொரு
 இலைகளால் அர்ச்சிப்பது உத்தமம் அவை
 ஸரிசலாங்கண்ணி, வில்வம், ஊமத்தை, முல்லை, துளசி,
 வன்னி, நாயுருவி, மாதுளை, தேவதாரு, மருவு, அரசு,
 ஜாதிமல்லிகை, தாழை, அகத்திக்கீரை, இலந்தை,
 வெள்ளறுகம்புல், கண்டங்கத்தரி, அரளி, எருக்கு, மருதை,
 விஷ்ணுகாந்தி ஆகியவற்றின் இலைகளே அவையாகும்.

விநாயக சதுர்த்தி விரதம் முக்கியமாகப் பெண்கள்
 அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. காரணம் இந்த உலகில்
 ஆண்களை விடப் பெண்களே காரணம் இல்லாமல் வீண்
 அபவாதத்திற்கு உள்ளாகின்றனர். ஆதலால் அவர்கள்
 மேல் ஏற்படும் வீண் அபவாதங்கள் நீங்கவும் அவர்கள்
 விரும்பும் மக்கட் செல்வம் முதலிய எண்ணங்கள் சித்தி
 பெறவும் சித்தி விநாயகரை அவர் விரும்பிய
 சதுர்த்தியன்று விரதம் அனுஷ்டித்து வழிபட வேண்டும்.
 வருடம் முழுவதும் வரும் இருபத்திநாலு →

சதுர்த்தியிலும் (சதுர்த்தி பன்னிரண்டு, சங்கடகரசதுர்த்தி பன்னிரண்டு) விரதம் அனுஷ்டிப்பதோடு ஆவணி சுக்கில சதுர்த்தியில் விரதம் பூர்த்தி செய்து விநாயகரை வழிபடுவதன் மூலம் பெறுதற்கரிய பேறுகளைப் பெறலாம்.

விநாயக சதுர்த்தியன்று நெற்களஞ்சியத்தைப் பூசிப்பது ஆன்றோர் வழக்கம் அவருடைய வழிபாட்டாலே நெற்பயிர் நன்கு விளைந்து நல்ல விளைச்சலைக் கொடுக்கிறது. ஏன்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே இருந்து வருகின்றது. விநாயக உருவங்களில் அதன் கைகளில் வைத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் காணப்படும் பொருட்களில் நெற்கதிரும் ஒன்றாகும்.

நடவு நடும் பெண்கள் தங்கள் வேலையை விநாயகர் கண்காணிப்பதாகவே கருதுகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் நடவு நட்டு முடியும் போது

“ஏரி நடும் தனையும் இருப்பிருந்த பிள்ளையாரே
ஏரிநட்டு நான் போறேன் எழுந்திருக்க ஐயாலே

என்று பாடுகின்றார்கள். விதை விதைக்கும் பொழுதும் வேறு நற்கருமங்கள் செய்யும் பொழுதும் விநாயகரை வேண்டதல் செய்வார்கள். அவரே எக்காரியங்களுக்கும் முதல்வர் என்பதைக் குறித்துக் கிராமிய மக்கள் பாடும் பாடலும் உண்டு.

பெருச்சாளியை ஊர்தியாக்கினார் விநாயகர்

இமய மலைச்சாரலில் ஐந்துவகை வேள்விகளையும் நாள் தோறும் நடத்தி எப்போதும் சிவபெருமானின் நினைவுடனேயே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தார். சவுபரி முனிவர் வேதங்களிலும் சாஸ்திரங்களிலும் பெரும் புலமை பெற்றவர் அவர்.

அவருடைய மனைவி மனோரமை சிவனை நினைக்கும் தன் கணவரையே தினம் நினைத்து அவருக்குப் பணிவிடைகள் புரிந்து கொண்டிருந்தாள். கற்புக்கரசியான அவள் பேரழகியும் கூட

நிலையில்லாத உடலழகைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாது இறையழகு நோக்கியே அவளது கவனம் இருந்தது

பக்தர்களைச் சோதித்துப் பார்ப்பதுதானே இறைவனின் திருவிளையாடல்

கடவுள் கணவன் என்று தன்பாட்டுக்கு இருந்த மனோரமைக்கு ஒரு பேராபத்து வந்தது அழகின் ஆபத்து

ஒரு தினம் கிரௌஞ்சன் என்ற கந்தர்வ மன்னன் ஆகாய வழியே பறந்து வந்து கொண்டிருந்தான். பூத்தொடுத்துக் கொண்டிருந்த மனோரமை அவன் கண்களிற பட்டாள். அவளின் பேரழகு அவனை மயக்கிற்று, என்ன செய்கிறோம் என்பது கூடத் தோன்றாமல் மதி இழந்தான். மனோரமையின் கைகளைப் பிடித்து இழுத்தான்.

ரிஷிபத்தினி கோபங் கொண்டாள். அதேசமயம் நீராட வெளியில் சென்றிருந்த சவுபரி முனிவரும் அங்கே வந்தார். அவரது கண்கள் சிவந்தன. முனிவர் கடுங் கோபமடைந்தார். கோபம் வந்தால் சாபம்.

எந்தவகை தவறும் இழைக்காது ஒதுங்கி வாழும் என் தர்மபத்தினியிடம் இப்படி அடாது நடந்து கொண்டது ஏன்? நீ பெண்ணின் கையைப் பிடித்து இழுத்ததால் மண்ணைத் தோண்டி வளையில் ஒளியும் பெருச்சாளியாகக் கடவாய் என்றார்.

விநாயகரின் பக்தனான கிரவுஞ்சனுக்கு போதுதான் புத்தி வந்தது அஞ்சி நடுங்கினான். முனிவரின் பாதங்களில் படிபென வீழ்ந்தான்.

“சரணாகதி! சரணாகதி! மன்னியுங்கள் முனிவரே!. அம்மையாரின் அழகில் மயங்கி இப்படி அடாது புரியத் துணிந்துவிட்டேன்.

அடியேன் செய்த குற்றத்தைப் பேரருள் காட்டி தாங்கள் மன்னிக்க வேண்டும். நான் தங்களிடம் அடைக்கலம் புகுந்துவிட்டேன்”. என்று தரையில் முட்டி மோதிக் கண்ணீர்விட்டான். உளமார வருந்தினான்.

முனிவர் மனமிரங்கினார். “கிரவுஞ்சா! விட்ட சாபம் விட்டதுதான். உலகமே தலைகீழாக மாறினாலும் தூய முனிவரின் சாபத்தை மாற்ற முடியாது. ஆனாலும் உன்மேல் எனக்கு இரக்கம் வருகின்றது. அதனால் சாபவிமோசனம் பெறுவதற்கான வழியை மட்டும் சொல்லுகிறேன்” என்றார்.

கைகட்டி வாய்பொத்தி பவ்யமாக நின்றான் கிரவுஞ்சன்.

“கிரவுஞ்சா! நீ விநாயகரின் பக்தன். உன் சாபம் அவராலேயே தீரும். இன்னும் கொஞ்சக் காலத்தில் →

விநாயகர் பூலோகத்தில் பராசர முனிவரின் குடிலில் தோன்றுவார். அப்போது உனக்கு விடுதலை கிடைக்கும். அதுவரை நீ பெருச்சாளியாகத்திரிய வேண்டியதுதான்”.

முனிவர் சொல்லி முடித்ததும் கிரவுஞ்சனின் உடல் பெரிதாக வளர்ந்தது. நிறமும் உருவும் மாறிற்று. மலையளவிற்கு விகாரமான பெருச்சாளியாக மாறினான்.

பிறவி வாசத்தால பெருச்சாளி ஆக்ரோஷமாய் மண்ணைக் கிளறிற்று. தோண்டிற்று. ஓடிற்று.

அதே நேரம் பூலோகத்தில் அபிநந்தன் என்ற பேராசை மிக்க அரசன் யாகம் ஒன்று செய்து கொண்டிருந்தான். தேவலோகப் பதவிகள் அனைத்தையும் கைப்பற்ற வேண்டுமென்பதுதான் அவன் யாகத்தின் லட்சியம்.

அதனால் தேவேந்திரன் நடுங்கினான். உடனே உலகைக் கலக்கும் சக்திபெற்ற காலரூபியை அபநந்தனின் மீது ஏவினான்.

காலரூபி ஓர் அழிவு சக்தி. அது வந்த வேலையை மறந்து தானே எல்லாம் என்பதாக ஆட்டம் போட ஆரம்பித்து விட்டது. காலரூபிக்குக் காலனாக யாரால் வர முடியும். நம்விநாயகப் பெருமானால் தான் முடியும்.

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் காலரூபியின் செருக்குக்கு ஒரு முடிவு கட்டுமாறு பிள்ளையாரை வேண்ட அவர் சம்மதித்தார்.

புத்திர பாக்கியம் வேண்டித் தவமிருந்த ஒரு மகாராணிக்கு மகனாகப் பிறந்தார் பிள்ளையார். அதுவும் யானை உருவத்தில் நான்கு கரங்களோடு கையில் ஆயுதங்களோடு நீண்ட தும்பிக்கையுடன் அவதரித்தார்.

மகாராணி அரண்டு போனாள். என்ன இது விபரீதப் பிறப்பாக இருக்கிறதே என்று அஞ்சினாள்.

பாவம் அரசனுக்கும் அது விநாயகர் அவதாரம் என்று தெரியவில்லை. அந்த ஐங்கரனைப் பயங்கரனாக நினைத்து தொலைதூரப் பிரதேசத்தில் அந்தக் குழந்தையைப் தூக்கி எறியும்படி கூறி விட்டான்.

அந்தக் குழந்தை தூக்கி வீசப்பட்ட இடம் பராசர முனிவரின் இருப்பிடம்.

அதிகாலையில் குளியலுக்கு வந்த முனிவர்
 தாமரைஇலையில் தாமரைப்பூமாதிரி சிரித்துக்
 கொண்டிருந்த குழந்தையைக் கண்டார். விநாயகரின்
 திருவருள் என்பதை உணர்ந்து தன் குடிலுக்குத்
 தூக்கிச் சென்று பத்தினியிடம் கொடுத்தார்.
 பெற்றவருக்குக் கிடைக்காத பெரும் பாக்கியம் ரிஷி
 பத்தினிக்குக் கிடைத்தது.

விநாயகர் வளர்ந்து கொண்டிருந்தார்
 அப்போதுதான் கிரவுஞ்சப் பெருச்சாளி அந்தப்
 பகுதியில் தன் அட்டகாசத்தை ஆரம்பித்திருந்தது.

பார்த்தார் விநாயகர்!

தன்னிடமிருந்த பாசக்கயிற்றைப் பெருச்சாளி மீது
 வீசினார்.

பெருச்சாளி தப்பப் பார்த்தது முடியுமா?
 அதைக்கட்டி ஓழுத்து வந்தது பாசக் கயிறு
 விநாயகப்பெருமான் பெருச்சாளியை ஆசீர்வதித்தார்.
 “பிழையை உணர்ந்த கிரவுஞ்சனே இன்று முதல் நீ
 என் வாகனமாக மாறுவாய்” என்றார்.

யாருக்கும் கிடைக்காத அரிய வாய்ப்பு அந்த
 எலிக்கு அத்தனை எளிமையாகக் கிடைத்தது.
 அழிவுசக்தி எனப்படும் விக்கின சக்தியான
 காலரூபியையும் விநாயகர் விடவில்லை.

அதையும் வென்றார்! காலரூபியும் வருந்தி
 இறைவனிடம் மன்னிப்புக் கேட்டது. காக்கும் கரங்கள்
 சும்மா இருக்குமா?

“என்னை வணங்குபவர்களை நீ எதுவும்
 செய்யாதே நீ மனம் திருந்தியதால் அழிவு சக்தியான
 விக்ன என்ற உன் யெரைத் தாங்கி விக்ன விநாயகராக
 நான் ஆகிறேன்” (அழிவு சக்தியை அழிக்கும் நாயகன்)
 என்றார்.

காலரூபி விநாயகரின் காலடியில் வீழ்ந்தது.
 கிரவுஞ்சப் பெருச்சாளி அதைப் பாசத்துடன் பார்த்தது.

இராவணனுக்கு இன்னருள் புரிந்தார்.

இராவணன் திருக்கயிலை மலை சென்று சிவமூர்த்தியை வழிபட்டு “பெருமானே அடியேன் மூன்றரைக்கோடி ஆண்டுகள் அழியாது வாழவும் என் இலங்கை மாநகரம் ஒருவராலும் அழிக்கப்படாமல் இருக்கவும் ஒரு சிவலிங்கம் தந்தருள வேண்டும்” என்று வரம் கேட்டான்.

சிவபெருமான் ஒரு சிறிய சிவலிங்கத்தை அவன் கையில் தந்து “தசக்கிரீவனே! இச் சிவலிங்கத்தை அன்புடன் எடுத்துக் கொண்டு எந்த வாகனத்தின் மீதும் ஏறாமல் நடந்து சென்று இலங்கையில் அமைத்து வழிபடுவாயாக. அதனால் இலங்கை என்றும் அழியாதிருக்கும். வழியில் எங்காவது வைத்தால் பிறகு இச்சிவலிங்கத்தை எடுக்க இயலாது” என்று கூறியருளினார். இராவணன் மகிழ்ந்து ஆத்ம லிங்கத்தைப் பயபக்தியுடன் ஏந்திக் கொண்டு தென்திசை நோக்கி நடந்து சென்றான்.

அமரர்கள் அதனை அறிந்து அஞ்சினார்கள். அந்தோ! சங்கரர் தந்த லிங்கத்தைக் கொண்டுபோய் இலங்கையில் வைத்து விட்டால் இலங்கையை யாராலும் அழிக்க முடியாதே என் செய்வோம் என்று எண்ணித் திகைத்தார்கள். எல்லாரும் ஒரு முகமாக ஒரு கொம்புடைய ஐந்து கரத் தெந்தையைத் துதி செய்து

“கணபதியே! குணநிதியே! இராவணனுக்கு இடையூறு ஆக்கியும் எங்கள் இடர்களைப் போக்கியும் காத்தருள வேண்டும்” என்று வேண்டினார்கள்.

விநாயக மூர்த்தி தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இரங்கி இராவணனுடைய வயிற்றில் நீரை நிரப்புமாறு வருணனுக்குக் கட்டளையிட்டருளினார். வருணன் ஏழு நதிகளையும் இராவணன் வயிற்றில் நிரப்பினான். இராவணன் வயிறு முட்டியது “ஆத்திரத்தை அடக்கலாம் முத்திரத்தை அடக்க முடியாது”→

என்ற பழமொழியின்படி தவித்தான். சிவலிங்கத்தை வைத்துக் கொண்டு சிறுநீர் கழிக்க முடியாது. கீழேயும் வைக்கக் கூடாது என் செய்வது என்று எண்ணி ஏங்கினான்.

விநாயக மூர்த்தி ஒரு வேதியச் சிறுவனாக அவன் முன் சென்றார். இராவணன் “அந்தணச் சிறுவனே! இச் சிவலிங்கத்தை உன் கையில் வைத்திரு சிறுநீர் கழித்து விரைவில் வருவேன்” என்றான். ஐயா! நான் பள்ளிக்குப் போகின்றவன் நீர் விரைவில் வரவேண்டும். மூன்று முறை அழைப்பேன் வரவில்லையானால் நிலத்தில் வைத்து விடுவேன்” என்று கூறினார். இராவணன் நல்லது அவ்வாறே ஆகட்டும் என்று கூறிச் சிவலிங்கத்தை அம் மறையவ சிறுவனிடம் தந்து விட்டுச் சிறுநீர் கழிக்கத் தொடங்கினான். வருணன் நிரப்பிய நீர் நில்லாமல் சுரந்த வண்ணமாய் இருந்தது.

நெடுநேரமாயிற்று. வேதியச் சிறுவன் இராவணா வா! இராவணா வா!! இராவணா வா!!! என்று மூன்றுமுறை அழைத்தார். இராவணன் வராமையால் சிவலிங்கத்தை நிலத்தில் வைத்து விட்டார்.

இராவணன் சிறுநீர் கழித்த பின் கைகால்களை அலம்பிக் கொண்டு வந்து பார்த்தான். சிவலிங்கம் நிலத்தின் மீது வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டான். இருபது கரங்களாலும் எடுக்க முயன்றான். முடியவில்லை. வெள்ளி மலையைப் பெயர்த்தெடுத்த இராவணனுக்கு சிறு சிவலிங்கத்தைப் பெயர்த்தெடுக்க முடியவில்லை. “இது மகா பலலிங்கம்” என்றான். அவன் மீண்டும் முழு வலிமையுடன் எடுக்கலுற்றான். சிவலிங்கம் பசுவின் காதுபோல் குழைந்து விட்டது. அதனால் அத்தலம் கோகர்ணம் என்ற பெயருடன் மேற்குக் கடற்கரையில் இன்றும் விளங்குகின்றது. சுவாமி பெயர் மகாபலேசுரர். இலிங்கம் கொட்டைப் பாக்கு அளவுதான்.

இராவணன் பெரும் ஏமாற்றமடைந்தான். சீற்றமுற்றான். “ஏ பிரமச்சாரியே நான் வருவதற்குள் இச்சிவலிங்கத்தை நிலத்தில் வைத்து என் நலத்தைக் கெடுத்தனையே”? என்று கூறி அச் சிறுவன் தலையில் வலிமையாகக் குட்டினான். கோகர்ணத்தில் உள்ள விநாயர் தலையில் இன்றும் பெரும் பள்ளம் காணப்படுகின்றது.

விநாயகர் விண்ணளவாக வளர்ந்து இராவணனைத் தும்பிக் கையால் தூக்கிப் பந்துபோல் எறிந்தார். அவன் கீழே வருந்தோறும் மீள மீள எறிந்து பந்தாடினார். இராவணன் அவர் திருவடியில் வீழ்ந்து மன்னித்தருள்க என்று கூறி மன்றாடினான். விநாயகர் கருணை புரிந்தார். இராவணன் பெருமான் தலையில் குட்டிய பாவந்தீர தனது இருபது கரங்களாலும் தன் பத்துத் தலைகளில் பலமுறை குட்டிக் கொண்டபோது சதுஸ்ரம் திஸ்ரம் கண்டம் மிஸ்ரம் சங்கீரணம் என்ற ஐந்து நடைகளுடன் தாளமிடுவது போல் ஓசை உண்டாயிற்று விநாயகர் அவனுக்கு அருள் புரிந்தார். இராவணன் வெறுங் கையுடன் இலங்கை சென்றான்.

விநாயகர் திருமுன் சிரசிற் குட்டிக் கொண்டு அடியார்கள் அருள் பெறும் மரபு இதனால் உண்டாயிற்று.

திருநாரையூர் பொல்லாப் பிள்ளையார்

என்னை நினைந்தடிமை கொண்டென் இடர் கெடுத்துத்
தன்னை நினையத் தருகின்றான் - புன்னை
விரசு மகிழ் சோலை வியன் நாரையூர் முக்கண்
அரசு மகிழ் அத்தி முகத்தான்

என்று ஆரம்பிக்கும் நம்பியாண்டார் நம்பி
அருளிய விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை
விநாயகரின் பேரருளையும் பெரும்சிறப்பையும் கடவுட்
தன்மையையும் கூறுகின்றது. அந்த நூல் எழுதப்பட்டது
இந்தத் திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையாரைப்
பற்றித் தான். நம்பியாண்டார் நம்பி அவதரித்ததும் இந்த
ஊரில்தான்.

பிள்ளையார் அன்பே உருவானவர், கருணைக்
கடல், ஞானபண்டிதன், கேட்ட வரந் தரும் வள்ளல்
ஆனால் இது என்ன ? பொல்லாப் பிள்ளையார்?

பொல்லாத - “பொள்ளாத என்றால் உளியால்
செதுக்கப்பட்டாத என்று அர்த்தம். இந்தப் பிள்ளையார்
உளியால் செதுக்கப்படாமல் சுயம்பு வாகத்தானே
தோன்றியவர். அதனால் பொல்லாப் பிள்ளையார் என்று
அழைக்கப்பட்டார். எல்லா ஊரிலும் பெரும்
தொப்பையுடன் இருக்கும் பிள்ளையார் இங்கே ஓட்டிய
வயிறுடன் காட்சியளிப்பது அதிசயமான ஒன்று
தமிழுக்காகவும் பக்தர்களுக்காகவும் அடியவர்களுக்-
காகவும் ஓடியாடி உழைத்ததால் இப்படி ஆகிவிட்டாரோ.

பெரிய அற்புதமான சிவன் கோவில் இது.
மூலவர் செளந்தரேசுவரர் லிங்க உருவில் தரிசனம்
தருகின்றார். அம்பாளின் பெயர் திரிபுர சுந்தரி

அது என்ன ஊரின் பெயர் திருநாரையூர்
மிருகண்டு முனிவர் தவம் செய்து கொண்டிருந்த போது
காந்தவர்மன் என்பவன் அவரின் தவத்திற்கு இடையூறு
செய்தான். கோபம் கொண்ட முனிவர் அவனை →

நாரையாகுமாறு சாபமிட்டு விட்டார். காந்தவர்மன் விமோசனம் கேட்டுக் கதறி அழுதபோது செளந்தரேசுவரரைத் தினமும் காசி தீர்த்தத்தால் அபிஷேகம் செய்தால் சாபம் நீங்கும் என்று முனிவர் கூறினார். அது போலவே செய்தது நாரை.

ஒருநாள் இறைவனின் சோதனையால் காசியிலிருந்து நீர் கொண்டு வரும்போது பெரும் மழை ஏற்பட்டது அதனால் பறக்க முடியாமல் நாரை தவித்தது. அதன் சிறகுகள் ஒவ்வொன்றாக விழுந்தன. இந்த இடம் சிறகிழந்த நல்லூர் என்று இப்போதும் இருக்கின்றது.

சிறகுகளே இல்லாத நிலையில் நாரை தவழ்ந்து வந்து சிவனை வழிபட்டு மோட்சம் பெற்றது. அதனால் இந்த ஊர் திருநாரையூர் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

நடராஜர் சந்தனாச் சாரியார், சமயாச்சாரியார், தட்சணாமூர்த்தி, முருகன், கஜலட்சுமி, திருமூலநாதர், துர்க்கை, இரட்டை சண்டீஸ்வரர், ஆகியோரும் இந்த ஆலயத்தில் காட்சி தருகின்றார்கள். ஆலய வாசலில் நம்பியாண்டார் நம்பிக்குத் தனிச் சன்னதி இருக்கின்றது.

தென்மேற்குத் திசையில் தனிச் சன்னதியில் பொல்லாப் பிள்ளையார் தரிசனம் தருகிறார் வேண்டியவர்களுக்கு வேண்டியதைத் தருபவர் இவா. இவர் மட்டும் இல்லாவிட்டால் தேவாரப் பாடல்களே நமக்குக் கிடைத்திருக்காது.

தமிழுக்குப் பெருந்தொண்டு செய்தவர்
இந்தப் பொல்லாப் பிள்ளையார்
இவரது கதையை அறிவோம்

திருநாரையூர்ப் பொல்லாப் பிள்ளையார் ஆலயத்தில் பூசை செய்துவிட்டு வெளியில் வந்தார் அனந்தேச சிவாச்சாரியார். கோயில் வாசலில் இருந்த ஏழைகளுக்கு நைவேத்தியப் பிரசாதத்தைத் தானம் தந்துவிட்டு வீட்டுக்குச் சென்றார்.

வீட்டு வாசலில் அவரது செல்ல மகன் நம்பி
விளையாடிக் கொண்டிருந்தான்
அப்பாவைப் பார்த்ததும் ஓடி வந்து கட்டிக்
கொண்டான் அப்பா! பிரசாதம் எல்லாம் எங்கே
என்றான்

எல்லாவற்றையும் பிள்ளையார் சாப்பிட்டு
விட்டார். வேடிக்கையாகச் சொல்லி விட்டு உள்ளே
போனார் அனந்தேசர்.

தினசரி இதுபோலவே அவர் சொல்ல அதை
முழுமையாக நம்பினான் நம்பி
ஒருநாள் அனந்தேசர் கும்பாபிஷேகம்
ஒன்றிற்காக வெளியூர் செல்ல வேண்டி இருந்தது.

அதனால் மகனை அழைத்தார். மறுநாள்
அவனைக் கோயில் பூசைக்குச் செல்லுமாறு கூறினார்.

மகிழ்ந்து போய் விட்டான் நம்பி.
இராத்திரியூராவும் அவன் தூங்கவேயில்லை.

பொழுது விடிந்ததும் அம்மாவிடம் அவல், பொரி,
கொழுக்கட்டை என்று ஏராளமாகப் பண்ணச் சொல்லி
சந்தோஷமாய் எடுத்துக் கொண்டு கோயிலுக்குச்
சென்றான்.

பூசை செய்து விட்டுப் பார்த்தால் பிரசாதம்
எல்லாம் அப்படியே இருந்தன. மனம் நொந்து
போய்விட்டான் நம்பி. அழுகை வந்தது. பிள்ளையாரே!
ஏன் அப்பா தந்தால் மட்டும் சாப்பிடுகிறீர்கள் நான்
தந்தால் சாப்பிட மாட்டீர்களா? நீங்கள் சாப்பிடு
விட்டால் நான் செத்துப் போய் விடுவேன் என்று
கதறியபடி அருகிலிருந்த சுவரில் வேகமாகத் தலையை
மோதப் போனான்.

நம்பிக்கை வைத்த அச் சிறுவனைத் தும்பிக்கையால் தடுத்து நிவேதனத்தை மறைத்து கணபதி கருணை கூர்ந்தார். நம்பி பெரிதும் மகிழ்ந்து ஆடினார், பாடினார், ஓடினார், துள்ளினார் ஆனந்தத் தாண்டவமே செய்தார். அவர் கொண்ட மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையில்லை.

பிறகு மீளவும் அழத் தொடங்கினார். விநாயகர் “குழந்தாய்! நான் அழுது செய்து உனக்கு அருள் புரிந்தேன் இப்போது ஏன் அழுகின்றனை” என்று வினாவினார்.

“சுவாமி பள்ளிக்குச் செல்லும் காலம் கடந்து விட்டதே இப்போது சென்றால் ஆசிரியர் என்னைத் தண்டிப்பார் அதற்காக அழுகின்றேன்” என்றார். விநாயகர் அவருக்குச் சகல கலைகளையும் கற்பித்தருளினார்.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானம்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்

என்ற திருமொழிக்கு நம்பியாண்டார் நம்பிகள் இலக்கியமாக விளங்கினார்.

விநாயகரது திருவருளால் சகல கலைகளையும் உணர்ந்து விநாயகர் மீது பலபாடல்களைப் பாடித் துதி செய்தார்.

நம்பியாண்டார் நம்பியின் புகழ் நாடெங்கும் பரவிற்று

அப்போது சோழவள நாட்டை ஒப்பாரும் மிக்காரும் இன்றித் தனிச் செங்கோல் செலுத்தி அரசு புரிந்த பேரரசனாகிய இராசராச சோழன் இந்த அதிசயத்தைக் கேள்விப் பட்டான். அற்புதங் கொண்டான். நேரில் காணத் திருநாரையூருக்கு வந்து நம்பிகளை வணங்கினான்.

கணக்கில்லாத தேங்காய் பழங்களை பலகாத தூரம் பரப்பி அவைகளை விநாயகருக்கு நிவேதனம் புரிய வேண்டினான். நம்பி வேண்ட விநாயகர் ஒரே நொடியில் அவைகளை உண்டருளினார்.

மன்னன் மகிழ்ந்தான். நம்பிகளின் திருவருட் திறத்தைக் கண்டு அதிசயித்தான். இதன்பின் சிவனடியார்கள் இராஜராஜனை வேண்டினர். மன்னர் பிரானே! இத்தனை அற்புதம் வாய்ந்த தேவாரப் பாடல்கள் ஆயிரக் கணக்கில் இருக்கின்றன. ஆனால் ஒரு சில பாடல்களே வாய் மொழியாக வழக்கில் இருக்கின்றன. மிகுதி எங்கே இருக்கின்றது என்று தெரியவில்லை. அதை அரசர் கண்டு பிடித்தால் நல்லது என்று கேட்டனர்.

கவலைப்படாதீர்கள் திருநாரையூரில் நம்பி என்பவர் பிள்ளையாருடன் பேசும் திருவருள் பெற்றவர் அவரிடமே கேட்போம் வாருங்கள். மன்னன் திருநாரையூர் வந்தான். நம்பியிடம் விஷயம் சொன்னான்

நம்பி விநாயகருடன் பேசினார். “பிள்ளையாரே! தேவாரத் திருமுறைகள் இருக்கும் இடம் தெரிய வேண்டும் அதை இவர்களுக்குக் கூறுங்கள்” என்றார். “நம்பி! அப்பர் சுந்தரர் சம்பந்தர் பாடிய தேவார ஏட்டுச் சுவடிகள் சிதம்பரம் ஆலயத்தில் உட் பிரகாரத்தில் மேற்கே உள்ள அறையில் பூட்டிப் பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன” என்றார் பிள்ளையார் அசரீரி வாக்காக,

திருமுறை கண்ட சோழன்
மன்னன் மகிழ்ந்தான். உடனே சிதம்பரம் சென்றான். நாட்டுக்கு அர்ப்பணிக்க தேவாரம் வேண்டும் என்றும் அந்த அறையைத் திறக்குமாறும் கூறினான்.

தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் என்னும் தீட்சிதர்கள் மறுத்தார்கள். தேவாரம் பாடிய மூவரும் வந்தால்தான் அறையைத் திறப்போம் என்றார்கள்.

இறையடி சேர்ந்து விட்ட அவர்களை எப்படி இங்கே அழைப்பது

மன்னன் ஒரு காரியம் செய்தான் .

கோயிலிலே ஒரு விழா எடுத்தான் அதிலே சம்பந்தர் அப்பர் சுந்தரர் ஆகியோரின் சிலைகள் புறப்பாடாகி வந்தன.

“தீட்சிதர்களே! இதோ மூவரும் வந்து விட்டனர். கதவைத் திறந்து விடுங்கள்” அறைக்கதவு திறக்கப்பட்டது.

அங்கே ஏட்டுச் சுவடிகளைக் கறையான் அரித்துக் கொண்டிருந்தது.

மகாராசா கறையான் புற்றின் மீது எண்ணெய் ஊற்றி முடிந்த அளவுக்குத் தேவாரப் பாடல்களை மீட்டான் திருமுறை கண்ட சோழன் என்ற பெயர் அவனுக்கு உண்டாயிற்று

சோழ மன்னன் நம்பியாண்டார் நம்பியிடம் வேண்டினான் “இவற்றை யெல்லாம் நீங்கள் தான் முறைப்படுத்த வேண்டும்” “அந்தப் பணியை நான் ஆரம்பித்து விட்டேன் மன்னா! சம்பந்தர் பாடியவை 384 பாடல். அப்பர் பாடியவை 691. சுந்தரர் பாடியவை 100 மட்டுமே சம்பந்தர் பாடல் முதல் மூன்று திருமுறை என்றும், அப்பர் பாடல் நாலு ஐந்து ஆறாம் திருமுறை என்றும் சுந்தரர் ஏழாம் திருமுறை என்றும் வகுத்துள்ளேன் இனி மற்றவற்றைத் தொடர்ந்து முறைப்படுத்தி வருகின்றேன் என்றாரா நம்பி”

தேவாரம் கிடைக்கக் காரணமாய் இருந்த தமிழ்க் கடவுள் பிள்ளையாரைத் துதிப்போம்.

வெள்ளைப் பிள்ளையார்

அசுரர்களால் தேவர்கள் பட்ட துன்பம்
பராணங்கள் வாயிலாக எல்லோரும் அறிந்ததே
அசுரர்களின் அசுர வளர்ச்சி தேவர்களைச்
சின்னாபின்னமாக்கிற்று. தேவர்களை ஓட ஓட
விரட்டினார்கள் அசுரர்கள். எதிர்த்தவர்களை எல்லாம்
வெட்டித் துண்டாடினார்கள். தேவேந்திரனின் இந்திரப்
பதவி கூடப் பறிபோகும் நிலை.

தேவருலகம் முழுவதும் கிட்டத்தட்ட அசுரர்களின்
ஆட்சிக்கே வந்தது. தேவலோகப் பிரஜை என்றாலே
அசுரர்கள் உருட்டித் தள்ளினார்கள்.

தப்பிப் பிழைத்த தேவர்கள் கூட்டம் விஷ்ணு,
பிரமா, சிவனை நோக்கி ஓடினார்கள்.

தேவேந்திரனும் தேவர்களும் விஷ்ணுவை
அடைந்தனர். கண் கலங்கியபடி தேவேந்திரன்
கதறினான். “சர்வேஸ்வரனான அனந்த சயன விஷ்ணு
பெருமானுக்கு நமஸ்காரம். பூமிக்கு ஆதாரமானவனுக்கு
வந்தனம். குறையேது மில்லாத நாராயணனுக்கு
வணக்கம் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் ஆபத்பாந்தவரே!
தயை கூர்ந்து எங்களுக்கு வழி சொல்ல வேண்டும்
என்று தொழுதான்

“பகவானே அசுரர்களால் நாங்கள் பல வித
கஷ்டங்களை அனுபவிக்கின்றோம். எங்களை ரட்சிக்க
வேண்டும்” என்று இரந்து நின்றான். உடனே பகவான்
அவர்களுக்குக் காட்சி தந்தார்.

“சரிசரி உங்களை நான் காப்பாற்றுகிறேன். நான்
சொல்வதைச் செய்யுங்கள். பாற்கடலில் எல்லாவித
நற்பொருட்களையும் போடுங்கள் மந்தர மலையை
மத்தாக வைத்து வாசுகியைக் கயிறாக அமைத்துக்
கொண்டு கடலைக் கடையுங்கள் அமிர்தம் கிடைக்கும்
இந்தப் பெரிய பணியில் அசுரர்களையும் உதவிக்கு →

அழையுங்கள். நானும் அவ்வப்போது உதவி புரிவேன் அமிர்தம் தோன்றியதும் அதை உங்களுக்குமட்டும் கிடைக்கச் செய்வேன். அமிர்தத்தைப் பருகியதும் நீங்கள் பலசாலிகளாவீர்கள்” விஷ்ணு பகவான் ஆசீர்வதித்து மறைந்தருளினார்.

விஷ்ணு கூறியவாறு தேவர்கள் அசுரர்களுடன் உடன்பாடு செய்து கொண்டார்கள். பள பளக்கும் பாற்கடலில் ஓளஷதிகள் போட்டார்கள். பூமி தாழியானது மந்திர மலை மத்தானது வாசகிப் பாம்பு கயிறானது பாம்பின் வாய்ப்புறத்தை அசுரர்கள் பிடித்துக் கொண்டார்கள். வால்புறம் தேவர்கள்

கடைந்தார்கள் கடைந்தார்கள் கடைந்து கொண்டே இருந்தார்கள். ஒருநாள் இரண்டு நாள் அல்ல ஆயிரம் வருடம் கடைந்தார்கள் பாற்கடலே கலகலத்தது. வாசகியின் மூச்சுக் காற்றால் அசுரர்கள் தத்தளித்தார்கள். வால் பக்கம் இருந்த தேவர்களையும் அது வாட்டிற்று.

விஷ்ணு மேகங்களைக் கொண்டு தேவர்கள் பக்கம் மழையை வரவழைத்து அவர்களைக் குளிர்ச்சிப் படுத்தினார்கள்.

ஆனால் அமிர்தம் மட்டும் வந்த பாடில்லை. தொடங்கின நேரம் சரியில்லாத மாதிரி மத்தாக இருந்த மந்திர மலை கடலில் மூழ்க ஆரம்பித்தது அதிர்ச்சியுற்ற விஷ்ணு ஆமைரூபம் எடுத்து கடலுக்குள் குதித்து தன் பலமான முதுகு ஓட்டினால் மலையைத் தாங்கினார். கடைதல் நிகழ்ந்து கொண்டே இருந்தது. வருஷங்கள் வருஷங்கள்.

அமிர்தம் மட்டும் தலை காட்டவில்லை. அசுரர்களும் சரி தேவர்களும் சரி உற்சாகம் குறைந்தார்கள் சோர்வு அவர்களைத் தாக்கிற்று விஷ்ணு இருவர் பக்கமும் இரு உருவங்கள் எடுத்துக் கடைந்தார். உற்சாகமூட்டினார்.

கடலில் ஏதோ தோன்றுவது போலிருந்தது
அமிர்தமா அமிர்தமா?

இல்லை விஷம்.

பயத்தினால் தேவர்களும் அசுரர்களும்
திக்குமுக்காடினார்கள்.

வேதனை தாங்காது தேவர்கள் சிவனிடம்
ஓடினார்கள். நிகழ்ந்ததைக் சொன்னார்கள் தேவர்கள்
மேற் கருணை கொண்ட சிவன் அந்த ஆலகால
விஷத்தைத் தான் பருகினார். அதனால்
நீலகண்டரானார்.

பின் மிக வேகமாய்க் கடைதல் நிகழ்ந்தது.
பாற்கடலிலிருந்து அழர்வ பொக்கிஷமான பொருட்கள்
ஓவ்வொன்றாகத் தோன்ற ஆரம்பித்தன.

முதலில் தெய்வீகப் பசுவான காமதேனு
தோன்றிற்று. அடுத்து வாருணிதேவி லட்சுமி
தோன்றினாள்.

பிறகு வாசனை நிரம்பிய பாரிசாத மரம், அறுபது
கோடி ரம்பையர் வெளி வந்தார்கள். சந்திரன்
தோன்றினான். வெள்ளைக் குதிரை வந்தது.
சந்திரனைச் சிவன் சிரசில் சூடிக் கொண்டு
சந்திரசேகரன் ஆனார்

ஆனால் அமிர்தம் மட்டும் வரவில்லை. ஏன்?
ஏன்? ஏன்?

தேவர்கள் எல்லாம் சிவனைச் சந்திரசேகரனைக்
கேட்டார்கள்

சிவன் புன்சிரித்தார். எல்லாம் முறைப்படி
செய்தீர்கள் தானே?

“ஆமாம் சுவாமி: தேவர்கள் கூறினார்கள் சிவன்
மீண்டும் சிரித்தார். எந்தக் காரியத்தை ஆரம்பித்தாலும்
முதலில் பிள்ளையாரை அழைக்கவேண்டுமே?
பிள்ளையாருக்குப் பூசைசெய்தீர்களா?

தேவேந்திரனுக்குத் தான் செய்த தவறு
நினைவுக்கு வந்தது

கடவுளே! எப்படி அதை மட்டும் மறந்தோம்.

கதறினான் தேவேந்திரன் “விநாயகப் பெருமானே என்னை மன்னித்து விடுங்கள்” இறைஞ்சினான். கை கூப்பினான்.

இந்துக் கடவுள்களிலேயே பெருமை இல்லாத ஒரே கடவுள் பிள்ளையார் தான். பெரிய அர்ச்சனை செய்ய வேண்டும், புகழ் வேண்டும், சரணடைய வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர் ஆசைப்பட மாட்டார். மலைமேலே ஏழுக்கு கோபுரமுள்ள கோயில் வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்க மாட்டார்.

ஒரு மரத்தடி போதும்

புன்னகையுடன் ஐம் என்று உட்கார்ந்து விடுவார். மரத்தடி கூட, இல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை கொஞ்சம் மஞ்சள் தூளால், சந்தணத் தூளால், பசுவின் சாணத்தால் பிள்ளையாராய் நினைந்து பிடித்து வைத்து அதில் கொஞ்சம் அறுகும் சாத்தினாற் போதும் உள்ளன்போடு அதிலே நின்று குந்தி விடுவார்.

தேவேந்திரன் பிள்ளையாரை வணங்கினான் எதனால் பிள்ளையார் செய்வது? பாற்கடல் கடையப் பட்டுக் கொண்டிருக்க அதிலிருந்து பொங்கி வரும் வெண்கடல் நுரையைப் பார்த்தான் தேவேந்திரன் நுரையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பிடித்து ஒரு பிள்ளையார் செய்தான்.

அதையே பூசித்தான்

வெள்ளைப் பிள்ளையார் மீண்டும் புன்னகைத்தார் மன்னித்தார்.

இப்போது பாற்கடலில் ஒரு பிரளயமே நடந்தது. ஆனந்தக் கூக்குரல் கேட்டது

ஆம்! அமிர்தம் வந்தது அமிர்தக் கலசத்தைத் தாங்கியபடி கிருஷ்ணர் வந்தார்.

தேவர்களை ஒரு வரிசையாகவும் அசுரர்களை எதிரில் இன்னொரு வரிசையாகவும் இருத்தினார். தான்

மோகினி வடிவந்தாங்கி அமிர்த கலசத்துடன் இருவர் மத்தியில்நின்று ஆடினார் அவரின் நோக்கம் அசுரர்களுக்கு அமிர்தம் கிடைக்கக் கூடாது என்பது

மோகினி ஆடிஆடித் தேவர்களுக்கே கரண்டியால் அமிர்தம் கொடுத்தார். அசுரர்கள் மோகினியின் ஆட்டத்திலும் அழகிலும் லயித்து ஏமாந்து போய் இருந்தனர். மோகினியின் செயலை உற்று நோக்கிய ஒரு அரக்கன் அவருக்குத் தெரியாமல் தேவர்கள் வரிசையில் போய் இருந்தான். அவனுக்கும் அமிர்தம் கிடைத்தது. அரக்கன் அமிர்தத்தை அசிங்கமாக நக்கிச் சாப்பிடுவதைக் கண்ட சூரியனும் சந்திரனும் மோகினிக்குக் கண்ஜாடை காட்டினர் மோகினி கரண்டியால் அமுதுண்ட அரக்கனின் தலையில் பலமாக அடித்தார். அரக்கன் கரண்டி அடியால் இரண்டாகப் பிரிந்து இராகுவும் கேதுவுமானான். அமிர்தமுண்டபடியால் சாகவில்லை. கண்ஜாடை காட்டிய சந்திரனையும் சூரியனையும் வருடத்தில் ஒரு முறை இராகு கேதுக்கள் பற்றிப் பிடிப்பார்கள். இதையே சந்திர கிராணம் சூரிய கிராணம் என்கிறோம் சமய ரீதிப்படி விஞ்ஞான விளக்கம் அதுவேறு

தெய்வேந்திரன் பாற்கடல் நுரையாற் செய்யப்பட்ட வெள்ளைப் பிள்ளையாரைத் திருவலஞ்சுழி சுவேத விநாயகர் ஆலயத்தில் காணலாம் கடல் நீர் நுரையாற் செய்யப்பட்ட பிள்ளையாரை யாரும் தொடுவதில்லை. ஒரு ராஜா மட்டும் அதைக் கேட்காமல் சந்தனத்தால் பொட்டு வைக்க வேண்டும் என்று அடம் பிடித்தானாம் அதனால் அவன் கண்பார்வை போய் விட மன்னிக்குமாறு இறைவனை வேண்டி அபராத மண்டபம் கட்டி விட்டான் என்று வரலாறு

சுவேத விக்கினேஸ்வரர் என்னும்வெள்ளைப் பிள்ளையார் தேவேந்திரனாற் பூசிக்கப்பட்டவர். தேவர்களுக்கு அமுதம் கிடைக்க வழி தந்தவர். அவரைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம்போற் தோன்றும். இத்தனை தெய்வீகம் கடல்நுரையாற் செய்யப்பட்ட தால் தீண்டாத திருமேனி யாரும் தொடுவதில்லை. பச்சைக் கழ்ப்பூரம் மட்டும் சாத்துவார்கள் வெள்ளைப் பிள்ளையாரைத் தரிசிக்கக் கொடுத்து வைக்க வேண்டும்.

அறுகம்புல்

அறுகம்புல் விநாயகர் வழிபாட்டில் முக்கிய இடம் வகிப்பது.

அதன் பெருமை சொல்லுதற்கு அரியது. கவுண்டின்ய முனிவரின் மனைவி ஆசிரியை விநாயகரை அர்ச்சித்து அறுகம்புல் ஒன்றிற்கு ஈடாக குபேரனிடம் பொன் கேட்டுப் போன போது குபேரனின் செல்வம் முழுவதும் தராசில் வைக்கப்பட்டும் அறுகிற்கு ஈடாகாமல் போன பெருமைக்கு உரியது.

பெருமை மிக்க அறுகின் பெருமையை விநாயகரே வந்து உணர்த்திய கதை இது. வல்லமை மிகுந்த விதேக நாட்டின் தலைநகராகிய மிதுலா புரியை ஜனக மன்னர் மாட்சியுடன் ஆட்சி புரிந்து வந்தார்.

ஒரு நாள் தேவரிஷியான நாரத முனிவர் அவரிடம் சென்று “ஜனக வேந்தே! இறைவனுடைய திருவருளால் உனக்கு மேன்மேலும் எல்லா நலன்களும் விளைவதாக” என்று கூறி வாழ்த்தினார்.

ஜனகர் நாரதரைப் பார்த்து சிரித்தார். நாரதரே அஹம்பிரம்மம், பிரம்மம் என்ற பொருள் வேறோ? உமக்கு இந்த ஞானம் இல்லையே? ஆன்மாவே பிரம்மம் கொடுப்பது யார்? பெறுவது யார்? என்னைப் பிரம்மம் என்று நீர் உணர்ந்தீரில்லையே என்று கூறினார். நாரதர் “ஜனகரே! கடவுளின் தன்மையை நீர் உணருமாறு செய்வேன்” என்று கூறிச் சென்றார்.

நாரதர் விநாயகப் பெருமானைத் தொழுது “கருணைக் கடலே ஜனக மன்னன் ஆன்றோர்களைக் கண்டு வணங்குவதில்லை தானே பிரம்மம் என்று மயங்கி இருக்கிறான். அவனைத் திருத்தி நல்லுணர்வு நல்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

விநாயகப் பெருமான் பசி நோயினால் மெலிந்த ஓர் அந்தணரைப் போல ஜனகரிடம் போனார். ஏல்லோரும் வெறுக்கும் வடிவுடன் வந்த வேதியரை ஜனகர் பார்த்து உமக்கு என்ன வேண்டும் என்று வினவினார் வேதியர் “பசி நோயால் பரிதவிக்கின்றேன் உணவு வேண்டும்” என்றார்.

அரசர் அவருக்கு உணவளிக்குமாறு ஏற்பாடு செய்தார் வேதியராக வந்த விநாயகர் இலையில் கை வைத்தவுடன் உணவுகள் மறைந்து விட்டன. ஏவலர்கள் வியப்புற்று சமைத்த அன்னங்கள் அத்தனையையும் படைக்கலானார்கள். விநாயகர் அத்தனையையும் உண்டார். சமைக்காத அரிசி, பருப்பு, புளி, காய்கறிகள், நெய், வெண்ணெய், மிளகு, உப்பு முதலியவற்றையும் மூட்டை மூட்டையாக உண்டார்.

ஏவலர்களும் ஜனகரும் அதிசயம் அடைந்து அந்த ஊரில் உள்ள வீடுகள் கடைகளிலுள்ள அவ்வளவையும் கொணர்ந்தார்கள். அத்தனையையும் எடுத்து விழுங்கி விட்டார். ஜனகர் அஞ்சினார். இவரை எப்படி அகற்றுவது என்று எண்ணினார். அந்தணரே! வெந்தும் வேகாததும் ஆகிய அனைத்தையும் நீர் விழுங்கி விட்டீர் இனி இங்கு ஒன்றும் இல்லை எனவேவேறிடம் போய்ப் பசியாறும் என்றார்.

வேதியர் சிரித்தார். ஜனகரே! நீரே பிரம்மம் கொடுப்பதும் பெறுவதும் வேறு இல்லை என்கிற நீர் ஓர் ஏழைக்குப் போதுமென்ற உணவு தரமுடியவில்லையா? நீர் தான் பிரம்மமோ? “பிரம்மம் என்றால் நீர்தானா? பரன் உங்களைப் படைத்துத் தரலாந்தானே? பிரம்மம் ஆகிய நீர் இல்லை என்று பல்லைக் காட்டலாமோ? நாமே பிரம்மம் என்ற உமது கொள்கையை நெருப்பில் இட்டு எரித்து விடும். என்று சீற்றத்துடன் கூறி ஏளனம் செய்தார்.

ஜனகர் நாணமுற்றார் இவருடைய மொழிகள் சிறந்து விளங்குகின்றன. இவர் யாரோ? அதை அறியவும் முடியாது மயங்கும் நான் பிரம்மமா” என்று எண்ணி வருந்தினார்.

மிதுலாபுரியில் திரிசிரன் என்று ஓர் அந்தணர் வேதநெறி நின்று தம்மனைவியாகிய விரோசனை என்ற உத்தமியுடன் விநாயகரை மனமொழி மெய்களால் வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தார். விநாயகராகிய வேதியர் திரிசிரனுடைய இல்லத்திற்கு எழுந்தருளினார். திரிசிரனும் விரோசனையும் அன்புடன் அவரை அஞ்சலி செய்தார்கள்.

“அன்பனே! நமக்கு அதிகம் பசி ஜனகரிடம் சென்றோம் அன்னம் அளித்தார். பசி அடங்கவில்லை. உன்னிடம் வந்தோம்” என்றார்.

திரிசிரன் “அடிகளே கடலளவு நீரைப்பருகியும் விடாய் தணியாத ஒருவனுக்கு குடம் நீரால் விடாய் தணியுமோ? ஜனகரால் பசி தணியாத உமக்கு ஏழையால் என்ன செய்ய முடியும்?” எங்களுக்கே உணவில்லை விநாயகரை வழிபட்டு மிஞ்சி இருக்கின்ற ஓர் அறுகுதான் உளது” என்றார்

வேதியர் “அம்மா! உள்ளன்பில்லாதவர் தருகின்ற கோடிப் பொன்னைக் காட்டிலும் அன்புள்ளவர்கள் தரும் கடுகு உயர்ந்தது. அந்த அறுகைக் கொண்டு வந்து கொடு” என்றார் விரோசனையைப் பார்த்து, விரோசனை அன்புடன் ஓர் அறுகை இட்டார். வேதியர் உண்டு ஏப்பம் விட்டார். உடனே அவர்களுடைய கூரை வீடு ஏழடுக்கு மாளிகை ஆயிற்று அவர்கள் வீட்டில் நவ நிதியங்களும் தோன்றின.

விநாயகர் அவர்களுக்குத் தமது காட்சியைத் தந்தார். இதனை அறிந்த ஜனகர் திருந்தி வந்து விநாயகரைப் பணிந்தார். விநாயகர் எல்லோருக்கும் ஆசி அளித்து மறைந்தார்.

-கிருபானந்த வாரியார்-

போசனப் பிரியர்

விஷ்ணு அலங்காரப் பிரியர் சிவன் அபிஷேகப் பிரியர் முருகன் ஆட்டப் பிரியர் (காவடி ஆட்டம்) விநாயகர் போசனப் பிரியர்.

விநாயகரை எப்போது வழிபட்டாலும் பலவகைப் பட்ட பட்சண வகைகளைப் படைத்து வழிபடுவது நல்லது. அதுவே வழக்கமுங் கூட கரும்பு, தேங்காய், மோதகம், சுண்டல், முக்கனிகள், விழாம்பழம், நாவற்பழம், தோடம்பழம் முதலியன் படையலில் நிச்சயம் இடம் பெற்றிருக்க வேண்டிய சில உணவுப் பொருட்களாம்

பல வடிவங்களில் விநாயகர் உணவு வகைகளைக் கைகளில் ஏந்திய வண்ணம் திருக்காட்சி தருகின்றார். மோதகம், அப்பம், லட்டு முதலிய உணவு வகைகளையும் முக்கனிகள் நாவல், மாதுளை முதலிய பழவகைகளையும் ஏந்தி வீற்றிருக்கின்றார். சில வடிவங்களில் நெற்கதிர்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதும் உண்டு. இத்தனை வகைப்பட்ட உணவு வகைகளைக் கைகளில் ஏந்தியபடி திருக்காட்சி தருகின்ற கடவுள் இவர் ஒருவராகத் தான் இருக்க முடியும். இவர் உழவர்களின் தெய்வம். எனவே உழவின் பயன்களான உணவுப் பொருள்கள் இவரை வழிபட்டால் நல்ல விளைச்சலைத் தருமல்லவா?

விநாயகரைப் போற்றிப் பக்திப் பாடல்களைப் புனையும்போது உணவு வகைகளை அடுக்கிப் பாடி மகிழ்கின்றனர்.

“பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பரும்பும் இவை

நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன்”

என்று விநாயகருக்கு ஆசை காட்டுகின்றார் ஓளவையார். அருணகிரி நாதர் “கைத்தலம் நிறைகனி அப்பமொடு அவல்பொரி கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணி என்று சில உணவுப் பண்டங்களை வரிசைப்படுத்தி விநாயகரை வழிபடுகின்றார்.

பக்தர்கள் படைக்கின்ற உணவுப் பண்டங்களை ஏற்று அருள் பாலிக்கும் விநாயகர் போசனப் பிரியர்

விநாயகரை 21 கணுக்களைக் கொண்ட அறுகம்புல்லைக் கொண்டும் 21 வகைப்பட்ட பூக்களைக் கொண்டும் வழிபடுவது முறை. 21 வகைப்பட்ட உணவுப் பண்டங்களைப் படைத்து வழிபடும் வழக்கம் பழங்கால முதல இருந்து வருகின்றது. இந்த உணவுப் பண்டங்களை அருணகிரி நாதர் “பக்கரை விசித்திரமணி” என்ற திருப்புகழில் தொகுத்துக் கூறுகின்றார். அவை.

கரும்பு	அவரை	பழ வகைகள்
சர்க்கரை	பருப்பு	நெய்
எள்	பொரி	அவல்
துவரை	இளநீர்	மோதகம்
பயறு	அப்பம்	இடியப்பம்
பிட்டு	வெள்ளரிப்பழம்	பச்சரிசி
கிழங்கு	கடலை	அன்னவகைகள் தேன்

இவற்றை விநாயக சதுர்த்தி முதலான வழிபாட்டு நாள்களில் இன்றும் பக்தர்கள் விநாயகர் திருமுன் படைக்கின்றனர். சிலவேளை மோதகத்தை மிகமிகப் பெரிய அளவில் செய்து படைத்து மகிழ்வதும் உண்டு முக்குறுணி விநாயகர்;

மதுரை, சுசீந்திரம், திருச்செந்தூர். திருவண்ணாமலை முதலான திருத்தலங்களில் மிகப்பெரிய விநாயகர் வடிவங்கள் உள்ளன. திருவண்ணாமலையில் வீற்றிருக்கும் விநாயகர் வடிவம் தமிழ் நாட்டிலேயே மிகப் பெரியது. மிகச் சிறியது ஹம்மியில் இருக்கின்ற வேர்க்கடலை அளவுள்ள கடலைக் கல்லு விநாயகர். விநாயகரின் பெரிய வடிவங்களை முக்குறுணி விநாயகர் என்று வழங்குகின்றனர். இவருக்கு முக்குறுணி அரிசியில் மோதகம் செய்து படைப்பது வழக்கம்.

கற்பக விநாயகர்

பிள்ளையார் பட்டி கற்பக விநாயகருக்குத் தினமும் நூற்றெட்டு மோதகங்களைப் படைக்கின்றனர். சதுர்த்தி அன்று பதினெட்டுப் படி அரிசியில் ஒரு மோதகம் செய்கின்றனர். இதைச் செய்ய மூன்று நாட்கள் ஆகின்றன. அதைப் பத்துப்பேர் தூக்கி வந்து கற்பக விநாயகர் முன் படைத்து வழிபட்டு மறுநாள் பக்தர்கள் அனைவருக்கும் வழங்குகின்றார்கள்.

விநாயகர் எப்போதும் எளிமையுள்ளவர். சாணம், மஞ்சள், சந்தனம் முதலியவற்றில் விநாயகரைப் பிடித்து வைத்தால் போதும் அவற்றில் பிரசன்னமாகி விடுவார். மகளிர் மாவுப் பண்டங்களைச் சமைக்கத் தொடங்குமுன் மாவுப்பிள்ளையாரைப் பிடித்து வைத்து வழிபட்டுப் பின்னரே பண்டங்களைச் சமைக்கின்றார்கள். 21

1. கரும்பாயிரங் கொண்ட விநாயகர் கும்பகோணம்
2. சக்கரை விநாயகர் பேட்டை திருநெல்வேலி
3. மிளகுப் பிள்ளையார் சேரன் மாதேவி
4. உழக்கரிசிப் பிள்ளையார் - அம்பலவாண புரம்
திருநெல்வேலி
5. தேன் உறிஞ்சு விநாயகர் திருவலஞ்சுழி

ஆண்டு தோறும் விநாயக சதுர்த்தியன்று வழிபட மிகமிகப் பெரிய விநாயகர் சிலைகளை உருவாக்கப்படுகின்றன. சில சிலைகள் காய்கறிகள் பழவகைகளால் அலங்காரம் செய்கின்றனர் போசனப்பிரியருக்கு இது பொருத்தமான அலங்காரந்தானே.

விநாயகருக்குப் படைக்கப்படும் பல பண்டங்கள் மிக்க சுவையுடையன. சில சத்துணவுகள். சிலநோய் தீர்க்கும் அபூர்வ மருத்துவக் குணமுடையன. சிலவற்றில் அற்புதமான ஆன்மீகக் கருத்துக்கள் புதைந்துள்ளன. இவ்வாறு ஆன்மீகச் சுவை தரும் உணவு வகைகள் சிலவற்றை இனிக் காணலாம்..

விளாம்பழம்:-

விளாம்பழத்தின் புற ஓடும் உள்ளீடான பழமும் தொடர்பில்லாமல வெவ்வேறாக இருக்கின்றன. இரண்டிற்கும் தொடர்பற்ற இந்நிலை பழம் பழுத்த பிறகே அமைகின்றது. உடலும் உள்ளமும் பக்தியில் ஈடுபடும் போது அவைகளுக்கு எந்தப் பந்த பாசமும் தொடர்பும், கட்டும், பற்றும் இருக்கக் கூடாது இந்தப் பற்றற்ற நிலையை உணர்த்துவது விளாம்பழம்

மோதகம்:

இதனை எருக்கலாம் கொழுக்கட்டை என்று கூறுவது வழக்கம். விநாயகருக்கு மிகவும் பிடித்தமானது கொழுக்கட்டை மாவுக்குள் பூரணம் வைத்து மடித்துச் செய்யப்படுவது

மாவு - உடல், பூணம் - உயிர் பூரணம் பக்குவத்துடன் செய்யப்படுகின்ற உணவுக் கலவை அவித்த பயற்றம் பருப்பு + சர்க்கரை + தேங்காய்த் துருவல் இவற்றின் கலவை பூரணமான நிறைவான உயிர்முத்தி பெறக் கூடிய முழுத்தகுதியைப் பெறுகின்றது. இது மோதகம் உணர்த்தும் உட்கருத்து, மோதகம் இனிமையாகவும், சுவையாகவும் எல்லோரும் விரும்பும் பொருளாக இருப்பது போல விநாயகரும் உயிர்களுக்கு இனியவராக இருக்கின்ற இன்னொரு தத்துவத்தையும் விளக்குகின்றது.

தேங்காய்:-

வழிபாட்டில் உடைக்கப்படுகின்ற தேங்காய் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றது. தேங்காயில் மட்டை, நார், ஒட்டுப் பகுதிகள் என்ற மூன்றும் மும்மலங்கள் இவை நீக்கப்பட்டவுடன் நீர் - உயிர் - இறைவனது திருமுன் அர்ப்பணிக்கப்படுகின்றது. இது ஒரு கருத்து.

தேங்காயின் வெண்மை சத்துவக் குணத்தையும் மூன்றாம் கண் ஞானக் கண்ணையும் தெரிவிக்கின்றன →

அதாவது சத்துவக் குணத்துடன் பக்தியுடன் சஞ்சலம் இல்லாமல் ஞானக் கண்ணால் இறைவனைத் தரிசிக்க வேண்டும் என்ற வழிபாட்டு முறையை இது தெரிவிக்கின்றது. இது மற்றொரு கருத்து

சிதறுதேங்காய்!

நேர்த்தியின் பொருட்டுத் தேங்காய்களைச் சிதறுகாய் அடித்து (சூரைக்காய் அடிப்பது) விநாயகருக்குமட்டும் உரியது. சிதறுகாய் அகங்காரத்தின் முடிவைக் குறிக்கின்றது. சிதறுகாயைச் சிறுவர்கள் எடுப்பது உடைப்பவர் மறைமுகமாகச் செய்யும் தர்மமாகும். எனவே விநாயகருக்குமுன் அகங்கார மண்டை ஓடு சிதற வேண்டும். அமுதமயமான அறிவு நீரை அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்பன சிதறுகாயின் உட்கருத்து.

வெள்ளரிப்பழம்:

தோலில் வெள்ளையான வரிகளைக் கொண்ட பழம் இது. நன்றாகப் பழுத்த உடன் காம்பிலிருந்து கழன்று தரையில் விழுகின்றது. அதுபோல பற்றற்ற ஆன்மா உலகப்பிடியிலிலுந்து விடுபட்டு முத்தியடைகின்றது.

இக்கவரை நறகனிகள் சர்க்கரை பருப்புடன் நெய்
எள்பொரிய வற்றுவரை இளநீர் வண்
டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசிபிட்டு வெள
ரிப்பழமி டிப்பல்வகை தனிமூலம்
மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு
விக்கினச மர்த்தனெனும் அருளாழி
வெற்பகுடி லச்சலடி விற்பரமரப்பரருள்
வித்தகம ருப்புடைய பெருமாளே

திருப்புகழ்.

மகாபாரதம் எழுதியது

வேதவியாசர் இமாசலத்தின கண் மூன்று ஆண்டுகள் அரிய தவஞ் செய்தார் அவருடைய அறிவுக் காட்சியில்பாரத வரலாறு புலனாயிற்று பிரமதேவர் அவர்முன் தோன்றி “உலகம் உய்ய மகாபாரதத்தைப் பாடுக” என்று பணித்தார்.

பாடுகின்றவர் எழுதினால் பாடுகின்ற வேகம் தடைப்படும். ஆதலால் தாம் பாடும் மகாபாரதத்தை இனிது எழுதி முடிக்க வல்லவர் யாவர்? என்று வியாச முனிவர் சிந்தித்தார். ஞானக் கொழுந்தாக விளங்கும் விநாயகர்தான் அதற்கு ஏற்றவர் என்று முடிவு செய்தார்.

விநாயகரை வழிபாடு செய்தார். விநாயகர் வியாசரின் முன் தோன்றி யருளினார். வியாசர் மிக்க அன்புடன் கரிமுகக் கடவுளின் காலடியில் வீழ்ந்து வணங்கினார்.

“ஆனைமுகத்தண்ணலே! அருட்பெருங்கடலே! அடியேன் உலக உபகாரமாக மகாபாரதத்தைப் பாடுவேன் தேவரீர் அதை எழுதியருள் வேண்டும்” என்று வேண்டினார்.

விநாயகர் “வியாச! பாரதம் பாடுவது மிகவும் நல்லது. அதன் மூலம் மக்கள் பண்படுவார்கள் அது புனிதமான வரலாறு ஏற்கனவே பாடி வைத்துள்ளாயா? புதிதாகப் பாடப்போகின்றாயா? என்று வினவினார்.

வியாசர் பெருமானே! புதிதாகத் தான் பாடப் போகின்றேன்”.

விநாயகர் “அப்பா! நூதனமாகப் பாடுவதானால் காலம் நீடிக்கும் எல்லாரும் எல்லாவிடத்தும் எக்காலத்தும் என்னை வழிபாடு புரிவார்கள். நான் உன்பால் அதிககாலம் செலவழிப்பது எவ்வாறு இயலும்? நான் வேகமாக எழுதுவேன நான் எழுதுகின்ற வேகத்துக்கு நீ பாடுவதானால் எழுத இசைகின்றேன்” என்றார்.

வியாசர் அது கேட்டுச் சற்றுத்திகைத்தார். “சுவாமி! அது படியே ஆகட்டும். நீர் எழுதுகின்ற வேகத்திற்கு ஏற்பப் பாடுவேன் ஆனால் தேவரீர் பொருள் தெரிந்து எழுதவேண்டும்” என்றார்.

“பொருள் தெரிந்து எழுதுவது என்றால் வேகமாக எழுத முடியாது” விநாயகர் ‘நன்று’ என்றார். வியாசர் பாடலுற்றார். விநாயகமூர்த்தி தனது ஞானமாகிய கொம்பினால் மேருமலையில் எழுதலானார். 60 இலட்சம் கிரந்தங்கள் பாடினார். இதில் விநாயகருடைய எழுதும் வேகத்தை மட்டுப்படுத்தும் பொருட்டுக் கடினமான பதங்களை அமைத்து இடையே 8800 சுலோகங்கள் பாடினார். இதற்கு என்ன பொருள் என்று விநாயகர் சிறிது சிந்திக்கும் பொழுது பலப்பல சுலோகங்களை வியாசர் மனதில் ஆயத்தம் செய்து கொள்ளுவார்.

இவ்வாறு வியாசர் பாடிய அறுபது இலட்சம் கிரந்தங்களில் முப்பது லட்சம் தேவருலகில் நின்றது. புதினைந்து லட்சம் அசுரவுலகில் நின்றது. பதினான்கு லட்சம் யட்சவுலகில் நின்றது. ஒரு லட்சம் மட்டுமே பூவுலகில் நின்றது. 8800 சுலோகங்களிற்கும் பொருள் எனக்குத் தெரியும் விநாயகருக்குத் தெரியும் சுகனுக்கும் தெரியும் சஞ்சயனுக்குத் தெரியுமோ? தெரியாதோ?” என்று வியாச பகவான் கூறியுள்ளார்.

ஓத வினையகலும் ஓங்கு புகழ் பெருகும்
காதல் பொருளனைத்துங் கைகூடும் - சீதப்
பனிக்கோட்டு மால்வரை மேல் பாரதப் போர் தீட்டும்
தனிக்கோட்டு வாரணத்தின் தாள்

(இப் பைந்தமிழ்ப் பாடல் பாரதம் பாடிய பெருந் தேவனார் பாடியது)

மகாபாரதத்தைப் பனிமா மலையில் எழுதிய ஞான மருப்புடைய விநாயகருடைய திருவடிகளைப் பரவி ஓதியவர்களின் வினைகள் நீங்கும். புகழ் ஓங்கி வளரும் விரும்பிய அனைத்தும் உண்டாகும் என்று கூறியுள்ளார்.

சிறை மீட்டருளியது

திருவெண்காடர் “காதற்ற ஊசியும் வாராது காணுங் கடைவழிக்கே” என்ற குருமொழியைப் படித்தவுடன் முற்றுந் துறந்து முனிவரானார் அவருடைய முதன்மை அலுவலராகிய சேந்தனார். குருவின் ஆணைப்படி திருவெண்காடருடைய திரண்ட நிதியை வீதியில் விட்டெறிந்தார். அதனால் வேந்தன் சேந்தனாரைச் சிறையில் இட்டான் இதையைறிந்த பட்டினத்தார் திருவெண்காட்டுச் சிவபெருமானை நோக்கிப் பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்.

மத்தனை தயிருண்டானும் மலர்மிசை மன்னினானும்
நித்தலும் தேடிக் காணா நிமலனே! அமலமூர்த்தி
செய்த்தனை கயல்வாய் நாங்கூர்ச் சேந்தனை

வேந்தனிட்ட
கைத்தனை நீக்கி என்முன் காட்டும் வெண்காட்டுளானே

இப்பாடலைக் கேட்ட பரமேஸ்வரர் தமது மூத்த பிள்ளையாரை நோக்கிச் சேந்தனாரைச் சிறையில் இருந்து விடுவிக்குமாறு ஆணையிட்டருளினார். விநாயகர் தமது தும்பிக் கையைச் சிறைச் சாலைக்குள் நீட்டி நம்பிக்கையுள்ள சேந்தனாரை சிறையினின்றும் மீட்டருளினார். சேந்தனாரது சிறையை மீட்டருளிய விநாயகர் எங்களுடைய உலகபந்த பாசங்களிலிருந்தும் நம்மைச் சிறை மீட்டருளுவார்.

ஓளவைக்கருளியது

அறிவின் சிகரமாகிய ஓளவையார் நாள் தோறும் விநாயகமூர்த்தியை மெய்யன்புடன் வழிபாடு செய்யும் நியமம் உடையவராய் இருந்தார். ஒருநாள் விநாயகரை விரைந்து வழிபாடு செய்தார்.

விநாயகர் “ஓளவையே! ஏன் இன்று விரைந்து பூசை செய்கின்றாய்” என்று கேட்டார் ஓளவையார் “கணேச மூர்த்தியே! சுந்தரர் யானை மீதும் கேரமான் பெருமாள் குதிரை மீதும் ஆரோகணித்துக் கயிலைமலை செல்லுகின்றார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்து நானும் செல்ல விழைகின்றேன். அதனால் அவசரமாகப் பூசிக்கிறேன்” என்றார்

கணபதி “ஓளவையே! அவசரப்படாது அமைதியுடன் பூசைசெய் அவர்கள் கயிலை சேர்வதற்கு முன்னதாகவே உன்னை சேர்த்தருளுவோம்” என்று பணித்தருளினார்.

ஓளவையார் “விநாயகர் அகவல்” என்ற துதிப்பாடலைப் பாடி உள்ளம் உருக கண்ணீர் வெள்ளம் பெருக நிதானமாகப் பூசை செய்தார். விநாயகர் ஓளவையாரைத் தும்பிக்கையால் எடுத்து ஒரு நொடியில் திருக்கயிலையில் சேர்த்தருளினார்.

ஓளவையார் பின்வரும் பாடவைப் பாடினார்.

மதுர மொழி நல்லுமையாள் புதல்வன் மலர்ப்பதத்தை
முதிர நினையவல் லார்க்கரி தோமுகில் போல் முழுங்கி
அதிர நடந்திடு யானையுந் தேரும் அதன் பின்வரும்
குதிரையுங் காதம் கிழவியும் காதம் குல மன்னனே

விநாயக மந்திரம்

“ஓம் கம் கணேசாய நம” என்பது விநாயகரது சடக்கர மந்திரம் “கம்” என்பது விநாயக பீஜம்.

“கம்” என்று இரு எல்லாம் நடைபெறும் என்பது உலகப் பெருவழக்கான ஒரு பழமொழி “கம்” என்ற விநாயக மந்திரத்தை உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தால் எல்லாக் காரியங்களும் விக்கினமின்றிப் பரம மங்களமாக முடியும் என்பது இதன் பொருள். விநாயகரை ஆறு சமயங்களும் வழிபடும் விநாயகரை வழிபட்டோர் உமாதேவி, நளன், புருசண்டி, தக்கன், இலக்கணசுந்தரி முதலிய பலர்

விநாயக மூர்த்தியை உள்ளனபுடன் வழிபடுவோர் நீண்ட ஆயுள், நிறைந்த செல்வம், நன்மக்கட் பேறு, நோயற்ற வாழ்வு, நவநிதிப்பேறு, மனஅமைதி முதலிய எல்லா நலன்களும் பெறுவார்கள்.

எம்மையாளுடைய விநாயகர் தம்மை வழிபட்டோர்க்கு இகம், பரம், வீடு என்ற மும்மை நலன்களையும் இனிது வழங்குவார்.

கணபதி காயத்திரி

ஓம் தத்புருஷாய வித்மஹே
வக்ர துண்டாய தீமஹீ
தந்தோ தந்தி ப்ரசோதயாத்

தியான சுலோகம்

சுக்கிலாம் பரதரம் விஷ்ணும்
சசிவர்ணம் சதுர்புஜம்
ப்ரசன்ன வதனம் த்யாயேத்
சர்வ விக்னோ பாய சாந்தயே

விநாயகருக்கு உகந்தது அறுகு

அறுகு ஓரிடத்தில் முளைத்து கொடிபோல் நீண்டு ஆறு இடங்களில் வேரூன்றிக் கிளைக்கும் தன்மையுடையது. “அறுகுபோல் வேரூன்றி” என்பது பழமொழி.

சாடியுள் அறுகை நட்டு கிணற்றுக் கட்டின் மேல் அச்சாடியை வைத்து நீருற்றி வளர்த்தால் அது படர்ந்து நீண்டு கிணற்றுள்ளேயே கொடிவிட்டு ஆறு இடங்களில் வேரூன்றி வளரும். இப்படி வளர்ந்த ஆறு முடிச்சுக் கொண்ட அறுகினால் பிள்ளையாரை அர்ச்சித்து வணங்க மூலாதாரத்தில் நம்மைப் பொருந்தச் செய்து அருள் புரிவார்.

வெப்புநோய் கண்டவர் அறுகம்புல்லில் நீரைக்காய்ச்சி சர்க்கரை இட்டு சுருக்கி உண்டால் சுரநோய் நீங்கப் பெறுவர்.

யோகிகள் யோகப் பயிற்சியில் விளையும் சூடுதணிய அறுகுக் கஷாயம் அருந்துவார்கள். இந்தக் கஷாயத்திற்கு மூதண்டக் கஷாயம் என்று பெயர்

இந்திராதி தேவர்களை உண்ண நினைத்த எமன் மகனாகிய அனலாசுரனை விநாயகர் விழுங்கினார். அதனால் ஏற்பட்ட அகோர வெப்பம் தணிந்தது அறுகினாற்தான். அதனால் அறுகுவிநாயகருக்கு உகந்தது விருப்பமானது அறுகு சிறந்த மருத்துவக்குணமுடையது.

விநாயகரை வழிபடும் வகை

கருங்கல், பொன், வெள்ளி, செம்பு, பளிங்கு முதலியவைகளால் அமைந்த திருவுருவத்தை வழிபட வேண்டும். மாக்கல்லால் செய்தது நல்லதல்ல

மரத்தாலும் கதையாலும் செய்த உருவங்களும் ஓவியமாகிய படங்களும் மலர் இட்டு மட்டும் வழிபடலாம்

மஞ்சள், சந்தனம், மலர் முதலியவற்றால்
அமைந்த திருவுருவங்கள் வழிபாடு முடிந்தவுடன்
தூயநீரில் விடுவதற்குரியன

வெள்ளெருக்கில் செய்த விநாயகர் வடிவம்
வழிபாட்டிற்கு மிகவும் உயர்ந்தது

விநாயகருடைய துதிப்பாடல்களை அன்புடன்
ஓதிய வண்ணம் அவருக்குப் பூசை செய்தல் வேண்டும்.

விநாயகரைக் குறித்த விரதங்கள்

வெள்ளிக்கிழமை சதுர்த்தி, மார்கழிமாதம்
வளர்பிறை சஷ்டி ஆகிய நாட்களில் விநாயகரை நன்கு
உபவாசம் இருந்து வழிபட வேண்டும் ஆவணி
வளர்பிறை சதுர்த்தி மிகவும் சிறந்தது. மார்கழி மாதம்
விநாயகர் கதை (இலக்கண சுந்தரி) 21 நாள் மிகவும்
மேலான விரதமாகும். விரதநாட்களில் விநாயகர்
திருக்கோயிலுக்குச் சென்று நெய்த் தீபமிட்டு, அறுகு
சாத்தி, வலம் வந்து குட்டிக் கொண்டு தோப்புக்
கரணம் போட்டு வழிபாடு புரிய விநாயகர் வேண்டிய
வரங்கள் அள்ளித்தருவார்.

விநாயகரின் வாகனங்கள்

மூஷிகவாகனன்

பிள்ளையாரின் வாகனம் எது எனக்கேட்டால்
எல்லோரும் சொல்லும் பதில் மூஷிகம் அதாவது
பெருச்சாளி என்பது தான்.

பல்வேறு பெயர்களில் யுகங்கள் தோறும்
அவதரித்த ஆனைமுகனுக்கு ஒவ்வொரு யுகத்திலும்
ஒவ்வொரு சமயத்திலும் வெவ்வேறு வாகனங்கள்
இருந்திருக்கின்றன.

கிருதயுகத்தில் அவதரித்த பொழுது அவரது வாகனமாய்த் திகழ்ந்தது சிங்கம், வீரம், கோபம் இவற்றின் அடையாளமாகச் சிங்கத்தின் மீது ஆரோகணித்துச் சென்றே அசுரர்களை அழித்தொழித்தார். இந்த வாகனத்தை இவரது அன்னையார் அம்பிகையே அன்போடு வழங்கினாராம். இன்றும் ஏரம்ப விநாயகர் ஐந்து முகங்களுடன் காட்சிதரும் கோலத்தில் பெரும்பாலும் இவர் சிங்கத்தின் மீது அமைக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

திரேதாயுகத்தில் தோன்றிய போது விநாயகரின் வாகனமாய் விளங்கியது மயில் அனலாசுரன் என்ற அசுரனை அழிக்க மல்லாளர் என்ற திருநாமத்தோடு தோன்றிய விநாயகர் போருக்குப் புறப்படும் முன் யாகம் வளர்த்து அதிலிருந்தே தனது வாகனமான மயிலை உருவாக்கிக் கொண்டார்.

தாருகன் என்ற அசுரனை அழிக்கப் புறப்பட்ட முருகன் தன் அண்ணனான கணபதியை வேண்ட அவர் ஆசிகூறி தனது வாகனமான மயிலை தம்பிக்குக் கொடுத்தருளினார்.

துவாபர யுகத்தில் கிரௌஞ்சன் என்ற அரசன் சௌபரி முனிவரின் மனைவி மீது காமம் கொண்டு நோக்க அவனை சபித்தார் முனிவர். சாபம் காரணமாக பெருச்சாளி வடிவு கொண்டு அனைவரையும் துன்புறுத்தினான் கிரௌஞ்சன். அவனாற் துன்பப் பட்டவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்க அவதரித்த கணேசமூர்த்தி மூர்க்கத் தனமாகத் திரிந்த முஷிகத்தை அடக்கித் தன் வாகனமாக்கிக் கொண்டார்.

கலியுகத்தில் பிள்ளையாரின் வாகனம் குதிரை என்று நூல்களிற் கூறப்பட்டாலும் அந்த வாகனத்தோடு அமைந்த விநாயகர் அரிதாகவே காணப்படுகின்றார்.

சிம்மம், மயில், முஷிகம், குதிரை இவை மட்டுமல்லாது ரிஷபம் (காளை) யானை ஆகியவையும் விநாயகருக்கு வாகனங்களாய் அமைந்துள்ளன.

பிள்ளையார் மூலிக வாகனராய் எங்கும் காட்சி தருவது சகஜம் அவர் தனது மற்ற வாகனங்களுடன் காணப்படும் தலங்களும் சில உண்டு.

சிம்ம வாகனராக பஞ்ச முகங்களுடன் நாகை நீலாய தாட்சி அம்மன் ஆலயத்தில் காணப்படும் விநாயகர் ஏரம்ப கணபதி.

திருவானைக்கா அகிலாண்டேஸ்வரி ஆலயத்தில் உள்ள ஓவியத்திலும், பாண்டிச்சேரி மணக்குள விநாயகர் ஆலயசுதைச் சிற்பத்திலும் அருப்புக்கோட்டை தாதன் குள விநாயகர் ஆலயத்திலும் கணபதி மயில்வாகனத்துடன் காட்சி அளிக்கின்றார்.

கடலூர் வட்டம் சென்னப்பி நாயக்கன் பாளையம் மலையாண்டவர் விநாயகர் ஆலயத்திலும், கோவை குருபுத்தேசி கவுண்டர் விநாயகர் ஆலயத்திலும் பிள்ளையார் குதிரை வாகனத்துடன் அமைந்துள்ளார்.

நெல்லை காந்திமதி அம்மன் ஆலய விநாயகர் சன்னதி முன்பும் சுசீந்திரம் தானுமாலயன் ஆலயத்து விநாயகர் முன்பும் காளை வாகனம் காணப்படுகின்றது.

திருச்செந்தூர் ஆஷ்டையார் குளக் கரையிலுள்ள அரசாள்வார் விநாயகரும் சிறீவில்லி புத்தூர் மடவார் வளாகம் வைத்தியநாத சுவாமி ஆலய வாயிலிலுள்ள கல்யாணவிநாயகரும் யானை வாகனத்துடன் காணப்படுகின்றனர்.

திருப்பரங்குன்றம் பழைய சொக்க நாதர் ஆலயத்தில் முன்மண்டப வலப்புறத்துாணில் பூதகணத்தின் மீதேறி போர்க்கோலம் கொண்டுள்ள கணபதி காணப்படுகின்றார்.

சென்னை தியாகராஜ நகரிலுள்ள அகத்தியர் கோவிலில் உள்ள தூண்கள் ஒன்றில் பிள்ளையார் சிம்மம் மயில் மூலிகம் குதிரை வாகனங்களில் காட்சி அளிக்கிறார்.

விநாயகர் திருமணம்

ஓங்காரத் திருவுருவம் கொண்ட வேதங்களின் முதன்மையானவரும் வினைகள் யாவையும் தீர்க்கும் விநாயகப்பெருமானை நம் நாட்டில் பிரமச்சாரி என்று நினைத்து வழிபடும் வழக்கம் இருக்கின்றது.

விநாயகரை வல்லபை கணபதி என்றும் சித்தி புத்தி கணபதி என்றும் அழைக்கும் வழக்கம் உள்ளது. விநாயகரின் தேவியாகக் கருதப்படுகின்ற வல்லபை மாரீசு→

வல்லபை அம்மை தம் இளம் வயதில் சிவன் பால் பிரியா இடப்பாகம் வேண்டும் என்று கடும் தவம்செய்தாள். பின் தன்னை மணக்க வேதியரின் உருவில் வந்த இறைவனை மணம் புரிந்து கொள்ள மறுத்து கணேச மூர்த்தியாக எழுந்தருளியவுடன் வல்லபை மணந்து கொண்டாள் என்றும் விநாயக புராணத்திற் கூறப்படுகின்றது.

பொதுவாக நடைமுறையில் அனைவருமே பிள்ளையாரைத் திருமணமாகாதவர் என்றும் பிரமச்சர்ய கடவுள் என்றும் வணங்கித் தொழுது கொண்டு வருகின்றனர். மேலும் விநாயகப் பெருமான் தன் தாயைப் போலவே தனக்கு துணைவி வாய்க்கவேண்டு மென்ற எண்ணத்தினால் அரசமரத்தடி, குளக்கரை ஆற்றங்கரை, ஆலமரத்தடி போன்ற இடங்களில் வாசம் புரிகின்றார். இப்பவும் தன் தாய் பார்வதிதேவியைப் போன்ற பெண்தேடிக்கொண்டே இருக்கின்றார். எனவே விநாயகருக்குத் திருமணம் ஆகவில்லை என்கிற ஐதீகமும் உள்ளது.

இச்சா சக்தி கிரியாசக்தி ஆகிய இருவரும் பிரம்ப தேவரின் மகளவையாகச் சித்தி, புத்தி என்ற பெயரில் பிறந்தனர். அவர்கள் இருவரையும் பிரம்மா விநாயகருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுத்தார். மாரீச முனிவருக்கு ஞானசக்தி மகளாகப் பிறந்து வல்லபை என்ற பெயருடன் விநாயகரைத் திருமணம் செய்தார். இதனால் விநாயகருக்கு வல்லபை கணபதி என்ற பெயரும் உண்டு. இதை விட மகா விஷ்ணுவின் புதல்விகளான மோதை, பிரமோதை, சுமநசை, சுந்தரி, மனோரமை, மங்கலை, கேசினி, காந்தை, சாருஹாசை, சமத்யமை, நந்தினி, சாமதை எனும் பன்னிருவரும் கூட கணபதியின் மனைவியரே என்று புராணம் கூறுகின்றது.

கேது தோஷம் நீக்கும் கணபதி

சாஸ்திர ரீதியாக கேது ஒரு ஞானக் கிரகம். தத்துவஞானிகளையும் மகான்களையும் உருவாக்குபவர் கேது, பாம்புத் தலையும் மனித உடலும் கொண்ட கேது ஒரு சமயம் பிள்ளையாரைப் பிடிக்கப் போனார் சூரியனையே பிடித்து விட்ட எனக்கு இந்தப் பிள்ளையார் எம்மாத்திரம் என்று இறுமாப்புடன் சென்ற அவரைப் பிடித்துப் பூனூலாக அணிந்து கொண்டார் பிள்ளையார்.

ஒருவருக்கு ஜாதகத்தில் பன்னிரண்டாம் வீட்டில் கேது இருப்பாராயின் அச்சாதகருக்குப் பிறவி இல்லை என்று சாத்திரம் சொல்லுகின்றது.

ஜாதகத்தில் கேது தோஷம் உள்ளவர்கள் திங்கட்கிழமை தோறும் பிள்ளையாரை வழிபடுவது மிக நல்லது. பிள்ளையார் மூலம் கேதுவினால் வரக்கூடிய மாங்கல்ய தோஷத்தையும், புத்திரதோஷத்தையும் நீக்கலாம் என்கிறது ஜோதிட சாஸ்த்திரம்

கேதுவை மோட்சகாரன் என்றும் ஞானத்தின் வடிவமான பிள்ளையாரை வழிபட்டு அவருளால் கேது தோஷம் நீங்கி மோட்சம் கிடைக்கப் பெறலாம் என்றும் நூல்கள் கூறுகின்றன.

திருநாமம்

பிள்ளையார் (உலகத் தலைவர்)

பிறந்த நாள்

ஆவணி மாதம் வளர்பிறை சதுர்த்தி

பெற்றோர்

சிவன் பார்வதி (மூலப் பொருளின் மூலமானவர்கள்)

சகோதரர்

முருகன் ஐயப்பன் வீரவாகு உமாதேவியாரின் காற்சிலம்பில்

இருந்து தெறித்த நவரத்தினங்களில் உருவான

நவகன்னிகைகளின் பிள்ளைகள் ஒன்பதின்மர்

பிள்ளையாருடன் சேர்த்துச் சிவனுக்குப் பதின்மூன்று

பிள்ளைகள். பன்னிருவர் அப்பா பிள்ளைகள்

விநாயகர் மாத்திரம் அம்மா பிள்ளை.

மனைவியர்

இச்சா சக்தியான சித்தி கிரியா சக்தியான புத்தி

ஞான சக்தியான வல்லபை இவர்கள் தவிர

மகாவிஷ்ணுவின் புதல்வியரான பன்னிருவர்

மகன்கள்

ஷேமம் லாபம்

(சித்திராங்கதன் புத்திராங்கதன் என்ற பெயர்களும் உண்டு)

மாமன்

மகாவிஷ்ணு

இருப்பிடம்

கரும்புச் சாறால் சூழப்பட்டதும் திருக்கயிலாயத்தின் ஒரு

பகுதியுமான ஆனந்தபுவனம், ஆற்றங்கரை குளக்கரை

மரத்தடி முச்சந்தியும் கூட உறைவிடங்களாம்.

வாகனம்

கிருதயுகத்தில் சிங்கம் திரேதாயுகத்தில் மயில்
துவாபரயுகத்தில் மூலிகம் கலியுகத்தில் குதிரை

பிடித்த கனி

மாம்பழம்

(அன்னையும் தந்தையும் தானே உலகம் என்று உணர்த்திப்
பெற்றது)

மாதுளை

பிடித்த பலகாரம்

கொழுக்கட்டை மோதகம்

ஒடித்தது

தந்தம் (பாரதத்தை எழுதவும் கஜமுகனை அழிக்கவும்)

கொடுத்தது

காவிரி

(தமிழகத்திற்காக விநாயகரால் அன்றே திறந்து
விடப்பட்ட ஆறு)

அருளியது

ஒளவைக்கு அகத்தியர்க்கு அரசர்க்கு அடியார்க்கு
பக்தர்க்கு ஞானிகட்கு

அழித்தது

ஆணவம் கன்னம் மாயை நிறைந்த அசுரர்களை
அழித்தது

திருஅவதார நோக்கம்

தன்னை நினைந்து தொடங்கும் செயல்களிற் குறுக்கிடும்
தடைகளைத் தகர்த்துப் பக்தர்களின் எண்ணிய எண்ணம்
ஈடேற அருளுதல்

விநாயகரை வழிபடும் நாடுகள்

விநாயகர் தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டும் உரிய கடவுள்ல்லர்,
விநாயகர் வழிபாடு வெவ்வேறு பெயர்களில் உருவங்களில்
இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலும் சாவகம் போர்ணியோ
(இந்தோனேசியா) தீபேத், பர்மா, சீயம், (சயாம்) சீனா
யப்பான், இந்தோசீனா மற்றும் தமிழர் வாழும் அயல்
நாடுகளிலெல்லாம் விநாயகருக்குக் கோயில்களும்
வழிபாடுகளும் உள்ளன

சீனாவில் பிள்ளையாருக்குப் பெயர் க்வான் ஷிடிமிக்
யப்பானில் பிள்ளையாருக்குப் பெயர் வினாயக்ஷா
(க்வான்ஷன்ஷேர்)

பர்மாவில் பிள்ளையாருக்குப் பெயர் மகாபிணி
கம்போடியாவில் பிள்ளையாருக்குப் பெயர் ப்ராகணேஷ்
மங்கோலியாவில் பிள்ளையாருக்குப் பெயர் தோத்தகார்
அவுங்க

நாம் காணும் விநாயகர்

நாம் விநாயகர் கோவிலுக்குப் போகின்றோம் அங்கே
விநாயகரைக் காண்கிறோம். அவர் திருவுருவம் உட்கார்ந்த
நிலையில் உள்ளது. இன்னுமொரு கோவிலில் விநாயகர்
நின்று கொண்டிருக்கின்றார்.

வேறொரு கோவிலில் நடனமாடிக்
கொண்டிருக்கின்றார். கடவுளை வழிபடுபவர்களின் உள்ளம்
அவர்களுடைய வளர்ச்சி பக்குவம் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப
வேறுபடுகின்றது.

ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு திருவுருவ
அமைப்பில் ஈடுபாடு இருக்கும். அவ்வத் திருவுருவங்கள்
அவரவரின் உள்ளம் ஒன்ற வகை செய்யும். ஒன்றிய
உள்ளம் வழிபாடு செய்து தியானித்து மனப்பக்குவம் பெற்று
அமைதி கண்டு உயர்கின்றது.

எந்தத் திருவுருவத்தில் அவரவர்க்கு ஈடுபாடும்
ஒன்றிப்போதலும் தியானமும் ஏற்படுகிறதோ அந்தத்
திருவுருவம் அவருக்கு ஈடேற்றத்தையும் மன நிறைவையும்
பூரண அன்பையும் வாழ்விற் தூயமையையும் இதய
சாந்தியையும் அளிக்கிறது.

இடையறாத தியானம் இன்பங்களைத் தருகிறது. உயிர்
உயர்வடையச் செய்கிறது. இவ்வாறாக உள்ள
பிள்ளையாரின் திருவுருவங்கள் முப்பத்திரண்டு ஆகும்.

அடுத்து வரும் பக்கங்களில் ஒவ்வொரு
திருவுருவத்தையும் படமாகக் காண்பீர்கள் அதற்குரிய
சிறப்புச் செய்திகளையும் படத்தின் கீழ்க் காணலாம்.

யோக கணபதி

யோக நிலையில் யோக பட்டம் தரித்துக் கொண்டு, இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு, இந்திர நீலம் போன்ற ஆடையை உடுத்திக் கொண்டு, பாசம், அஷ்டமாலை, யோக தண்டம், கரும்பு இவற்றை ஏந்தி இருப்பவர்.

சிங்க கணபதி

வீணை கற்பகக் கொடி சிங்கம் வரதம் இவற்றை வலது கைகளில் தாங்கியவர் தாமரை இரத்தன கலசம், பூங்கொத்து அபயம் இவையமைந்த இடது கைகளை உடையவர் வெண்ணிறமான மேனியர் யானைமுகவர். சிங்க வாகனத்தில் எழுந்தருளியிருப்பவர்.

மும்முகப்பிள்ளையார்

இடது கைளில் பாசம், அமுதகலசம், அபயம் இவற்றை உடையவர். வலது கைகளில் கூரிய அங்குசம், அட்சமாலை வரதம். உண்டு பொற்றாமரையாஸனத்தின் நடுப் பொதுடிவ் மூன்று முகங்களோடு எழுந்தருளியிருப்பவர். புரசம் பூப் போன்ற சிவந்த நிறம் உடையவர்

துவிமுக கணபதி

தந்தம், பாசம், அங்குசம், இரத்தன பாத்திரம் இவற்றைக் கையில் ஏந்தியவர் பசுநீல மேனியர், செம்பட்டாடையும் இரத்தின கிரீடமும் அணிந்தவர் இருமுகம் உடையவர்

துண்டி விநாயகர்

அட்சமாலை, கோடரி இரத்தின கலசம் தந்தம்
இவற்றை ஏந்தியவர்

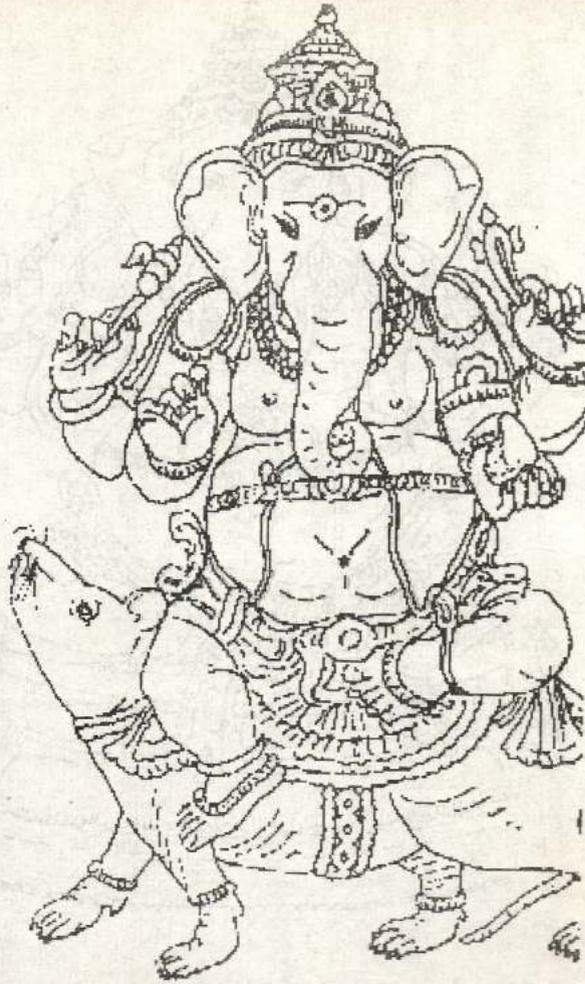
ரணமோசனர்

பாசம் அங்குசம் தந்தம் நாவற்பழம் இவற்றைத்
தரித்தவர் வெண்பளிங்கு போன்ற மேனியர் செந்நிறப்
பட்டாடையுடுத்தியவர்

உத்தண்ட கணபதி

நீலம் தாமரை மாதுளம்பழம், கதை, தந்தம், கரும்புவில், இரத்தகலசம், பாசம், நெற்கதிர், மாலை, இவற்றை யேந்திய பத்துக்கைகளை உடையவர். அழகிய தாமரைப்பூவை ஏந்திய பச்சை மேனியளாகிய தேவியால் தழுவுப் பெற்றவர்.

சிருஷ்டி கணபதி

பாசம் அங்குசம் தந்தம் மாம்பழம் இவற்றைக்
கரங்களில் ஏந்தியவர். பெருச்சாளி வாகனத்தையுடை-
யவர். சிவந்த மேனியார்.

ஏகதந்தர்

பேழை வயிற்றுடன் நீலமேனியர் கோடரி அட்சமாலை
இலட்டு தந்தம் இவற்றையுடையவர்

ஹரித்திரா கணபதி

மஞ்சள் நிறமானவர். நான்கு கரங்களையுடையவர்.
அவற்றில் பாசம், அங்குசம், தந்தம் மோதகம்
இவற்றைத் தரித்திருப்பவர்

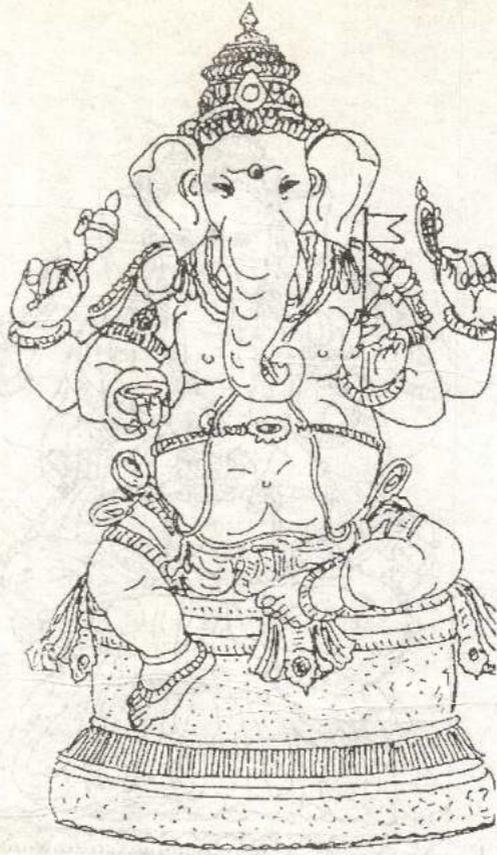
ஷிப்ரபிரசாதர்

பாசம் அங்குசம் கல்பலதை மாதுளம்பழம், தாமரை
தருப்பை விஷ்டரம் இவற்றை தரித்தவர்.
திருவாபரணங்களை அணிந்தவர். பேழை
வயிற்றையுடையவர்

திரியாஷர கணபதி

அசைகின்ற செவிகளில் சாமரையணிந்தவர்.
பொன்னிறமானவர். நான்கு கரங்களை உடையவர்.
பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைத்
தாங்கியவர் துதிக்கை நுனியில் மோதகம் உடையவர்

வர கணபதி

செவ்வண்ணர் யானை முகவர் முக்கண்ணர் பாசம்
அங்குசங்களைத் தரித்தவர் தேன்றிறைந்த
மண்டையையுடையவர். பிறை முடியர்

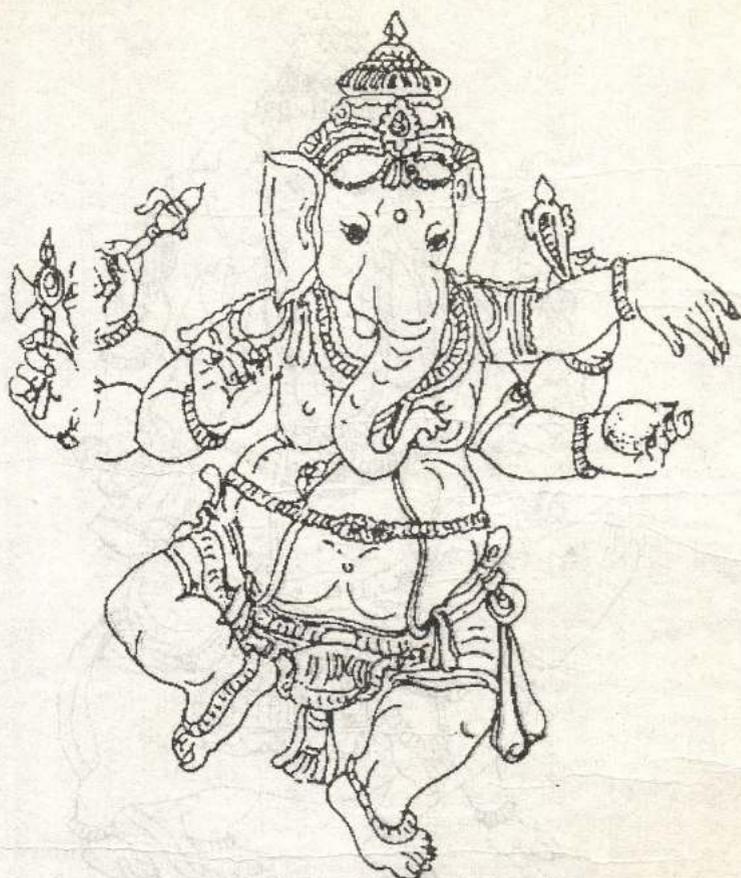
ஏகாட்சர கணபதி

செந்நிறமானவர். செம்பட்டாடையர். செம்மலர்
மாலையர், பிறை முடியர், முக்கண்ணர், குறுந்தாளர்,
குறுங்கையர், மாதுளம்பழம் பாசம், அங்குசம், வரதம்
இவை தாங்கிய கரங்களையுடையவர் யானை முகவர்.
பதுமாசனத்திருப்பவர். பெருச்சாளி வாகனர்.

ஊர்த்துவ கணபதி

நீலப்பூ, நெற்பயிர் தாமரை கரும்புவில், பாணம், தந்தம்
இவற்றையுடையவர் பொன் வண்ண வண்ணர்,
பச்சைநிற மேனியோடு விளங்குகின்ற தேவியைத்
தழுவிருப்பவர்.

நருத்த கணபதி

இவர் கூத்தாடும் பிள்ளையார் எனப்பெறுவர்
மோதிரங்களணிந்த விரல்களையுடைய கைகளால்
பாசம், அங்குசம், அழும், கோடரி, தந்தம் இவற்றைத்
தரித்தவர். பொன் போன்ற நிறமுடைய திருமேனியர்.
கற்பக விருட்சத்தினடியில் எழுந்தருளியிருப்பவர்

விஜய கணபதி

பாசம், அங்குசம், தந்தம், மாம்பழம் இவற்றைத் தரித்தவர் பெருச்சாளி வாகனத்தில் ஏறியிருப்பவர். செந்நிறமானவர்

மஹா கணபதி

மாதுளம்பழம், கதை, கரும்பு, வில், சக்கரம், தாமரை, பாசம் நீலோத்பலம், நெற்கதிர், தந்தம் ரத்னகலசம், இவற்றைத் திருக்கரங்களில் தாங்கியவர். செங்கதிர் போன்ற நிறம் உடையவர். முக்கண்ணர். பிறை முடியர் மடிமீது எழுந்தருளியிருக்கின்ற தாமரையை ஏந்திய தேவியாற் சுவையொடு தழுவப் பெற்றவர்.

ஏரம்ப கணபதி

அபயம் வரதமாகிய கைகளையுடையவர் பாசம் தந்தம்
அட்சமாலை, மாலை, பரசு, சம்மட்டி, மோதகம், பழம்
இவற்றைத் தாங்கியவர். சிங்கவாகனத்தில்
ஏறியவர். யானை முகம் ஐந்துடையவர். பசுமை கலந்த
கருமை நிறம் உடையவர்

ஷிப்ர கணபதி

தந்தம் கற்பகக் கொடி, பாசம், ரத்னகும்பம், அங்குசம்
இவற்றை ஏந்தியவர். செவ்வரத்தம் பூப்போன்ற அழகிய
மேனியர். செந்நிறமானவர்

விக்ன கணபதி

சங்கு, கரும்புவில், புஷ்பபாணம், கோடரி, பாசம், சக்கரம், கொம்பு, மாலை, பூங்கொத்து, பாணம் முதலியவற்றோடு கூடிய திருக்கரங்களையுடையவரும் ஆபரணங்களை நிரம்பத் தரித்தவரும் பொன்மேனியருமாக விளங்குபவர்.

உச்சிஷ்ட கணபதி

நீலோற்பலம், மாதுளம்பழம், வீணை, நெற்கதிர்
அட்சமாலை இவற்றைத் தரித்தவரும் நீலநிறத்
திருமேனி உடையவருமாக விளங்குபவர்.
வேறு வகை:- பெண்ணின் யோனியில் துதிக்கையை
வைத்தவராக காமமோகிதராக விளங்குபவர்.
நீலவர்ணம் உடையவர்

சித்தி கணபதி

மாம்பழம், பூங்கொத்து, கரும்புத்துண்டு, எள்ளுருண்டை, பரசு இவற்றைத் துதிக்கையுள்பட ஐந்து கரங்களில் தரித்தவரும் பொன்கலந்த பசுமை நிறமுடையவருமாக விளங்குபவர்.

துவிஜ கணபதி

நான்கு திருக்கரங்களிலும் முறையே புஸ்தகம்,
அட்சமாலை, தண்டம், கமண்டலம் இவற்றைத்
தரித்தவர். மின்னற் கொடிபோல விளங்குகின்ற
கைவளையல்களை உடையவர் சந்திரன் போல
வெண்மையானவர். நான்கு யானை முகங்களை
உடையவர்

சக்தி கணபதி

செவ்வந்தி வானம் போன்ற நிறமுடையவராக, பச்சைநிற மேனியளாகிய தேவியைத் தழுவிக் கொண்டு இருப்பவர். ஒருவர்க்கொருவர் இடுப்பில் கைகொடுத்துத் தழுவிக் கொண்டிருப்பது தனியழகு. பாசம் பூமாலை இவற்றைத்தாங்கிய திருக்கரத்துடன் அஞ்சலென்கின்ற அபய கரமு முடையவர்.

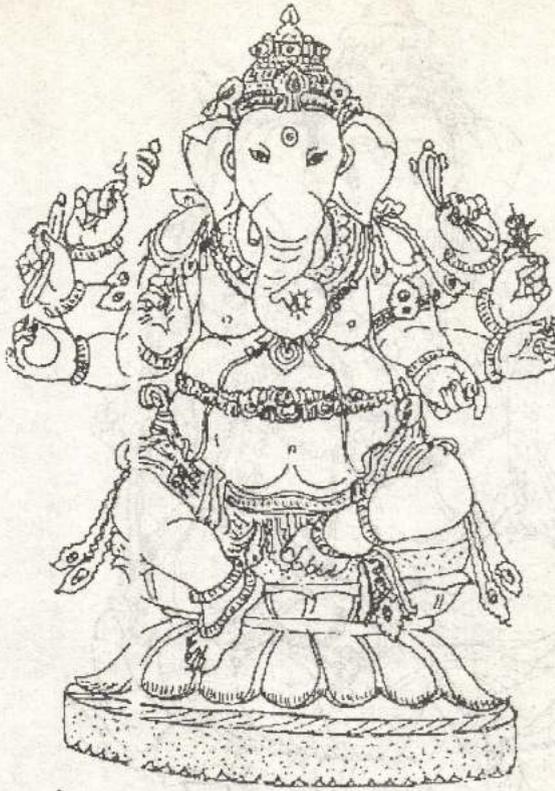
வீர கணபதி

வேதாளம், வேல், அம்பு, வில், சக்கரம், கத்தி, கேடகம், சம்மட்டி, கதை, அங்குசம், நாகம், பாசம், சூலம், குந்தாலி, மழு, கொடி ஆகிய பதினாறையும் தாங்கிய பதினாறு திருக்கரங்களையும் சிவந்த திருமேனியையும் சிறிது சினந்த திருமுகத்தையும் உடையவர்.

ஸ்ரீ பக்தி கணபதி

சரத்காலத்து நிறைமதி போன்ற வெண்ணிறம்
படைத்தவராக தேங்காய் மாம்பழம் வாழைப்பழம்
பாயஸ பாத்திரம் இவற்றை நான்கு திருக்கரங்களில்
ஏந்தி யானைமுகமும் உடையவராக விளங்குபவர்

தருண கணபதி

எட்டுக் திருக்கரங்களையும் யானை முகத்தையும்
 உடையவர். கைகளில் பாயசம் அங்குசம்
 பணியாரமாகிய மோதகம், விளாம்பழம், நாவற்பழம்,
 ஓடித்த தன்கொம்பு, நெற்கதிர், கரும்பின் துண்டு
 இவற்றையுடையவர். நண்பகல் தோன்றுகின்ற
 சூரியனைப் போன்ற நல்ல சிவந்த திருமேனி
 படைத்தவர்.

பால கணபதி

நான்கு திருக்கரங்களும் யானை முகமும் உடையவர்
உதிக்கின்ற செங்கதிர் போன்ற நிறம் உடையவர்.
குழந்தைத் திருமேனியுடையவர். வாழைப்பழம்
மாம்பழம், பலாப்பழம், கரும்பு இவற்றை நான்கு
திருக்கரங்களிலும் தாங்கியவர். இவரது துதிக்கையில்
மோதகம் விளங்கும்

சங்கடஹரர்

இளஞ்சூரியன் போன்ற நிறத்தோடு இடப்பாகத்
 தொடையில் அம்மையை உடையவர். அம்மை பசிய
 மேனியளாக நீலப்பூவை ஏந்தியவளாக இருப்பவள்.
 வலது கையில் அங்குசம் வரதம் உடையவர். இடது
 கையில் பாசம் பாயசபாத்திரம் ஏந்தியவர்.
 சேந்தாமரைப்பீடத்தில் நிற்பவர் நீலநிறமான
 ஆடையணிந்தவர்.

துர்க்கா கணபதி

சுட்ட பசும்பொன்னிறம், எட்டுக் கை, பெரியமேனி,
அங்குசம், பாணம், அட்சமாலை, தந்தம், இவற்றை
வலது கைகளில் ஏந்தியவர் பாசம், வில்கொடி,
நாவற்பழம் இவற்றை இடதுகைகளில் உடையவர்.
செந்நிற ஆடையர்.

லட்சுமி கணபதி

எட்டுக் கைகளிலும் கிளி, மாதுளம்பழம் கவசம்,
அங்குசம், பாசம், கற்பகக் கொடி, கட்கம் வரதம்,
இவற்றையுடையவர். அமுதப்பிரவாகம் போன்ற
வெண்மை நிறத்தோடு நீலத்தாமரைப்பூவை ஏந்திய
தேவியோடு திகழுவார்.

நன்னெறி

மின்னெறி சடாமுடி விநாயகன் அடிதொழு
நன்னெறி வெண்பா நாற்பதும் வருமே

வெற்றி வேற்கை

பிராணவப் பொருளாம் பெருந்தகை ஐங்கரன்
சரண அற்புத மலர் தலைக் கணிவோமே

விநாயக சதகம்

குருவே பரமன் கொழுந்தே பணிந்தேன்
குலையம் போற்றும் கணநாதா
வருவாய் நினைவில் வந்தெனை ஆள்வாய்
வடி வேலனின் சோதரனே

விநாயகர் வணக்கம்

அல்லல் போம் வல்வினைபோம் அன்னை வயிற்றிற் பிறந்த
தொல்லை போம் போகாத் துயரம் போம் - நல்ல
குணமதிக மாமருணைக் கோபுரத்துள் மேவும்
கணபதி யைக்கை தொழுதக் கால் விவேகசிந்தாமணி

உச்சியின் மகுடம் மின்ன ஒளிதர நுதலி னோடை
வச்சிர மருப்பி னொற்றை மணிகள் கிம்புரி வயங்க
வெச்சவிக் கவரிதூங்க வேழமாமுகங் கொண்டுற்ற
கச்சியின் விகட சக்ரக் கணபதிக் கன்பு செய்வாம்

உள்ளத் தொளி வளரும் ஓங்கும் பெருஞ்செல்வம்
கள்ளமிலாக் கல்விக் கவின் விளங்கும் - தள்ளரிய
மாமறைகள் போற்றும் வளரொளி விநாயகர் தம்
தாயரைப் பூந்தாளே சரண்.

புண்ணியம் கோடி வரும் பொய்வாழ்க்கை ஓடிவிடும்
எண்ணியது கைகூடும் எற்றதுணை - நண்ணிடவே
வாழ்வில் வளர்ஒளியாம் வள்ளல் விநாயகனை
நாளெல்லாம் வாழ்த்திடுவோம் நன்று. -பெருந்தேவனார்-

வாக்குண்டாம் நல்ல மனமுண்டாம் மாமலரான்
நோக்குண்டாம்மேனி நுடங்காது - பூக்கொண்டு
துப்பார் திருமேனி தும்பிக்கையான் பாதம்
தப்பாயழ் சார்வார் தமக்கு

பாலும் தெளிதேனும் பாகும் பருப்பு மிலை
நாலும் கலந்துனக்கு நான் தருவேன் கோலம் செய்
தூங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நியெனக்குச்
சங்கத் தமிழ் மூன்றும் தா -ஒளவையார்-

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக் காய்க்கவும்
பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகும் ஆயுத்ததுப் பிள்ளையைப் பேணுவாம்

மண்ணுலகத்தினிற் பிறவி மாசற
 எண்ணிய பொருளெலாம் எளிதின் முற்றுறக்
 கண்ணுதல் உடையதோர் களிற்று மாமுகப்
 பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம் -கந்தபுராணம்-
 வாரணத்தானை அயன்விண்ணோரை மலர்க்காரத்து
 வாரணத்தானை மகத்துவென்றோன் மைந்தனைத்துவஜ்ஜ
 வாரணத் தானைத் துணைநயந் தானையவல் அருணை
 வாரணத் தானைத் திறை கொண்ட யானையை வாழ்த்துவனே
 -கந்தரந்தாதி-

நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந் துருகத்
 தஞ்சத் தருள் ஷண்முகனுக் கியல்சோ
 செஞ்சொற் புனைமாலை சிறந்திடவே
 பஞ்சக் கரவானை பதம் பணிவாம் -கந்தரனுபுதி

எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளு மிணக்குற
 வழத்துஞ் சீர்ச் செயந் திப்பதி மான்மியம்
 விழுத்த குந்தமிழாற் சொல் வேதமே
 பழுத்த குஞ்சரன் பாதங்கள் போற்றுவோம் -ஸ்தல புராணம்
 தும்பி முகத்தோனே துணையா வந்தெனக்குத்
 தம்பியின் புகழ்துவே தளர்வின்றிப் பாடிவே
 நம்பினேன் பணிந்திடேன்நலமாக அருள் தந்து
 வம்பேதும் வாராது வழியளித்துக் காத்திடுவாய் -முருகன் அடியார்

பெற்றோராக விளங்குபவர் பிள்ளையாரே

அம்மை நீ அப்பன் நீ அன்புநிறை சுற்றம் நீ
 செம்மைசால் நட்பில் சிறந்தோன் நீ - இம்மையருள்-
 செல்வமொடு கல்வியும் நீ தேசி விநாயகனே
 எல்லாமும் நீயே எமக்கு

புத்திபெற வேண்டுமெனில் புத்திரோற் பத்திமுதல்
 சக்தி பெறவேண்டும் எனில் சாகாத- முத்தி வரைச்
 சித்தி பெற வேண்டும் எனில் தேசி விநாயகனைப்
 பத்தி செய வேண்டும் பணிந்து

எவை எல்லாம் செய்தோம் எவை எல்லாம் செய்வோம்
 அவை எல்லாம் எம் செயல்கள் அல்ல சிவையாலா
 அத்துணையும் நின்செயலே அப்பலனும் நிற்கேதான்
 முத்தி அருள் வேழமுகா

-தேசிய விநாயகம்பிள்ளை-

விநாயகர் திருத்தாள்களைப் பணிவோம்

மும்மைப் புவனம் முழுதீன்ற முதல்வி யோடும் விடைப்பாகன்
 அம்மை தருக முத்தம் என அழைப்ப ஆங்கே மருப்பீன்ற
 வெம்மை முத்தம் அவாகொள்ள வீசி நகைக்கும் வேழமுகன்
 செம்மை முளரி மலர்த்தாள் எஞ்சென்னி மிசையில் புனைவாமே.
 -நந்திக் கலம்பகம்

கரிமுகனைக் கைதொழ புத்தி செல்வம் புகழ் கிடும்

சித்தி தரும் புத்தி தரும் செந்திருவைச் சேவிக்கும்

பக்திதரும் மெய்ஞ்ஞானம் பாலிக்கும் - கொத்தி

யரிமுகனைக் காய்ந்த வருணைச் தந்த

கரிமுகனைக் கைதொழுதக் கால் -குரு நமசிவாய தேசிகர்-

அன்புக் கடவுள் கணபதி

மொழியின் மறைமுதலே முன் நயனத்து ஏறே

கழியவரு பொருளே கண்ணே - தெழிய

கலாலயனே எங்கள் கணபதியே நின்னை

அலாது ஐயனே சூழாதுஎன் அன்பு. -அதிராவடிகள்-

மேருமலையிற் பாரதம் எழுதிய கணபதியை

வணங்கப் புகழ் பெருகும்

ஓத வினைஅகலும் ஓங்கு புகழ் பெருகும்

காதற் பொருள் அனைத்துங் கைகூடும் - சீதப்

பனிககோட்டு மால்வரைமேல் பாரதப் போர் தீடும்

தனிக்கோட்டு வாரணத்தின் தாள்

-பெருந்தேவனார்-

ஆனை முகனைப் பரவுவாம்

வானுலகும் மண்ணுலகும் வாழ மறைவாழப்

பான்மைதரு செய்யதமிழ் பார்மிசை விளங்க

ஞானமத ஐந்துகர மூன்றுவிழி நால்வாய்

ஆனைமுகனைப் பரவி அஞ்சலி செய்கிற்பாம்

உமாபதிசிவம்

இரத்தின விநாயகர் துதி

நாதமாய்ச் சுருதியாகி நவிறிறும் சுரங்கள் ஏழாய்க்

கீதமாய் இருதிணைக்கும் கிளைக்கும் ஓரின்பம் நல்கி

பேதமாய் விரிந்து வந்து பிறப்பிடம் சேரும் சாம்

வேதமாய் வரும் இரத்தின விநாயகன் மலர்த்தாள் போற்றி

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை

தீவினை அகற்றும் விநாயகர்

முற்பவத்தில் யான் புரிந்த தீவினைகள்

முழுதகற்று முகத்தினானை

அற்பசுகத் திலைனை அழுத்தா ஐங்கரனை

பிற்பவமு மகற்றுங் கோவை

சொற்பழுது பரியாத வணிகர் குலம்

தினம் பணியும் துணைத் தாளானைக்

கற்பகத்தின் மிடியகற்றும் கற்பகமாம்

விநாயகனைக் கருத்தில் வைப்பாம்

கோவிலூர் ஆண்டவர்

கண்ணுதற் கடவுளின் பிள்ளை
 மண்ணகம் வளமை எய்த
 மலர் தமிழ் ஆட்சி ஓங்கத்
 திண்ணமாய் நாட்டில் எங்கும்
 தென்றமிழ் இசையே மல்க
 விண்ணவர் பணிந்து போற்றும்
 விரிசடைச் செல்வர் நந்தம்
 கண்ணுதற் கடவுள் தந்த
 களிற்றினைப் பணிதல் செய்வோம்
 சொக்கு. சுப்பிரமணியம்

கோடு எழுத்தாணியாய்க் கொண்டவர்

நீடாழி உலகத்து மறை நாலோடு
 ஐந்து என்று நிலை நிற்கவே
 வாடாத தவ வாய்மை முனிராஜன்
 மாபார தம் சொன்ன நான்
 ஏடாக வடமேரு வெற்பு ஆக
 வம்கூர் எழுத்தாணி தன்
 கோடாக எழுதும் பிரானைப்
 பணிந்து அன்பு கூர்வாம் அரோ

-வில்லி புத்தூரர்-

வள்ளலே போற்றி

பெரும் பொருட்கு இடன்ஆம் பிரணவ வடிவில்
 பிறங்கிய ஒருதனிப் பேறே
 அரும்பொருள் ஆகி மறைமுடிக்க கண்ணே
 அமர்ந்த பேர் ஆனந்த நிறைவே
 தரும்பர போக சித்தியும் சுத்த
 தருமமும் முக்தியும் சார்ந்து
 விரும்பினோர்க்கு அளிக்கும் வள்ளலே சித்தி
 விநாயக விக்கினேச் சுரனே

இராமலிங்க சுவாமிகள்

மருதங் கூர் வாழ் கற்பகப் பிள்ளையார் மீது
 சொக்கலிங்க ஐயா அருளியவை

1. திருவுங் குலமும் எழில் நலனும்
 திகழ்நற் குணனும் சிறப்பு எவையும்
 மருவு மகளிர் மன்றலும் நன்
 மக்கட்பேறும் வளர் கல்விப்
 பொருளும் தெருளும் மெய்ஞ்ஞானப்
 பொலிவும் மருதங் கூர் வாழ்
 வருகற் பகப்பேர் அண்ணல் கழல்
 வணங்க நியமம் வழங்கிடுமே

2. செய்யமேனி வெண்ணீறு
செறியப் பரந்த திருவுருவம்
ஐயா நோக்கின் ஆண் பெண் ஆம்
அகிலம் அனைத்தும் நீ என்னும்
மெய்யும் அத்துவித நிலையும்
மேவும் சக்தி சிவப் பொலிவும்
சூய்யம் வெளிஆம் கற்பகப் பேர்க்
குன்றே மருதங் கூர் வாழ்வே
3. செய்வன நின் தொண்டிலும்
சிந்தனை நல் தியானத்தும்
கைவரு சொல் எல்லாம் உன்
கழல் பரசும் பாவினும் வான்
பெய்வளங் கூர் மருதங்கூர்ப்
பெருமானே எமது குலத்
தெய்வதகற் பகமூர்த்தி
சென்றுயு மாறு அருளுதியே
4. அரசு இருக்கை வேண்டிலன் பின்
அயன் அரிஆ தியர் பதமுந்
பெரிது எனக்கு இங்கு அருளுக எனப்
பேசுகிலேன் மருதங்கூர்
மருவு அருட் கற்பக மூர்த்தி
வல்வினையேன் நின்னடிக் கீழ்ப்
பெருகு இயற்கை மெய் அன்பே
பேணும் நிலை அருள்வாயே
5. கோவே எம்கோமானே மருதங் கூர் எம்
குலதெய்வக் கற்பகமே கோது நீக்கும்
தேவே என்று உயர்குல நல்வணிகர் அன்பால்
சென்று இறைஞ்ச மணப்பேறு செல்வப்பேறு
நாவார்கல் விப்பேறு மக்கட்பேறு
நயப்பேறு முதல் எவையும் நல்கி எந்தாய்
ஆவாநல் அருட்பேறும் அளிக்கின்றாய் என்று
அகிலமெலாம் எடுத்து உரைப்பது அறியார் யாரோ
6. கண் ஆர் நுதலனைக் காது ஆர்
குழையனைக் காற்சிலம்பாம்
பண்ஆர் மறையனைப் பாஆர்
துதியனைப் பார்ப்பதி தன்
எண் ஆர் முதற்கத கற்பக
தாருவை என்றும் குன்றாத்
தண் ஆர் வயல்மரு தங்கூர்
இறைவனைச் சார்மின்களே.

7. மூலப்பொருள் என்றே மறை
முழுதும் புகல் மணியே
ஞாலத்தவர் வானத்தவர்
நயக்கும் மருதங் கூர்ப்
பாலத் தனி விழியாய் அருள்
பழுத்து ஓங்கு கற்பகமே
சீலத்தவர் பணிநாயக

தருவாய் அருட் திருவே

கோவிந்தசாமி ஐயர் அவர்கள் அருளியது

பண் இனிய தமிழ்வேதம் ஆனதே வாரம்அது
பண்பாக ஓதி அறியேன்
பரமன் அடிபேணும் அறுபத்துமுன்று அடியார்கள்
பக்திமுறை கேட்டும் அறியேன்
எண்ணிமிக ஆசையோடு மடல்காதல் ஆதிநூல்
இரவு பகல் ஓதல் ஆனேன்
ஏழைஅடி யேன் இவைகள் அறவே ஓழித்துநின்
இணை மலர்த் தாளை ஏத்திக்
கண்அருவி ஓடவும் நெஞ்சுருகி ஆடவும்
கடைய நேற்கு அருள் செய்குவாய்
கயமுகா சுரனை வென்று அமரர்குலம்
வாழ்வித்த கற்பகப் பிள்ளையாரே
வண்ணம் உறு கொன்றை மணி மாலைஅணி
சங்கரன் மைந்தனே! கருணை முகிலே!
வனசமலர் நிறைவாவி வளமருத புரிவாழும்
வரதகண பதிநாதனே.

கிருஷ்ணய்யர் அவர்கள் அருளியது

எல்லாழும் நினது செயல் எப்பொருளும் நினதென்ற
எண்ணமே கொள்ள வேண்டும்
இரவு பகல் எப்பொழுதும் அம்புயம் எனத் தகும் நின்
இணைஅடியின் நினைவு வேண்டும்
நல்லார் உரைத்தசொல் கேட்டிடுதல் வெண்டும்
அவர் நட்புமற வாமை வேண்டும்
நடலைவஞ் சனைஉளோர் இடத்தில் உற வாயினும்
நாடாதிருத்தல் வேண்டும்
செல்லான நாள்ஒழித்து இனியேனும் நின்புகழ்
செப்பும்நற் புத்தி வேண்டும்
செந்தமிழ்ப் புலமை வர வேண்டும் நின்பேர் அருட்
செல்வமும் வேண்டும் அரசே
கல்லாலில் உற்றபரன் நிகலத்து விளையாடு
கணைசனை பிள்ளை நகரில்
கற்பாழி தனில் மேவு கற்பக விநாயகா
கற்பனை கடந்த பொருளே

கி.வா. ஜெகந்நாதன் அவர்கள்

வேதம் காண்கிலா வித்தகன் உம்பர்தம்
மிளிர்முடி மேலுள்ளான்
போதமேதன துருவென ஒளிந்தரு
புங்கவன் செங்கமலப்
பாதம் யாவரும் வணங்குறப் பிள்ளையார்
பட்டியில் எழுந்தருளும்
நாதன் கற்பக விநாயகன் அருளினால்
நண்ணுறா நலம் உண்டோ?

கவியரசர் கண்ணதாசன் அவர்கள்

அற்புதக் கீர்த்தி வேண்டின்
ஆனந்த வாழ்க்கை வேண்டின்
நற்பொருள் குவிதல் வேண்டின்
நலமெலாம் பெருக வேண்டின்
கற்பக மூர்த்தி தெய்வக்
களஞ்சியத் திருக்கை சென்று
பொற்பதம் பணிந்து பாரீர்
பொய்யிலை கண்ட உண்மை
பிள்ளையார் பட்டி என்னும்
பேரருட் சுரங்கத்தின் கண்
உள்ளவன் மலையிற் பூத்த
உருவத்தின் இயற்கைத் தோன்றல்
தெள்ளிய மனத்தார்க் கெல்லாம்
திருவருள் வழங்குந் தெய்வம்
கள்ளமில் பக்தர் தந்தை
கற்பக மூர்த்தி அன்றோ

கற்பக விநாயகர் வணக்கம்

கங்கையென அருள் பொழியும் கருணை போற்றி
கரத்தினிலே சிவலிங்கக் காட்சி போற்றி
மங்கலம் சேர் ஓங்கார வடிவே போற்றி
மலைக்கல்லில் வடிவெடுத்த மணியே போற்றி
சங்குநிதி பதுமநிதி அனைய செல்வம்
தனையடைந்த சான்றோர்க்குத் தருவாய் போற்றி
அங்கையற்கண் ணம்மைதவ மைந்தா போற்றி
அருள்பொழிகற் பகப்பெருமாள் அடிகள் போற்றி

கல்லைக் குடைந் தமைத்த கற்பகமே என் நெஞ்சக்
கல்லில் உனதுருவைக் காட்டாயோ - சொல்லரிய
பிள்ளையார் பட்டிப் பெருங்கோயில் கொண்டருளும்
வள்ளால் எனைக் காக்க வா

சொ.சொ.மீ. சுந்தரம்

தழைவிரி கடுக்கை மாலைத்
தனிமுதல் சடையில் சூடும்
குழலி வெண் திங்கள் இற்ற
கோட்டது குறை என்று எண்ணிப்
புழை நெடுங் கரத்தால் பற்றிப்
பொற்புற இணைத்து நோக்கும்
மழைமதக் களிற்றின் செய்ய
மலரடி சென்னி வைப்பாம்

அதிவீரராம பாண்டியன்

தொழுது நெஞ்சருகி நாளும்
தோத்திரம் புரிவோம் பொங்கி
அழுத கண்ணீரில் மூழ்கி
ஆனந்த முத்தெடுப்போம்
எழுது தற்கு அரிய யானை
எழில் முகன் அடியில் நம்மை
முழுதுமாய் ஒப்படைக்க
முந்துவோம் முந்துவோம்

சௌந்திரா.கைலாசம்

சீர்மா கரியின் செழுமா முகவா
தேர்மா மகுடந் திகழ் அம்பகவா
கார்ஆகு இணை கழல் பரவியவா
பாரார் சிகரைப் பதி மேவியவா
-நவந்தேகவர சுவாமி குறவஞ்சி

பிள்ளையார் தோத்திரம்

1. ஆடிய பாதா நீடிய கருணை
ஆனைமுகத் தோனே
தேடிய போது ரகசிய முடனே
சீக்கிரம் நீ வருவாய்
பாடிய நாவும் சூடிய தமிழும்
பகரும் பெருமானே
நாடிய சூடிய நாவினு கந்தருள்
நல்லவி நாயகனே

2. மங்களத்து நாயகனே
மண்ணாளும் முதலிறைவா
பொங்குதன வயிற்றோனே
பொற்புடைய ரத்தினனே
சங்கரனார் தருமதலாய்
சங்கடத்தைச் சங்கரிக்கும்
எங்கள் குல விடிவிளக்கே
எழில் மணியே கணபதியே
3. அப்பமுடன் பொரிகடலை
அவலுடனே அருங்கதலி
ஒப்பிலா மோதகமும்
ஒருமனமாய் ஒப்பித்து
எப்பொழுதும் வணங்கிடவே
எனையாள வேண்டுமென
அப்பனுக்கு முந்தி வரும்
அருட்கனியே கணபதியே
4. பிள்ளையாரின் குட்டுடனே
பிழை நீக்க உக்கியிட்டு
எள்ளளவும் சரியாதே
எம்மனத்தை உமக்காக்கி
தெள்ளியனாய்த் தெளிவதற்குத்
தென்தமிழில் போற்று கின்றேன்
உள்ளியதை உள்ளபடி
உகந்தளிப்பாய் கணபதியே
5. இன் றெடுத்த இப்பணியும்
இனித் தொடரும் எப்பணியும்
நன்மணியே சண்முகனார்
தன்னுடனே நீ எழுந்து
என்பணியை உன் பணியாய்
எடுத்தாண்டு எமைக்காக்க
பொன் வயிற்றுக் கணபதியே
போற்றி யெனப் போற்றுகின்றேன்

நல்ல விநாயகர் துதி

நல்ல விநாயகனே நாடுமுன்னை நாதனருள்
வல்ல கணபதியே மாநிதியே - சொல்லரிய
அட்ட சித்தி ஈந்தருளு மண்ணலே நாயேனுக்
கிட்ட சித்தி யீந்தருள்வா யே.

வேண்டுவார்க் கிட்ட சித்திகளருளும்
 விண்ணவர் பணியுமெய்ப் பொருளே
 யீண்டுபோர் புரியு மிராவணன் றனைவீட்
 டிராம மூர்த் தியைமுனந் தொடர்ந்து
 தீண்டுசீர்ப் பிரம கத்தியை விலக்கித்
 தேங்குபே ரருண்மழை பொழிந்து
 தூண்டுபே ரொளியாய் விளங்குமா ரமுதே
 சுகநிலை காட்டியாண் டருளே.

விண்டுவின் பெருமை பெரிதென வெடுத்து
 வியந்துகை தலைமிசைத் தூக்கி
 யுண்டுகொல் பிறிதென் றுரைத்திடு வியாத
 னுயர்த்திய கையினைப் பெரிய
 தண்டுநின் றதுபோ லாக்கிப் பினாண்ட
 தற்பர ஞான சிற்பரனே
 கண்டுநின் பாதத் தொண்டுபூண் டுய்யக்
 கருணைவைத் தாண்டரு ளரசே

நாயினுங் கடையே னாயினு முன்னை
 நாதனே யுலகநா யகனே
 தாயினு மினிய கருணைவைத் தாளுந்
 தற்பரா னந்தவர் ரிதியே
 வாயினும் மனத்து மிடைவிடா திருக்கும்
 வகையினை யருள்புரிந் தெப்போ
 தாயினு மறவா வாழ்வுதந் தாள
 வந்தருள் மால்விடை யெழுந்தே

முன்னை நாத சுவாமி துதி

வெற்றிக்கு வழி

எள்ளுப் பொரித்த பொரியும்
 இடித் தவல் தன்னிற் கலந்து
 வள்ளிக் கிழங்கைத் திருத்தி
 வாழைப் பழத்தை யுரித்து
 உள்ளிய பாகு திரட்டி
 உண்ணும் படியே தருவோம்
 கள்ளத் திருமால் மருகா
 கணபதி சப்பாணி கொட்டாயே
 ஆறு தேங்கா யவல் துணி
 அதற்குத் தகுந்த எள்ளுரு ண்டை
 நாறு குடலை மாம் பழம்
 நோடிக்கு மளவி லமுது செய்ய
 வல்ல பிள்ளாய்

ஆடல் பாடல் சங்கீதம்
 அடியேன் காண நின் றாடாயே
 சண்டப் பெருச்சாளி மீதேறி
 சடு குடு என்ன உலாவி
 இண்டை இளம் பிறை சாய
 இணங்கிய கொம்போ ரிரண்டுத
 அண்டத் தமரர் துதிக்க
 அடைக் கலங் காத்த பிரானே
 குண்டைக் கணபதி நம்பி
 குடங் கையாற் சப்பாணி கொட்டயே
 பொழுது விடிந்தது பொழுது
 போய்த் திருமலைமே லேற வேண்டும்
 ஏறி மலர்ந்தபூக் கொய்ய வேண்டும்
 கொய்து திருமுடி சாத்த வேண்டும்
 சாத்தியே கைகட்டி நிற்க வேண்டும்
 நின்று திருவிளக்கு ஏற்ற வேண்டும்
 ஏற்றி அரகரா என்ன வேண்டும்
 ஐயா கணபதி நம்பி
 ஆயிர நாம முடையாய்
 பொய்யில்லா மெய்யை ரைப்பாய்
 போன தெல்லாந் தருவாய்
 வெள்ளித் தாலம் பூசி வைத்து
 வேண்டும் படியே இட்டுண்டு
 பள்ளிக் கேற்ற நடவாய்
 பாக்கியம் செய்த பிள்ளாய்
 பிள்ளாய் பிள்ளாய் பேருடையாய்
 பிரமனென்னும் பேருடையாய்
 பிள்ளைகள் தங்கள் பிரானாரே
 இருந்தீரே பிரானாரே
 எங்கள் மனது கலங்காதே
 பள்ளித் தடுக்குங் கையேடுங்
 படிக்குஞ் சுவடியும் பிரித்தெடுத்துத்
 துள்ளித் திரியுங் கால் தன்னைச்
 சுகமே நிறுத்தும் பிரானாரே
 ஓடாதே ஓளியாதே
 இட்டதே சோறும் பெற்றதே கறியும்
 உண்டு தூங்கிப் பூசை முடித்து
 வெள்ளி முளைக்கப் பள்ளிக்கு வாரும்

போற்றித் திரு அகவல்.

அருள் புரிந்து அருளும் அரசே போற்றி
இருவினை துடைக்கும் இறைவா போற்றி
மறைமுனி ஒருவன் மாங்கனி கொணர்ந்து
கறைமிடற்று இறைவன் கையில் கொடுப்ப
வேலனும் நீயும் விரும்பி முன்னிற்ப
ஒரு நொடி அதனில் உலகெலாம் வலமாய்
வரும் அவர் தமக்கு வழங்குவோம் யாம்என
விரைவுடன் மயில்மிசை வேலோன் வருமுனர்
அரனை வலம் வந்து அக்கனி வாங்கிய
விரகுள விக்கின விநாயக போற்றி
முன்னடி தெரியா முதல்வனைப் போற்றி
பின்னடி தெரியாப் பெருங்கவிப் பெருமான்
மண்மிசை வைத்துஉனை வாவியில் செல்லக்
கண்ணிலான் இவனெனக் கரந்து அவன் போக
கரைமிசை ஏறிக் காணாது இரங்கி
உரைதடு மாறி உள்ளம் கலங்கிக்
கூ கூ கணபதி கூகூ என்னக்
கூ கூ என்றருள் குன்றே போற்றி
அப்பணி சடையோன் முப்புரம் எரிக்க
இப்புவி அதனை இரதம் ஆக்கித்
தினகரன் மதிதேர்ச் சில்இல தாகப்
பொருவரு மறைகளே புரவி யாகச்
சங்கைசேர் நான்முகன் சாரதியாகப்
பங்கயக் கண்ணன் பகழி யாக
மலைசிலை யாக வாசுகி நாணா
நிலைபெற நிற்கும் நெடுந்தேர் தன்னில்
விக்கினம் தீர்க்கும் விநாயக நமஎனச்
சிக்கென இறைவன் செப்பா தேறலின்
தச்சுறச் சமைத்த தகைமணி நெடுந்தேர்
அச்சுறுத்து அருளும் அரசே போற்றி
வேதப் பொருளாம் விமலா போற்றி
பூதப் படையுடைப் புனிதா போற்றி
கரமைந்து உடைய களிநே போற்றி
பரமன் பயந்த பாலா போற்றி

அகிலம் ஈன்று அருளும் அம்மை தமக்குத்
 திருமகன் ஆகிய செல்வா போற்றி
 அற்றவர்க்கு அருள்புரி அரசே போற்றி
 கற்றவர் மனத்திற் காண்பாய் போற்றி
 பாசாங் குசம்கை பரித்தாய் போற்றி
 தேசார் மணிமுடித் தேவே போற்றி
 எழுநரகு எழுபிறப்பு அறுப்பாய் போற்றி
 எழுமையும் எமக்கு இங்கு இரங்குவாய் போற்றி
 துளைசெறி வக்கிர துண்டா போற்றி
 வளநிகர் ஒற்றை மருப்பா போற்றி
 சுரர்தொழும் முருகன் துணைவா போற்றி
 நல்லவர் புகழும் நம்பா போற்றி
 வல்லபைக்கு உரிய மணாளா போற்றி
 கயமுகத்து அவுணனைக் காய்ந்தாய் போற்றி
 வயமுக மூவுக வாகனா போற்றி
 ஓங்கா ரத்தனி உருவே போற்றி
 நீங்காக் கருணை நிமலா போற்றி
 துறவர் தமக்கு ஒரு துணைவா போற்றி
 முறநிகர் தழைசெவி முதல்வா போற்றி
 துண்டமா மதிபோல் துலங்கிய கோட்டைக்
 கண்டகம் ஆகக் கைதனில் பிடித்துப்
 பண்டு பாரதப் பழங்கதை பசும்பொன்
 விண்டுவில் வரைந்த விமலா போற்றி
 போற்றி போற்றியுன் பொற்பதம் போற்றி.

வருக்கைக் கோவை

அன்புடைக் கடவுளர்க்கு அதிபதி செயசெய
 ஆபத்து அகற்றும் ஐங்கர செய செய
 இந்துச் சடைமுடி இறைவா செய செய
 ஈசன் பெற்ற எம்மான் செய செய
 உன்னிய முடிக்கும் ஒருவா செய செய
 ஊர்மனை சந்தி உகந்தாய் செய செய
 எம்பெரு மாணே ஏகனே செய செய
 ஏழுல குந்தொழ இருப்பாய் செய செய
 ஐயா கணங்கட்கு ஆதீ செய செய

ஒற்றை மருப்பை உடையாய் செய் செய்
 ஒங்கிய கரிமுகம் உற்றாய் செய் செய்
 ஒளவியம் இல்லா தவனே செய் செய்
 அ.கர அணிந்த ஆதீ செய் செய்
 கண் மூன்று உடைய களிறே செய் செய்
 நங்போல் மழுஒன்று ஏந்தீ செய் செய்
 சங்கரன் தேரச் சறுத்தாய் செய் செய்
 ஞயமுடை வித்தக நம்பீ செய் செய்
 இடமுடை விக்கி னேசுரா செய் செய்
 இணங்கிய அன்பர்க்கு இனியாய் செய் செய்
 தத்துவம் உறைதரு சாமீ செய் செய்
 நன்னெறி வித்தக நம்பீ செய் செய்
 பகீரதிக்கு இனிய பாலா செய் செய்
 மன்றுள் ஆடி மகனே செய் செய்
 இயக்கரைக் களையும் இறைவா செய் செய்
 அரவக் கிங்கிணி அணிவாய் செய் செய்
 இலகக் கொம்பு ஒன்று ஏந்தீ செய் செய்
 வஞ்சனைப் பழவினை மாற்றுவாய் செய் செய்
 அழகிய வேலனுக்கு அண்ணா செய் செய்
 இளமத யானை முகத்தாய் செய் செய்
 இறக்கரி சாடும் இறைவா செய் செய்
 அனந்தல் ஆடும் அரசே செய் செய்
 கரமைந்து உடைய கணபதி செய் செய்
 காமன் பகைவன் காதல் செய் செய்
 கிரியில் பாரதம் தீட்டினாய் செய் செய்
 கீழ்மை ஒழித்துக் கிளர்வாய் செய் செய்
 குண்டப் பண்டிக் குருவே செய் செய்
 கூறிய மும்மதக் கோவே செய் செய்
 கெண்டையம் கண்ணுமை மகனே செய் செய்
 கேதாரப் ரியம் ஆனாய் செய் செய்
 கையில் சக்கரம் உடையாய் செய் செய்
 கொவ்வைக் கனிவாய் மதலாய் செய் செய்
 கோலக் குடநிகர் வயிற்றாய் செய் செய்
 கௌவைப் பழவினை தீர்ப்பாய் செய் செய்

வேழ முகப் பிள்ளையார் சிந்தனை

சிந்தித் தவர்க் கருள் கணபதி செய் செய்
சீரிய ஆனைக் கன்றே செய் செய்
அன்புடை அமரரைக் காப்பாய் செய் செய்
ஆவித் துணையே கணபதி செய் செய்
இண்டைச் சடைமுடி இறைவா செய் செய்
ஈசன் தந்தருள் மகனே செய் செய்
உன்னிய கருமம் முடிப்பாய் செய் செய்
ஊர்நவ சக்தி உகந்தாய் செய் செய்
எம்பெரு மானே இறைவா செய் செய்
எழுலகுந் தொழ நின்றாய் செய் செய்
ஐயா கணபதி நம்பியே செய் செய்
ஔற்றை மருப்புடை வித்தகா செய் செய்
ஔங்கிய ஆனைக் கன்றே செய் செய்
ஔளவிய மில்லா அருளே செய் செய்
அக்கர வத்து ஆனவா செய் செய்
கணபதி என்வினை களைவாய் செய் செய்
ஙப்போல் மழுவொன் றேந்தியே செய் செய்
சங்கரன் மகனே சதுரா செய் செய்
சூயநம் பினர்பா லாடியே செய் செய்
இடம்படு விக்கின விநாயகா செய் செய்
இணங்கிய பிள்ளைகள் தலைவா செய் செய்
தத்துவ மறைதெரி வித்தகா செய் செய்
நன்னெறி விக்கின விநாயகா செய் செய்
பள்ளியி லுறை தரும் பிள்ளாய் செய் செய்
மன்று ளாரும் மணியே செய் செய்
இயங்கிய ஞானக் குன்றே செய் செய்
அரவக் கிண்கிணி ஆர்ப்பாய் செய் செய்
இலகக் கொம்பொன் றேந்தியே செய் செய்
வஞ்சனை பலவுந் தீர்ப்பாய் செய் செய்
அழகிய ஆனைக் கன்றே செய் செய்
இளமத யானை முகத்தாய் செய் செய்
இரகுபதி விக்கின விநாயகா செய் செய்
அனந்த லோடாதியின் அடிதொழ அருளே.

பிள்ளையார் வழிபாடு - 108 போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

1. ஓம் எனும் பொருளாய் உள்ளோய்	போற்றி
பூமனும் பொருள் தொறும் பொலிவாய்	போற்றி
அகரம் முதலென ஆனாய்	போற்றி
அகர உகர ஆதி	போற்றி
5. மகரமாய் நின்ற வானவ	போற்றி
பகர்முன் னவனாம் பரனே	போற்றி
மண்ணாய் விண்ணாய் மலர்ந்தாய்	போற்றி
கண்ணுள் மணியாய்க் கலந்தாய்	போற்றி
நீர்தீக் காற்றாய் நின்றாய்	போற்றி
10. கார்குளி ராகக் கனிந்தாய்	போற்றி
பகலவன் நிலவாய்ப் பரந்தாய்	போற்றி
நிகர்மீன் கணமாய் நிலைத்தாய்	போற்றி
மழைபொழி இமய வல்லி சேய்	போற்றி
தழை செவி எண்தோள் தலைவ	போற்றி
15. திங்கட் சடையோன் செல்வ	போற்றி
எங்கட் கருளும் இறைவா	போற்றி
அறுமுகச் செவ்வேட்கு அண்ணா	போற்றி
சிறுகண் களிற்றுத் திருமுக	போற்றி
செம்பொன் மேனிச் செம்மால்	போற்றி
20. உம்பர் போற்றும் உம்பல்	போற்றி
பண்ணியம் ஏந்துகைப் பண்ணவ	போற்றி
எண்ணிய எண்ணியாங் கிசைப்பாய்	போற்றி
அப்பமும் அவலும் கப்புவாய்	போற்றி
முப்புரி நூல் மார்பு அப்பா	போற்றி
25. எள்ளு ருண்டை பொரி ஏற்போய்	போற்றி
தெள்ளுறு தெவிட்டாத் தேனே	போற்றி
மூவர் மொழியிடம் மொழிந்தாய்	போற்றி
தேவர்க் கரிய தேவா	போற்றி
மாலுக்கரிய மதகரி	போற்றி

கரிமுகத் தெந்தாய் காப்போய்	போற்றி
ஆங்காரம் முளை அறுப்பாய்	போற்றி
பாங்கார் இன்பப் பராபர	போற்றி
கற்றவர் விழுங்கும் கனியே	போற்றி
70. மற்றவர் காணா மலையே	போற்றி
சொல்லொடு பொருளின் தொடர்பே	போற்றி
கல்லும் கரைக்க வல்லோய்	போற்றி
தொந்தி வயிற்றுத் தந்தி	போற்றி
முந்திய பொருட்கு முந்தியோய்	போற்றி
75. ஐந்துகை யுடைய ஐய	போற்றி
ஐந்தொழில் ஆற்றும் அமர	போற்றி
அருளாய் அருள்வாய் ஆண்டவ	போற்றி
தருவாய் மணமலர்த் தாராய்	போற்றி
கயமுக அசுரனைக் காய்ந்தாய்	போற்றி
80. மயலறும் இன்ப வாழ்வே	போற்றி
ஆனையாய்ப் புழுவாய் ஆனாய்	போற்றி
பானை வயிற்றுப் பரமே	போற்றி
கடம் பொழி யானைக் கன்றே	போற்றி
மடம் ஒழி அறிவின் வளனே	போற்றி
85. பாலொடு தேனும் பருகுவோய்	போற்றி
மேலொடு கீழாய் மிளிர்வோய்	போற்றி
எய்ப்பில் வைப்பாய் இருந்தோய்	போற்றி
மெய்ப்பொருள் வேழ முகத்தாய்	போற்றி
நல்லார்க் கெட்டும் நாதா	போற்றி
90. பொல்லா மணியே புராதன	போற்றி
அறிவின் வரம்பை அகன்றாய்	போற்றி
குறிகுணங் கடந்த குன்றே	போற்றி
எட்டு வான்குணத் தெந்தாய்	போற்றி
கட்டறு களிற்று முகத்தோய்	போற்றி
95. மலரில் மணமாய் வளர்ந்தாய்	போற்றி
அலர்கதிர் ஒளியின் அமர்வோய்	போற்றி
ஓங்காரம் முகத் தொருத்தல்	போற்றி
ஏங்கா துயிர்க் கருள் இயற்கை	போற்றி
எண்ணும் எழுத்துமாய் இசைந்தாய்	போற்றி
100. பண்ணும் பயனுமாய்ப் பரந்தாய்	போற்றி
அருவே உருவே அருவுரு	போற்றி

பொருளே பொருளின் புணர்ப்பே	போற்றி
புகர் முகக் களிற்றுப் புண்ணிய	போற்றி
அகலிடம் நிறைய அமர்ந்தோய்	போற்றி
செல்வம் அருள்க தேவா	போற்றி
நல்லன எமக் கருள் நாயக	போற்றி
ஆக்கமும் ஊக்கமும் அருள்வாய்	போற்றி
108.காக்க எங்களையுன் கழலிணை	போற்றியே

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயக வணக்கம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. வேழ முகத்து விநாயக	போற்றி
பேழை வயிற்றுப் பிள்ளாய்	போற்றி
ஏழைக்கு அருள்செய் எம்மான்	போற்றி
வாழ வகுக்கும் வள்ளால்	போற்றி
2. சிவனார் பெறுமுதல் செல்வா	போற்றி
சேயிழை உமைதரு சிறுவா	போற்றி
திருமால் தனக்கு மருகா	போற்றி
திருமகள் மகிழுமாப் பிள்ளாய்	போற்றி
யானை உரித்தவன் மகனே	போற்றி
10. யானையைக் காத்தவன் மருமான்	போற்றி
யானையின் கைபெறு கோனே	போற்றி
யானையால் வள்ளியை வென்றாய்	போற்றி
யானை மணாளனின் அண்ணா	போற்றி
யானை முகத்தனை அழித்தாய்	போற்றி
15. பெருச்சாளி ஏறும் பெரியோய்	போற்றி
பேணுவார் பிழைகள் பொறுப்பாய்	போற்றி
வள்ளிதெய் வாளை மைத்துன	போற்றி
வல்லபை மங்கை மணாள	போற்றி
கடிமணம் விரும்பாக் கணேச	போற்றி
20. மடியினில் மாதினை வைத்தாய்	போற்றி
சித்தி புத்தியின் தெய்வமே	போற்றி
முத்தி கொடுக்கும் முதல்வா	போற்றி
முலை முடுக்கெலாம் முளைத்தாய்	போற்றி
முவிரு முகத்தோன் முன்னவ	போற்றி
25. சிதறுகாய் சிறுவர்க்கு ஈவாய்	போற்றி
சிவன் தேர் அச்சினைச் சிதைத்தாய்	போற்றி
கொம்புஎழுத தாணியாக் கொண்டாய்	போற்றி
எம்பிரான் பிறையதில் இணைத்தாய்	போற்றி
மலையினில் பாரதம் வரைந்தாய்	போற்றி
30. மலைமகள் மகிழுமா மணியே	போற்றி
முன்வணக் கங்கொள் முனைவ	போற்றி
பன்னிரு தம்பிகண் எண்ணினை	போற்றி

பின்னவன் முழுமிடப் பிணங்கினை	போற்றி
அன்னையின் அணைப்பால் ஆறினை	போற்றி
எண்ணுவார் இடரைக் களைவாய்	போற்றி
எண்ணார் இடர்உற இழைப்பாய்	போற்றி
பரமன் மடியுறை பண்ணவ	போற்றி
பார்வதி ஈன்ற பாலா	போற்றி
அப்பம் அவல்பொரி கப்புவாய்	போற்றி
40. இப்புவி எல்லாம் இருப்பாய்	போற்றி
ஓங்காரப் பொருள் உணர்த்துவாய்	போற்றி
தீங்கெலாம் அகற்றும் செம்மல்	போற்றி
குட்டிக் குனிப்புறக் கொள்வாய்	போற்றி
பட்டி தொட்டிஎலாம் படர்வாய்	போற்றி
45. குளக்கரை தொறும்குடி கொண்டாய்	போற்றி
அளப்பரும் ஆற்றல்கொள் அம்மான்	போற்றி
அரசின் நிழல்அமர் அரசே	போற்றி
பரசுவார் பவப்பிணி அறுப்பாய்	போற்றி
அறுகினை ஆசையோடு அணிவாய்	போற்றி
உறுபெரு மோதகம் உவப்பாய்	போற்றி
உலகீன்ற கன்னியின் குலமுதல்	போற்றி
நலமெலாம் நம்பர்க்கு அருள்வாய்	போற்றி
மலைபோல் வருதுயர் மாய்ப்பாய்	போற்றி
கலைபோல் கருத்துள் வளர்ப்பாய்	போற்றி
55. அலகிலா விளையாட்டு அயர்வாய்	போற்றி
உலகெலாம் அடக்கிய உந்தியாய்	போற்றி
மலைமகள் மடிதவழ் மைந்தா	போற்றி
நலம்நுகர் அவர்திறம் நகைப்பாய்	போற்றி
புலவர்க்கு விருந்தாய்ப் பொலிவாய்	போற்றி
60. கலகலெனச் சிறார்க் கவர்வாய்	போற்றி
பேரொளி பரப்பும் பெருமுடி	போற்றி
பாரதம் எழுதிய ஓர்பிறை	போற்றி
கூருறும் மற்றைக் கொம்பும்	போற்றி
கார்என அருள்பொழி கண்இணை	போற்றி
65. நான்மறை பகர்ந்தருள் நால்வாய்	போற்றி
வான்குறை கேட்டருள் மாச்செவி	போற்றி
மோதக மணநுகர் மூக்குப்	போற்றி
போதகப் புண்ணியம் பொலிமுகம்	போற்றி
மண்முழுது அடக்கிய வயிறு	போற்றி

70. கண்அகல் உந்திக் கமலம்	போற்றி
வாரி வழங்குகை ஐந்தும்	போற்றி
சீரியோர் முடிபடி திருவடி	போற்றி
சிவனார் கோவிலில் திகழ்வாய்	போற்றி
தவமாச் செல்வர்சொல் தவமே	போற்றி
75. அம்பிகை கோயிலும் அமர்வாய்	போற்றி
நம்பினார் தூள்பெலாம் நலிவாய்	போற்றி
தம்பி கோயிலும் தங்குவாய்	போற்றி
உம்பர் போற்றும் ஒருவ	போற்றி
காளி கோயிலும் காப்பாய்	போற்றி
80. ஊழி தோறும் உலவாய்	போற்றி
பெருமாள் கோயிலும் பிறங்குவாய்	போற்றி
திருமால் தங்கைநற் செல்வா	போற்றி
அடியார் கோயிலும் அமர்வாய்	போற்றி
கடிசேர் அறுகணி கணபதி	போற்றி
85. தனிப்பெருங்கோயிலும் சார்வாய்	போற்றி
மனிதரைக் கவர்தரு வள்ளால்	போற்றி
எங்கும் இருக்கும் இறைவ	போற்றி
மங்கலம் தொடங்கமுன் வருவாய்	போற்றி
கங்கை அணிந்தவன் கனியே	போற்றி
90. நங்கை உமைதரு புங்கவ	போற்றி
எளிமையில் அருள்புரி இறைவ	போற்றி
ஏழைகள் பங்கில் இருப்பவ	போற்றி
தும்பிக் கைபெறு தோன்றால்	போற்றி
தம்பிக்கு வள்ளியைத் தந்தாய்	போற்றி
95. அறிவு மதம்பொழி ஆனையே	போற்றி
குறைவிலாப் பெருங்குணக் குன்றே	போற்றி
கூத்துடை யான்தரு குமரா	போற்றி
கூத்துகந்து ஆடும் குரிசில்	போற்றி
சந்தி தோறும் இருக்கும் தத்துவ	போற்றி
100. சிந்தையுட் புகுந்த தேவா	போற்றி
கணநாத போற்றி கயமுக	போற்றி
விநாயக போற்றி விக்கின	போற்றி
எண்ணிய ஈவாய் போற்றி	போற்றி
புண்ணியப் பிள்ளையார் போற்றி	போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகர் போற்றி

108 அர்ச்சனை மாலை

1. ஓம் அத்திமுகளே	போற்றி
ஓம் அம்பிகை பாலா	போற்றி
ஓம் அம்மை அப்பா	போற்றி
ஓம் அருமறைக் கொழுந்தே	போற்றி
5. ஓம் அமரர்கள் கோளே	போற்றி
ஓம் அடியார்க்கு இனியோய்	போற்றி
ஓம் அங்குச பாசா	போற்றி
ஓம் அருவுரு வானாய்	போற்றி
ஓம் அறுமுகனின் அண்ணா	போற்றி
10. ஓம் அணுவுக் கணுவே	போற்றி
ஓம் அண்டங்கள் ஆனாய்	போற்றி
ஓம் அறநெறி புகட்டுவாய்	போற்றி
ஓம் அவாவை அடக்குவாய்	போற்றி
ஓம் அன்பை வளர்ப்பாய்	போற்றி
15. ஓம் அவல்பொரி அப்பம் அருந்துவோய்	போற்றி
ஓம் பிட்டும் முப்பழமும் நுகருவோய்	போற்றி
ஓம் ஆதிமூலமே	போற்றி
ஓம் ஆருயிர்க் குயிரே	போற்றி
ஓம் ஆரா அமுதே	போற்றி
20. ஓம் ஆபத் சகாயா	போற்றி
ஓம் ஆக்கம் பெருக்குவாய்	போற்றி
ஓம் இருள்தனைக் கடிவோய்	போற்றி
ஓம் இடையூறு களைவோய்	போற்றி
ஓம் இன்பப் பெருக்கே	போற்றி
25. ஓம் இருவினை அறுப்பாய்	போற்றி
ஓம் ஈசன மகளே	போற்றி
ஓம் ஈரேழுலகா	போற்றி
ஓம் உத்தம குணாளா	போற்றி
ஓம் உலகெலாம் காப்பாய்	போற்றி
ஓம் உள்ளொளி வடிவே	போற்றி
30. ஓம் உண்மை நெறியாளா	போற்றி
ஓம் உம்பர்கள் தொழுவோய்	போற்றி
ஓம் ஊழ்வினை ஒழிப்போய்	போற்றி
ஓம் எங்கும் நிறைந்தோய்	போற்றி

	ஓம் என்றும் திகழ்வோய்	போற்றி
35.	ஓம் எங்கும் அமர்ந்தோய்	போற்றி
	ஓம் எவர்க்கும் அருள்வாய்	போற்றி
	ஓம் எதையும் முடிப்போய்	போற்றி
	ஓம் எண்குண சீலா	போற்றி
	ஓம் எழுபிறப் பறுப்பாய்	போற்றி
40.	ஓம் ஏக நாயகனே	போற்றி
	ஓம் எழில் மிகுதேவா	போற்றி
	ஓம் ஒளவைக் கருள்வாய்	போற்றி
	ஓம் ஐங்கரம் உடையோய்	போற்றி
	ஓம் ஐம்புலக் கதவை அடைப்போய்	போற்றி
45.	ஓம் நான்கு புயத்தோய்	போற்றி
	ஓம் நாவலர் பணிவோய்	போற்றி
	ஓம் முக்கண் உடையோய்	போற்றி
	ஓம் முழுமுதற் பொருளே	போற்றி
	ஓம் ஒளிமிகு தேவா	போற்றி
50.	ஓம் ஓங்கார மூர்த்தியே	போற்றி
	ஓம் கண நாயகனே	போற்றி
	ஓம் கருணா மூர்த்தியே	போற்றி
	ஓம் கலைஞான குருவே	போற்றி
	ஓம் கயமுகனைக் காய்ந்தோய்	போற்றி
55.	ஓம் கற்பகக் களிநே	போற்றி
	ஓம் கண்கண்ட தேவா	போற்றி
	ஓம் கந்தனை வென்றாய்	போற்றி
	ஓம் கனிதனைப் பெற்றாய்	போற்றி
	ஓம் சங்கத் தமிழா	போற்றி
60.	ஓம் சரவணன் தொழுவோய்	போற்றி
	ஓம் சர்வ லோகேசா	போற்றி
	ஓம் சாந்த மூர்த்தியே	போற்றி
	ஓம் சுருதியின் முடிவே	போற்றி
	ஓம் சொற்பதம் கடந்தோய்	போற்றி
65.	ஓம் நாதா கீதா	போற்றி
	ஓம் நம்பிக் கருள்வோய்	போற்றி
	ஓம் தவசிகள் தொழுவோய்	போற்றி
	ஓம் தாயினுள் நல்லோய்	போற்றி
	ஓம் தரும குணாளா	போற்றி

	ஓம் தம்பிக்கு வள்ளியைத் தந்தாய்	போற்றி
	ஓம் தூயோர் துணைவா	போற்றி
	ஓம் துறவிகள் பொருளே	போற்றி
75.	ஓம் நித்தா நிமலா	போற்றி
	ஓம் நீதிநெறி துரையே	போற்றி
	ஓம் நீல மேனியனே	போற்றி
	ஓம் நீர்மலி வேணியா	போற்றி
	ஓம் பேழை வயிற்றோய்	போற்றி
	ஓம் பெருச்சாளி வாகனோய்	போற்றி
	ஓம் பாரதம் எழுதினோய்	போற்றி
	ஓம் பாவலர் பணிவோய்	போற்றி
	ஓம் பாசம் அறுப்பாய்	போற்றி
	ஓம் பாவப்பிணி ஒழிப்பாய்	போற்றி
85.	ஓம் மும்மலம் அறுப்பாய்	போற்றி
	ஓம் முத்தி தருவாய்	போற்றி
	ஓம் வேழ முகத்தோய்	போற்றி
	ஓம் வெற்றி வேலனின் அண்ணா	போற்றி
	ஓம் வேட்கை தணிப்போய்	போற்றி
	ஓம் வெள்ளியின் முதல்வா	போற்றி
	ஓம் வேதாந்த விமலா	போற்றி
	ஓம் ஒழுக்க மருள்வோய்	போற்றி
	ஓம் உடல்நலம் தருவாய்	போற்றி
	ஓம் செல்வம் அருள்வாய்	போற்றி
95	ஓம் செருக்கினை அறுப்பாய்	போற்றி
	ஓம் சிந்தையை அடக்குவோய்	போற்றி
	ஓம் சினம் காமம் தவிர்ப்போய்	போற்றி
	ஓம் கல்வி அருள்வாய்	போற்றி
	ஓம் ஒளவியம் அகற்றுவாய்	போற்றி
	ஓம் ஊக்கம் அருள்வாய்	போற்றி
	ஓம் வலம்புரி விநாயகா	போற்றி
	ஓம் வரமெலாம் தருவாய்	போற்றி
	ஓம் சித்தி விநாயகா	போற்றி
	ஓம் சிவபதம் அருள்வாய்	போற்றி
105	ஓம் சுந்தர விநாயகா	போற்றி
	ஓம் சுகபோகம் தருவாய்	போற்றி
	ஓம் அனைத்தும் நீயே	போற்றி
	ஓம் அமிர்த கணேஷா போற்றி போற்றியே	

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயக அஷ்டோத்தர சகஸ்ர நாம பூசை

1. ஓம் கஜானனாய நம
 ஓம் கணாத் யஷ்யாய நம
 ஓம் விக்கின ராஜாய நம
 ஓம் விநாய காய நம
5. ஓம் த்வை மாதூராய நம
 ஓம் த்விமு காய நம
 ஓம் பிரமுகாய நம
 ஓம் சுமுகாய நம
 ஓம் கிருதினே நம
10. ஓம் சுப்பிர தீபாய நம
 ஓம் சுக நிதியே நம
 ஓம் சுராத் யஷ்யாய நம
 ஓம் சுராரிக் னாய நம
 ஓம் மகா கணபதியே நம
15. ஓம் மான்யாய நம
 ஓம் பலாத்ம் ஜாய நம
 ஓம் புராண புருஷாய நம
 ஓம் பூஷ்ணே நம
 ஓம் புஷ்கரோத் ஷிப்த சாரினே நம
20. ஓம் அக்ர கண்யாய நம
 ஓம் அக்ர பூஜ்யாய நம
 ஓம் மந்திரக் ருதே நம
 ஓம் சாமீ கரப்ர பாய நம
 ஓம் சர்வஸ்மை நம
25. ஓம் சர்வோ பாஸ்யாய நம
 ஓம் சர்வ கர்த்தரே நம
 ஓம் சர்வ நேத்தரே நம
 ஓம் சர்வ சித்திப் பிரதாய நம
 ஓம் சர்வ சித்தாய நம
30. ஓம் மகா காலாய நம
 ஓம் மகா பாலாய நம
 ஓம் கேரம் பாய நம
 ஓம் லம்ப ஜடராய நம
 ஓம் காஸ் வக்ரீ வாய நம

35. ஓம் மகோத ராய நம
 ஓம் மகோத் கடாய நம
 ஓம் மகா வீராய நம
 ஓம் மந்த் ரிணே நம
 ஓம் மங்களஸ்வராய நம
40. ஓம் பிரம தாய நம
 ஓம் பிராக் ஞாய நம
 ஓம் மோதகப் பிரியாய நம
 ஓம் காந்தி மதே நம
 ஓம் கிருதி மதே நம
45. ஓம் கானே நம
 ஓம் கபித்த மனஸ் பிரியாயை நம
 ஓம் பிரம்ஹ சாரிணே நம
 ஓம் பிரஹ்ம வித்யா நிதான புவே நம
 ஓம் ஜிஷ்ணவே நம
50. ஓம் விஷ்ணுப் பிரியாய நம
 ஓம் பக்த ஜீவிதாய நம
 ஓம் ஜித மன்ம தாய நம
 ஓம் ஐஸ்வர காரணாய நம
 ஓம் ஜ்யாயசே நம
55. ஓம் யஷ்ஷ கின்னர சேவிதாய நம
 ஓம் கங்கா சுதாய நம
 ஓம் விக்ன கர்த்தரே நம
 ஓம் விக்ன ஹந்த்ரே நம
 ஓம் விஸ்வ நேத்ரே நம
60. ஓம் விராட் பதேய நம
 ஓம் மங்கள கணேசா நம
 ஓம் சிறீ பதேய நம
 ஓம் வாக்கப் தேய நம
 ஓம் சிருங் காரிணே நம
65. ஓம் ஆச்ரித வஸத் லாய நம
 ஓம் சிவப்ரியாய நம
 ஓம் சீக்ர காரிணே நம
 ஓம் சாஸ்வதாய நம
70. ஓம் ஓம் பலாய நம
 ஓம் ப்லோத்த தாய நம
 ஓம் பக்த நிதயே நம
 ஓம் பாவகம் யாய நம

- ஓம் மங்களப்ர தாய நம
 ஓம் அவ்யக் தாய நம
 75. ஓம் அபாக் ருத பராக்ர வாய நம
 ஓம் சத்திய தர்மினே நம
 ஓம் சத்யை நம
 ஓம் சரசாம்பு நிதியே நம
 ஓம் பாஹே சாய நம
 80. ஓம் தேசாங் காய நம
 ஓம் மணி கிண்கிணி மேகலாய நம
 ஓம் சமஸ்த தேவதா மூர்த்தயே நம
 ஓம் சஜிஷ்ணவே நம
 ஓம் சத தோத்திதாயை நம
 85. ஓம் விகாத காரினே நம
 ஓம் விஸ்வக் ருமே நம
 ஓம் விஸ்வரக் ஷாக்ருதயே நம
 ஓம் பஞ்ச ஹஸ்தாய நம
 ஓம் பார்வதி நந்தனாய நம
 90. ஓம் ப்ரபவே நம
 ஓம் குமார குருவே நம
 ஓம் குஞ்சரா சுர பஞ்சனாய நம
 ஓம் காணா தீசாய நம
 ஓம் கம்பீர நின தாய நம
 95. ஓம் வடவே நம
 ஓம் அபீஷ்ட வரதாய நம
 ஓம் யோதிஷேநம
 ஓம் ஆக்ராந்த சதஸதத் பிரபவே நம
 ஓம் கல்யாண ரூரவே நம
 100. ஓம் உன்மத்த வேஷாய நம
 ஓம் வரஜிதே நம
 ஓம் சமஸ்த ஜகதா தாராய நம
 ஓம் சர்வைர் யப்ர தாய நம
 ஓம் சிறீ விக்னேஸ்வராய நம
 ஓம் சிறீ மகாகணபதியே நம
 நானாவித பத்ர புஷ்பாணி ஸமர்ப்ப யாமி.

தசாங்கம் ருக்குவோ பேதம் சுகந்தம் சும
 னோகரம் தூபம் க்ரு ஹாண தேவேச உமா
 புத்ரம் நமோஸ்துதே மகா கணபதியே நம:
 தூபம் ஆக்ரபயாமி

(சாம்பிராணி காண்பிக்க)

சாஜ்யம் திரிவர்த்தி சமயுக்தம் வஹ்நினா
 யோஜி தம்மயா கிருஹாண மங்களம் தீபம்
 ஈச புத்திர நமோஸ்துதே மகா கணபதியே
 நம தீபம் தர்ச யாமி தீபானந்தரம்
 ஆசமனீயம் சமர்ப்ப யாமி

நைவேத்யம் ஷட் ரசோபேதம் பல லட்டுக
 மோதகான் புஷ்யம் போஷ்யம் சலே ஹியம்
 ஸம்க்ரு ஹாண கணாதிப

(முன்பு குறிப்பிட்ட நிவேதனப் பொருளை நிவேதனம் செய்க)

பிள்ளையார் பட்டிக் கற்பக விநாயகர்
“திருப்பள்ளி எழுச்சி”

1. ஓமெனும் மந்திரத் துட் பொரு ளானாய்
உணர்ந்தவர் நெஞ்சில் ஒளிவிளக் கானாய்
சாமியென் றுன்னை வாழ்த்திடும் அடியார்
தண்டமிழ் பாடத் தலையசைக் கின்றாய்
ஏமமும் நானே என்பது காட்டி
இடக்கரந் தன்னை இடையினில் வைத்தாய்
காமியத் தால்வரும் கவலைகள் மாற்றும்
கற்பகமே பள்ளி எழுந்தருளாயே
2. வீசிய பெருஞ்செவி வேழமு கத்தாய்
விழித்திரி அற்புத வித்தகன் ஆனாய்
தேசிவி நாயகன் உன்னடி தொழுவே
செந்தமிழ்ப் பாணரும் யாமுடன் வந்தார்
பேசிய திருமுறை ஓதிய சான்றோர்
பிள்ளையுடன் சந்நிதி பேணிவந் துள்ளார்
காசியில் மிஞ்சிய பிள்ளையார் பட்டிக்
கற்பகமே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே
3. ஒரு மருப்போடும் இருசெவி கொண்டாய்
உணர்த்திடும் முக்கண் நாலுவாய் பெற்றாய்
திருவளர் அஞ்செழுத் தோதிட வைத்தாய்
சிவனுருவாய்க் கங்கை ஆறு புனைந்தாய்
இருமையும் ஆக்கிடும் ஏழிசை யானாய்
எட்டவொணா இன்பம் எட்டிட வைத்தாய்
கருவடை யாதெமைக் காத்தருள் புரியும்
கற்பகமே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே
4. கதியென நின்றாய் கருதிநிற் கின்ற
கணங்களினால் பெயர் கணபதி ஆச்சோ?
துதி செய்யும் அடியவர் திருமுறை பாடித்
துதிக்கை யினால்கரம் துதிக்கையென் றாச்சோ
விதியினை மாற்றி எழுதிய தாலே
விளங்கிய கொம்பும் வடிவிளைத் ததுவோ?
கதிரென வந்தகக் காட்டினில் வளரும்
கற்பகமே பள்ளி எழுந்தருளாயே

5. காத்திடும் உந்தன் கருணையைக் கண்டே
 கண்ணனும் ஆழியில் கண்துயில் கின்றான்
 சீர்த்தி மிகுந்த உன் சேவையினாலே
 தில்லையில் ஈசன் திருநடம் செய்வான்
 வேர்த்திடும் போதினில் காத்தவில் லாயோ?
 மேதினி மேல்துணை வேறினி உண்டோ?
 காத்திருக்கின்றவர் கண்புனல் மாற்றக்
 கற்பக மே! பள்ளி எழுந்தருளாயே
6. சீரமர் கொன்றைத் திருவீசரோடும்
 சிவகாமி அன்னை காத்திருக்கின்றாள்
 வாரமர் குழலாள் வடிவுடை யாளொடும்
 வயிரவன் பட்டி வளரொளி நாதர்
 பேரமர் திருமால் பிரமனும் முதலாய்ப்
 பேசிடும் இமையோர் வந்திருக்கின்றார்.
 காரமர் மேனிக் கணபதி என்னும்
 கற்பகமே! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே!
7. செந்தமிழ் பாடவும் கண்துயில் வாயோ?
 திருமுறை கண்டவன் ஈதுணராயோ
 வந்தவர் போற்றிட அருள்மரு தீசர்
 மாங்கனி ஞானத்தை வைத்திருக்கின்றார்
 முந்திய பிள்ளை நீ அறிதுயில் கொண்டாய்
 முருகனோ குன்றக் குடிவரை வந்தான்
 கந்தன் அருட்குமுன் வந்துதித் தாளக்
 கற்பகமே பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.
8. மங்கல மாகிய மந்திரம் காட்ட
 வந்த துதிக்கை வலஞ்சுழி பெற்றாய்
 ஐங்கரந் தாங்கும் நிலையினை மாற்றி
 அருள் செயப் பொலியும் இருகரம் பெற்றாய்
 பங்கயம் போலொளிர் வலக்கரந் தன்னில்
 பாதகம் மாற்றிடும் மோதகம் வைத்தாய்
 வெங்கன லாம்துயர் மாற்றிடும் தேசி
 விநாயகனே! பள்ளி எழுந்தருளாயே.

9. காசுமாய் வந்தொரு கமண்டல நீரால்
காவிரி தந்தவன் கருணைதா ராயோ?
போகம னைத்தையும் அடியருக் காக்கிப்
புண்ணியன் அறுகைப் புனைந்திருக் கின்றாய்
மோகம கற்றியுன் திருவடி ஞானம்
மூலாதாரத்தில் மூண்டெழுச் செய்வாய்
வேகம னைத்தையும் மாற்றிடும் தேசி
விநாயக னே! பள்ளி எழுந்தருளாயே

10. போற்றியுன் சேவடி போற்றியுன் நாமம்
போற்றியுன் கோயில் புரந்திடும் சான்றோர்
போற்றியுன் சதுர்த்தி விரதமே நோற்கும்
புண்ணியச் சான்றோர் பொன்னடி போற்றி
வீற்றிருந் தருளும் பிள்ளையார் பட்டி
மிதித்திடும் அடியார் அடித்தலம் போற்றி
காற்றினி லேவரும் ஓமெனும் ஓசைக்
கற்பகமே! பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

விநாயகர் கவசம்

இது முற்கல முனிவருக்கு காசிப மகரிஷி
உபதேசித்தது. இதைத் தமிழில் கச்சியப்ப சுவாமிகள்
பாடினார். நாடோறும் தூய்மையான நிலையில் இருந்து
ஓதுபவர்கள் நோயற்ற வாழ்வும், குறைவற்ற செல்வமும்
பெற்றுப் பல்லாண்டு நல்வாழ்வு வாழ்வார்.

1. வளர் சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவிநா
யகர் காக்க; வாய்ந்த சென்னி
அளவுபடா அதிகசவுந் தரதேகம்
மகோற்கடர் தாம் அமர்ந்து காக்க;
விளரறநெற் றியை என்றும் விளங்கியகா
சிபர்காக்க: புருவம் தம்மைத்
தளர்வில் மகோதரர் காக்க: தட விழிகள்
பால சந்திரனார் காக்க

2. கவின் வளரும் அதரங்கச முகர் காக்க
தாலங் கணக் கிரீடர் காக்க:
நவில்சிபுகம் கிரிசைசுதர் காக்கநனி
வாக்கைவிநா யகர்தாம் காக்க
அவிர்நகை துன் முகர்காக்க அள்ளழிற்செஞ்
செவிபாச பாணி காக்க
தவிர்தலுறா திளங் கொடிபோல் வளர்மணிநா
சியைச் சிந்தி தார்த்தர் காக்க
3. காமரூபு முகந்தன்னைக் குணேசர் நனி
காக்க கனம் கணேசர் காக்க
வாமமுறும் இருதோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர்தாம் மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவிநா
சன்காக்க இதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்க அகட்
டினைத் துலங்கே ரம்பர் காக்க
4. பக்கம் இரண்டையும் தரா தரர் காக்க
பிருட்டத்தைப் பாவம் நீக்கும்
விக்கினக ரன்காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாளபூ டணர் தாம் காக்க
தக்க குய்யந் தன்னைவக் கிரதுண்டர்
காக்கசக னத்தை அல்லல்
உக்ககண பன்காக்க ஊருவைமங்
கள மூர்த்தி உவந்து காக்க
5. தாழ் முழந்தாள் மகாபுத்தி காக்க இரு
பதம் ஏக தந்தர் காக்க
வாழ்கரம் கிப் பிரப்பிரசா தனர் காக்க
முன்கையை வணங்குவார் நோய்
ஆழ்தரச் செய் ஆசாபூரகர் காக்க
விரல்பதும அத்தர் காக்க
கேழ்கிளரும் நகங்கள் விநா
யகர்காக்க கிழக்கினிற்புத் தீசர் காக்க:

6. அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்க உமா
புத்திரர் தென் திசை காக்க
மிக்கநிரு தியிற்கணை சுரர் காக்க
விக்கினவர்த் தனர்மேற் கென்னுந்
திக்கதனிற் காக்கவா யுவிற் கசகன்
னன் காக்க திகழ்உ தீசி
தக்கநிதி பன் காக்க வடகிழக்கில்
ஈசநந் தனரே காக்க.
7. ஏகதந்தர் பகல் முழுதும் காக்க இர
வினும் சந்தி இரண்டன் மாட்டும்
ஓசையின்விக் கினகிருது காக்க இராக்
கதர்பூதம் உறுவே தாளம்
மோகின்பேய் இவையாதி உயிர்த்திறத்தால்
வருந்துயரும் முடிவி லாத
வேகமுறு பிணி பலவும் விலக்குபு பா
சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க
8. மதிஞானம் தவம்தானம் மானம்ஒளி
புகழ்குலம் வண் சரீரம் முற்றும்
பதிவான தனம்தானி யம்கிருகம்
மனைவிமைந்தர் பயில்நட் பாதிக்க
கதியாவும் கலந்து சர்வா யுதர்காக்க
காமர்பவுத் திரர்முன் னான
விதியாரும் சுற்றமெலாம் மயூரேசர்
எஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க
9. வென்றிசீ விதம்கபிலர் காக்ககரி
யாதியெலாம் விகடர் காக்க
என்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமும்ஓ
திடினும் பால்இடையு றொன்றும்
ஒன்றுறா முனிவரர்காள் அறிமின்கள்
யாரொருவர் ஓதினாலும்
மன்றுஆங் கவர்தேகம் பிணியறவச்
சிரதேக மாகி மன்னும்.

10. உண்டுடுத்தி உறங்கியெழுந்
தோயாம லலைந் தென்ன
கண்டெடுத்த மாமுதல்கல்
யாண்புரிக் கணபதிக்கும்
தண்ட னிட்டார்க் கின்னருள் கூர்
தேசிகரா மன்னவர்க்கும்
செண்டு மல்லி மாலையிட்டுச்
செந்தமிழ் வாழ்த்திட வாழ்வோம்

விநாயகர் காரிய சித்தி மாலை

இந்த தோத்திர மாலையைத் தினமும் மூன்று முறை
அல்லது முடிந்தவரை ஓதுக. சகல காரிய சித்தி உறுதி

காசிபமாமுனிவர் அருளியது

1. இந்த நமது தோத்திரத்தை
யாவன் மூன்று தினம் மும்மைச்
சந்தி களில்தோத் திரஞ் செயினும்
சகல கரும சித்தி பெறும்!
சிந்தை மகிழ்ச் சுபம்பெறும் எண்
தினம் உச் சரிக்கின் சதுர்த்தியிடைப்
பந்தம் அகல ஓர் எண்கால்
படிக்கின் அட்ட சித்தியுறும்.
2. திங்கள் இரண்டு தினந்தோறும்
திகழ ஒருபான் முறையோதில்
தங்கும் அரச வசியமதாம்
தங்கும் இருபத்தொருமுறைமை
பொங்கும் உருவ லால்கிளப்பின்
பொருவில் மைந்தர் விழுக்கல்வி
துங்க வெறுக்கை முதற் பலவும்
தோன்றும் எனச்செப் பினர் மறைந்தார்.

3. பந்தம் அகற்றும் அனந்த குணப்
 பரப்பும் எவன்பால் உதித்திடுமோ
 எந்த உலகும் எவனிடத்தில்
 ஈண்டி இருந்து காத்திடுமோ
 சந்த மறைஆ கமங்கலைகள்
 அனைத்தும் எவன்பால் தகவருமோ
 அந்த இறையாம் கணபதியை
 அன்பு கூரத் தொழுதிடுவோம்
4. உலகம் முழுதும் நீக்கமற
 ஒன்றாய் நிற்கும் பொருளெவன் அவ்
 உலகில் பிறக்கும் விகாரங்கள்
 உறாத மேலாம் ஒளியாவன்
 உலகம் புரியும் வினைப்பயனை
 ஊட்டும் களைகண் எவன் அந்த
 உலக முதலாம் கணபதியை
 உவந்தே சரணம் அடைகின்றோம்.
5. இடர்கள் முழுதும் எவனருளால்
 எரிவீ மும்பஞ் செனமாயும்
 தொடரும் உயிர்கள் எவனருளால்
 சுரர்வாழ் பதியும் உறச் செய்யும்
 கடவுள் முதலோர்க் கூறின்றிக்
 கருமம் எவனால் முடிவுறும் அத்
 தடவு மருப்புக் கணபதி பொன்
 சரணம் சரணம் அடைகின்றோம்.
6. மூர்த்தி ஆகித் தலமாகி
 முந்நீர் கங்கை முதலான
 தீர்த்தம் ஆகி அறிந்தறியாத்
 திறத்தி னாலும் உயிர்க்கு நலம்
 ஆர்த்தி நாளும் அறியாமை
 அகற்றி அறிவிப் பான்எவன் அப்
 போர்த்த கருணைக் கணபதியைப்
 புகழ்ந்து சரணம் அடைகின்றோம்.

7. செய்யும் வினையின் முதல்யாவன்
 செய்யப் படும்அப் பொருள் யாவன்
 ஐயம் இன்றி உளதாகும்
 அந்தக் கருமப் பயன்யாவன்
 உய்யும் வினையின் பயன் விளைவில்
 ஊட்டி விடுப்பான் எவன் அந்தப்
 பொய்யில் இறையைக் கணபதியைப்
 புகழ்நது சரணம் அடைகின்றோம்

8. வேதம் அளந்தும் அறிவரிய
 விகிர்தன் யாவன் விழுத்தகைய
 வேத முடிவில் நடம் நவிலும்
 விமலன் யாவன் விறங்கும் வர
 நாத முடிவில் வீற்றிருக்கும்
 நாதன் எவன் எண்குணன் எவன் அப்
 போத முதலைக் கணபதியைப்
 புகழ்நது சரணம் அடைகின்றோம்.

9. மண்ணின் ஓர் ஐங்குணமாகி வதிவான்
 எவன் நீர் இடை நான்காய்
 நண்ணி அமர்வான் எவன் தீயின்
 மூன்றாய் நவில்வான் எவன் வளியின்
 எண்ணும் இரண்டு குணமாகி இயைவான்
 எவன்வான் இடை ஒன்றாய்
 அண்ணல் எவன் அக் கணபதியை
 அன்பால் சரணம் அடைகின்றோம்.

10. பாச அறிவில் பசு அறிவில்
 பற்றற் கரிய பரன் யாவன்
 பாச அறிவும் பசு அறிவும்
 பயிலப் பிணிக்கும் பரம் யாவன்
 பாச அறிவும் பசு அறிவும்
 பற்றி மேலாம் அறிவான்
 தேசன் எவன்அக் கணபதியைக்
 திகழ்ச் சரணம் அடைகின்றோம்.

ஒளவையார் அருளிய தத்துவ ஞானத்
திரு அகவல்

மதூர மொழிநல் லுமையான் புதல்வன் மலர்ப்பதத்தை
முதிர் நினையவல் லார்க்கரி தோமுகில் போல் முழங்கி
அதிர் நடந்திடு யானையும் தேரும் அதன்பின் வரும்
குதிரையுங் காதம் கிழவியும் காதம் குல மன்னனே

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாட
பொன்அரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்ப
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்ட முப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த தூரிய மெஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூவிக வாஹன
இப்பொழுது என்னை ஆட்கொள்ள வேண்டி
தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்து
திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்துந் தெளிவாய்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகந்து
குருவடி வாகிக் குவலயம் தன்னில்
திருவடிவைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடாவகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளி
கோடாயுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி

ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளி
 கருவிகள் ஓடுங்கும் கருத்தினை யறிவித்து
 இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து
 தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே
 இடை பிங்கலையின் எழுத்தறி வித்துதக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமுங் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்
 நான்கொழு பாம்பின் நாவிலுணர்த்தி
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலாதாரத்து மூண்டெழு கனலைக்
 காலா லெழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையுங் கூறி
 இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின உறுப்பையுங் காட்டி
 சண்முகத் தூலமும் சதுர்முக சூட்சமும்
 எண்முகமாக இனிதெனக் கருளி
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசெனப் படுத்தி
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே எந்தன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிட மென்ன
 அருள்தரும் ஆனந்தத்து அழுத்திஎன் செவியில்
 எல்லை யில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்து அருள்வழி காட்டி
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவங் காட்டி
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி

அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்தி
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே

நக்கீர தேவர் அருளிய விநாயகர் அகவல்

சீகொண்ட கரிமுகமு மைந்து கையுங்
சிறந்தவா பரணமுடன் ஒற்றைக் கொம்பும்
ஏர் கொண்ட விமலர் கடங்கலியைத் தீர்த்து
எழில் குகற்கு முன்பிறந்து அமரர் மெச்ச
பேர்கொண்ட பிரணவமாய்ப் பிரண வத்துள்
பெருமைசிவ லிங்கமென வந்த மூலம்
கார் கொண்ட பிண்ட மெங்குந் தானாய்
காத்திடுங் கணபதியை வணங்குவோமே

அகவல்

சீர்தரு மூலச் செழுஞ்சுடர் விளக்கே
கார்நிற மேனிக் கற்பகக் களிநே
அல்லல் வினையை அறுத்திடு ஞான
வல்லபை தன்னை மருவிய மார்பா
பொங்கர வணிந்த புண்ணிய மூர்த்தி
சங்கர னருளிய சற்குரு விநாயக
ஏழையடியே னிருவிழி காண
வேழ முகமும் வெண்பிறைக் கோடும்
பெருகிய செவியும் பேழை வயிறும்
திருவளர் நுதலில் திருநீற் றழகும்
சிறுத்த கண்ணும் சீதளப் பார்வையும்
நறுந்திகழ் நாசியும் நாண்மலர்ப் பாதமும்
நவமணி மகுட நன்மலர் முடியும்
கவச குண்டல காந்தியும் விளங்கச்
சிந்துாரத் திலகச் சந்தனப் பொட்டும்
ஐந்து கரத்தி னழகும்வீற் றிருக்க
பாச வினையைப் பறித்திடு மங்குச
பாசத் தொனியும் பன்மணி மார்பும்
பொன்னாபரணமும் பொருந்துமுந் நூலும்
மின்னா மெனவே விளங்கு பட்டழகும்
உந்திச் சுழியும் உரோமத் தழகும்
தொந்தி வயிறுந் துதிக்கையுந் தோன்ற

வேதனு மாலும் விமலனு மறியாப்
 பாதச் சதங்கைப் பலதொனி யார்ப்பச்
 தண்டைச் சிலம்பும் தங்கக் கொலிசும்
 எண்டிசை மண்டல மெங்கு முழங்கத்
 தொகுது துந்துமி தொந்தோ மெனவே
 தகுகு தீந்திமி தாள முழங்க
 ஆடிய பாத மண்டர்கள் போற்ற
 நாடிமெய் யடியார் நாளுந் துதிக்க
 கருணை புரிந்து காட்சி தந்தருள
 இருளைக் கடிந்து எங்கும் நிறையப்
 பொங்குபே ரொளியாப் பொன்மலை போலத்
 திங்கள் முடியான் திருவுள மகிழ
 வந்த வாரண வடிவையுங் காட்டிச்
 சிந்தை தளர்ந்த சீரடி யார்க்கு
 இகபர சாதன மிரண்டு முதவி
 அகவினைத் துன்ப மகந்தை யறுத்து
 மூலாதார முச்சுடர் காட்டி
 வாலாம் பிகைதன் வடிவையுங் காட்டி
 மாணிக்க மேனி மலர்ப்பதங் காட்டிப்
 பேணிப் பணியப் பீஜாட் சரமும்
 ஓமென் றுதித்த ஓங்காரத் துள்ளே
 ஆமென் றெழுந்த அட்சர வடிவும்
 இடைபிங் கலைகளிரண்டின் நடுவே
 கடைமுனை சுழிமுனைக் கபாலங் குறித்து
 மண்டல மூன்றும் வாயுவேவார் பத்தும்
 குண்டலி யசைவிலி கூறிய நாடியும்
 பூதமும் பொறியும் புகழ்குண மூன்றும்
 வாதனை செய்யு மறிவையுங் காட்டி
 ஆறா தார அங்குச நிலையைப்
 பேறாகி நின்ற பெருமையுங் காட்டிப்
 பஞ்ச மூர்த்திகள் பாகத் தமர்ந்த
 பஞ்ச சக்திகளின் பாதமுங் காட்டி
 நவ்விட மௌவும் நடுவணை வீட்டில்
 அவ்வு மாக்கினை அனாதி சதாசிவம்
 நைவிழி ஞான மனோன்மணி பாதமும்
 நைவினை நணுகா நாத கீதமும்

கண்டு வணங்கக் கண்ணைத் திறந்து
 விண்டலமான வெளியையுங் காட்டி
 ஐம்பத் தோரெழுத் தட்சர நிலையை
 இன்பச் சக்கர விதிதனைக் காட்டிப்
 புருவ நடுவணை பொற்கம லாசான
 திருவிளை யாடலுந் திருவடி காட்டி
 நாதமும் விந்தும் நடுநிலை காட்டி
 போத நிறைந்த பூரணங் காட்டி
 உச்சி வெளிதனி னுள்ளொளி காட்டி
 வச்சிரம் பச்சை மரகத முத்துப்
 பவள நிறைந்த பளிங்கொளி காட்டிச்
 சிவகயி லாசச் சேர்வையுங் காட்டிச்
 சத்தம் பிறந்த தலத்தையுங் காட்டி
 தத்துவந் தொண்ணூற் றாறையும் நீக்கிக்
 கருவி கரணங் களங்க மறுத்து
 மருவிய பிறவி மாயையை நீக்கி
 உம்பர்க ளிருடிகள் ஒருவருங் காணா
 அம்பர வெளியி னருளையுங் காட்டிச்
 சக்தி பராபரை சதானந்தி நிராமய
 நித்திய ரூபி நிலைமையுங் காட்டி
 அடியார் ஞான மமிர்தமா யுண்ணும்
 வடிவை யறியும் வழிதனைக் காட்டி
 நாசி நுனியில் நடக்கும் கலைகள்
 வாசிவா வென்று வாங்கிப் பிடித்து
 நின்மல வடிவாய் நிறுவித் தப்புறம்
 வின் மயமான விதத்தையுங் காட்டி
 தராதல முழுதுந் தானாய் நிறைந்த
 பராபர வெளியைப் பணிந்திடக் காட்டி
 என்னுட லாவியிடம்பொரு ளியாவும்
 தன்னுடை வசமாந் தவநிலை காட்டி
 நானெனு மாணவம் நாசம தாகத்
 தானென வந்து தயக்கந் தீர
 ஆன குருவா யாட்கொண் டருளி
 மோன ஞான முழுது மளித்துச்
 சிற்பரி பூரண சிவத்தைக் காண
 நற்சிவ நிஷ்கள நாட்டமுந் தந்து

குருவுஞ் சீஷனும் கூடிக் கலந்து
 இருவரு மொருதனி யிடந்தனிற் சேர்ந்து
 தானந்த மாகித் தற்பர வெளியில்
 ஆனந்த போத அறிவைக் கலந்து
 புவனத் தொழிலைப் பொய்யென் றுணர்ந்து
 மௌன முத்திரையை மனத்தினி லிருத்திப்
 பெண்டு பிள்ளை பண்டு பதார்த்தங்
 கண்டது மாயைக் கனவெனக் காட்டிப்
 பாச பந்தப் பவக்கடல் நீக்கி
 ஈசனிணையடி யிருத்தி மனத்தே
 நீயே நானாய் நானே நீயாய்
 காயா புரியைக் கனவென உணர்ந்து
 எல்லா முன்செய லென்றே யுணர
 நல்லா யுன்னருள் நாட்டந் தருவாய்
 காரண குருவே கற்பகக் களிநே
 வாரண முகத்து வள்ளலே போற்றி
 நித்திய பூசை நைவேத் தியமும்
 பத்தியாய்க் கொடுத்தேன் பரமனே போற்றி
 ஏத்தி அனுதினம் எளியேன் பணியக்
 கூற்றினை யுதைத்துக் குளிர்பதந் தந்து
 ஆகமதூர வமிர்த மளித்துப்
 பேச ஞானப் பேறெனக் கருளி
 மனத்தில் நினைத்த மதூர வாசகம்
 நினைவிலும் கனவிலும் நேசம் பொருந்தி
 அருண கிரியா ரவ்வை போலக்
 கருத்து மிகுந்து கவிமழை பொழிய
 வாக்குக் கெட்டா வாழ்வை அளித்து
 நோக்கரு ஞான நோக்கு மளித்து
 இல்லற வாழ்க்கை யிடையு றகற்றிப்
 புல்ல ரிடத்திற் புகுந்துழ லாமல்
 ஏற்ப திகழ்ச்சி யென்ப தகற்றிக்
 காப்ப துனக்குக் கடன்கண் டாயே!
 நல்வினை தீவினை நாடி வருகினும்
 செல்வினை யெல்லாஞ் செயலுன தாமால்
 தந்தையும் நீதே தாயும் நீயே
 எந்தையும் நீயே ஈசனும் நீயே
 போத ஞானப் பொருளும் நீயே

நாதமும் நீயே நான் மறை நீயே
 அரியும் நீயே அயனும் நீயே
 திரிபுர தகனஞ் செய்தவன் நீயே
 சக்தியும் நீயே சதாசிவம் நீயே
 பக்தியும் நீயே பராந்தகன் நீயே
 பக்தியும் நீயே பந்தமும் நீயே
 முக்தியும் நீயே மோட்சமும் நீயே
 ஏகமும் நீயே என்னுயிர் நீயே
 தேகமும் நீயே தேவனும் நீயே
 உன்னருளன்றி உயிர்த்துணை காணேன்
 பின்னொரு தெய்வம் பேசவு மறியேன்
 வேதனை கொடுத்த மெய்யிது தன்னில்
 வாத பித்தம் வருத்திடு சிலேத்துமம்
 மூன்று நாடியும் முக்குண மாகித்
 தோன்றும் வினையின் துன்பமறுத்து
 நாலா யிரத்து நானூற்று நாற்பத்தெட்டு
 மேலாம் வினையை மெலியக் களைந்து
 அஞ்சா நிலைமை அருளிய நித்தன்
 பஞ்சாட் சரநிலை பாலித் தெனக்கு
 செல்வமும் கல்வியும் சீரும் பெருக
 நல்வரமேதரும் நான்மறை விநாயக
 சக்திய வாக்குச் சத்தா யுதவிப்
 புத்திரனே தரும் புண்ணிய முதலே
 வெண்ணீ றணியும் விமலன் புதல்வா
 பெண்ணா முமையாள் பெறுகுஞ் சரனே!
 அரிதிரு மருகா அறுமுகன் துணைவா
 கரிமுக வாரணக் கணபதி சரணம்
 குருவே சரணம் குணமே சரணம்
 பெருவயிற் றோனே பொற்றாள் சரணம்
 கண்ணே மணியே கதியே சரணம்
 விண்ணே யொளியே வேந்தே சரணம்
 மானத வாவி மலர்த்தடத் தருகில்
 தானத்தில் வாழும் தற்பரா சரணம்
 உச்சிப் புருவத் துதித்துல களிக்கும்
 சச்சிதா னந்த சற்குரு கரணம்
 விக்கின விநாயக தேவே ஓம்
 அரகர சண்முக பவனே ஓம்
 சிவ சிவ மகா தேவ சம்போ ஓம்!!!

(நல்லனவெல்லாம் தரும்)

நக்கீரர் அருளிய விநாயகர் திருவகவல் நிறைவுற்றது.

அருணகிரிநாத சுவாமிகள் திருப்புகழும் விநாயகரும்

- 1.கைத்தல நிறைகனி அப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகன் அடிபேணிக்
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ கடிதேகும்
கற்பகம் எனவினை கடிதேகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன்மகன் மதயானை
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை பணிவேனே
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில் முதல்வோனே
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம் அதிதீரா
அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா
அத்துய ரதுகெட சப்பிர மணிபடும் இபமாகி
அப்புனம் அதனிடே இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை பெருமானே
அக்கண மணமருள் பெருமானே
- 2.உம்பர்தரு தேனுமணிக் கசிவாகி
ஒண்கடலில் தேனமுதத் துணர்வூறி
இன்பரசத்தே பருகப் பலகாலும்
என்றனுயிர்க் காதரவுற் றருள்வாயே
தம்பிதனக் காகவனத் தணைவோனே
தந்தைவலத் தாலருள்கைக் கனியோனே
அன்பர் தமக் கானநிலைப் பொருளோனே
ஐந்து கரத்தானை முகப் பெருமானே.
- 3.பக்கரை விசித்ர மணி பொற்கலணை யிட்ட நட
பட்சியெனு முக்ரதூர கமுநீப்ப
பக்குவம லர்த்தொடையும் அக்குவடு புக்கர் தொளை
பட்டுருவ விட்டருள்கை வடிவேலும்
திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு
சிற்றடியு முற்றறிபன் னிருதோளும்
செய்ப் பதியும் வைத்துயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு
செப்பெனள னக்கருள்கை மறவேனே

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப் ருப்புடன் நெய்
 எள்பொரிய வல்துவரை இளநீர்வண்
 டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள
 ரிப்பழ மிடிப்பல் வகை தனிமூலம்
 மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெனக் கொளொரு
 விக்கினச மார்த்தனெனும் அருளாழி
 வெற்பகுடி லச்சலடி விற்பரம ரப்பரருள்
 வித்தகம ருப்புடைய பெருமாளே

4. விடை மடைசு வேலை அமரர் படை சூலம்
 விசையன் விடு பாணம் எனவேதான்
 விழியுமதி பார தனமுமுடை மாதர்
 விழியின் விளை வேதும் அறியாதே
 கடியுலவு பாயல் பகலிரவெனாது
 கலவி தனில் மூழ்கி வறிதாய
 கயவனறி வீனனிவனுமுயர் நீடு
 கழலிணைகள் சேர அருள்வாயே
 இடையர் சிறு பால்நெய் திருடி நெடி தேக
 இறைவன் மகன் வாய்மை அறியாதே
 இதய மிக வாடி உடைய பிளைநாத
 கணபதி யெனாமும் முறைகூற
 அடையலவ ராவி வெருவ அடி கூர
 அசலு மறியாமல் அவரோட
 அகல்வதென டாசொ லெனவு முடிசாட
 அறிவருளும் ஆனை முகவோனே
5. நினது திருவடி சக்தி மயிற் கொடி
 நினைவு கருதிடு புத்தி கொடுத்திட
 நிறைய அழுது செய் முப்பழம் அப்பழம் - நிகழ்பால்தேன்
 நெடிய வளைமுறி இக்கொடு லட்டுகம்
 நிரலில் அரிசிப் ருப்பவல் எள்பொரி
 நிகரில் இனிகத லிக்கனி வர்க்கமும் இளநீரும்
 மனது மகிழ்வொடு தொட்ட கரத்தொரு
 மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர
 வலிய கரிமுக ஒற்றை மருப்பனை வலமாக
 மருவு மலர்புனை தொத்திர சொற்கொடு
 வளர்கை குழைபிடி தொப்பண குட்டொடு
 வனச புரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை மறவேனே

தெனன தெனதென தெத்தனெ னப்பல
 சிறிய அறுபத மொய்த்து திரப் புனல்
 திரளு முறுசதை பித்த நிணக் குடல் செறிமுளை
 செரும வதரநி ரப்புகு ருக்குட
 னிரைய விரவநி றைத்த களத்திடை
 திமித திமிதிமி மத்தளி டக்கைகள் செகசேசே
 எனவெ துகுதுகு துத்தென வொத்துகள்
 துடிக ளிடிமிக வொத்துமு ழக்கிட
 டிமுட டிமுடிமு டிட்டி மெனத் தவில் எழுமோசை
 இகலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட
 இரண பயிரவி சுற்றுந டித்திட
 எதிரும் நிசிசரரைப் பலியிட்டருள் பெருமானே

6. சீர்சிறக்கு மேனி பசேல் பசேல் என
 நூபு ரத்தி னோசை கலீர் கலீரென
 சேர விட்டதாள்கள் சிவேல் சிவேலென - வருமானார்

சேகரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர்களு
 நூறு லட்சகோடி மயால் மயால் கொடு
 தேடி யொக்க வாடி பையோ வையோ வென -
 மடமாதர்

மாம்ப டைத்த கோடு பளிர் பளிர்ரென
 ஏம லித்தெ னாவி பகீர் பகீரென
 மாம சக்கிலாசை யுளோ முளோமென - நினைவோடி

வாடைபற்று வேளை அடா அடாவென
 நீம யக்கமேது சொலாய் சொலாயென
 வாரம் வைத்த பாதமிதோ இதோவென - அருள்வாயே

பாரதத்தை மேரு வெளீவெளீ திகழ்
 கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇ பவர்
 பானிறக்க ணேசர் குவா குவாகனர் - இளையோனே

பாடன் முக்ய மாது தமிழ் தமிழிறை
 மாமு னிக்கு காதி லுணார் ஷுணார் விடு
 பாசமற்ற வேதகுரு குருபர குமரேசா
 போர்மி குத்த சூரன் விடோம் விடோமென
 நேரெ திர்க்க வேலை படிர் படிர்ரென
 போய றுத்த போது குபீர் குபீரென - வெகுசோதி

பூமியுக்க வீசு குகா குகா திகழ்
சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வான்தொன்
பூணியிச்சை யாறு புயா புயாறுள- பெருமானே

கபில தேவநாயனார் அருளிச் செய்த
முத்தநாயனார் திருவிரட்டை
மணிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

1. திருவாக்கும் செய்கருமம் கை கூட்டும் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆணை முகத்தானைக்
காதலார் கூப்புவர்தங் கை
2. கைக்கும் பிணியொடு காலன் தலைப்படும் எல்லையினில்
எய்க்கும் கவலைக் கிடைந்தடைந்தேன் வெம்மை
- நாவளைக்கும்
பைக்கும் அரவரை யான் தந்த பாய்மத யானை பத்துத்
திக்கும் பணிநுதற் சுட்டிருவாளன் திருவடியே
3. அடியமர்ந்து கொள்வாயே நெஞ்சமே அப்பம்
இடிஅவலோ டெள்ளுண்டை கன்னல் - வடி சுவையில்
தாழ்வானை ஆழ்வானைத் தன் அடியார் உள்ளத்தே
வாழ்வானை வாழ்த்தியே வாழ்
4. வாழைக் கனிபல வின்கனி மாங்கனி தாஞ்சிறந்த
கூழைச் சுருள்குழை அப்பம் எள்ளுண்டை எல்லாந்துறுத்தும்
பேழைப் பெருவயிற் றோடும் புகுந்தென் உளம் பிரியான்
வேழத் திருமுகத் துச் செக்கர் மேனி விநாயகனே
5. விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதுனுமாந் தன்மையினாற்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து
6. கனிய நினைவொடு நாடொறுங் காதற் படும் அடியார்க்
கினியன் இனியொரு இன்னாங் கிலம் எவரும் வணங்கும்
பனிவெண் பிறைநறுங் கொன்றைச் சடைபலி தேரியற்கை
முனிவன் சிறுவன் பெருவெங் கொல்யானை முகத்தவளே

யானை முகத்தான் பொருவிடையான் சேய் அழகார்
மானமணி வண்ணன் மாமருகன் - மேல் நிகழும்
வெள்ளக் குமிழி மதத்து விநாயகன் என்
உள்ளக் கருத்தின் உள்ளன்

8. உளதள வில்லதோர் காதலென்
நெஞ்சில்வன் னஞ்சம் உண்ட
வளரிள மாமணி கண்டன் வண்
டாடுவண் கோதை பங்கத்
தினவளர் மாமதிக் கண்ணி எம்
மான்மகன் கைம்முகத்துக்
கள கள மாமதஞ் சேர்களி
யானைக் கணபதியே

9. கணங் கொண்ட வல்வினைகள் கண்கொண்ட நெற்றிப்
பணங்கொண்ட பாந்தட் சடைமேல் - மணங்கொண்ட
தாதகத்த தேன் முரலும் கொன்றையான் தத்தளித்த
போதகத்தின் தாள் பணியப் போம்

10. போகபந் தத்தந்தம் இன்றிநிற்
பீர்புனை தார் முடிமேல்
நாகபந் தத்தந்த நாளம்
பிறைஇறை யான் பயந்த
மாகபந் தத்தந்த மாமழை
போல் மதத் துக்கதப் போர்
ஏகதந் தத்தெந்தை செந்தாள்
இணை பணிந் தேத்துமினே

11. ஏத்தியே என்னுள்ளம் நிற்குமால் எப்பொழுதும்
மாத்தனி வெண் கோட்டு மதமுகத்துத் - தூத்தழல் போற்
செக்கர்த் திருமேனிச் செம்பொற் கழல் அங்கை
முக்கட் கடாயானை முன்

12. முன்னிளங் காலத்தி லேபற்றி னேன் வெற்றி மீனியர்ந்த
மன்னிளங் காமன்றன் மைத்துன னேமணி நீலகண்டத்
தென்னிளங் காய்களிறே இமையோர் சிங்கமே உமையாள்
தன்னிளங் காதலனேசர ணாஉன் சரணங்களே

13. சரணுடையேன் என்று தலைதொட்டிருக்க
முரணுடையேன் அல்லே நான் முன்னம் -திரள் நெடுங்கோட்
டண்டத்தான் அப்புறத்தான் ஆனைமுகத்தான் அமரர்
பண்டத்தான் தாள்பணியாய் பண்டு
14. பண்டந்த மாதரைத் தாமென்
றினியன வேபலவும்
கொண்டந்த நான்குறு காமைக்
குறுகுவர் கூறுணர்விற
கண்டந்த நீண்முடிக் கார்மத
வார்சடைக் கற்றை ஒற்றை
வெண்டந்த வேழமுகத்தெம்
பிரானடி வேட்கையரே
15. வேட்கை வினைமுடித்து மெய்யடியார்க் கின்பஞ்செய்
தாட்கொண் டருளும் அரன்சேவை- வாட்கதிர் கொள்
காந்தார் மாப்பிற் கமழ்தார்க் கணபதியை
வேந்தா உடைத்தமரர்விண்.
16. விண்ணுதல் நுங்கிய விண்ணுமண்
ணுஞ்செய் வினைப்பயனும்
பண்ணுதல் நுங்கடன் என்பர் மெய்
அன்பர்கள் பாய் மதமா
கண்ணுதல் நுங்கிய நஞ்சம் உண்
டார்கரு மாமிடற்றுப்
பெண்ணுத னும்பிரியா வொரு
பாகன் பெருமகனே
17. பெருங்காதல் என்னோடு
பொன்னோடை நெற்றி
மருங்கார வார்செவிகள் வீசி - ஒருங்கே
திருவார்ந்த செம்முகத்துக்
கார்மதங்கள் சோர
வருவான்றன் நாமும் வரும்

18. வருகோட் டருபெருந் தீமையும்
காலன் தமரவர்கள்
அருகோட் டருமவ ராண்மையும்
காய்பவன் கூர்ந்த அன்பு
தருகோட் டருமர பிற்பத்தர்
சித்தத் தறியணையும்
ஒரு கோட் டிருசெவி முக்கட் செம்
மேனிய ஒண்களிநே

19. களியானைக் கன்றைக்
கணபதியைச் செம்பொன்
ஒளியானைப் பாரோர்க்குதவும் - அளியானைக்
கண்ணுவதுங் கைத்தலங்கள்
கூப்புவதும் மற்றவன் தாள்
நண்ணுவதும் நல்லார் கடன்

20. நல்லார் பழிப்பில் எழிற்செம்
பவளத்தை நாண நின்ற
பொல்லா முகத்தெங்கள் போதக
மேபுரம் மூன்றெரித்த
வில்லான் அளித்த விநாயக
னே என்று மெய்ம் மகிழ
வல்லார் மனத்தன்றி மாட்டான்
இருக்க மலர்த் திருவே

நம்பியாண்டார் நம்பி அருளிச் செய்த திருநாரையூர்

விநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

- 1.என்னை நினைந்தடிமை கொண்டென் இடர்கெடுத்துத்
தன்னை நினையத் தருகின்றான் - புன்னை
விரக மகிழ் சோலைவியன் நாரையூர் முக்கண்
அரசமகிழ் அத்தி முகத்தான்
- 2.முகத்தாற் கரியன் என்றாலும் தனையே முயன்ற வர்க்கு
மிகத்தான் வெளியனென் றேமெய்மை உன்னும் விரும் படியார்
அகத்தான் திகழ்திரு நாரையூர் அம்மான் பயந்த எம்மான்
உகத்தானவன்றன் உடலம் பிளந்த ஒரு கொம்பனே
- 3.கொம்பனைய வள்ளி கொழுநன் குறுகாமே
வம்பனைய மாங்கனியை நாரையூர் - நம்பனையே
தன்னவலஞ் செய்துகொளுந் தாழ் தடக்கை -யாயென்றோய்
பின்னவலஞ் செய்வதெனோ பேசு.
- 4.பேசத் தகாதெனப் பேயெரு தும்பெருச் சாளியும் என்
றேசத் தகும்படி ஏறுவதே இமையாத முக்கட்
கூசத் தகுந்தொழில் நுங்கையும் நுந்தையும் நீயும் இந்தத்
தேசத்தவர் தொழு நாரைப் பதியுட் சிவக்களிறே.

5.களிறு முகத்தவனாய்க் காயஞ் செந் தீயின்
ஒளிறும் உருக்கொண்ட தென்னே - அளறு தொறும்
பின்னாரை யூர்ஆரல் ஆரும் பெரும்படுகர்
மன்னாரை யூரான் மகன்

6.மகத்தினின் வானவர் பற்கண் சிரத்தோன் தெரிந்தருளும்
சுகத்தினின் நீள் பொழில் நாரைப் பதியுட் சுரன் மகற்கு
முகத்தது கைஅந்தக் கையது முக்கந்த முக்கதனின்
அகத்தது வாய்அந்த வாயது போலும் அடுமருப்பே

7.மருப்பை ஒரு கைக்கொண்டு நாரையூர் மன்னும்
பொருப்பை அடி போற்றத் துணிந்தால் - நெருப்பை
அருந்த எண்ணுகின்ற எறும்பன்றே அவரை
வருந்த எண்ணுகின்ற மலம்

8.மலஞ் செய்த வல்வினை நோக்கி உலகை வலம்வரும்ப்
புலஞ்செய்த காட்சிக் குமரற்கு முன்னே புரிசடை மேற்
சலஞ் செய்த நாரைப் பதிஅரன் றன்னைக் கனிதரவே
வலஞ்செய்து கொண்ட மதக்களிறே உன்னை வாழ்த்துவனே

9.வனஞ்சாய வல்வினைநோய் நீக்கி வனசத்
தனஞ்சாய லைத்தருவா னன்றோ - இனஞ்சாயத்
தேரையூர் நம்பர்மகன் திண்டோள் நெரித்தருளும்
நாரையூர் நம்பர்மக னாம்

-
-
10. நாரணன் முன் பணிந்தேத்த நின்றெல்லை நடாவியவத்
தேரண வந்திரு நாரையூர்மன்னு சிவன் மகனே
காரணனே எம் கணபதியேநற் கரிவதனா
ஆரண நுண்பொரு ளேஎன் பவர்க்கில்லை அல்லல்களே
 11. அல்லல் களைந்தான்றன் அம்பொன் உலகத்தின்
எல்லை புகுவிப்பான் ஈண்டுழவர் - நெல்லல்களை
செங்கமுநீர் கட்டுந் திருநாரை யூர்ச் சிவன் சேய்
கொங்கெழுதார் ஐங்கரத்த கோ
 12. கோவிற் கொடிய நமன்தமர் கூடா வகை விடுவன்
காவிற் றிகழ்திரு நாரைப் பதியிற் கரும்பனைக் கை
மேவற்கரிய இருமதத் தொற்றை மருப் பின்முக்கண்
ஏவிற் புருவத் திமையவன் நான் பெற்ற யானையையே
 13. யானேத் தியவெண்பா என்னை நினைந்தடிமை
தானே சனார்த்தனற்கு நல்கினான் - தேனே
தொடுத்த பொழில் நாரையூர்ச் சூலம் வலன் ஏந்தி
எடுத்த மதமுகத்த ஏறு.
 14. ஏறிய சீர்வீ ரணக்குடி ஏந்திழைக் கும்மிருந்தேன்
நாறிய பூந்தார்க் குமறற்கும் முன்னினை நண்ணவரைச்
சீறிய வெம்பணைச் சிங்கத்தி னுக்கிளை யானை விண்ணோர்
வேறியல் பாற்றொழு நாரைப் பதியுள் விநாயகனே

15. கனமதில் சூழ் நாரையூர் மேவிக் கசிந்தார்
மனமருவி னான் பயந்த வாய்ந்த - சினமருவு
கூசாரம் பூண்ட முகக் குஞ்சரக்கன் றென்றார்க்கு
மாசார மோ சொல்லு வான்
16. வானிற் பிறந்த மதிதவ மும்பொழில் மாட்டளி சூழ்
தேனிற் பிறந்த மலர்த் திரு நாரைப் பதி திகழும்
கோனிற் பிறந்த கணபதி தன்னைக் குலமலையின்
மானிற் பிறந்த களிநென் றுரைப்பரிவ் வையகத்தே
17. வையகத்தார். ஏத்த மதில்நாரை யூர் மகிழ்ந்து
பொய்யகத்தார் உள்ளம் புகலொழிந்து - வையகத்தோர்
மாங்கனிதன் கொம்பண்டம் பாசமழு மல் குவித்தான்
ஆங்கனிநஞ் சிந்தைஅமர் வான்
18. அமரா அமரர் தொழுஞ்சரண் நாரைப் பதி அமர்ந்த
குமரா குமரற்கு முன்னவ னேகொடித் தேர் அவுணர்
தமரா சறுத்தவன் றன்னுழைத் தோன்றினனே என நின்
றமரா மனத்தவர் ஆழ்நரகத்தில் அழுந்துவரே
19. அவமதியா துள்ளமே அல்லலற நல்ல
தவமதியால் ஏத்திச் சதுர்த்தோம் - நவமதியாம்
கொம்பன் விநாயகன் கொங் கார்பொழில் சூழ் நாரையூர்
நம்பன் சிறுவன்சீர் நாம்
20. நாந்தன மாகனம் ஏத்துகண் டாய் என்றும் நாண் மலராய்
தாந்தன மாக இருந்தனன் நாரைப் பதிதன்னுளே
சேர்ந்தன னேஐந்து செங்கைய னேநின் திரண் மருப்பை
ஏந்தின னே என்னை ஆண்டவனே எனக் கென்னையனே

இராமலிங்க சுவாமிகள் அருளிய திருவருட் பாவும் விநாயகரும்

முன்னவனே யானை முகத்தவனே முத்தி நலம்
சோன்னவனே தூய் மெய்ச் சுகத்தவனே - மன்னவனே
சிற்பரனே ஐங்கரனே செஞ்சடையஞ் சேகரனே
தற்பரனே நிந்தாள் சரண்

1. உலகெலாந் தழைப்ப வருன்மத வருவி

ஓமுகுமா முகமும் ஐங்கரமும்
இலகு செம்மேனிக் காட்சியும் இரண்டோடு
இரண்டன ஓங்கு திண்டோளுந்
திலகா வாணுதலார் சித்தி புத்திகளைச்
சேர்த்தணைத் திடும் இரு மருங்கும்
விலகுறா தெளியேன் விழைந்தனன் சித்தி
விநாயக விக்கினேச் சுரனே

2. நாதமுங் கடந்து நிறைந்து நின்மயமே

நானென அறிந்து நான் தானாய்
பேதமுங் கடந்த மௌன ராச்சியத்தைப்
பேதையேன் பிடிப்பதெந் நானோ?
ஏதமுஞ் சமய வாதமும் விடுத்தோர்.
இதயமும் ஏழையேன் சிரமும்
வேதமுந் தாங்கும் பாதனே சித்தி
விநாயக விக்கினேச் சுரனே!

3. கானல் நீர்விழைந்த மானென வுலகக்

கட்டினை நட்டுழன்றலையும்
ஈன வஞ்சக நெஞ்சகப் புலையேனை
யேன்று கொண்டரு நாளுளதோ?
ஊனமொன் றில்லா உத்தம ருள்ளத்தே
ஓங்குசீர்ப் பிரணவ வொளியே
வேனவில் கரத்தோர்க் கினியவா சித்தி
விநாயக விக்கினேச் சுரனே!

4. முன்னருந் தவத்தோன் முற்கலன் முதலா
முனிவர்கள் இனிது வீடடைய
இன்னருள் புரியு நின்னருட் பெருமை
இரவினும் பகலினும் மறவேன்
என்னரும் பொருளே என்னுயிர்க் குயிரே
என்னர சே! என துறவே
மன்னரு நெறியின் மன்னிய வறிவே
வல்லபைக் கணைச மாமணியே!
5. திருவுங் கல்வியுஞ் சீரும் சிறப்புமுன்
திருவடிப் புகழ்பாடுந் திறமும் நல்
உருவுஞ் சீலமும் ஊக்கமுந் தாழ்வுறா
உணர்வுந் தந்தென துள்ளத் தமர்ந்தவா
குருவுந் தெய்வமுமாகி அன்பாளர் தங்
குறை தவிர்க்குங் குணப்பெருங் குன்றமே
வெருவுஞ் சிந்தை விலகக் கஜானனம்
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே!
6. சீத நாண் மலர்ச் செல்வனு மாமலர்ச்
செல்வி மார்பகச் செல்வனும் காண்கிலாப்
பாத நாடொறுப் பற்றறப் பற்றுவோர்
பாத நாடப் பரிந்தருள் பாலிப்பாம்
நாத நாடிய வந்தத் திலோங்கு மெய்ஞ்
ஞான நாடக நாயக நான்கெனும்
வேத நாடிய மெய்ப் பொருளே யருள
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே!
7. தஞ்ச மென்றுனைச் சார்ந்தன னெந்தை நீ
தானு மிந்தச் சகத்தவர் போலவே
வஞ்சமெண்ணி இருந்திடில் என் செய்வேன்?
வஞ்சமற்ற மனத்துறை அண்ணலே
பஞ்ச பாதகந் தீர்த்தனை என்று நின்
பாதபங்கயம் பற்றினன் பாவியேன்
விஞ்ச நல்லருள் வேண்டித் தருதியோ
விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே!

8. கள்ள நெஞ்சுகள் ஆயினும் ஐயநான்
 கள்ளமின்றிக் கழறுகின் றேன்னது
 உள்ள நின்றிரு வுள்ளம் அறியுமே
 ஓதுகின்ற தென்போது கழித்திடேல்
 வள்ள மாமலர்ப் பாதப் பெரும்புகழ்
 வாழ்த்தி நாத்தமும்பேற வழங்குவாய்
 வெள்ள வேணிப் பெருந்தகை யேஅருள்
 விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே!
9. மண்ணி லாசையை மயக்கற வேண்டிய
 மாதவர்க் குமதிப் பரியாயுனை
 எண்ணிலார்ச் சிறியேனையு முன்னின்றே
 யேன்று கொண்டனை இன்று விடுத்தியோ
 உன்னி லாவிய நின்றிரு வுள்ளமும்
 ஆசையோ டுவர்ப்புங்கொள வெண்ணுமோ
 வெண்ணிலா முடியு புண்ணிய மூர்த்தியே
 விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே!
10. ஆணிலே யன்றி ஆருயிர் பெண்ணிலே
 அலியிலே இவ்வடியானைப் போலவே
 காணி லேன் ஒரு பாவியை இப்பெருங்
 கள்ள நெஞ்சகக் கடையனை ஆளையா
 ஏணிலே யிட ரெய்த விடுத்தியேல்
 என் செய்கேன் இனி இவ்வுலகத்திலே
 வீணி லேயுழைப்பே னருளையனே
 விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே!
11. நாவி னாலுனை நாடொறும் பாடுவார்
 நர்டுவார் தமை நண்ணிப் புகழவும்
 ஓய்விலாதுனைப் பாடவுந் துன்பெலாம்
 ஓடவும் மகிழோங்கவுஞ் செய்குவாய்
 காவி நோர்களத் தான் மகிழ் ஐங்கரக்
 கடவுளே நற்கருங்குழி யென்னுமூர்
 மேவி யன்பர்க் கருள்கண நாதனே
 விளங்குஞ் சித்தி விநாயக வள்ளலே
 (திருவருட்பாவும் விநாயகரும் நிறைவுற்றது)

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரின்
விநாயகர் நான்மணி மாலை

வெண்பா

1. சக்திபெறும் பாவாணர் சாற்றுபொருள் யாதெனினும்
சித்திபெறச் செய்வார்க்கு வல்லமைக்கா - அத்தனே
நின்றனக்குக் காப்புரைப்பார் நின்மீது செய்யுநால்
இன்றிதற்குங் காப்பு நீ யே

கலித்துறை

2. நீயே சரண நினதருளே சரணஞ் சரணம்
நாயேன் பலபிழை செய்து களைத்துனை நாடி வந்தேன்
வாயே திறவாத மௌனத் திருந்துன் மலரடிக்குத்
தீயே நிகர்த்தொளி வீசந் தமிழ்க்கலி செய்குவனே

விருத்தம்

- 3 செய்யுந் தொழிலுன் தொழிலே காண
சீர் பெற்றிட நீயருள் செய்வாய்
வையந்தனையும் வெளியினையும்
வானத் தையுமுன் படைத்தவனே!
ஐயா, நான்முகப் பிரமா,
யானை முகனே, வாணிதனைக்
கையா லணைத்துக் காப்பவனே
கமலா சனத்துக் கற்பகமே.

அகவல்

கற்பக விநாயகக் கடவுளே போற்றி
சிற்பர மோனத் தேவன் வாழ்க!
வாரண முகத்தான் மலர்த்தாள் வெல்க!
ஆரண முகத்தான் அருட்பதம் வெல்க!
படைப்புக் கிறையவன் பண்ணவர் நாயகன்
இந்திரகுரு என திதயத் தொளிர்வான்
சந்திர மவுலித் தலைவன் மைந்தன்

கணபதி தாளைக் கருத்திடை வைப்போம்
 குணமதிற் பலவாம்: கூறக் கேளீர்
 உட்செவி திறக்கும்: அகக்கண் ஓளிதரும்:
 அக்கினி தோன்றும்: ஆண்மை வலியுறும்
 திக்கெலாம் வென்று ஐயக்கொடி நாட்டலாம்
 கட்செவி தன்னைக் கையிலே யெடுக்கலாம்
 விடத்தையும் நோவையும் வெம்பகை யதனையும்
 துச்சமென்றெண்ணித் துயரிலா திங்கு
 நிச்சலும் வாழ்ந்து நிலைபெற் றோங்கலாம்:
 அச்சந் தீரும் அமுதம் விளையும்
 வித்தை வளரும் வேள்வி யோங்கும்
 அமரத் தன்மையு மெய்தவும்
 இங்கு நாம் பெறலாம் : இ. துணர் வீரே:

வெண்பா

5. உணர்வீர் உணர்வீர் உலகத்தீ ரிங்குப்
 புணர்வீர் அமருறும் போகம் - கணபதியைப்
 போத வடிவாகப் போற்றிப் பணிந்திடுமின்
 காதலுடன் கஞ்சமலர்க் கால்

கலித்துறை

காலைப் பிடித்தேன் கணபதி நிற்பதங் கண்ணிலொற்றி
 நூலைப் பலபல வாகச் சமைத்து நொடிப்பொழுதும்
 வேலைத் தவறு நிகழாது நல்ல வினைகள் செய்துன்
 கோலை மனமெனு நாட்டி னிறுத்தல் குறியெனக்கே

விருத்தம்

7. எனக்கு வேண்டும் வரங்களை
 யிசைப்பேன் கேளாய் கணபதி
 மனத்திற் சலன மில்லாமல்
 மதியி லிருளே தோன்றாமல்
 நினைக்கும் பொழுது நின் மவுன
 நிலை வந்திட நீ செயல் வேண்டும்
 கனக்குஞ் செல்வம் நூறுவய
 திவையுந் தரநீ கடவாயே

அகவல்

8. கடமை யாவன தன்னைக் கட்டுதல்
பிறர்துயர் தீர்த்தல், பிறர்நலம் வேண்டித்
விநாயக தேவனாய் வேலுடைக் குமரனாய்
நாரா யணனாய் நதிச்சடை முடியனாய்
பிறநாட் டிருப்போர் பெயர்பல கூறி
அல்லா யெஹோவா எனத் தொழுதன்புறும்
தேவருந் தானாய் திருமகள் பாரதி உமையெனுந்
தேவிய ருகந்தவான் பொருளாய்
உலகெலாம் காக்கு மொருவனைப் போற்றுதல்
இந்நான் கேயிப் பூமியி லெவர்க்கும்
கடமை யெனப்படும்: பயனிதில் நான்காம்
அறம்பொருள் இன்பம் விடெனு முறையே
தன்னை யாளுஞ் சமர்த்தெனக் கருள்வாய்
மணக்குள விநாயகா வான்மறைத் தலைவா
தனைத்தா னாளுந் தன்மை நான் பெற்றிடில்
எல்லாப் பயன்களுந் தாமே யெய்தும்:
அசையா நெஞ்ச மருள்வாய்; உயிரெலாம்
இன்புற் றிருக்க வேண்டி நின் னிருதாள்
பணிவதே தொழிலெனக் கொண்டு
கணபதி தேவா, வாழ்வேன் களித்தே

வெண்பா

9.களியுற்று நின்று கடவுளே யிங்குப்
பழியற்று வாழ்ந்திடக் கண் பார்ப்பாய் - ஒளி பெற்றுக்
கல்வி பல தேர்ந்து கடமையெலா நன்காற்றிப்
தொல்வினைக் கட் டெல்லாந் துறந்து

கலித்துறை

துறந்தார் திறமை பெரிதினும் பெரிதாக மிங்குக்
குறைந்தாரைக் காத்தெளியார்க் குணவீந்து குலமகளும்
அறந்தாங்கு மக்களு நீடுழி வாழ்கென அண்டமெலாம்
சிறந்தாளு நாதனைப் போற்றிடுந் தொண்டர் செயுந் தவமே.

11. தவமே புரியும் வகை யறியேன்
 சலியாதுற நெஞ்சறியாது
 சிவமே நாடிப் பொழுத னைத்துந்
 தியங்கித் தியங்கி நிற்பேனை
 நவமா மணிகள் புனைந்த முடி
 நாதா கருணா லயனே தத்
 துவ மாகியதோர் பிரணவமே
 அஞ்சேல் என்று சொல்லுதியே

அகவல்

12. சொல்லினுக் கரியனாய் சூழ்ச்சிக் கரியனாய்
 பல்லுரு வாகிப் படர்ந்த வான் பொருளை
 உள்ளூயி ராகி யுலகங் காக்கும்
 சக்தியே தானாந் தனிச் சுடாப் பொருளை
 சக்தி குமாரசனைச் சந்திர மவுலியைப்
 பணிந்தவ னுருவிலே பாவனை நாட்டி
 ஓமெனும் பொருளை யுளத்திலே நிறுத்தி
 சக்தியை காக்குந் தந்திரம் பயின்று
 யார்க்கும் எளியனாய் யார்க்கும் வலியனாய்
 யார்க்கும் அன்பனாய் யார்க்குமினியனாய்
 வாழ்ந்திட விரும்பினேன்; மனமே நீயிதை
 ஆழ்ந்து கருதி யாய்ந் தாய்ந்து பலமுறை
 சூழ்ந்து தெளிந்து பின் சூழ்ந்தார்க் கெல்லாம்
 கூறிக் கூறிக் குறைவறத் தேர்ந்து
 தேறித் தேறி நான் சித்தி பெற்றிடவே
 நின்னா லியன்ற துணைபுரி வாயேல்
 பொன்னா லுனக்கொரு கோயில் புனைவேன்
 மனமே எனை நீ வாழ்வித் திடுவாய்
 வீணே யுழலுதல் வேண்டா
 சக்தி குமாரசன் சரண் புகழ் வாயே.

13. புகழ்வேங் கணபதி நின் பொற்கழலை நாளுந்
திசுழ்வேம் பெருங்கீர்த்தி சேர்ந்தே - இசுழ்வேமே
புல்லரக்கப் பாதகரின் பொய்யை யெலாம் ஈங்கிது காண்
வல்லபை கோன் தந்த வரம்.

கலித்துறை

14. வரமே நமக்கிது கண்டீர் கவலையும் வஞ்சனையும்
கரவும் புலைமை விருப்பமு மையமுங் காய்ந் தெறிந்து
“சிரமீது நங்கள் கணபதி தாண்மலர் சேர்த்தெமக்குத்
தரமே கொல் வானவர்” என்றுளத்தே களி சார்ந்ததுவே

விருத்தம்

15. சார்ந்து நிற்பா யெனதுளமே
சலமுங் கரவுஞ் சஞ்சலமும்
பேர்ந்து பரமசிவானந்தர்
பேற்றை நாடி நாடோறும்
ஆந்த வேதப் பொருள் காட்டும்
ஐயன் சக்தி தலைப்பிள்ளை
கூர்ந்த விடர்கள் போக்கிடுநங்
கோமான் பாதக் குளிர் நிழலே

அகவல்

16. நிழலினும் வெயிலினு நேர்ந்த நற் றுணையாய்த்
தழலினும் புலினு மபாயந் தவிர்த்து
மண்ணினுங் காற்றினும் வானினு மெனக்குப்
பகைமை யொன்றின்றிப் பயந்தவிர்த் தாள்வான்
உள்ளத் தோங்க நோக்குறும் விழியும்
மெளன வாயும் வரந்த ருகையும்
உடையநம் பெருமான உணர்விலே நிற்பான்
ஓமெனு நிலையி லொளியாத் திகழ்வான்
வேத முனிவர் விரிவாப் புகழ்ந்த
பிரஹ்ம் பதியும் பிரம்மனும் யாவுந்

தானே யாகிய தனிமுதற் கடவுள்
யானென தற்றார் ஞானமே தானாய்
முக்தி நிலைக்கு மூல வித்தாவான்
சத்தெனத் தந்தெனச் சதுர்மறை யாளர்
நித்தமும் போற்று நிர்மலக் கடவுள்
ஏழையர்க் கெல்லா மிரங்கும் பிள்ளை
வாழும் பிள்ளை மணக்குளப் பிள்ளை
வெள்ளாடை தரித்த விட்டுணு வென்று
செப்பிய மந்திரத் தேவனை
முப்பொழு தேத்திப் பணிவது முறையே

வெண்பா

17. முறையே நடப்பாய் முழுமுட நெஞ்சே
இறையேனும் வாடா யினிமேல் - கறையுண்ட
கண்டன் மகன்வேத காரணன் சக்திமகன்
தொண்டருக் குண்டு துணை

கலித்துறை

18. துணையே யெனதுயி ருள்ளே யிருந்து சுடர்விடுக்கும்
மணியே யெனதுயிர் மன்னவனே யென்றன் வாழ்வினுக்கோர்
அணியே யெனுள்ளத்தி லாரமுதே யென தற்புதமே
இணையே துனக்குரைப்பேன் கடைவானில் எழுஞ்சுடரே

விருத்தம்

19. சுடரே போற்றி கணத்தேவர்
துரையே போற்றி எனக்கொன்றும்
இடரே யின்றிக் காத்திடுவாய்
எண்ணாயி ரங்கால் முறையிட்டேன்
படர்வான் வெளியிற் பலகோடி
கோடி கோடிப் பல்கோடி
இடரா தோடு மண்டலங்க
ளிசைத் தாய் வாழி யிறையவனே

20. இறைவி இறையவ னிரண்டு மொன்றாகித்
 தாயாய்த் தந்தையாய் சக்தியும் சிவனுமாய்
 உள்ளொளி யாகி யுலகெலாந் திகழும்
 பரம்பொரு ளேயோ! பரம்பொரு ளேயோ!
 ஆதி மூலமே! யனைத்தையும் காக்கும்
 தேவ தேவா, சிவனே, கண்ணா,
 வேலா, சாத்தா, விநாயகா, மாடா,
 இருளா, சூரியா, இந்துவே, சக்தியே,
 வாணீ, காளீ, மாமக ளேயோ,
 ஆணாய்ப் பெண்ணாய் அலியாய் உள்ள
 தியாதுமாய் விளங்கு மியற்கைத் தெய்வமே
 வேதச் சுடரே மெய்யாங் கடவுளே
 அபயம் அபயம் அபயநான் கேட்டேன்
 நோவு வேண்டேன் நூறாண்டு வேண்டினேன்
 அச்சம் வேண்டேன் அமைதி வேண்டினேன்
 உடைமை வேண்டேன் உந்துணை வேண்டினேன்
 வேண்டா தனைத்தையு நீக்கி
 வேண்டிய தனைத்தும் அருள்வதுன் கடனே

வெண்பா

21. கடமைதா னேது கரிமுகனே வையத்
 திடநீ யருள் செய்தா யெங்க - ளுடைமைகளு
 மின்பங் களுமெல்லா மீந்தாய் நீ யாங்களுனக்
 கென் புரிவோம் கைம்மா றியம்பு

கலித்துறை

22. இயம்பு மொழிகள் புகழ்மறை யாகு மெடுத்தலினை
 பயன்படும் தேவர் இருபோதும் வந்து பதந்தருவார்
 அயன்பதி முன்னோன் கண்பதி சூரியன் ஆனைமுகன்
 வியன்புகழ் பாடிப் பணிவார் தமக்குறு மேன்மைகளே

23. மேன்மைப் படுவாய் மனமேகேள்
 விண்ணி விடிமுன் விழுந்தாலும்
 பான்மை தவறி நடுங்காதே
 பயந்தா லேதும் பயனில்லை
 யான்முன் னுரைத்தேன் கோடிமுறை
 இன்னுங் கோடி முறை சொல்லேன்
 ஆன்மா வான கணபதியின்
 அருளுண் டச்ச மில்லையே

அகவல்

- 24 அச்சமில்லை அமுங்குதலில்லை
 நடுங்குதலில்லை நாணுதலில்லை
 பாவமில்லை பதுங்குதலில்லை
 ஏது நேரினும் இடர்ப்பட மாட்டோம்
 அண்டஞ் சிதறினா லஞ்ச மாட்டோம்
 கடல் பொங்கி எழுந்தாற் கலங்க மாட்டோம்
 யார்க்கு மஞ்சோம், எதற்கு மஞ்சோம்
 எங்கு மஞ்சோம், எப்பொழுது மஞ்சோம்
 வானமுண்டு மாரியுண்டு
 ஞாயிறும் காற்றும் நல்ல நீரும்
 தீயு மண்ணுந் திங்களு மீன்களும்
 உடலு மறிவு முயிரு முளவே:
 தின்னப் பொருளுஞ் சேர்ந்திடப் பெண்டும்
 கேட்கப் பாட்டும் காணநல் லுலகும்
 களித்துரை செய்யக் கணபதி பெயரும்
 என்றுமிங் குளவாம் : சலித்திடாய் ஏழை
 நெஞ்சே வாழி, நேர்மையுடன் வாழி
 வஞ்சகக் கவலைக் கிடங்கொடேல் மன்னோ!
 தஞ்சமுண்டு சொன்னேன்
 செஞ்சுடர்த் தேவன் சேவடி நமக்கே

25. நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டிற் குழைத்தல்
இமைப்பொழுதுஞ் சோரா திருத்தல் - உமைக்கினிய
மைந்தன் கணநாதன் நங்குடியை வாழ்விப்பான்
சிந்தையே யிம் மூன்றுஞ் செய்
கலித்துறை

26. செய்யுங் கவிதை பராசக்தி யாலே செயப்படுங்காண்
வையத்தைக் காப்பவ ளன்னை சிவசக்தி வண்மையெலாம்
ஐயத்திலும் துரிதத்திலுஞ் சிந்தியழிவ தென்னே
பையத் தொழில்புரி நெஞ்சே கணாதிபன் பக்தி கொண்டே

விருத்தம்

27. பக்தியுடையார் காரியத்திற்
பதறார், மிகுந்த பொறுமையுடன்
வித்து முளைக்கும் தன்மை போல்
மெல்லச் செய்து பயனடைவார்
சக்தி தொழிலே யனைத்து மெனிற்
சார்ந்த நமக்குச் சஞ்சலமேன்?
வித்தைக் கிறைவா கணநாதா,
மேன்மைத் தொழிலிற் பணியெனையே
அகவல்

28. எனை நீ காப்பாய் யாவுமாந் தெய்வமே!
பொறுத்தா ரன்றே பூமியாள்வார்;
யாவு நீயாயி னனைத்தையும் பொறுத்தல்
செவ்விய நெறியதிற் சிவநிலை பெறலாம். ;
பொங்குதல் போக்கிப் பொறையெனக் கீவாய்
மங்கள குணபதி மணக்குளக் கணபதி
நெஞ்சக் கமலத்து நிறைந்தருள் புரிவாய் ;
அகல்விழி யுமையா ளாசை மகனே
நாட்டினைத் துயரின்றி நன்கமைத் திடுவதும்
உள்ளமெனு நாட்டை யொருபிழை யின்றி
ஆள்வதும் பேரொளி ஞாயிறே யனைய
சுடர்தரு மதியொடு துயரின்றி வாழ்தலும்

நோக்கமாகக் கொண்டு நிற்பத நோக்கினேன்
காத்தருள் புரிக கற்பக விநாயகா
காத்தருள் புரிக கடவுளே யுலகெலாம்
கோத்தருள் புரிக குறிப்பரும் பொருளே!
அங்குச பாசமும் கொம்பும் தரித்தாய்
எங்குல தேவா போற்றி;
சங்கரன் மகனே தாளினை போற்றி
வெண்பா

29. போற்றி கலியா ணிபுதல்வனே பாட்டினிலே
ஆற்ற லருளி யடியேனைத் -- தோற்றமுடன்
வாணி பதம் போற்றுவித்து வாழ்விப்பாய் வாணியருள்
வீணை யொலி என்னாவில் விண்டு

கலித்துறை

30. விண்டுரை செய்குவன் கேளாய் புதுவை விநாயகனே
தொண்டுன தன்னை பராசக்திக் கென்றுந் தொடர்ந்திடுவேன்
பண்டைச் சிறுமைகள் போக்கி யென்னாவிற் பழுத்த சுவைத்
தெண்டமிழ் பாட் வொருகோடி மேவிடச் செய்குவையே

விருத்தம்

31. செய்யா னினியான் சிறீதேவி
செந்தா மரையிற் சேர்ந்திருப்பாள்
கையா ளெனநின் றடியேன் செய்
தொழில்கள் யாவும் கை கலந்து
செய்வாள்: புகழ்சேர் வாணியுமென்
னுள்ளே நின்று தீங்கவிதை
பெய்வாள், சக்தி துணை புரிவாள்
பிள்ளாய், நின்னைப் பேசிடிவே
அகவல்

32. பேசாப் பொருளைப் பேசநான் துணிந்தேன்
கேட்கா வரத்தைக் கேட்க நான் துணிந்தேன்
மண்மீ துள்ள மக்கள், பறவைகள்
விலங்குகள், பூச்சிகள், புற்புண்டு மரங்கள்
யாவுமென் வினையா லிடும்பை தீர்ந்தே

இன்பமுற் றன்புட னிணங்கி வாழ்ந்திடவே
செய்தல் வேண்டும் தேவ தேவா!

ஞானா காசத்து நடுவே நின்று நான்
பூமண் டலத்தில் அன்பும் பொறையும்
விளங்குக, துன்பமு மிடிமையு நோவுஞ்
சாவு நீங்கிச் சார்ந்த பல்லுயிரெலாம்
இன்புற்று வாழ்க என்பேன்! இதனை நீ
திருச்செவி கொண்டு திருவுள மிரங்கி
“அங்ஙனே யாகுக” என்பதாய் , ஐயனே!
இந்நாள் இப்பொழு தெனக்கிவ் வரத்தினை
அருள்வாய்: ஆதி மூலமே! அந்நந்த
சக்திசுமாரனே ! சந்திரமவுலீ
நித்தியப் பொருளே! சரணம்
சரணம் சரணம் சரணமிங்குனக்கே

வெண்பா

33. உனக்கேயென் னாவியு முள்ளமுந் தந்தேன்
மனக்கேதம் யாவினையு மாற்றி - எனக்கேநீ
நீண்ட புகழ் வாணாள் நிறை செல்வம் பேரழகு
வேண்டு மட்டும் ஈவாய் விரைந்து.

கலித்துறை

34. விரைந்துன் திருவுளமென்மீ திரங்கிட வேண்டுமையா
குரங்கை விடுத்துப் பகைவரின் தீவைக் கொழுத்தியவன்
அரங்கத்திலே திருமாதூடன் பள்ளி கொண்டான் மருகா
வரங்கள் பொழியுமுகிலே என்னுள்ளத்து வாழ்பவனே

விருத்தம்

வாழ்க புதுவை மணக்குளத்து
வள்ளல் பாத மணிமலரே
ஆழ்க வுள்ளஞ் சலனமிலா
தகண்ட வெளிக்கண் அன்பினையே
சூழ்க: துயர்கள் தொலைந்திடுக
தொலையாவினம்?
வீழ்க கலியின் வலியெலாம்
கிருத யுகந்தான் மேவுகவே

அகவல்

36.மேவி மேவித் துயரில் வீழ்வாய்
எத்தனை கூறியும் விடுதலைக் கிசையாய்
பாவி நெஞ்சே: பார்மிசை நின்னை
இன்புறச் செய்வேன்: எதற்குமினியஞ்சேல்:
ஐயன் பிள்ளையார் அருளால் உனக்கு நான்
அபயமிங் களித்தேன் நெஞ்சே
நினக்கு நானுரைத்தன நிலைநிறுத்திடவே
தீயிடைக் குதிப்பேன், கடலுள் வீழ்வேன்
வெவ்விட முண்பேன். மேதினி யழிப்பேன்
ஏதுஞ் செய்துனை யிடரின்றிக் காப்பேன்
மூடநெஞ்சே முப்பது கோடி
முறையுனக் குரைத்தேன்: இன்னுமொழிவேன்
தலையிலிடி விழுந்தால் சஞ்சலப் படாதே
ஏது நிகழினு “நமக்கேன்” என்றிரு
பராசக்தி யுளத்தின்படி யுலக நிகழும்
நமக்கேன் பொறுப்பு? “நான் என்றோர் தனிப்பொருள்
இல்லை நானெனும் எண்ணமே வெறும் பொய்”
என்றான் புத்தன்; இறைஞ்சுவோ மவன்பதம்
இனியெப் பொழுது முரைத்திடேன். இதை நீ
மறவா திருப்பாய் மடமை நெஞ்சே!
கவலைப் படுதலே கருநர கம்மா!
கவலையற்றிருத்தலே முக்தி:
சிவனொடு மகனிதை நினக்கருள் செய்கவே!

வெண்பா

37.செய்கதவம்! செய்க தவம்! நெஞ்சே தவம் செய்தால்
எய்த விரும்பியதை யெய்தலாம் - வையகத்தில்
அன்பிற் சிறந்த தவமில்லை. அன்புடையார்
இன்புற்று வாழ்தலியல்பு

கலித்துறை

38.இயல்பு தவறி விருப்பம் விளைத லியல் தன்றாம்
செயலிங்கு சித்த விருப்பினைப் பின்பற்றும் சீர்மிகவே
பயிலு நல்லன்பை யியல் பெனக் கொள்ளுதிர் பாரிலுள்ளீர்
முயலு வினைகள் செழிக்கும் விநாயகன் மொய்யம்பினையே

விருத்தம்

39. மொய்க்குங் கவலைப் பகை போக்கி
முன்னோன் அருளைத் துணையாக்கி
எய்க்கு நெஞ்சை வலியுறுத்தி
யுடலை யிரும்புக் கிணையாக்கிப்
பொய்க்குங் கலியை நான் கொன்று
பூலோ கத்தார் கண் முன்னே
மெய்க்குங் கிருத யுகத்தினையே
கொணர்வேன் தெய்வ விதியி. தே

அகவல்

40. விதியே வாழி, விநாயகா வாழி
பதியே வாழி பரமா வாழி
சிதைவினை நீக்கும் தெய்வமே போற்றி
புதுவினை காட்டும் புண்ணியா போற்றி
மதியினை வளர்க்கு மன்னே போற்றி!
இச்சையுங் கிரியையு ஞானமு மென்றார்க்கு
மூலசக்தியின் முதல்வா போற்றி!
பிறைமதி சூடிய பெருமான் வாழி!
நிறைவினைச் சேர்க்கு நிர்மலன் வாழி!
கால மூன்றையுங் கடந்தான் வாழி!
சக்தி தேவி சரணம் வாழி
வெற்றி வாழி, வீரம் வாழி!
பக்தி வாழி, பலபல காலமும்
உண்மைவாழி, ஊக்கம் வாழி!
நல்ல குணங்களே நம்மிடை யமரர்
பதங்களாம் கண்டீர் பாரிடை மக்களே!
கிருத யுகத்தினைக் கேடின்றி நிறுத்த
விரதநான் கொண்டனன் : வெற்றி
தருஞ்சுடர் விநாயகன் தாளினை வாழியே

வரத பண்டிதர் பிள்ளையார் கதை

காப்பு

கரும்பும் இளநீரும் காரெள்ளுந் தேனும்
விரும்பும் அவல்பலவும் மேன்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு

திருவிளங்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறி
வரும் அரன்றான் ஈன்றருளும் மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத் தொழுவேன்
என் கதைக்கு நீன்றுங் காப்பு

விநாயகர் துதி

திருவாக்குஞ் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமு கத்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை

ஓற்றை மருப்பும் ஓரிரண்டு கைத்தலமும்
வெற்றி புனைந்த விழிமூன்றும் - பெற்றதொரு
தண்டைக்கால் வாரணத்தைத் தன்மனத்தில் எப்பொழுதும்
கொண்டக்கால் வாராது கூற்று

பாலுந் தெளிதேனும் பாகும் பருப்புமிவை
நாலுங் கலந்து உனக்கு நான்தருவேன் - கோலஞ்செய்
துங்கக் கரிமுகத்துத் தூமணியே நீஎனக்குச்
சங்கத் தமிழ்மூன்றுந் தா

சப்பாணி

எள்ளுப் பொரிதேன் அவல் அப்ப
மிக்கும் பயறும் இளநீரும்
வள்ளிக் கிழங்கும் மாம்பழமும்
வாழைப்பழமும் பலாப்பழமும்

வெள்ளைப் பாலும், மோதகமும்
 விரும்பிப் படைத்தேன் சந்நிதியில்
 கொள்ளைக் கருணைக் கணபதியே
 கொட்டி அருள்க சப்பாணி
 சண்டப் பெருச்சாளி ஏறிச்
 சடைகொண்டு வையத் துவாவி
 அண்டத்து அமரர் துதிக்க
 அடியார்க்கு அருளும் பிரானே
 எண் திக்கும் அன்பர்கள் பார்க்க
 இணையற்ற பேரொளி வீசக்
 குண்டைக் கணபதி நம்பி
 கொடுங் கையாற் சப்பாணி கொட்டே

சரஸ்வதி துதி

புத்தகத் துள்ளுறை மாதே
 பூவில் அமர்ந்திடு வாழ்வே
 வித்தகப் பெண்பிள்ளைய் நங்காய்
 வேதப் பொருளுக்கு இறைவி
 முத்தின் குடைஉடை யாளே
 மூவுல குந்தொழுது ஏத்துஞ்
 செப்புக் கவித்த முலையாய்
 செவ்வரி ஓடிய கண்ணாய்
 தக்கோலந் தின்னும் வாயாய்
 சரஸ்வதி என்னுந் திருவே
 எக்காலமும் உன்னைத் தொழுவேன்
 இயல் இசை நாடகம் என்னும்
 முத்தமிழ்க் கல்விகள் எல்லாம்
 முழுதும் எனக்கருள் செய்து என்
 சித்தந் தனில் நீ இருந்து
 திருவருள் செய்திருவாயே

அதிகாரம்

பொன்னிறங் கடுக்கும் புனற்செறி குடுமித்
தென்மலை இருந்த சீர்சால் முனிவன்
கந்த மும்மதக் கரிமுகன் கதைதனைச்
செந்தமிழ் வகையால் தெளிவுறச் செப்பினன்
அன்னதிற் பிறவில் அரில்தபத் திரட்டித்
தொன்னெறி விளங்கச் சொல்லுவன் கதையே

கதை

மந்திர கிரியில் வடபால் ஆங்குஓர்
இந்துதவழ் சோலை இராசமா நகரியில்
அந்தணன் ஒருவனும் ஆயிழை ஒருத்தியுஞ்
சுந்தரப் புதல்வரைப் பெறுதல் வேண்டிக்
கடவுள் ஆலயமுங் கடிமலர்ப் பொய்கையும்
தடநிழற் பள்ளியுந் தாம்பல சமைத்துப்
புதல்வரைத் தருகெனப் பொருப்பு அரசு ஈன்ற
மதர்விழி பாகனை வழிபடும் நாளில்
மற்றவர் புரியும் மாதவங் கண்டு
சிற்றிடை உமையாள் சிவன்அடி வணங்கிப்
பரணே சிவனே பல்லுயிர்க்கு உயிரே
அரணே மறையவர்க்கு அருள்புரிந்து அருளென
அந்தஅந் தணனுக்கு இந்தநற் பிறப்பில்
மைந்தரில் லைஎன்று மறுத்து அரன் உரைப்ப
எப்பரிசு ஆயினும் எம்பொருட்டு ஒருசுதன்
தப்பிலா மறையோன் தனக்கருள் செய்கென
எமைஆ ளுடைய உமையாள் மொழிய
இமையா முக்கண் இறைவன் வெகுண்டு
பெண்சொற் கேட்டல் பேதைமை என்று
பண்சொற் பயிலும் பாவையை நோக்கிப்
பேதாய் நீபோய்ப் பிறஎன மொழிய
மாதுமை அவளும் மனந்தளர்வு உற்றுப்
பொன்றிடும் மானிடப் புன்பிறப்பு எய்துதல்
நன்றல என்றே நடுக்கமுற்று உரைப்பக்
கறைமிடற்று அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
பிறைநுதல் அவட்குநீ பிள்ளையாகச்
சென்று அவண் வளர்ந்து சிலபகல் கழித்தால்

மன்றல் செய்து அருள்வோம் வருந்தலை என்று
 விடைகொடுத்து அருள விலங்கல்மா மகளும்
 பெடைமயிற் சாயற் பெண்மக வுஆகித்
 தார்மலி மார்பன் சதுர்மறைக் கிழவன்
 சீர்மலி மனைவி திருவயிற்று உதித்துப்
 பாவையுஞ் சிற்றிலும் பந்தொடு கழங்கும்
 யாவையும் பயின்ற இயல்பினள் ஆகி
 ஐயாண்டு அடைந்தபின் அன்னையும் அத்தனும்
 மையார் கருங்குழல் வாணுதல் தன்னை
 மானுட மறையோர்க்கு வதுவை செய்திடக்
 கான்அமர் குழலியைக் கருதிக் கேட்பப்
 பிறப்பு இறப்பு இல்லாப் பெரியோற்கு அன்றி
 அறத்தகு வதுவைக்கு அமையேன் யான்என
 மற்றவன் தன்னைஉன் மணமகனாகப்
 பெற்றிடல் அரிதெனப் பெயர்த்து அவர் பேச
 அருந்தவ முயற்சியால் அணுகுவேன் யான் எனக்
 கருந்தட நெடுங்கண் கவுரிஅங்கு உரைப்ப
 மருமலி கமல மலர்த்தடத்து அருகில்
 தருமலி நிழல்தவச் சாலையது அமைத்துப்
 பணியணி பற்பல பாங்கியர் சூழ
 அணிமலர்க் குழல்உமை அருந்தவம் புரிதலும்
 அரிவைதன் அருந்தவம் அறிவோம் யாம்என
 இருவரும் அறியா இமையவர் பெருமான்
 யான்இடம் ஏந்தும் வண்ணமது ஒழிந்து
 மானிட யோக மறையவன் ஆகிக்
 குடையொடு தண்டுநற் குண்டிகை கொண்டு
 மடமயில் தவம்புரி வாவிக்கரையிற்
 கண்ணுதல் வந்து கருணை காட்டித்
 தண்நறுங் கூந்தல் தையலை நோக்கி
 மின்பெறு நுண்இடை மெல்லிய லாய்நீர்
 என்பெறத் தவம் இங்கு இயற்றுவது என்றலுங்
 கொன்றைவார் சடையனைக் கூடஎன்று உரைத்தலும்
 நன்றுஎனச் சிரித்து நான்மறை யோனும்
 மாட்டினில் ஏறி மான்மழு தரித்துக்
 காட்டினிற் கடலையிற் கணத்துடன் ஆடிப்
 பாம்பும் எலும்பும் பல்தலை மாலையுஞ்

சாம்பரும் அணிந்து தலையோடு ஏந்திப்
 பிச்சை கொண்டு உழலும் பித்தன் தன்னை
 நச்சிநீர் செய்தவம் நகைதரும் நுமக்கெனப்
 பூங்கொடி அருந்தவம் பூசுரன் குலைத்தலும்
 ஆங்குஅவள் நாணமுற்று அணிமனை புகுதச்
 சேடியர் வந்து செழுமலர்க் குழலியை
 வாடுதல் ஒழிகென மனம்மிகத் தேற்றி
 சிந்துர வள்ளுதற் சேடியர் சிலர்போய்த்
 தந்தைதாய் இருவர் தாளினை வணங்கி
 வாவிக்கரையில் வந்து ஒரு மறையோன்
 பாவைதன் செங்கையைப் பற்றினான் என்றலுந்
 தோடுஅலர் கமலத் தொடைமறை முனியை
 ஆடகமாடத்து அணிமனை கொணர்க என
 மாடக யாழ்முரல் மங்கையர் ஓடி
 நீடிய புகழாய் நீ எழுந்து அருள்என
 மைமலர்க் குழலி வந்து எனை அழைக்கில்
 அம்மனை புகுவன் என்று அந்தணன் உரைத்தலும்
 பொற்றொடி நீபோய்ப் பொய்கையில் நின்ற
 நற்றவ முனியை நடாத்திக் கொணர்கென
 சிவனை இகழ்ந்த சிற்றறிவு உடையோன்
 அவனையான் சென்றுஇங்கு அழைத்திடேன் என்று
 சிற்றிடை மடந்தையுஞ் சீறினளாகி
 மற்றைய மாதர் மதிமுகம் நோக்கி
 நெற்றியிற் கண்ணுடை நிமலனுக்கு அல்லவென்
 பொற்புஅமர் கொங்கை பொருந்துதற்கு அரிதால்
 மானிட வேட மறையவன் தனக்கு
 யான்வெளிப் படுவதில்லை என்று இசைப்ப
 மனையிடை வந்த மாமுனி தன்னை
 இணைஅடி தொழுதல் இளையோர்க்கு இயல்பெனத்
 தந்தையுந் தாயுந் தகைபெற மொழியச்
 சிந்தை குளிர்ந்து சீறுதல் ஒளிந்து
 தாய் சொல் மறுத்தல் பாவம் என்றுஅஞ்சி
 ஆயிழை தானும் அவன்எதிர் சென்று
 சுற்றி வந்து அவனடி சுந்தரி வணங்கி
 மற்றவன் தன்னை மனையிற் கொணர்ந்து

ஆதியம் பகவற்கு அன்பன் ஆகும்
 வேதியன் பழைய விருத்தன் என்று எண்ணி
 ஆசனம் நல்கி அருக்கியம் முதலாப்
 பாதபூசனைகள் பண்ணிய பின்னர்ப்
 போனகம் படைத்துப் பொரிக்கறி பருப்புநெய்
 ஆன்பால் மாங்கனி அழகிய பலாச்சுளை
 தேன்கத லிப்பழஞ் சீர்பெறப் படைத்து
 அந்தணன் தன்னை அமுது செய்வித்துச்
 சந்தனம் குங்குமச் சாந்திவை கொடுத்துத்
 தக்கோ லத்தொடு சாதிக் காயும்
 கற்பு ரத்தொடு கவின் பெறக் கொண்டு
 வெள்ளிலை அடைக்காய் விளங்கிய பொன்னின்
 ஓள்ளிய தட்டில் உவந்துமுன் வைத்துச்
 சிவன் எனப் பாவனை செய்து நினைந்து
 தவயறை முனிவனைத் தாளினை வணங்கத்
 தேன்அமர் குழலி திருமுகம் நோக்கி
 மோனமா முனிபுன் முறுவல் காட்டிக்
 கற்றைச் சடையுங் கரமொரு நான்கும்
 நெற்றியில் நயனமும் நீல கண்டமும்
 மாணும் மழுவும் மலர்க்கரத்து இலங்கக்
 கூன்மதி நிலவுங் கொழித்திட முடிமேல்
 வரந்தரு முதல்வன் மடமயில் காணக்
 கரந்ததன் உருவங் காட்டிமுன் நிற்ப
 மரகத மேனி மலைமகள் தானும்
 விரைவொடுஅங்குஅவன் அடி வீழ்ந்து இறைஞ்சினளே
 அரிஅயன் இந்திரன் அமரர் விஞ்சையர்
 கருடர் கின்னரர் காய வாசியர்
 ஏதமில் முனிவர் அவுணர் இராக்கதர்
 பூதர் இயக்கர்க்கிம் புருடர் அலகை
 சித்தர் தாரகைகந் தருவர்கள் முதலாய்க்
 கணிக்கரும் பதினெண் கணத்தில்உள் ளவரும்
 மணிக்கருங் களத்தனை வந்தடைந்து அதன்பின்
 மன்றல்அங் குழலிக்கு வதுவைநாள் குறித்துத்
 தென்றல் வந்து இலங்கு முன்றில் அகத்துப்
 பொன்திகழ் பவளப் பொற்கால் நாட்டி

மாணிக்கத்தால் வளைபல பரப்பி
 ஆணிப்பொன் தகட்டால் அழகுற வேய்ந்து
 நித்திலமாலை நிரைநிரை தூக்கிப்
 பத்திகள் தோறும் பலமணி பதித்துத்
 தோரணம் நாட்டித் துகில்விதா னித்துப்
 பூரணப் பொற்குடம் பொலிவுற வைத்துத்
 திக்குத் தோறுந் திருவிளக்கு ஏற்றிப்
 பக்திப் படர்முளைப் பாலிகை பரப்பிக்
 கன்னலுங் கமுகுங் சுதலியும் நாட்டிக்
 பன்மலர் நாற்றிப் பந்தர்சோ டித்து
 நலமிகு கைவலோர் நஞ்சுஅணி மிடற்றனைக்
 குலவிய திருமணக் கோலம் புனைந்தார்.
 வருசுரர் மகளிர் மலைமகள் தன்னை
 திருமணக் கோலஞ் செய்தனர் ஆங்கெ
 எம்பி ரானையும் இளங்கொடி தன்னையும்
 உம்பர் எல்லாம் ஒருங்குடன் கூடிக்
 கடல்என விளங்குங் காவணந் தன்னிற்
 சுடர்விடு பவளச் சுந்தரப் பலகையில்
 மறைபுகழ்ந்து ஏத்த மகிழ்ந்து உடனிருத்திப்
 பறைஒலி யோடு பனிவளை ஆர்ப்ப
 வதுவைக்கு ஏற்ற மறைவிதி நெறியே
 சதுர்முகன் ஓடிச்சடங்குகள் இயற்றத்
 தறுகலன் ஒளிபொற் தாலி பூட்டிச்
 சிறுமதி நுதலியைச் சிவன் கைப் பிடித்தபின்
 அரிவலஞ்சூழ எரிவலம் வந்து
 பரிவுடன் பரிமளப் பாயலில் வைகிப்
 போதுஅணி கருங்குழற் பூவைதன் உடனே
 ஓதநீர் வேலைசூழ் உஞ்சைஅம் பதிபுக
 ஏரார் வழியின் எண்திசை தன்னைப்
 பாராதேவா பனிமொழி நீஎன
 வருங்கருங் குழலாள் மற்றும் உண்டோஎனத்
 திருந்து இழை மடந்தை தீரும்பினள் பார்க்கக்
 களிறும் பிடியும் கலந்து விளையாடல் கண்டு
 ஒளிர்மணி பூணாள் உரவோன் உடனே
 இவ்வகை யாய்விளையாடுவோம் ஈங்கென

அவ்வகை அரணும் அதற்கு உடன்பட்டு
 மதகரி உரித்தோன் மதகரியாக
 மதர்விழி உமைபிடி வடிவமதாகிக்
 கூடிய கலவியிற் குவலயம் விளங்க
 நீடிய வானோர் நெறியுடன் வாழ
 அந்தணர் சிறக்க ஆனினம் பெருகச்
 செந்தழல் வேள்விவேத ஆகமஞ் சிறக்க
 அறம்பல பெருக மறம்பல சுருங்கத்
 திறம்பல அரசர் செகதலம் விளங்க
 வெங்கரி முகமும் வியன் புழைக் கையொடு
 ஐங்கர தலமும் மலர்ப்பதம் இரண்டும்
 பவளத்து ஒளிசேர் பைந்துவர் வாயும்
 தவளக் கிம்புரித் தடமருப்பு இரண்டும்
 கோடிகு ரியர்போற் குலவிடு மேனியும்
 பேழைபோல் அகன்ற பெருங்குட வயிறும்
 நெற்றியில் நயனமும் முப்புரி நூலுங்
 கற்றைச் சடையுங் கனகநீள் முடியுந்
 தங்கிய முறம்போல் தழைமடிச் செவியுமாய்
 ஐங்கரத்து அண்ணல் வந்து அவ தரித்தலும்
 பொங்கரவு அணிந்த புண்ணிய மூர்த்தியும்
 மங்கை மனமிக மகிழ்நது உடன்றோக்கி
 விண்ணு ளோர்களும் விரிந்த நான் முகனும்
 மண்ணு ளோர்களும் வந்து உனை வணங்க
 ஆங்கு அவர்தங்கட்கு அருள்சுரந்து அருளித்
 தீங்கது தீர்த்துச் செந்நெறி அளித்து
 பாரண மாகப் பலகனி அருந்திப்
 ஏரணி ஆலின்கீழ் இனிதிரு என்று
 பூதலந் தன்னிற் புதல்வனை இருத்திக்
 காதல்கூர் மடநடைக் கன்னியுந் தானும்
 மைவளர் சோலை மாநகர் புகுந்து
 தெய்வ நாயகன் சிறந்து இனிது இருந்தபின்
 வானவராலும் மானுட ராலும்
 கான் அமர் கொடிய கடுவிலங் காலும்
 கருவி களாலுங் கால னாலுங்
 ஒருவகை யாலும் உயிர்அழி யாமல்

திரம்பெற மாதவஞ் செய்துமுன் னாளில்
 வரம்பெறு கின்ற வலிமையி னாலே
 ஐமுகச் சீயமொத் தடற்படை சூழக்
 கைமுகம் படைத்த கயமுகத்து அவுணன்
 பொன்னுலகு அழித்துப் புலவரை வருத்தி
 இந்நிலத் தவரை இடுக்கண் படுத்திக்
 கொடுந்தொழில் புரியுங் கொடுமைகண்டு ஏங்கி
 அடுந்தொழிற் குவிசத்து அண்ணலும் அமரருங்
 கறைபடு கண்டக் கடவுளைப் போற்றி
 முறையிடக் கேட்டு முப்புரம் எரித்தோன்
 அஞ்சலீர் என்று அவர்க்கு அபயங் கொடுத்தே
 அஞ்சுகைக் கரிமுகத்து அண்ணலை நோக்கி
 ஆனைமா முகத்து அவுணனொடு அவன்தன்
 சேனைகள் முழுவதுஞ் சிந்திடப் பொருது
 குன்றுபோல் வளர்ந்த குறட்படை கூட்டி
 வென்றுவா என்று விடை கொடுத்து அருள
 ஆங்கவன் தன்னோடு அமர்பல உடற்றிப்
 பாங்குறும் அவன்படை பற்றறக் கொன்றபின்
 தேர்மிசை ஏறிச் சினங்கொடு செருவிற்
 கார்முகம் வளைத்த கயமுகா சுரன்மேல்
 ஒற்றை வெண்மருப்பை ஓடித்துஅவன் உரத்திற்
 குற்றிட எறிந்தான் குருதிசோர்ந் திடவே
 சோர்ந்து அவன் வீழ்ந்து துண்ணென எழுந்து
 வாய்ந்தமு டிகமாய் வந்துஅவன் பொரவே
 வந்த முடிகத்தை வாகனம் ஆக்கி
 எந்தை விநாயகன் ஏறினன் இப்பால்
 எறிந்தவெண் மருப்புஅங்கு இமைநொடி அளவிற்
 செறிந்தது மற்றவன் திருக்கரத்தினிலே
 வெல்லவைக் கதிர்வேல் விழிப்படைந்து அருளும்
 வல்லவை தனைத்தன் மனைஎன மணந்தே
 ஓகையோடு எழுந்து ஆங்கு உயர்படை சூழ
 வாகையும் புனைந்து வரும்வழி தன்னிற்
 கருச்சங் கோட்டிற் கயல்கமுகு ஏறுந்
 திருச்செங் காட்டிற் சிவனை அர்ச் சித்துக்
 கணபதீச்சரம் எனும் காரணநாமம்
 பண்பதி புகழ்தரு பதிக்கு உண்டாக்கிச்
 சங்கரன் பார்ப்பதி தனிமனம் மகிழ்

இங்குவந்து அன்புடன் எய்திய பின்னர்க்
 கணங்களுக்கு அரசாய்க் கதிர்முடி சூட்டி
 இணங்கிய பெருமை பெற்று இருந்திட ஆங்கே
 தேவர்கள் முனிவர் சித்தர்கந் தருவர்
 யாவரும் வந்து இவண் ஏவல்செய் திடுநாள்
 அதிகமாய் உரைக்கும் ஆவணித் திங்களின்
 மதிவளர் பக்கம் வந்திடு சதுர்த்தியில்
 விநாயகர்க்கு உரிய விரதம் என்று எண்ணி
 மனாதிகள் கழித்து மரபொடு நோற்றார்
 இப்படி நோற்றிட்டு எண்ணிய பெருநாள்
 ஒப்பரும் விரதத்து உறும் ஒரு சதுர்த்தியில்
 நோற்று நற் பூசை நுடங்காது ஆற்றிப்
 போற்றிசெய் திட்டார் புலவர் ஐங்கரனை
 மருமலர் தூவும் வானவர் முன்னே
 நிருமலன் குமரன் நிருத்தம் புரிந்தான்
 அனைவரும் கைதொழுது அடிஇணை போற்ற
 வனைகழற் சந்திரன் மனச்செருக்கு அதனால்
 பேழைபோல் வயிறும் பெருத்தகாத் திரமும்
 தாழ்துளைக் கையுந் தழைமுறச் செவியும்
 கண்டனன் நகைத்தான் கரிமுகக் கடவுளுங்
 கொண்டனன் சீற்றம் குபேரனை நோக்கி
 என்னைக் கண்டுஇங்கு இகழ்ந்தனை சிரித்தாய்
 உன்னைக் கண்டவர் உரைக்கும்இத் தினத்திற்
 பழியொடு பாவமும் பலபல விதனமும்
 அழிவுமெய் துவரென்று அசனிபோற் சபித்தான்
 விண்ணவர் எல்லாம் மிகமனம் வெருவிக்
 கண்ணருள் கூருங் கடவுள் இத்தினத்திற்
 கோரவெஞ் சினமிகக் கொண்டனன் அந்நாள்
 யார்கழித் திங்கள் மதிவளர் பக்கஞ்
 சதயந் தொட்ட சட்டிநல் விரதமென்று
 இதயத்து எண்ணியாவரும் நோற்றார்
 இப்புவி மாந்தர் இயம்பிய விரதம்
 ஸ்வப்புடன் நோற்ற வகைஇனிச் சொல்வாம்
 குருமணி முடிபுனை குருகுலத் துதித்த
 தருமனும் இளைய தம்பியர் நால்வருந்
 தேவகி மைந்தன் திருமுகம் நொக்கி
 எண்ணிய விரதம் இடையூறு இன்றிப்

பண்ணிய பொழுதே பலிப்பு உண்டாகவுஞ்
 செருவினில் எதிர்த்த செறுநரை வென்று
 மருமலர்ப் புயத்தில் வாகை சூடவும்
 எந்தத் தெய்வம் எவ்விரதத்தை
 வந்தனை செய்யில் வருநமக்கு உரையெனப்
 பாட்டுஅளி துதையும் பசுந்துழாய் மார்பனுங்
 கேட்டு அருள்வீரெனக் கிளத்துதல் உற்றான்
 அக்குநீ றணியும் அரன்முதல் அளித்தோன்
 விக்கினந் தீர்க்கும் விநாயக முர்த்தி
 ஓடவைத் திடும்பொன் ஒத்து:ஒளி விளக்குங்
 கோடி சூரியர்போற் குலவிய மேனியன்
 கடகரி முகத்தோன் காத்திரம் பெருத்தோன்
 தடவரை போலுஞ் சதுர்ப்புயம் உடையோன்
 சர்வஆபரணமுந் தரிக்கப்பட்டவன்
 உறுமதிக் குழவிபோல் ஒரு மருப்பு உடையோன்
 ஒருகையில் தந்தமும் ஒரு கையில்பாசமும்
 ஒரு கையில் மோதகம் ஒருகையில் செபஞ்செய்
 உத்தம மாலையோன் உறுநினை வின்படி
 சித்திசெய் வதனாற் சித்திவி நாயகன்
 என்றுஇமை யவரும் யாவருந் துதிப்ப
 நன்றி தருந்திரு நாமம் படைத்தோன்
 புரவலர் காண்ப் புறப்படும் போதுஞ்
 செருவினில் யுத்தஞ் செய்திடும் போதும்
 வித்தியாரம்பம் விரும்பிடும் போதும்
 உத்தியோ கங்கள் உஞற்றிடும் போதும்
 ஆங்கு அவன் தன்னை அருச்சனை புரிந்தால்
 தீங்கு உறாது எல்லாஞ் செயல் உண்டாகும்.
 கரதலம் ஐந்துடைக் கணபதிக்கு உரிய
 விரதம் ஒன்று உளது அதை விரும்பி நோற்றவர்க்குச்
 சந்ததி தழைத்திடுஞ் சம்பத்து உண்டாம்
 புந்தியில் நினைந்த பொருள் கைகூடும்
 மேலவர் தம்மையும் வென்றிடலாம் எனத்
 தேவகி மைந்தன் செப்பிடக் கேட்டு
 நுவலரும் விரதம் நோற்றிடும் இயல்பும்
 புகர்முகக் கடவுளைப் பூசைசெய் விதமும்
 விரித்து எமக்கு உரைத்திட வேண்டும் என்று இரப்ப
 வரைக்குடை கவித்தோன் வகுத்து உரை செய்வான்
 தேருநீர் ஆவணித் திங்களின் மதிவளர்
 பூர்வ பக்கம் புணர்ந்திடு சதுர்த்தியின்

முந்தும் புலரியின் முறைநீர் படிந்து
 சந்தி வந்தனந் தவறாது இயற்றி
 அத்தினம் அதனில் ஐங்கரக் கடவுளைப்
 பக்தியோடு அர்ச்சனை பண்ணுதல் வேண்டும்
 வெள்ளியாற் பொன்னால் விளங்கும் அவன்றன்
 ஒள்ளிய அருள்திரு உருஉண் டாக்கிப்
 பூசனை புரியப் புகன்றனர் பெரியோர்
 ஆசுஇலா மண்ணால் அமைத்தலும் தகுமால்
 பூசைசெய் திடும்இடம் புனிதமது ஆக்கி
 வாசமென் மலரின் மஞ்சரி தூக்கித்
 கோடிகங் கோசிகங் கொடிவிதா னித்து
 நீடிய நூல்வளை நிறைகுடத்து இருத்தி
 விந்தைசேர் சித்தி விநாயகன் உருவைச்
 சிந்தையின் நினைந்து தியானம் பண்ணி
 ஆவாகனம் முதல் அர்க்கிய பாத்தியம்
 வாகா ராச மனம் வரை கொடுத்து
 ஐந்து அமிர் தத்தால் அபிடே கித்துக்
 கந்தஞ் சாத்திக் கணேசமந் திரத்தால்
 ஈசுர புத்திரன் என்னும் மந்திரத்தால்
 மாசுஅகல இரண்டு வத்திரஞ் சாத்திப்
 பொருந்து உமை சுதனாப் புகலுமந் திரத்தால்
 திருந்தும் பளிதத் தீபங் கொடுத்துப்
 பச்சறுகு உடன்இரு பத்தொரு விதமாப்
 பத்திர புட்பம் பலபல கொணர்ந்தே
 உமாசுதன் கணாதிபன் உயர்கரி முகத்தோன்
 குமார குரவன் பாசஅங் குசுகரன்
 ஏகதந்தன் ஈசுரன் புத்திரன்
 ஆகு வாகனன் அருள்தரு விநாயகன்
 சர்வகா ரியமுந் தந்து அருள் புரிவோன்
 ஏரம்ப மூர்த்தி என்னும்நா மங்களால்
 ஆரம் பத்துடன் அர்ச்சனை பண்ணி
 மோதகம் அப்பம் முதற்பணி காரந்
 தீதகல் மாங்கனி தீங்கத லிப்பழம்
 வருக்கை கபித்த மாதுளங் கனியொடு
 தரித்திடு நெட்டிலைத் தாழைமுப் புடைக்காய்
 பருப்புநெய் பொரிக்கறி பால்தயிர் போனகம்
 விருப்புள சுவைப்பொருள் யிகவும் முன்வைத்து
 உருத்திரப் பிரியஎன்று உரைக்கும்மந் திரத்தால்

நிருத்தன் மகற்கு நிவேதனங் கொடுத்து
 நற்றவர் புகன்றநா னான்கு உப சாரமும்
 மற்றவன் திருவுளம் மகிழ்ந்திடச் செய்து
 எண்ணுந் தகுதி இருபிறப் பாளர்க்கு
 உண்அறு சுவைசேர் ஓதனம் நல்கிச்
 சந்தனம் முத்துத் தானந் தக்கிணை
 அந்தணர்க்கு ஈந்திட்டு அருச்சகன் தனக்குத்
 திருத்தகு விநாயகத் திருஉரு வத்தைத்
 தரித்தவத் திரத்துடன் தானமாக் கொடுத்து
 நைமித் திகம்என நவில்தரு மரபால்
 இம்முறை பூசனை யாவர்செய் தாலும்
 எண்ணிய கருமம் யாவையும் முடிப்பர்
 திண்ணிய செருவிற செயம்மிகப் பெறுவர்
 அரன்இவன் தன்னைமுன் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 புரம் ஒரு மூன்றும் பொடிபட எரித்தான்
 உருத்திரன் இவனை உபாசனை பண்ணி
 விருத்திர சுரனை வென்றுகொன் றிட்டான்
 அகலிகை இவன்தாள் அர்ச்சனை பண்ணிப்
 பகர்தருங் கணவனைப் பரிவுடன் அடைந்தாள்
 தண்ஆர் மதிமுகத் தாள்தம யந்தி
 அன்னாள் இவனை அர்ச்சனை பண்ணி
 நண்ணார் பரவும் நளனை அடைந்தாள்
 ஐங்கரக் கடவுளை அர்ச்சனை பண்ணி
 வெங்கத நிருதரை வேர்அறக் களைந்து
 தசரதன் மைந்தன் சீதையை அடைந்தான்
 பகீரதன் என்னும் பார்த்திவன் இவனை
 மகிதலந் தன்னில் மலர்கொடு அர்ச்சித்து
 வரநதி தன்னை வையகத்து அழைத்தான்
 அட்டதே வதைகளும் அர்ச்சித்து இவனை
 அட்ட போகத்துடன் அமிர்தமும் பெற்றார்
 உருக்குமணி என்னும் ஒன்டொடி தன்னைச்
 செருக்கொடு வவ்விச் சிசுபா லன்றான்
 கொண்டுபோம் அளவிற குஞ்சர முகவனை
 வண்டுபாண் மிழற்றா மலர்கொடு அர்ச் சித்துத்
 தாரியின் மறித்தவன் தனைப்புறங் கண்டு
 யாமும் அங்கு அவளை இன்புறப் பெற்றோம்

புகர்முகக் கடவுளைப் பூசனை புரிந்து
 மிகமிக மனத்தில் விழைந்தன பெற்றார்
 இப்புவி தன்னில் எண்ணுதற்கு அரிதால்
 அப்படி நீவிரும் அவனைஅர்ச் சித்தால்
 எப்பொருள் விரும்பினீர் அப்பொருள் பெறுவீர்
 என்று கன்று எறிந்தோன் எடுத்திவை உரைப்ப
 அன்றுமுதல் தருமனும் அனுசரும் இவனைப்
 பூசனை புரிந்துகட் புலன் இலான மைந்தரை
 தாசனம் பண்ணி நராதிபர் ஆகிச்
 சிந்தையில் நினைந்தவை செகத்தினிற் செயங் கொண்டு
 அந்தமில் செல்வத்து அரசியல் பெற்றார்
 ஈங்குஇது நிற்க இவ்விரதத்து இயல்
 ஓங்கிய காதைமற்று ஒன்றுஉரை செய்வாம்
 கஞ்சநான் முகன்தருங் காசிபன் புணர்ந்த
 வஞ்சக மனத்தாள் மாயை தன்வயிற்றிற்
 சூரன் என்று ஒருவனுந் துணைவருந் தோன்றி
 ஆர்கலி சூழ்புவி அனைத்தையும் அழித்தே
 சீருடைச் சுவர்க்கத் திருவளங் கெடுத்தும்
 புரந்தரன் முதலிய புலவரை வருத்தியும்
 நிரந்தரந் தீய நெறிநடத் துதலால்
 ஆயிரங் கண்ணனும் அமரரும் முனிவரும்
 நீ இரங்கு எமக்குஎன நெடுங்கரங் கூப்பி
 இரசத கிரிஉறை இறைவனை வணங்கி
 வரமிகுஞ் சூரன் வலிமைகள் உரைக்கச்
 கூடர்விடு மணிமுடிச் சூரனை வெல்லக்
 கதிர்விடு வடிவேல் கரதலத்து ஏந்தும்
 புதல்வனைத் தருவோம் போமின் நீர்என
 அமரர் கோனுக்கு அரன்விடை கொடுத்துச்
 சயர வேல்விழித் தையலுந் தானுங்
 கூடிய கலவியிற் கூடாது ஊடலும்
 ஓடிய வானோர் ஒருங்கு உடன் கூடிப்
 பாவகன் தன்னைப் பரிவுடன் அழைத்துச்
 சூரன் செய்யுந் துயரம் எல்லாம்
 ஊர்அரவு அணிந்தோற்கு உரையென உரைப்பக்
 காமனை எரித்த கடவுள் என்று அஞ்சிப்
 பாவகன் பயமுறப் பயம் உனக்கு ஏதென
 உற்றிடுங் கரதலத்து உன்னையே தரித்தான்
 நெற்றியின் நயனமும் நீயே ஆதலிற்

குற்றம் அடாது கூறுநீ சென்றென
 வானவர் மொழிய மற்றவன் தானுந்
 தானும்அச் சபையில் தரியாது ஏகி
 எமைஆ ளுடைய உமையா ளுடனே
 அமையா இன்பத்து அமர்ந்து இனிது இருந்த
 பள்ளி மண்டபம் பாவகன் குறகலும்
 ஒள்ளிய மடந்தை ஒதுங்கிநா னுதலுந்
 தெள்ளிதிற் பரமனுந் தேயுவைக் கண்டே
 அறுமுகப் பிள்ளையை அவன்கையில் ஈதலும்
 றியவன் பெற்ற வான்பொருள் போலச்
 சோதி நீள்முடிச் சுடரோன் கொணர்ந்து
 வாத ராசன் மலர்க்கையிற் கொடுப்ப
 நீதியோடு நின்றுகை யேந்திப்
 போத நீள் வாயுவும் பொறுக்கஒண் ணாமற்
 தரும் புனற் கங்கை தன் கையிற் கொடுப்பத்
 தரும் புனற் கங்கையும் தாங்க
 பொருந்திரைச் சரவணப் பொய்கையில் வைப்பத்
 தண்ஆர் வதனத் தாமரை ஆறும்
 கண்ஆ றிரண்டும் கரம் ஈராறும்
 தூண் எனத் திரண்ட தோள் ஈராறும்
 மாண்அயில் ஆதி வான்படை யுங்கொண்டு
 அறுமுகக் கடவுள் அங்கு அவதரித்திடலும்
 மறுகிய உம்பர் மகிழ்வுடன் கூடி
 அறுமீன் களைப்பால் அளித்திர் என்று - அனுப்ப
 ஆங்கவர் முலையுண்டு அறுமுகன் தானும்
 ஓங்கிய வளர்ச்சி உற்றிடு நாளில்
 விமலனும் உமையும் விடையுக்கத்து ஆறு
 தலைமகன் இருந்த சரவணத்து அடைந்து
 முருகுஅலர் குழல்உமை முலைப்பால் ஊட்ட
 இருவரும் இன்பால் எடுத்து எடுத்து அணைத்துத்
 தேவர்தம் படைக்குச் சேனா பதியெனக்
 காவல் கொண்டு அளிக்கக் கதிர்முடி சூட்டி
 அயில்வேல் முதற்பல ஆயதங் கொடுத்துத்
 திசைஎலாஞ் செல்லுந் தேரும்ஒன்று உதவிப்
 பூதப் படைகள் புடைவரப் போய்ந்
 ஒதறும் அவுணரை ஒறுத்திடு என்று அனுப்ப
 இருளைப் பருகும் இரவியைப் போலத்
 தகுவரென்று அவரைச் சமரிடை முருக்கிக்
 குருகுப் பேர்பெறுங் குன்றமுஞ் சூரன்

மருமமுந் துளைபட வடிவேல் விடுத்தே
 யாவரும் வியப்புற இந்திரன் மகளாந்
 தேவகுஞ் சரியைத் திருமணம் புணர்ந்திட்டு
 அமரர் கோனுக்கு அமருலகு அளித்துக்
 குமர வேளுங் குவலயம் விளங்க
 அமரா வதியில் அமர்ந்து இனிது இருந்தான்
 சமர வேலுடைச் சண்முகன் வடிவுகண்டு
 அமரர் மாதர் அனைவரும் மயங்கி
 எண்டருங் கற்பினை இழந்தது கண்டே
 அண்டர் எல்லாம் அடைவுடன் கூடி
 மாதொரு பாகனை வந்துஅடி வணங்கி
 மருமலர்க் கடம்பன்எம் மாநகர் புகாமல்
 அருள்செய வேண்டும்நீ அம்பிகா பதியென
 இமையவர் உரைப்ப இறையவன் தானும்
 குமரனைக் கோபங் கொண்டுமுன் முனியக்
 காவல்கொண்டு எம்வினை கட்டறுத்து அருளுஞ்
 சேவலங் கொடியோன் தேசம் போகத்
 திருந்திழை உமையாள் அருந்துயர் எய்தி
 வருந்திமுன் நிற்க மங்கையைப் பார்த்து
 மங்கை நீதான் வருந்துதல் ஒழிகுதி
 அங்கையாற் சூதெறிந்து ஆடுவோம் வாவென
 வென்றதுந் தோற்றதுந் விளம்புவார் யாரெனக்
 குன்றமென் முலையாள் கூறிய சமயம்
 புற்று அரவு அணிந்த புனிதனைக் காணஅங்கு
 உற்றனன் திருமால் ஊழ்வினை வலியாற்
 சக்கிர பாணியைச் சான்றெனக் குறித்து
 மிக்கதோர் சூது விருப்புடன் ஆடச்
 சாயக நேருந் தடநெடுங் கருங்கண்
 நாயகி வெல்ல நாயகன் தோற்ப
 இன்பவாய் இதழ்உமை யான்வென் றேன்என
 எம்பெருமானும் யான்வென் றேன்என
 ஒருவர்க் கொருவர் உத்தரம் பேசி
 இருவரும் சாட்சி இவனைக் கேட்ப
 மாமனை வதைத்த மால்முகம் நோக்கிக்
 காமனை எரித்தோன் கண்கடை காட்ட
 வென்ற நாயகி தோற்றாள் என்றுந்
 தோற்ற நாயகன் வென்றான் என்றும்

ஒன்றிய பொய்க்கரி உடன்அங்கு உரைப்பக்
 கன்றிய மனத்தொடு கவுரிஅங்கு உருத்து
 நோக்கிநீ இருந்தும் நுவன்றிலை உண்மை
 வாக்கினில் ஒன்றாய் மனத்தினில் ஒன்றாய்
 மைக்கரி உரித்தோன் வதனம் நோக்கிப்
 பொய்க்கரி உரைத்த புன்மையி னாலே
 கனல்என வயிற்றிற் கடும்பசி கனற்ற
 நிலமிசைக் குருட்டு நெட்டுடைப் பாம்பாய்க
 கடகரி முகத்துக் கடவுள்வீற்று இருக்கும்
 வடதரு நீழலிற் கிடவெனச் சபித்தான்
 முளரிகள் பூத்த முகில்நிறத்து உருப்போய்த்
 துளவுஅணி மருமனுந் துணைவிழி இழந்தே
 ஆண்டு அரைக் கணத்தில் ஆயிரம் யோசனை
 நீண்ட பைப்பாந்தள் நெட்டுடல் எடுத்து
 வளர் மருப்பு ஒன்றுடை வள்ளல் வீற்று இருக்கும்
 கிளர்சினை ஆலின் கீழ்க்கிடந் தனனால்
 திரிகடக் கரியின் திருமுகக் கடவுளும்
 வழிபடும் அடியார் வல்வினை தீர்த்தே
 எழில்பெறு வடமரத் தின்கீழ் இருந்தான்
 கம்பமா முகத்துக் கடவுள்தன் பெருமையை
 அம்புவி யோருக்கு அறிவிப் போம்என
 உம்பர் உலகத்து ஓரெழு கன்னியர்
 தம்பநூல் ஏணியில் தாரணி வந்து
 கரிமுகக் கடவுளைக் கைதொழுது ஏத்திக்
 கார்த்திகைக் கார்த்திகை கழிந்தபின் நாளில்
 ஆர்த்த கலிங்கத்து அணியிழை வாங்கி
 இருபத் தோர்இழை இன்புறக் கட்டி
 ஒருபோது உண்டி உண்டுஒரு மனமாய்
 வேதத்து ஆதியும் பூமியில் எழுத்தும்
 ஆதிவி நாயகற்கு ஆன எழுத்தும்
 மூன்றுஎழுத் ததனால் மொழிந்தமந் திரமும்
 தேன்தருங் குழலியர் சிந்தையுட் செபித்தே
 உரைதரு பதினாறு உபசாரத்தால்
 வரைமகள் மதலையை வழிபாடு ஆற்றி
 இருபது நாளும் இப்படி நோற்று
 மற்றநாள் ஐங்கர மாமுகன் பிறந்த
 அழறையநாட் சதயமும் அறாம் பக்கமுஞ்

சேரும்அத் தினத்தில் தெளிபுனல் ஆடி
 வாரண முகத்தோன் வருபெருங் கோயில்
 சீர்பெற மெழுகித் திருவிளக்கு ஏற்றிக்
 குலவுபொற் கலைகள் கொடுவி தானித்து
 மலர்பல தொடுத்திடு மாலைகள் ஆற்றிக்
 கொலைபுரி வடிவேற் குகற்குமுன் வருகை
 மலைமுகக் கடவுளை மஞ்சனம் ஆட்டிப்
 பொற்கலை நல்நூற் பூந்துகில் சாத்திச்
 சொற்பெறு சந்தனச் சுகந்தம் பூசிச்
 செருந்தி சண்பகஞ் செங்கழு நீரொடு
 குருந்து மல்லிகை கோங்கொடு பிச்சி
 கருமுகை புன்னை கடிகமழ் பாதிரி
 மருவிரி ஞாமூல் மகிழ்இரு வாட்சி
 தாமரை முல்லை தளைஅவிழ் கொன்றை
 பூமலர் நொச்சி பூத்தமைக் குவளை
 காந்தள் ஆத்தி கடம்புசெவ் வந்தி
 வாய்ந்தநல் எருக்கு மலர்க்கர வீரம்
 பச்சிலை நொச்சி படர்கொடி அறுகு
 முத்தளக் கூவிளம் முதலிய சாத்திக்
 தூபதீ பங்கள் சுகம்பெறக் கொடுத்தே
 அப்பம் மோதகம் அவல்எள் ஞண்டை
 முப்பழந் தேங்காய் முதிர்மொழிக் கரும்பு
 சீனிதேன் சர்க்கரை செவ்விள நீருடன்
 பால்நறு நெய்தயிர் பருப்புடன் போனகங்
 கற்பகக் கடவுள் களித்திடத் திருமுன்
 பொற்புறப் படைத்துப் பூசனை பண்ணி
 நோற்பது கண்டு நோலாது இருந்த
 பாப்புரு வாகிய பஞ்சாயுதனும்
 யாப்புறு கொங்கையீர் யானும்நோற் பேனென
 ஆங்கு அவன் தனக்கும் வேண்டுவது அளித்துப்
 பாங்கொடுஇவ் விரதம் பரிந்துநோற் பித்தார்
 அண்டர்நா யகனாம் ஐங்கரன் அருளால்
 விண்டுவும் பண்டுஉள வேடம் பெற்றே
 உஞ்சைமா நகர்புகுந்து உமையொடு விமலன்
 கஞ்சநாள் மலர்ப்பதங் கைதொழு திடலுங்
 பஞ்சிமென் சீறடிப் பார்ப்பதி நெஞ்சின்

வெஞ்சினம் மிகுந்து விமலனை நோக்கி
 யான்இடுஞ் சாபம் நீங்கியது ஏனென
 மானெடுங் கண்ணி மணிக்கதவு அடைப்ப
 இறையவன் இதற்குக் காரணம் ஏதென
 மறிகடல் துயிலும் மாயவன் உரைப்பான
 பிறைமருப்பு ஒன்றுடைப் பிள்ளைஅன்று எனக்குத்
 தந்துஅருள் புரிந்த தவப்பயன் ஈதெனச்
 சிந்தை மகிழ்ந்து தேவர் தேவனும்
 பூங்கொடி அடைத்த பொன்தாள் நீங்கச்
 சாங்குமுன் உரைத்த சக்கரபாணி
 இக்கதை சொல்ல அக்கணி சடையனும்
 மிக்கநல் விரதம் விருப்புடன் நோற்றபின்
 மாதுமை அடைந்த வன்தாழ் நீக்கி
 நாதனை நணுகிட நம்பனும் நகைத்தான்
 நானோ வந்து நகையா னதுவெனத்
 தேன்றேர் மொழியாள் தெளியக் கூறென
 நன்மதி நுதலாய் நானிலந் தன்னில்
 உன்மகன் நோன்பின் உறுதி அறிந்து
 சிந்தை மகிழ்ந்து சிரித்தேன் யானென
 அந்தமில் அரனை ஆயிழை வணங்கிப்
 பொருஞ்சூர் அறவேல் போக்கிய குமரன்
 வரும்படி யானும் வருத்திநோற் பேனென
 இறையவன் கதைசொல் ஏந்திழை நோற்றபின்
 குறமட மகளைக் குலமணம் புணர்ந்தோன்
 சுடர்வடி வேலோன் தொல்வினை தீர்ந்து
 தாதுமை வண்டுஉழுந் தாமத் தாமனை
 மாதுமை யானை வந்து கண் டனனே
 கண்ணநீ கண்ணிலாக் கட்செவி யாகெனத்
 தண்ணறுங் குழல்உமை சாபம் இட்டதுவும்
 அக்குற்றி அணியும் அரன்முதல் அளித்த
 விக்கின விநாயக விரதம்நோற்று அதன்பின்
 சுடர்க்கதை ஏந்துந் துளவ மாலையன்
 விடப்பணி உருவம் விட்டுநீங் கியதும்
 பரிவுகொள் கூத்துடைப் பரமனும் நோற்றுக்
 கவுரிஅன்றுஅடைத்த கபாடந் திறந்ததும்
 வாசமென் குழலுடை மாதுமை நோற்பத்
 தேசம் போகிய செவ்வேள் வந்ததும்

வானவர் நோற்று வரங்கள் பெற்றதும்
 நாரத முனிவன் நலின்றிடக் கேட்டே
 இந்நிலந் தன்னில் இவ்விர தத்தை
 மன்னவன் வச்சிர மாலிமுன் நோற்றுக்
 காயத் தெழுந்த கடும்பிணி தீர்ந்து
 மாயிரும் புவியின் மன்னனாய் வாழ்ந்து
 தடமுலைத் திலோத்தமை தனைமணம் புணர்ந்து
 மழவிடை போற்பல மைந்தரைப் பெற்றுக்
 கடைமுறை வெள்ளியங் கயிலையில் உற்றான்
 பரிவொடுஇவ் விரதம் பாரகந் தன்னில்
 விரைகமழ் நறுந்தார் விக்கிரமா தித்தன்
 மறிகடற் புவிபெற வருந்தி நோற்றிடுநான்
 மற்றவன் காதன் மடவரல் ஒருத்தி
 இற்றிடும் இடையாள் இலக்கண சுந்தரி
 மெத்தஅன் புடன்இவ் விரதம்நோற் பேனென
 அந்தந் தன்னில் அணியிழை செறித்துச்
 சித்தம் மகிழ்ந்து சிலநாள் நோற்றபின்
 உற்ற நோன்பின் உறுதி மறந்து
 கட்டிய இழையைக் காரிகை அவிழ்த்து
 வற்றிய கொவ்வையின் மாடே போட
 ஆங்குஅது தழைத்தே அலருந் தளிருமாய்ப்
 பாங்குற ஓங்கிப் படர்வது கண்டு
 வேப்பஞ் சேரியிற் போய்ச்சிறை இருந்த
 பூப்பயில் குழல்சேர் பொற்றொடி ஒருத்தி
 அவ்வியம் இல்லாள் அவ்விடந் தன்னிற்
 கொவ்வை அடகு கொய்வாள் குறுகி
 இழையது கிடப்பக் கண்டு அவள் எடுத்துக்
 குழைதவிழ் வரிவிழிக் கோதையைக் கட்டி
 அப்பமொடு அடைகாய் அவைபல வைத்துச்
 செப்ப முடனே திருந்திழை நோற்றிடக்
 கரிமுகத்து அண்ணல் கருணை கூர்ந்து
 பண்டையில் இரட்டி பதம்அவட்கு அருளக்
 கொண்டுபோய் அரசனுங் கோயிலுள் வைத்தான்
 விக்கிரமா தித்தன் விழிதுயில் கொள்ள
 உக்கிர மான உடைமணி கட்டித்
 தண்டையுஞ் சிலம்புந் தாளினின்று ஒலிப்பக்
 கொண்டல் போல்வருங் குஞ்சர முகத்தோன்

மனமிகக் கலங்கும் மன்னவன் தன்னிடங்
 கனவினில் வந்து காரண மாக்
 இலக்கண சுந்தரி இம்மனை இருக்கிற்
 கலக்கம் வந்திடுங் கழித்திடு புறத்தென
 துண்ணென எழுந்து துணைவியை நோக்கிக்
 கண்ணுறக் கண்ட கனவின் காரணம்
 அண்ணல் உரைத்திடும் அவ்வழி தன்னில்
 ஆனை குதிரை அலைபல மடிவுற
 மாநகர் கேடுறும் வகையது கண்டு
 இமைப்பொழுது இவள்இங்கு இருக்கலா காதுஎன
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 வணிகள் தனது மனைபுகுந்து இருப்ப
 மணியும் முத்தும் வலியகல் லாய்விட
 அணியிழை தன்னை அவனும் அகற்ற
 உழவர்தம் மனையில் உற்றுஅவள் இருப்ப
 வளர்பயிர் அழிந்து வளம்பல குன்ற
 அயன்மனை அவரும் அகற்றிய பின்னர்க்
 குயவன் மனையிற் கோற்றொடி செல்லக்
 குயக்கலம் உடைந்து கொள்ளை போக
 அயற்கடை அவனும் அகற்றிய பின்னர்த்
 தூசுதாய் தாக்குந் தொழிலோர் மனைபுகத்
 தூசுகள் எல்லாந் துணிந்துவே றாகத்
 தூசரும் அவளைத் தூரஞ் செய்ய
 மாலைக் காரன் வளமனை புகலும்
 மாலை பாம்பாம் வகையது கண்டு
 ஞாலம் எல்லாம் நடுங்க வந்து உதித்தாய்
 சாலவும் பாவிநீ தான்யார் என்ன
 வெம்மனம் மிகவும் மேவி முனிவுறா
 அம்மனை அவனும் அகற்றிய பின்னர்
 அவ்வை தன்மனை அவள்புகந் திருப்ப
 அவ்வை செல்லும் அகங்கள தோறும்
 வைதனர் எறிந்தனர் மறியத் தள்ளினர்
 கைகொடு குற்றினர் கண்டோர் பழித்தனா
 அவ்வை மீண்டுதன் அகமதிற் சென்று
 இவ்வகைக் கன்னிநீ யாரென வினாவக்
 காத்தாண்டு உலகு கருணையோடு ஆண்ட
 மார்த்தாண்ட ராசன் மாமகள் ஒருத்தி

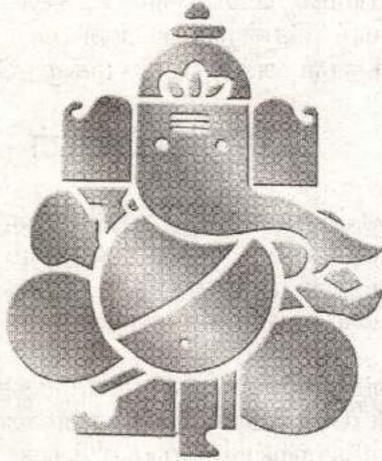
எல்லார்க்கும் மூத்தாள் இலக்கண சுந்தரி
 சொல்லுவிக் கிரம சூரியன் மனையெனச்
 சீர்கெட இருந்த தெரிவையை நோக்கி
 நீர்து கொண்டு நிலம்மெழு கிடுகெனச்
 சாணி எடுக்கத் தையலுஞ் சென்றாள்
 சாணியும் உழுத்துத் தண்ணீர் வற்றிப்
 பேணிய புழுவாய்ப் பெரிது தோன்ற
 மான்தேர் விழியாள் வருந்துதல் கண்டு
 தானே சென்று சாணி எடுத்துக்
 தண்ணீர் கொணர்ந்து தரைமெழுக் கிட்டு
 மண்ணிய வீட்டில் மணிவிளக்கு ஏற்றிப்
 புத்தகம் எடுத்து வாவெனப் புகலப்
 புத்தகம் பாம்பாய்ப் பொருந்தி நின்று ஆட
 மெத்தஉள் நடுங்கி வீழ்ந்து அவள் கிடப்பக்
 கொவ்வையங் கனிவாய்க் கோதையை விலக்கி
 அவ்வை தானே அகமதிற் சென்று
 புத்தகம் எடுத்துப் பொருந்தப் பார்த்து
 வித்தக நம்பி விநாயக மூர்த்தி
 கற்பகப் பிள்ளைசெய் காரியம் இதுவென
 உத்தமி அவ்வை உணர்ந்துமுன் அறிந்து
 தவநெறி பிழைத்த தையலை நோக்கி
 நுவலரும் விநாயக நோன்புநோற் றிடுகெனக்
 கரத்து மூவுமுஇழைக் காப்புக் கட்டி
 அப்பமும் அவலும் மாம்பழப் பண்டமுஞ்
 செப்பம தாகத் திருமுன் வைத்தே
 அவ்வை கலதசொல ஆயிழை கேட்டு
 மத்தகக் களிற்றின் மகாவிரதத்தை
 வித்தக மாக விளங்குஇழை நோற்றுத்
 கற்பக நம்பி கருணை பெற்ற தன்பின்
 சக்கர வாள் சைனியத் தோடு
 விக்கிரமா தித்தன் வேட்கையிற் சென்று
 தாலுஞ் சேனையுந் தண்ணீர் விரும்பி
 எவ்வகை செய்வோம் எனஉளம் மெலிந்தே
 அவ்வை தன்மனை அங்குஅவர் அணுக
 எய்துந் தாகமும் இளைப்புங் கண்டு
 செவ்வே அவற்றைத் தீர்க்க எண்ணி
 இலக்கண சுந்தரி என்பவள் தன்னை

அப்பமும் நீரும் அரசற்கு அருளெனச்
 செப்பிய அன்னை திருமொழிப் படியே
 உண்நீர்க் கரகமும் ஒருபணி காரமும்
 பண்ணேர் மொழியா பார்த்திபற்கு உதவ
 ஒப்பறு படையும் உயர்படை வேந்தனும்
 அப்பசி தீர் அருந்திய பின்னர்
 ஆனை குதிரை அவைகளும் உண்டுந்
 தானது தொலையாத் தன்மையைக் கண்டே
 இவ்வகை சமைத்தநீ யாரென வினவ
 மவ்வல் அம்குழலாள் மௌனமாய் நிற்ப
 அவ்வை தான்சென்று அரசற்கு உரைப்பாள்
 கணபதி நோன்பின் காரணங் காண்குது
 குணமுடை இவள்உன் குலமனை யாட்டி
 இலக்கண சுந்தரி என்று அவ்வை கூற
 மங்கையை நோக்கி மனமிக மகிழ்ந்து
 திங்கள்தேர் வெள்ளிச் சிவிகையில் ஏற்றிச்
 கொண்டுணர் புகுந்தான் கொற்ற வேந்தனும்
 ஒண்தொடி யாரில். உயர்பதம் உதவினன்
 சிந்தூர நுதலார் சென்றுஅடி பணியச்
 சுந்தரி யிருந்தாள் சுகத்துடன் மகிழ்ந்தே.

நூற் பயன்

1. பொன்னுமிகும் கல்விமிகும் புத்திரரோடு எப்பொருளும்
 மன்னும் நவமணியும் வந்து அணுகும் - உன்னி
 ஒருக் கொம்பின் யானைமுக உத்தமனார் நோன்பின்
 திருக்கதையைக் கேட்கச் சிறந்து.
2. பொற்பணைக்கை முக்கண் புகர்முகத்துப் பொன்மவுலிக்
 கற்பகத்தின் நோன்பின் கதை தன்னைச் - சொற்பெருகக்
 கற்றவரும் நோற்றவரும் காதலித்துக் கேட்டவரும்
 பெற்றிடுவர் கற்பகத்தின் பேறு

-
-
- 3.சூலிலார் நோக்கிற் சுதரை மிகப்பெறுவார்
சாலமிகும் வெங்கலியார் தாம் நோற்கில் - மேலைப்
பிறப்பு எல்லாம் நல்ல பெருஞ்செல்வம் எய்திச்
சிறப்பிலே வாழ்வார் சிறந்து
- 4.வெள்ளை எருது ஏறும் விரிசடையோன் பெற்றெடுத்த
பிள்ளையார் நோன்பின் பெருங்கதையை - உள்ளபடி
நோற்றார் மிகவாழ்வார் நோவாது அருகிருந்து
கேட்டோர்க்கும் வாராது கேடு

காத்தருள்வாய் கணநாதா!

இராகம்: பேஹாக்

பல்லவி

1. காத்தருள்வாய் கணநாதா - கஜானனா!
கலியுக வரதா கரையேற் றிடவா
(காத்தருள்)

அனுபல்லவி

ஆத்ம சுகம்பெற அருள்வாய் தேவா
ஆகம வேதக லாமய னேவா!
(காத்தருள்)

சரணங்கள்

மூர்த்தியுன் திருவடி முதன்முதல் வணங்கி
முயற்சியைத் தொடங்கிட முழுமன மிரங்கி
பூர்த்திய டையச் செய்து புகழளிப் பாயே!
பூமியில் எங்களுக்குப் புகலிடம் நீயே!
(காத்தருள்)

மூடனின் நாவினும் முத்தும் ணித்தமிழ்
பாடலை யருளிய பரமத யாநிதி!
மூடிய பனியொக்கும் முன்வினை யாவும்
ஓடிம றையவைக்கும் ஒளிக்கதிர் நீயே!
(காத்தருள்)

கால்பிடித் தேனையா கணபதியே

பல்லவி

2. கால்பிடித் தேனையா கணபதியே - எம்மைக்
காத்தருள் செய்வாய் அருள்நிதியே
அனுபல்லவி
வால்பிடித் தேநூர் வாசலை யடைந்தே
வாழ்ந்திடும் கேவல வாழ்வினை வெறுத்தே
(கால்பிடி)

தையல் வள்ளிமுன்பு தம்பியாம் பன்னிரு
கையன் வந்துநின்று வாதிட்ட வேளையில்
ஐயன் உன்னையெண்ண ஆட்கொண்ட வாயின்று
உய்ய எமக்கும் நீஓர்வழி காட்டுவாய்!

(கால்பிடி)

தந்தம் ஓடித்தொரு சூரனை வென்றனை
முந்தி விநாயகா முக்தியின் நாயகா!
சந்தம் நிறைந்திடும் முத்தும் ணித்தமிழ்
தந்தெமை யாட் கொண்டு தாங்கிடு நாயகா!

(கால்பிடி)

கணமதிலே வினை விலகும்

ராகம்: ஆரபி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

3. கணபதியே உன்தன் கால்பிடித் தாலந்தக்
கணமதி வேவந்த வினைவிலகும்

(கணபதி)

அனுபல்லவி

வணங்கிடு வோருக்கும் வலம் வரு வோருக்கும்
மனங்கனிந்த தேயருள் வழங்கிடும் தெய்வமே

(கணபதி)

சரணங்கள்

மோதகம் கையினில் ஏந்திய மூர்த்தி
முழுமுதற் பொருளுன்னை எண்ணிட முக்தி
சாதக மாய்நின்று சார்ந்தவர் யாருக்கும்
சர்வமங் களமும் தந்தருள் செய்திடும்

(கணபதி)

ஆரபி மானங்கொண் டடிபணிந் தாலும்
அருளொடு பொருளுந்தந் தவர்களை யாளும்
வாரண ரூபனே! வானவர் தேவனே!
வுழிபட வேமுத்து மணித்தமிழ் தாருமே

(கணபதி)

கருணை செய்வாய் கஜவதனா

ராகம்: ஹம்சத்வனி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

4. கருணை செய்வாய் கஜவதனா
கானரசம் பொங்கும் ஞானவரம் தந்து

(கருணை)

அருளோங்கும் சுத்த சக்தி சிவகாமி
அம்பிகை சுதனே நம்பினேன் உனையே

(கருணை)

சரணம்

தீங்கனி பாகு தேன் சேரமுதம்
திருமுன் படைத்து சரணம் புகுந்தேன்
ஓங்கார விநாயகா விக்ன ராஜா
உயர்வான வெற்றி அருளும் கணேசா

(கருணை)

இராகம்: பிலகரி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

5. சித்தி விநாயகனே உந்தன்
செஞ்சரண மலரைத் தஞ்சமென்று நம்பினேன்
(சித்தி)

அனுபல்லவி

சத்தியம் கயற்கண்ணி சந்நிதிக் கெதிர் சூழும்
வாத்தனை மிகும் பொற்றாமரைக் கரைதனில் வாழும்

சரணம்

கோலப் பணிவந் திகழ் நீலத்திரை கடல்கூழ்
ஞாலத் தந்தணர் மறையா லெப்பொழுதும் - மலர்
கோலிப் பூசை புரியும் மூலப் பொருளே - அனு
கூலப் பலன் தந்தெனைப் பாலித்தருள் புரிவாய்
(சித்தி)

இராகம்: திலங்க்

தாளம் ஆதி

பல்லவி

6. சிறீகணேச சரணம் கஜானன
தேவர் முனிவர் பணியும் தயாகர (சிறீ)
அனுபல்லவி

நாகாபரணனே நான்மறை போற்றும்
நாமனே ப்ரணவ ரூபனே ஜய (சிறீ)

சரணம்

பாதம் நம்பும் ராமதாஸ வரதனே
மோதக ப்ரியனே கௌரீ சுதனே
ஆதிதேவன் உனதின்னருள் இலையேல்
வேதனும் மாலும் செய்தொழில் உண்டோ?

இராகம் - ஹம்சத்தவனி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

7. வாதாபி கணபதிம் பஜேஹம்
வாரணாஸ்யம் வரப்ரதம் சிறீ (வாதாபி)
அனுபல்லவி

பூதாதி சம்சேவித சரணம்
பூத பௌதிக பிரபஞ்ச பரணம்
வீத ராகிணம் வீனத யோகினம்
விச்வ காரணம் விக்ன வாரணம் (வாதாபி)

புராகும்ப சம்பவ முனிவர
பிரபுஜிதம் திரிகோண மத்ய கதம்
முராரி பிரமுகாத் யுபாசிதம்
மூலாதார ஷேத்திர சித்திதம்
பராதி சத்வாரி வாகாத்மக
பிரணவ ஸவருப வக்ர துண்டம்
நிரந்தரம் நிடல சந்திர கண்டம்
நிஜவாம கர வித்ருத இட்சு தண்டம்
கராம்புஜ பாச பீஜாபூரம்
கலுஷ விதுாரம் பூதாகாரம்
கராதி குருகுக தோஷித பிம்பம்
கம்சத் வனி பூஷித கேரம்பம்

(வாதாபி)

சிற் று முத்துஸ்வாமி தீட்சிதர்

நாமாவளிகள்

8. பாகி பாகி கஜானனா
பார்வதி புத்ரா கஜானனா
மூஷிக வாகன கஜானனா
மோதக கஸ்தா கஜானனா
சாமர கர்ணா கஜானனா
விளம்பித சூத்ரா கஜானனா
வாமன ரூபா கஜானனா
மகேஸ்வர புத்ர கஜானனா
விக்ன விநாயக கஜானனா
பாத நமஸ்தே கஜானனா

ஜயகணேச ஜயகணேச ஜயகணேச - பாகிமாம்
சிநீகணேச சிநீ கணேச சிநீ கணேச - ரட்சமாம்
கஜமுக கணபதி கணநாதா விக்ன விநாயக குணநீதா

கணபதி கணபதி பாலய மாம்
கௌரீ தனயா பாலய மாம்
கௌரீ நந்தன கஜவதனா
கணேச வரதா மாம் பாகீ
கஜமுக கஜமுக கணநாதா
கணேச வரதா மாம் பாகி
கஜானனா ஓம் கஜவதனா
கஜமுக வரதா மாம்பாகி
பக்தஜன பிரியா கஜானனா
பார்வதி புத்ரா மாம் பாகி
பாகி பாகி கஜானனா
பார்வதி நந்தன மாம் பாகி

- 9.கணநாதம் கணநாதம் - சிவ
கணபதில் பஜரே குணநாதம்

(கண)

கணநாதம் கணநாதம்
பஜரே மனசா சதா நித்யம்

(கண)

கணநாதம் கணநாதம்
ஈஸ்வர புத்ரம் கணநாதம் - பஜே (கண)

விக்ன விநாயக கணநாதம்
சித்தி விநாயக கணநாதம் - பஜே (கண)

பார்வதி புத்ரம் கணநாதம்
முக்தி பிரதாயக கணநாதம் - பஜே (கண)

மூஷிக வாகன கணநாதம்
மோதக கஸ்த கணநாதம் - பஜே (கண)

சிவ சிவ கஜமுக கணநாதம்
சிவகண வந்தித குணநாதம் - பகே (கண)

புத்தி பிரகாசக கணநாதா
சித்தி விநாயக கணநாதா (கண)

வாவா வாவா அங்குச பாசா
வந்தருள் இன்பம் தந்திடு நேசா (கண)

உமைதரு பாலா குரு மணியே
உந்த னடைக்கலம் அடியேனே (கண)

மகா கணபதே குரு சரணம்
மனம் மகிழ்ந்து வந்தருள் சரணம் (கண)

சரணம் சரணம் தந்திமுகா
சரவண பவனுக்கு உயர் துணைவா (கண)

சரணம் சரணம் சித்தி விதாதா
சரணம் டைந்தவர்க் கருள்புரி வாவா (கண)

சரணம் சரணம் சக்தி சொருபா
சரணம் டைந்தவர்க் கருள் துணைவா (கண)

உமாசுதம் சோக விநாச காரணம்
நமாமி விக்னேஸ்வர பாத பத்மம் (கண)

10.அரகர சிவசுத கணபதி சரணம்
அடியவர் வினைகெட அருள்பவ சரணம்
நினைபவர் பவமற நினைபவ சரணம்
நெடியவன் விழிதரு நெடியவ சரணம்
வலவையை மருவிய புயதர சரணம்
வடிவினி லுயரிய பெரியவ சரணம்
முறைதெரி மறையவ ரிறையவ சரணம்
முடியடி தெரிவரு முதியவ சரணம்

11.உனைத்தேடி உலகெல்லாம் துதி பாடுதே - இன்பம்
தனைத்தந்து எமைக்காக்கும் - கணநாதனே

நிலையாமை நித்யம் என்பதை நெஞ்சம் காணா
நிலையின்றி இங்குண்டு நிலைகொள் என் நெஞ்சில்
(உனைத்தேடி)

உனையெண்ணி எதுசெய்ய முனைகின்ற போதும்
வினைமுற்றுப் பெறுமென்ற நினைவுண்டு நெஞ்சில்
(உனைத்தேடி)

இனியேனும் எமைக்காக்கும் மனங் கொண்டு விக்னம்
இனியேதும் இல்லாது அருள்வாய் விக்னேசா
(உனைத்தேடி)

12.கலைநிறை கணபதி சரணம் சரணம்
கஜமுக குணபதி சரணம் சரணம்
தலைவனின் இணையடி சரணம் சரணம்
சரவண பவசுக சரணம் சரணம்
சிலைமலி யுடையவ சரணம் சரணம்
சிவ சிவ சிவ சிவ சரணம் சரணம்
உலைவறு மொருபரை சரணம் சரணம்
உமைசிலை யம்பிகை சரணம் சரணம்
மாதங்க வதனா ஆனந்த சயனா
மகாதேவ சிவசம்போ நந்தன
மாய விநாயக மூஷிக வாகன
மாதா மகேஸ்வரி பவானி நந்தன
மகா கணபதே மங்கள சரணா!

மகா கணபதே நமோஸ்துதே
மாதங்க முக நமோஸ்துதே
கிமாத் கிரிஜா சத நமோஸ்துதே
ஓங்கா ரீஸ்வர நமோஸ்துதே

ஐய் ஐய் ஐய் ஐய் கணபதி தேவா
மாதா பார்வதி பிதாமகா தேவா
கஜானனா கஜானனா
கஜானனா கே கணபதி தேவா

ஆண்டருள் நாயகனே

(பனைமரமே பனைமரமே என்ற பாடல் மெட்டு)

13. யானு முன்னைப் பாடுகின்றேன்
ஆண்டருள்வாய் நாயகனே!
ஆனைமுகத் தாண்டவனே!
அருள் வடிவே யானவனே!

தும்பிக்கையைக் கொண்டவனே!
தம்பிக் கருள் தந்தவனே
அம்பிகையின் பாலகனே!
ஆண்டருள்வாய் நாயகனே!

லஞ்சம் நிறை பூமியிலே
நெஞ்சுரமே நீ தருவாய்!
அஞ்சலென ஆதரிப்பாய்
ஆண்டருள்வாய் நாயகனே!

சேவடிகள் நினைப்பவர்க்கு
ஷேம நலம் நீ தருவாய்!
ஆவலுடன் வேண்டு கின்றேன்
ஆண்டருள்வாய் நாயகனே!

நைந்திருக்கும் நெஞ்சமதில்
நிம்மதியே நீ தருவாய்!
ஐந்து கரம் கொண்டவனே!
ஆண்டருள்வாய் நாயகனே!

முத்துமணிச் சொல்லெடுத்து
முக்கனியின் சுவை தொடுத்து
அத்தன் உன்னைப் பாடிவே
ஆண்டருள்வாய் நாயகனே!

வாழ வைக்கும் ஒரு தெய்வம்

பல்லவி

14. வாழவைக் கவென்று வந்துநின் றானவன்!
வேழுமு கம் கொண்ட விக்னவி நாயகன்!

(வாழ வைக்க)

சரணங்கள்

சூழவ ருந்துயர் யாவையும் நீக்கி
சுந்தர மானதோர் வாழ்வையுண் டாக்கி
பாளும் பிறவியின் பாவங்கள் போக்கி
பாரினி லேயுயர் மேன்மை யுண்டாக்கி

1

(வாழ வைக்க)

தண்ணெனக் குளிர் செய்யும் அன்பினைக் காட்டி
தேகத்தி லேநல்ல தெம்பினை யூட்டி
தின்னவ ருகின்ற தீமையை ஒட்டி
சிந்தையி லேயென்றும் தூய்மையை நாட்டி

2

(வாழ வைக்க)

பவவினை போக்கிடும் பாதமே நாடு:
அவன்புகழ் போற்றிடும் பாடலே பாடு
அவனியில் இன்பமே வேறேது ஈடு?
அவனருள் உண்டெனில் சூழாது கேடு!

3

(வாழ வைக்க)

அணுவொன்றும் அவனன்றி யேயசை யாது!
அவனன்றி எதுவொன்று மேநட வாது!
நினைவென்றும் வைத்திரு நீயவன் மீது!
நீங்காத நிம்மதி நிலவுமப் போது!

4

(வாழ வைக்க)

முத்தியி னைத்தரும் முதல்வனை நாடி
முத்தும ணித்தமிழ் மொழியினில் பாடி
புத்திசெய் வாயவன் பாதங்கள் தேடி
பற்றிய மாயைகள் பறந்திடும் ஓடி!

5

வாழ வைக்க

விநாயகர் வணக்கம்

இராகம்: அம்சத்தொனி

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

15. கமல விநாயக நமோ நமோ - ஜெய
கந்த சகோதர நமோ நமோ

அனுபல்லவி

விமலை சுபுத்ர நமோ நமோ - திரு
வேண்ணீற றரனே நமோ நமோ

(கமல....)

சரணங்கள்

மூஷிகரூடா நமோ நமோ - தவ
முனிவர்கள் தோத்ரா நமோ நமோ
போஷக நாயக புண்ணிய வியாபக
தூஷக நிக்ரக தும்பி வாரணமுக

(கமல.....)

நூலா பரணா நமோ நமோ - ஒளிர்
நூபுர சரணா நமோ நமோ
மூல கணேஸ்வர மூர்த்தி தயாபர
சீல ஜடாதர திகழ்கரு ணாகர

(கமல)

விநாயகர் நாமாவளி

16.

1. மங்கல மருளுக வைங்கர முதலே
மலர்சிவ நாமா வளிபுகளுறவே
2. உமைதரு பாலா குருமணியே
யுன்ற னடைக்கல மடியேனே
3. அனுதின மும்மருள் ஐங்கரனே
ஆதியநாதி யோரட் சரமே
4. கயமுக கயமுக கணநாதா
கரகுண வந்தித குணநீதா

5. துவிரத வதன விபுத விநுத
விக்கின ராச பாகீமாம்
6. சிவ சிவ கயமுக கணநாதா
சிவகண வந்தித குணந்தா
7. பவலினை நீக்கிடு பாலகனே
பக்தர் தமக்கருள் மாலகனே
8. தேடுவர் கண்முன் நிற்பவனே
சிந்தூர மாமுக பொற்பவனே
9. கற்பவர் தம்முனந் நிற்பவனே
கணபதியாகிய அற்புதனே
10. துளவோன் மருகா கணபதியே
சுந்தரமா நுதலே சரணம்
11. சரணஞ் சரணந் தந்திமுகா
சரவண பவனுக் குயர் துணைவா
12. ஒருகொம் பிரு செவி மும்மதமோ
டோதொரு நால்வா யைங்கரனே
13. பெருகுங் கிருபைக் குணகடலே
பேசரு ஞானப் பெருவெளியே
14. அண்டர்க் ஞாண்டால் லமுதமுநீ
யான்ந்தமான வருங்கனிநீ
15. தேவர்க டேவன் றருமமிர்தே
சித்திவிநாயக திருமணியே
16. ஏழைக் கென்றுந் துணை புரிவா
யீஸ்வரி பாலா வேரம்பா

- 17.பால சந்திர சேகரரே
ஸ்தூல கர்ண தயாபரரே
- 18.வேத பாத்திர விநாயகரே
போதமிகுங் கண நாயகரே
- 19.உக்கிர துண்ட உமாசுதரே
வக்கிர துண்ட நமாதரரே
- 20.மோதக பட்சண கயமுகரே
மாதவ ரட்சக கயமுகரே
- 21.தொண்டர்கள் மனமே ஆலயமாம்
மகாகணபதே பாலயமாம்
- 22.சிவசிவ சிவசிவ கணநாதா
சிவகண வந்தித குணந்தா
- 23.வாவா வாவா அங்குச பாசா
வந்தரு ளின்பம் தந்தருளீசா
- 24.அம்பா பூசித அங்குச வந்தா
நம்பாலே பல நல்லருளைத் தா
- 25.ஆனந்த வைங்கர வந்திடுவாய்
அந்தகனார் வலி சிந்திடுவாய்
- 26.விக்வினராசா தக்கவர் நேசா
செக்கரம் சடையவ ருக்கு முன்னுடையாய்
- 27.பார்ப்பதி பாலா வந்தருள்வாய்
பரபத மெமக்கே தந்தருள்வாய்
- 28.அம்பிகை புத்திர ஆகுவாகனா
அங்குச பாசா சர்ப்பிர சன்னா
- 29.பாசாங் குசனே வந்தருள்வாய்
பரபத மெமக்கே தந்தருள்வாய்

அன்பளிப்பு
 திருமதி நடராசா ஆர் பிர்லிங்
 இவ்வ ஷ்ரீமத ஆர் பிர்லிங் - பண்ணாகம், குடியல்
 சுவர்களின் ரூபகர்த்தமாக வழங்கப்பட்டது.

30. ஆனந்த வைங்கர வந்தருள்வாய்
அந்தகன் வாராமற் காத்தருள்வாய்
- 31.சிவ சிவ கணபதி நமோ நமோ
சிவசங் கரசுத நமோ நமோ
- 32.பாசாங்குச தர கரதலனே
மாசாந் தகர் தொழும் பிரபலனே
- 33.அம்பிகை தனயா அரிதிரு மருகா
ஆகுவாகனா அடியிணை சரணம்
- 34.அத்திமுகனே வா வா வா
அன்புடன் முக்தி தா தா தா
- 35.முத்தி முதலே வா வா வா
முடிவினல் இன்பம் தா தா தா
- 36.சத்திய மௌலி வா வா வா
சற்குண பூஷணந் தா தா தா
- 37.அங்குச பாசா வா வா வா
அடியேமுகக் கருள் தா தா தா
- 38.கருணா நிதியே கயமுகனே
கதிமா நிதியே பசுபதியே
- 39.அந்தமொ டாதியில் லாதவனே
சந்ததமுந் தொழ வந்தருளே
- 40.கெங்காதர கரகெஜமுக வர்த்தன
மகா கணபதே பாலயமாம்

தேரிலேறும் துதி

17.

- 1.தந்திமுக முன்னவனார் தேரிலேறி
தாசருய்ய வீதிவாறார் பாடும் பாடும்
- 2.கொண்டல் வண்ணன் மாமருகர் தேரிலேறி
கோயில்வல மாகவாறார் பாடும் பாடும்

3. அந்தி வண்ணன் மாமகனார் தேரிலேறி
அடியார் தொழ வீதி வாறார் பாரும் பாரும்
4. அத்திமுக முன்னவனார் தேரிலேறி
அன்பர்தொழ வீதிவாறார் பாரும் பாரும்
5. காள கண்டன் மாமகனார் தேரிலேறி
கற்றோர் தொழ வீதி வாறார் பாரும் பாரும்
6. ஐங்கரத் தெம் முன்னவனார் தேரிலேறி
அருள் பொழிய வீதி வாறார் பாரும் பாரும்
7. விக்கின விநாயகனார் தேரிலேறி
விக்கினங்கள் தீர்க்க வாறார் பாரும் பாரும்
8. எம்பெருமான் முன்னவனார் தேரிலேறி
எங்கள்வினை தீர்க்கவாறார் பாரும் பாரும்
9. கங்கைசூடும் முன்னவனார் தேரிலேறி
கருணையுடன் வீதிவாறார் பாரும் பாரும்
10. அரவணிந்த வைம்முகனார் தேரிலேறி
அன்பர் புகழ்பாட வாறார் பாரும் பாரும்
11. ஈசுரன்றன் பாலகனார் தேரிலேறி
ஈசான வீதிவாறார் பாரும் பாரும்

லாலி

1. கங்கை மதி கொன்றைமுடி சூடிலாலி
காளவிட முண்ட திருக் கண்ட லாலி
2. மங்கையுமை யம்மையொரு பாகலாலி
பண்தினிய வடக்கம் பரைவாசலாலி

3. ஐந்து கரத் தானைமுக ஐயலாலி
ஆலமுண்ட கண்டர்தரு பாலலாலி

4. பாம்பொடு புலிபரவு பாதலாலி
பரவுமடியார்க் கருள்செய் பாதலாலி

5. சாம்பசிவ சங்கரிமா தேவிலாலி
சராசர மனைத்துமருள் தையலாலி

6. முந்தடி யருக்கருள் செய் முத்தலாலி
முஷிகம தேறிவரு முதல்வலாலி

7. வரபக வெறிந்த வடி வேலலாலி
வள்ளி தெய்வயானை மண வாளலாலி

8. சரவண பவகுக தாசலாலி
தாரகசூர சங்கார லாலி

வாழி

வாழிய மாமுகில் தானியமும் வானவர் தாமும் வாழியவே
வாழியநீறு புனைந்தடியார் மன்னவர் செங்கோல் வாழியவே
வாழிய தருமம் நாலெட்டும் மறுவில் பசுவும் வாழியவே
தந்தமுகன் திருவாழிநிதம் தானே சொல்வோர் தம்முடனே
சிந்தை மகிழ்ந்து துதிப்பவர்கள் தேசோ டென்றும்
வாழியவே

மங்களம்

ராகம்: செஞ்சுருட்டி

தாளம் : ஆதி

பல்லவி

தேவாதி தேவருக்கு ஐய மங்களம் - நித்ய

திவ்ய பத்ம பாதருக்கு சுப மங்களம் (தேவா)

சரணம்

1. சிறீகஜ நாதருக்கு சிவகண பாலருக்கு
சித்தி புத்தி தந்தருளி முத்திபர தாயருக்கு
(தேவாதி)

2. கதிர்காம கந்தருக்கு கருணைபொழி வேலருக்கு
சிற்றவள்ளி லோலருக்கு சிங்காரசெவ் வேளருக்கு
(தேவாதி)

3.மாதாபரா சக்திக்கு மங்கள மகேஸ்வரிக்கு
சிந்தேவி வாணிக்குத் திவ்விய சப மங்களமே (தேவாதி)

4.சம்போ மகா தேவருக்கு சங்கரி மணாளருக்கு
பங்கஜ தாளருக்கு பார்வதீ சமேதருக்கு (தேவாதி)

5.கோசலை குமாரருக்கு கொண்டல் மணி வண்ணருக்கு
ஜானகி மணாளருக்கு ஜானகிசிந் பாதருக்கு (தேவாதி)

6.வேதாந்த கீதருக்கு வேணுவி லோலருக்கு
நாதாந்த நாதருக்கு நந்தகு மாரருக்கு (தேவாதி)

ஆதிப்பொரு ளானவர்க்கு ஆதியந்தம் அற்றவர்க்கு
பேருருவம் ஏற்றவர்க்கு பேணி நம்மை காப்பவர்க்கு (தேவாதி)

சிந் ரங்கானந்த சுவாமிகள்

பல்லவி

சங்கராய சங்கராய சங்கராய மங்களம்
சங்கரீ மனோகராய சாச்வதாய மங்களம்

சரணம்

1. கஜானனாய மங்களம் ஷடானனாய மங்களம்
ஏரம்பாய மங்களம் ஏகாட்சராய மங்களம்
லம்போ தராய மங்களம் விக்னேச் வராய மங்களம்
சித்தி புத்தி மங்களம் நித்ய சப மங்களம்

2. ஆனைமுகற்கு மங்களம் ஐங்கரற்கு மங்களம்
பானை வயிறு கொண்டவர்க்கு நித்ய சப மங்களம்
கணபதிக்கு மங்களம் காவிரிக்கு மங்களம்
காக்கை வடிவெடுத்த கணேசருக்கு மங்களம்
மங்களம் மங்களம் நித்ய சப மங்களம்

அரும்பத உரைகள்

1. கோயிலில்லா ஊரிற் குடி இருக்க வேண்டாம்.
2. ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று
3. எண்ணுவார் நெஞ்சில் நண்ணுவான் ஈசன்
4. கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்
5. கோபுர தரிசனம் பாப விமோசனம்
6. காலையும் மாலையும் கடவுளை வணங்கு
7. கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப் படார்.
8. தெய்வம் சீறிற் கைதவம் மாமும்
9. ஒருவனைப் பற்றி ஓரகத் திரு
10. திருவிளக் கிட்டாரைத் தெய்வம் அறியும்
11. மலையளவு சுவாமிக்குத் திணையளவு புஷ்பம்
12. அன்பர் நெஞ்சமே இறைவன் ஆலயம்
13. கோயில்கள் இருப்பது எதனாலே
சிற்ப வேலைகள் இருப்பது அதனாலே
14. மனிதரிடம் அன்பில்லாதவர் கடவுளிடம்
பக்தி கொள்ள மாட்டார்
15. வாழ்க்கையின் சம்பளத்தை இறைவன்
கடைசியிற்றான் தருகின்றான்
16. இறைவனுக்கு அடிமையானவன்
யாருக்கும் அடிமையாவதில்லை
17. அன்பான இதயமே இறைவனின் இருப்பிடம்
18. இறை நம்பிக்கையே ஏற்றம் தரும்.

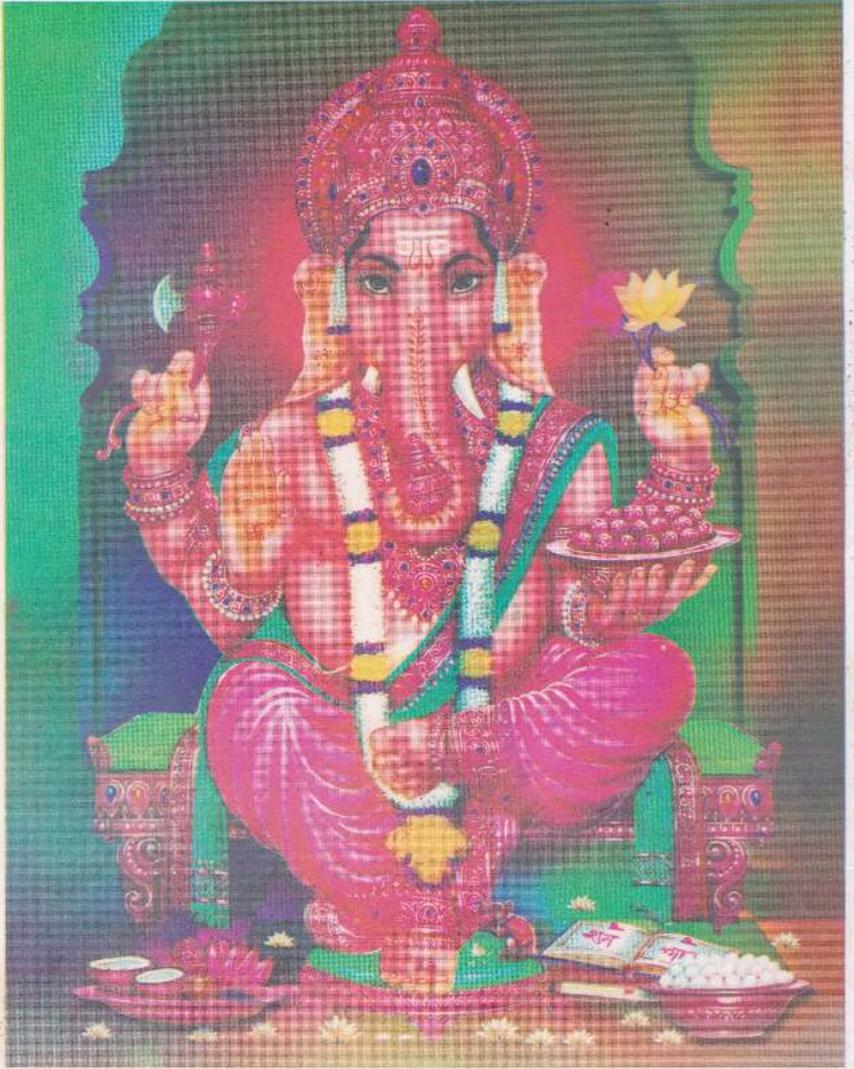
மம்.

பம்

அன்பளிப்பு
பெற்றுள்ள
நபர்களின் அன்பளிப்பு - பண்ணையாடல்
அபகார்த்தமாக வழங்கப்பட்டது.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL: 773-936-3000
WWW.CHICAGO.EDU

ஸ்ரீ விநாயகர் கிறபிக்ஸ் - சுழிபுரம்